

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Evropska unija je v zadnjih desetletjih sprejela številne direktive in uredbe, ki oblikujejo skupni evropski trg zavarovalnih storitev. Namen teh aktov je zagotoviti visoko stopnjo varstva strank, ohraniti finančno stabilnost in spodbujati konkurenco med zavarovalnicami. Enotni trg omogoča prost pretok storitev, kar v praksi pomeni, da lahko zavarovalnice s sedežem v kateri koli državi članici pod enakimi pogoji ponujajo svoje storitve po celotni Evropi, bodisi preko podružnic bodisi neposredno. To povečuje ponudbo za potrošnike in hkrati zahteva strogo usklajenost nadzornih standardov, da se prepreči regulativna arbitraža.

Temeljni steber tega okvira predstavlja Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (prenovitev) (UL L št. 335 z dne 17. 12. 2009, strani 1–155; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/138/ES), ki je v slovenski pravni red prenesena z Zakonom o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, 9/19, 102/20, 48/23, 78/23 – ZZVZZ-T, 84/24 – odl. US in 77/25; v nadaljnjem besedilu: ZZavar-1). Ta direktiva ne določa le kapitalskih zahtev, temveč uvaja celovit sistem upravljanja tveganj, ki temelji na treh merah: kvantitativnih zahtevah (kapital), kvalitativnih zahtevah (sistem upravljanja in nadzora) ter poročanju javnosti in nadzornim organom. Glavni cilj je zagotoviti, da so zavarovalnice finančno stabilne in sposobne izpolniti svoje dolgoročne obveznosti do zavarovancev, kar je ključno za zaupanje v finančni sistem.

Vzporedno z bonitetnim nadzorom se je razvijal tudi tržni vidik poslovanja, ki ga ureja Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (prenovitev) (UL L št. 26 z dne 2.2.2016, strani 19–59; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/97/EU). Ta direktiva postavlja minimalne standarde za prodajne procese, zagotavlja jasno in razumljivo informiranje strank ter ureja reševanje sporov. Njen namen je preprečiti nasprotja interesov pri prodaji in zagotoviti, da so produkti, ki se prodajajo na trgu, dejansko skladni s potrebami in cilji strank.

Kljub uspešni implementaciji Direktive 2009/138/ES so izkušnje iz zadnjih let pokazale, da so določeni deli okvira potrebni posodobitve. Evropska komisija je v svojem predlogu za spremembo, ki vodi do Direktive (EU) 2025/2 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o spremembi Direktive 2009/138/ES glede sorazmernosti, kakovosti nadzora, poročanja, dolgoročnih jamstvenih ukrepov, makrobonitetnih orodij, tveganj glede trajnosti ter nadzora skupin in čezmejnega nadzora ter spremembi direktiv 2002/87/ES in 2013/34/EU (UL L št. 2025/2 z dne 8.1.2025; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2025/2/EU) izpostavila več ključnih razlogov za revizijo. Prvi razlog je potreba po prilagoditvi dolgotrajnemu okolju nizkih obrestnih mer, ki močno vpliva na vrednotenje dolgoročnih obveznosti zavarovalnic. Obstoječi mehanizmi niso v celoti odražali realnih ekonomskih pritiskov, ki jih takšno okolje prinaša za življenjska in pokojninska zavarovanja.

Drugi pomemben razlog je načelo sorazmernosti. Dosedanja praksa je pokazala, da so administrativna bremena za manjše zavarovalnice z manj tveganim profilom poslovanja pogosto previsoka in nesorazmerna z dejanskim tveganjem, ki ga te družbe predstavljajo za finančno stabilnost. Direktiva 2025/2/EU uvaja nove kriterije za klasifikacijo "zavarovalnic z nizkim profilom tveganja", kar jim bo omogočilo uporabo poenostavljenih metod vrednotenja in poročanja, ne da bi se pri tem zmanjšala varnost njihovih komitentov.

Tretji sklop razlogov se nanaša na vlogo zavarovalnic kot dolgoročnih investitorjev. S spremembami se želi spodbuditi zavarovalniški sektor k večjemu vlaganju v dolgoročni lastniški kapital in trajnostne projekte. To je neposredno povezano s cilji unije kapitalskih trgov in evropskega zelenega dogovora. Z razbremenitvijo določenih kapitalskih zahtev za dolgoročne naložbe bo zavarovalniški sektor postal ključni partner pri financiranju prehoda v zeleno in digitalno gospodarstvo.

S prenosom Direktive 2025/2/EU se naslavlja tudi pomanjkljivosti pri nadzoru čezmejnih dejavnosti. Izkušnje so pokazale, da lahko neuspeh zavarovalnice v eni državi članici, ki močno posluje na trgu druge države, povzroči resne težave za tamkajšnje zavarovance in nacionalne odškodninske sklade. Spremenjena ureditev krepi izmenjavo informacij med nadzornimi organi (v Sloveniji je to Agencija za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: Agencija) in Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine (v nadaljnjem besedilu: EIOPA). Izboljšave bodo omogočile zgodnejše odkrivanje težav in učinkovitejše ukrepanje v primeru finančnih težav zavarovalnic, ki poslujejo čezmejno.

Poleg tega uvaja Direktiva 2025/2/EU nove makrobonitetne instrumente. Zavarovalnice niso več obravnavane le kot posamični subjekti, temveč kot del širšega finančnega ekosistema. Nadzorniki bodo imeli na voljo nova pooblastila za preprečevanje sistemskih tveganj, kot so tveganja likvidnosti v obdobjih tržnih pretresov.

Sodobno zavarovalniško okolje se sooča z izzivi, ki jih v letu 2009 ni bilo mogoče v celoti predvideti. Digitalizacija prinaša nove oblike distribucije in hkrati nova tveganja, povezana s kibernetiko varnostjo. Direktiva 2025/2/EU v povezavi z drugimi akti (kot je uredba DORA) zahteva od zavarovalnic večjo odpornost na digitalne grožnje. ZZavar-1 se mora prilagoditi tem trendom in zagotoviti, da so sistemi upravljanja tveganj v zavarovalnicah pripravljeni na izzive 21. stoletja.

Razvoj evropske zakonodaje je nenehen proces. Redno se sprejemajo nove delegirane uredbe in smernice EIOPA, ki podrobneje določajo izvajanje osnovnih direktiv. Ker so te določbe neposredno ali posredno povezane z delovanjem domačega trga, je nujno, da se slovenski zakonodajni okvir (ZZavar-1) redno posodablja. S tem se preprečuje pravna praznina, zagotavlja usklajenost z evropskimi nadzornimi praksami in ohranja konkurenčnost slovenskega zavarovalniškega trga.

Sprejem predlagane novele je nujen za zagotovitev skladnosti slovenske zakonodaje z najnovejšim pravnim redom EU. Brez prenosa Direktive 2025/2/EU bi slovenske zavarovalnice delovale pod zastarelimi pogoji, kar bi lahko privedlo do višjih stroškov kapitala, slabše konkurenčnosti na tujih trgih in potencialno nižje stopnje varnosti za slovenske zavarovance. Predlagane spremembe bodo poenostavile poslovanje za manjše družbe, spodbudile dolgoročne investicije in okrepile odpornost celotnega sektorja na prihodnje gospodarske in tehnološke pretrese.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1. Cilji

Cilji predloga zakona so:

- prenos Direktive 2025/2/EU v nacionalni pravni red. Temeljni cilj je implementacija revidiranih pravil o bonitetnem nadzoru, ki v sistem Solventnost II vnašajo večjo mero sorazmernosti in prilagodljivosti. To v praksi pomeni uvedbo novih meril za klasifikacijo zavarovalnic z nizkim profilom tveganja, za katere novela predvideva zmanjšanje administrativnih in kapitalskih bremen, ne da bi se pri tem ogrozila varnost zavarovancev. Z novo direktivo se v slovenski pravni prostor uvajajo izboljšani mehanizmi za vrednotenje dolgoročnih jamstev in naložb, kar bo zavarovalnicam omogočilo aktivnejšo vlogo pri financiranju trajnostnega gospodarskega prehoda v skladu s cilji evropskega zelenega dogovora. Cilj je zagotoviti, da slovensko zavarovalništvo ostaja konkurenčno znotraj enotnega trga EU, hkrati pa krepi odpornost celotnega sektorja na morebitne prihodnje sistemske šoke;
- odprava nedoslednosti in izboljšava določb v ZZavar-1, ki so se v praksi izkazale za težko izvedljive ali neizvedljive. Zasleduje se cilj operativne optimizacije zakonskega okvira. Na podlagi povratnih informacij Agencije so bile identificirane določbe, ki so v praksi povzročale težave. Novela te določbe redefinira tako, da postanejo življenjske in izvedljive, kar bo omogočilo učinkovitejši nadzor in bolj tekoče poslovanje zavarovalnic brez zmanjševanja standardov skrbnosti.

2.2. Načela

Predlog zakona upošteva načela:

- *načelo zakonitosti*: vsak poseg v pravice in svoboščine subjektov na trgu ima trdno podlago v zakonu. Predlog zakona je pripravljen tako, da je jasen, nedvoumen in dovolj določen, kar vsem naslovnikom omogoča pravilno razumevanje njihovih dolžnosti ter varno uporabo zakonskih določb v vsakodnevem poslovanju;
- *načelo enakosti*: vse osebe in subjekti, ki jih predlog zakona zadeva, so obravnavani enako in brez diskriminacije. Pravila so postavljena tako, da zagotavljajo enake konkurenčne pogoje za vse udeležence na zavarovalniškem trgu, ne glede na njihovo velikost ali poreklo kapitala;
- *načelo pravne varnosti*: predlog zakona je zasnovan kot predvidljiv in stabilen normativni okvir. Subjektom pod nadzorom omogoča, da se na zakonsko ureditev zanesejo pri načrtovanju svojih dolgoročnih finančnih obveznosti in oblikujejo svoje poslovno vedenje v skladu s stabilnimi pričakovanji regulatornega okolja;
- *načelo sorazmernosti*: vsak poseg v pravice in svoboščine je v predlogu zakona strogo sorazmeren z namenom, ki ga želi doseči. To načelo se neposredno odraža v implementaciji Direktive 2025/2/EU, saj novela uvaja prilagojene zahteve za zavarovalnice z nizkim profilom tveganja, s čimer se izogne obsežnejšim posegom in administrativnim bremenom, kjer ti niso nujno potrebni za zagotavljanje varnosti;
- *načelo jasnosti*: predlog zakona je napisan v jasnem in razumljivem jeziku. Cilj je, da bi vsi, ki jih zakon zadeva, od strokovnjakov v zavarovalnicah do končnih potrošnikov, brez težav razumeli svoje pravice in obveznosti, kar zmanjšuje prostor za morebitne pravne spore;
- *načelo učinkovitosti*: ureditev, ki jo prinaša predlog zakona, je praktična in izvedljiva v realnem poslovnem okolju. Z odpravo nedoslednosti in izboljšavo prej neizvedljivih določb ZZavar-1 novela omogoča, da postopki tečejo hitreje in z manj procesnimi ovirami;
- *načelo svobode gospodarjenja*: predlog zakona v celoti spoštuje pravico subjektov, da prosto razpolagajo s svojim premoženjem in se svobodno vključujejo v gospodarsko dejavnost. Regulacija je omejena le na tisti del, ki je nujen za zaščito javnega interesa in stabilnosti finančnega sistema;
- *načelo varstva zavarovancev*: predlog zakona vsebuje ključne določbe, ki varujejo pravice zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev. To vključuje zagotavljanje pravice do jasnih informacij o produktih, pošteno obravnavo ob škodnih dogodkih ter dostop do učinkovitih in hitrih pritožbenih postopkov;

- *načelo finančne stabilnosti (po)zavarovalnic*: zakon določa stroge zahteve za finančno stabilnost in zadostno kapitalsko ustreznost zavarovalnic. S tem se zagotavlja, da bodo te sposobne izpolniti svoje obveznosti do strank tudi v primeru nepričakovanih tržnih dogodkov ali večjih sistemskih pretresov;
- *načelo nadzora*: predlog zakona natančno ureja sistem nadzora nad zavarovalniškim trgom, ki ga izvaja Agencija. Učinkovit nadzor je nujen za zagotavljanje spoštovanja zakonskih določb in ohranjanje zaupanja javnosti v finančne institucije;
- *načelo konkurenčnosti*: predlog zakona spodbuja zdravo konkurenco na zavarovalniškem trgu. Z odpravo nepotrebnih ovir in harmonizacijo z evropskim trgom novela spodbuja ponudnike k razvoju boljših produktov po nižjih cenah, kar neposredno koristi končnemu potrošniku;
- *načelo inovativnosti*: predlog zakona omogoča in spodbuja razvoj novih, sodobnih zavarovalnih produktov in storitev, vključno z digitalnimi rešitvami. Hkrati postavlja varnostne okvire, ki zagotavljajo, da so te inovacije varne, primerne za stranke in v skladu s trajnostnimi cilji.

2.3. Poglavitne rešitve

Predlog zakona v skladu z razlogi, cilji in načeli, kot so predhodno opisani, prinaša v nadaljevanju navedene poglavitne rešitve:

2.3.1. Uvedba meril za zavarovalnice z nizkim profilom tveganja

Ena ključnih rešitev, ki jih prinaša prenos Direktive 2025/2/EU, je uvedba jasnejših in objektivnih meril za določitev zavarovalnic z nizkim profilom tveganja. Do sedaj je bilo načelo sorazmernosti v sistemu Solventnost II – Direktiva 2009/138/ES pogosto prepuščeno interpretaciji, kar je povzročalo administrativna bremena za manjše družbe. Predlog zakona zdaj določa fiksne pragove, ki zavarovalnicam omogočajo avtomatično uporabo poenostavljenih nadzornih pravil. Te poenostavitve se nanašajo na manj pogosto poročanje nadzornemu organu, poenostavljeno upravljanje tveganj in prilagojene zahteve glede ključnih funkcij v sistemu upravljanja. S tem novela razbremenjuje manjše subjekte, ne da bi pri tem ogrozila varnost njihovih obveznosti do zavarovancev.

2.3.2. Tehnične posodobitve izračuna tehničnih rezervacij in kapitalskih zahtev

Predlog zakona prinaša pomembne popravke pri metodologiji vrednotenja obveznosti in sredstev:

- *posodobljena ekstrapolacija časovne strukture obrestnih mer*: predlog zakona uvaja novo metodologijo ekstrapolacije, ki se bolje odziva na realne tržne razmere in preprečuje pretirano nihanje solventnosti pri zelo dolgoročnih produktih (npr. pri doživljenjskih rentah). To omogoča bolj realno vrednotenje zelo dolgoročnih obveznosti v okolju nihajočih obrestnih mer;
- *izboljšave pri prilagoditvah*: predlog zakona uvaja izboljšave pri uporabi t. i. »prilagoditve zaradi nestanovitnosti« (Volatility Adjustment – VA), ki preprečuje, da bi kratkoročna nihanja na finančnih trgih umetno znižala solventnost. Hkrati zmanjšuje nekatere stroge omejitve pri uporabi mehanizma »prilagoditev zaradi usklajenosti« (Matching Adjustment – MA), s čimer zavarovalnicam omogoča lažje vlaganje v dolgoročne projekte in infrastrukturo;
- *znižanje dodatka za tveganje (Risk Margin)*: predlog zakona znižuje stopnjo stroška kapitala (Cost-of-Capital rate) s 6 % na nižjo raven (predvidoma 4,75 %) ter uvaja časovno odvisen faktor (t. i. lambda faktor). Ta sprememba sprošča znaten del kapitala zavarovalnic, ki je bil prej vezan brez ekonomske nujnosti, kar neposredno spodbuja konkurenčnost produktov z dolgoročnimi jamstvi;
- *spodbujanje naložb v dolgoročni lastniški kapital*: predlog zakona poenostavlja pogoje za uveljavljanje nižjih kapitalskih zahtev za dolgoročne naložbe v lastniške instrumente. Z ublažitvijo meril za klasifikacijo se zmanjšuje tveganje prisilne prodaje ob tržnih padcih, za

preprečevanje procikličnosti pa se ohranja in posodablja »simetrični prilagoditveni mehanizem za tveganje lastniškega kapitala«.

2.3.3. Vključitev trajnostnih tveganj v sistem upravljanja

Predlog zakona od zavarovalnic zahteva, da v svoje sisteme upravljanja tveganj in lastne ocene tveganj in solventnosti (ORSA) eksplicitno vključijo podnebna in okoljska tveganja. Zavarovalnice morajo redno izvajati analize scenarijev glede vpliva podnebnih sprememb na njihove obveznosti in naložbeni portfelj. S tem novela spodbuja zavarovalniški sektor k prevzemanju aktivnejše vloge pri financiranju trajnostnega prehoda v skladu z evropskim zelenim dogovorom.

2.3.4. Makrobonitetni nadzor in načrti za sanacijo

Predlog zakona širi pooblastila Agencije na področje makrobonitetnega nadzora, kar omogoča spremljanje sistemskih tveganj, ki bi lahko ogrozila celoten finančni trg. Novela uvaja obvezno pripravo načrtov za sanacijo in reševanje (Recovery and Resolution Planning) za večje zavarovalnice. Prav tako se krepijo določbe o sodelovanju med nadzornimi organi držav članic v primeru čezmejnega opravljanja storitev, s čimer se zagotavlja visoka stopnja varstva zavarovancev tudi v primeru poslovanja tujih zavarovalnic na slovenskem trgu.

2.3.5. Operativna optimizacija in izboljšava ZZavar-1

Predlog zakona izboljšuje tiste določbe ZZavar-1, ki so se v praksi izkazale za težko izvedljive ali neizvedljive. Na podlagi povratnih informacij Agencije in strokovne javnosti so bili identificirani procesni zastoji in terminološke nejasnosti. Novela te določbe redefinira tako, da postanejo življenjske in skladne z dejanskimi procesi v zavarovalniški praksi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona niso potrebna finančna sredstva v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlagan zakon je primarno namenjen prenosu Direktive 2025/2/EU v nacionalni pravni red, zato je ureditev neposredno pogojena s pravnim okvirom Evropske unije. V trenutni fazi nobena izmed držav članic še ni objavila končnega prenosa navedene direktive, saj se države članice nahajajo v podobni fazi usklajevanja nacionalne zakonodaje. Zaradi narave sistema, države članice pri prenosu nimajo široke diskrecijske pravice. Namen takšne ureditve je zagotoviti enotne pogoje poslovanja (t.i. level

playing field) na celotnem notranjem trgu, kar preprečuje regulativno arbitražo in zagotavlja enako stopnjo varnosti zavarovancev ne glede na državo sedeža zavarovalnice.

Pri tem je ključno razumeti, da direktiva predstavlja le krovni okvir (Level 1), medtem ko bodo podrobnejša tehnična pravila določena z akti na drugi in tretji ravni. Evropska komisija bo v prihodnjem obdobju sprejela delegirane uredbe (2. raven), ki bodo neposredno določale specifične parametre za izračun kapitalskih zahtev in podrobnejša merila za sorazmernost. Poleg tega bo EIOPA izdal tehnične standarde in smernice (3. raven), ki bodo zagotovili enotno uporabo in razlago novih pravil v vseh državah članicah. Zaradi tega je slovenska ureditev v celoti usklajena s pristopom drugih držav članic, ki prav tako čakajo na končne tehnične specifikacije s strani evropskih organov.

Glede na to, da direktiva uvaja specifična merila za zavarovalnice z nizkim profilom tveganja in posodablja mehanizme za dolgoročna jamstva, so države članice pri implementaciji vezane na natančne definicije in pragove, določene v evropskem aktu. Diskrecija držav članic je omejena le na določene postopkovne vidike nadzora in organizacijo nacionalnih nadzornih organov, medtem ko vsebinski bonitetni standardi ostajajo poenoteni.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

6.2. Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predlog zakona nima posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3. Presoja posledic za gospodarstvo

Vpliv predloga zakona na gospodarstvo je izrazito pozitiven in večplasten, saj se s prenosom Direktive 2025/2/EU neposredno spodbuja investicijski potencial zavarovalniškega sektorja in hkrati zmanjšuje stroške poslovanja za manjša podjetja. Z uvedbo načela sorazmernosti in razbremenitvijo zavarovalnic z nizkim profilom tveganja se sproščajo sredstva, ki so bila prej vezana za administrativne namene, kar povečuje operativno učinkovitost in konkurenčnost ponudnikov na evropskem trgu. Ključni gospodarski učinek se kaže tudi v posodobljenih mehanizmih za vrednotenje dolgoročnih jamstev, kot sta prilagoditev zaradi usklajenosti in znižanje dodatka za tveganje, ki zavarovalnicam omogočajo stabilnejše in ugodnejše pogoje za dolgoročno investiranje v strateško infrastrukturo, lastniški kapital podjetij ter projekte zelenega prehoda. Takšna ureditev krepi vlogo zavarovalnic kot ključnih institucionalnih investitorjev, kar zagotavlja stabilen vir financiranja za realno gospodarstvo, spodbuja kapitalski trg in preko večje ponudbe inovativnih ter cenovno dostopnejših zavarovalnih produktov posredno koristi tudi podjetjem v drugih panogah, ki se s temi produkti ščitijo pred poslovnimi tveganji.

6.4. Presoja posledic za socialno področje

Posledice predloga zakona na socialnem področju so posredne, a pomembne, saj predlog zakona preko zagotavljanja finančne stabilnosti zavarovalnic neposredno vpliva na socialno varnost prebivalstva. Z uveljavitvijo revidiranih pravil se krepi varnost dolgoročnih varčevalnih in pokojninskih produktov, kar posameznikom zagotavlja, da bodo njihove pravice iz naslova življenjskih in rentnih zavarovanj varno

poplačane tudi čez več desetletij, s čimer se zmanjšuje tveganje revščine v starosti. Poleg tega znižanje dodatka za tveganje in posodobitev mehanizmov za vrednotenje dolgoročnih obveznosti omogočata, da zavarovalni produkti z jamstvi (npr. pokojninske rente) ostanejo cenovno dostopni in konkurenčni, kar spodbuja posameznike k dodatnemu individualnemu varčevanju za socialno varnost. Na socialno stabilnost vplivajo tudi določbe o makrobonitetnem nadzoru in načrtih za sanacijo, ki preprečujejo, da bi morebitne težave v finančnem sektorju negativno vplivale na širšo družbo ali zahtevale uporabo javnih sredstev, medtem ko vključevanje podnebnih tveganj zagotavlja, da bo zavarovalniški sektor sposoben nuditi ustrezno zaščito pred naravnimi nesrečami, kar je ključno za ohranjanje socialne kohezije ob vse pogostejših ekstremnih vremenskih dogodkih.

6.5. Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6. Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa se bo spremljalo v sodelovanju z Agencijo.

6.8. Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi s predlogom zakona ni drugih pomembnih okoliščin.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Javna objava predloga zakona je potekala od _____.

Spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen:

E-demokracija:

Predlog zakona je bil pripravljen v sodelovanju z Agencijo.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Pri pripravi predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki oziroma pravne osebe.

9. ZNESEK PLAČILA ZUNANJIH STROKOVNJAKOV

Za pripravo predloga zakona ni bilo plačil zunanjih strokovnjakov oziroma pravnih oseb.

10. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Klemen Boštjančič, minister,
- Saša Jazbec, državna sekretarka,

- Gordana Pipan, državna sekretarka,
- Katja Božič, državna sekretarka,
- Nikolina Prah, državna sekretarka,
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- Natalija Stošički, vodja Sektorja za zavarovalništvo in trg kapitala, Direktorat za finančni sistem,
- Andrej Žagar, sekretar, Sektor za zavarovalništvo in trg kapitala, Direktorat za finančni sistem.

II. BESEDILO ČLENOV

1. Člen

V Zakonu o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, 9/19, 102/20, 48/23, 78/23 – ZZVZZ-T, 84/24 – odl. US in 77/25) se v 2. členu doda nova 12. točka, ki se glasi:

»12. Direktiva (EU) 2025/2 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o spremembi Direktive 2009/138/ES glede sorazmernosti, kakovosti nadzora, poročanja, dolgoročnih jamstvenih ukrepov, makrobonitetnih orodij, tveganj glede trajnostnosti ter nadzora skupin in čezmejnega nadzora ter spremembi direktiv 2002/87/ES in 2013/34/EU (UL L št. 2025/2 z dne 8. 1. 2025).«.

2. člen

V 5. členu se dodajo nove 12. do 20. točka, ki se glasijo:

»12 . Uredba 1092/2010 je Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331, z dne 15. 12. 2010, str. 1).

13. Uredba 2019/2033 je Uredba (EU) št. 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L št. 314, z dne 5. 12. 2019, str. 1-63).

14. Direktiva 2019/2034/EU je Direktiva (EU) 2019/2034/EU Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L št. 314, z dne 5. 12. 2019, str. 64-114).

15. Direktiva 2011/61/EU je Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L št. 174, z dne 1. 7. 2011, str. 1-73).

16. Direktiva 2016/2341/EU je Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L št. 354, z dne 23. 12. 2016, str. 37-85).

17. Direktiva 2025/1/EU je Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L št. 2025/1, z dne 8. 1. 2025).

18. Uredba 2023/1114 je Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L št. 150, z dne 9. 6. 2023, str. 40-205).

19. Uredba 2019/2088 je Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L št. 317, z dne 9. 12. 2019, str. 1-16).

20. Uredba 575/2013 je Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176, z dne 27. 6. 2013, str. 1-337)«.

3. člen

V 6. členu se v drugem odstavku dodajo nove 3. do 5. točka, ki se glasijo:

- »3. upravitelj alternativnih investicijskih skladov,
- 4. pokojninska družba,
- 5. sektorska pravila.«.

4. člen

V 8. členu se spremeni naslov tako, da se glasi:

»(zavarovalnica, pozavarovalnica, lastna zavarovalnica, lastna pozavarovalnica, mala in nekompleksna zavarovalnica ter mala in nekompleksna skupina)«.

Dodata se nova osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

»(8) Mala in nekompleksna zavarovalnica je zavarovalnica, lastna zavarovalnica in lastna pozavarovalnica, ki izpolnjuje pogoje iz člena 8.a tega zakona in akta, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 29. člena Direktive 2009/138/ES, ter je pridobila soglasje Agencije za zavarovalni nadzor.

(9) Mala in nekompleksna skupina je skupina, ki izpolnjuje pogoje iz člena 361.a člena tega zakona in akta, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 213a. člena Direktive 2009/138/ES, ter je pridobila soglasje Agencije za zavarovalni nadzor ali drugega nadzornega organa, ki je pristojen za nadzor na ravni skupine, ob smiselni uporabi 8.a in 8.b člena tega zakona.«.

5. člen

Za 8. členom se dodajo novi 8.a do 8.d člени, ki se glasijo:

»8.a člen

(merila za male in nekompleksne zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica se razvrsti kot mala in nekompleksna zavarovalnica v skladu z 8.b členom tega zakona, če dve zaporedni leti pred razvrstitvijo izpolnjuje merila navedena v tem členu.

(2) Zavarovalnica, ki opravlja dejavnosti življenjskega zavarovanja, in zavarovalnica, ki opravlja dejavnosti življenjskega in premoženjskega zavarovanja, katere zavarovalno-tehnične rezervacije, povezane z dejavnostmi življenjskega zavarovanja, predstavljajo 20 % ali več skupnih zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, določenih v skladu s 177. členom tega zakona, in njen letni prihodek od bruto obračunanih premij, povezan z dejavnostmi premoženjskega zavarovanja, predstavlja manj kot 40 % skupne letne bruto obračunane premije in izpolnjuje:

1. podmodul tveganja obrestne mere iz tretjega odstavka 210. člena tega zakona ni višji od 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, določenih v skladu s 177. členom tega zakona;

2. letni prihodek od bruto obračunanih premij iz zavarovalnih poslov, sklenjenih v državah članicah, ki niso Republika Slovenija, v katerih je zavarovalnica upravičena opravljati zavarovalne posle v skladu s pododdelkom 3.2.2 tega zakona, je nižji od katerega koli od naslednjih pragov:

a. 20 000 000 EUR;

b. 10 % skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

3. zavarovalno-tehnične rezervacije iz dejavnosti življenjskega zavarovanja, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, določenih v skladu z 177. členom tega zakona, ne presegajo 1.000.000.000 EUR;

4. vsota naslednjih postavk ne presega 20 % vrednosti vseh naložb zavarovalnice:

a. modul tržnega tveganja iz 210. člena tega zakona;

b. del modula tveganja neplačila nasprotne stranke iz 211. člena tega zakona, ki ustreza izpostavljenostim do listinjenj, izvedenih finančnih instrumentov, terjatev do posrednikov in drugih naložbenih sredstev, ki niso zajeta v podmodulu tveganja kreditnih pribitkov;

c. vse kapitalske zahteve, ki se uporabljajo za naložbe v neopredmetena sredstva, ki niso krita z moduli tržnega tveganja in tveganja neplačila nasprotne stranke;

5. pozavarovanje, ki ga sprejme zavarovalnica, ne presega 50 % njenega skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

6. zavarovalnica izpolnjuje kapitalske zahteve iz 202. člena tega zakona.

(3) Zavarovalnica, ki opravlja dejavnost premoženjskega zavarovanja, in zavarovalnica, ki opravlja dejavnosti življenjskega in premoženjskega zavarovanja, katere letni prihodek od bruto obračunanih premij, povezan z dejavnostmi premoženjskega zavarovanja, predstavlja 40 % ali več njenega celotnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij in zavarovalno-tehnične rezervacije, povezane z dejavnostmi življenjskega zavarovanja, predstavljajo manj kot 20 % njenih skupnih zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, določenih v skladu s 177. členom tega zakona in izpolnjuje:

1. povprečni kombinirani količnik za dejavnosti premoženjskega zavarovanja brez pozavarovanja v zadnjih treh letih je manjši od 100 %;

2. letni prihodek od bruto obračunanih premij iz zavarovalnih poslov, sklenjenih v državah članicah, ki niso Republika Slovenija, je nižji od katerega koli od naslednjih pragov:

a. 20 000 000 EUR;

b. 10 % skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

3. letni prihodek od bruto obračunanih premij iz dejavnosti premoženjskih zavarovanj ne presega 100.000.000 EUR;

4. vsota letnih bruto obračunanih premij v zavarovalnih vrstah iz točk 5 do 7, 11, 12, 14 in 15 iz drugega odstavka 7. člena tega zakona ni višja od 30 % skupnih letnih obračunanih premij premoženjskih zavarovanj;

5. vsota naslednjega ne presega 20 % vrednosti vseh naložb:

a. modul tržnega tveganja iz 210. člena tega zakona;

b. del modula tveganja neplačila nasprotne stranke iz 211. člena tega zakona, ki ustreza izpostavljenostim do listinjenj, izvedenih finančnih instrumentov, terjatev do posrednikov in drugih naložbenih sredstev, ki niso zajeta v podmodulu tveganja kreditnih pribitkov;

c. vse kapitalske zahteve, ki se uporabljajo za naložbe v neopredmetena sredstva, ki niso krita z moduli tržnega tveganja in tveganja neplačila nasprotne stranke;

6. pozavarovanje, ki ga sprejme zavarovalnica, ne presega 50 % njenega skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

7. zavarovalnica izpolnjuje kapitalske zahteve iz 202. člena tega zakona.

(4) Zavarovalnica, ki opravlja dejavnosti življenjskega in premoženjskega zavarovanja, katere zavarovalno-tehnične rezervacije, povezane z dejavnostmi življenjskega zavarovanja, predstavljajo 20 % ali več njenih skupnih zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, določenih v skladu s 177. členom tega zakona, in letni prihodek od bruto obračunanih premij, povezan z dejavnostmi premoženjskega zavarovanja, predstavlja 40 % ali več njenega skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij in izpolnjuje:

1. podmodul tveganja obrestne mere iz 210. člena tega zakona ne presega 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, določenih v skladu s 177. členom tega zakona;

2. povprečni kombinirani količnik za dejavnosti premoženjskega zavarovanja brez pozavarovanja v zadnjih treh letih je manjši od 100 %;

3. zavarovalno-tehnične rezervacije iz dejavnosti življenjskega zavarovanja, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, določene v skladu s 177. členom tega zakona ne presegajo 1.000.000.000 EUR;

4. letni prihodek od bruto obračunanih premij iz dejavnosti premoženjskega zavarovanja ne presega 100.000.000 EUR;

5. letni prihodek od bruto obračunanih premij iz zavarovalnih poslov, sklenjenih v državah članicah, ki niso Republika Slovenija, v katerih je zavarovalnica upravičena opravljati zavarovalne posle v skladu s pododdelkom 3.2.2 tega zakona, je nižji od katerega koli od naslednjih pragov:

a. 20 000 000 EUR;

b. 10 % skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

6. vsota letnih bruto obračunanih premij v zavarovalnih vrstah iz točk 5 do 7, 11, 12, 14 in 15 drugega odstavka 7. člena tega zakona ne presega 30 % skupnih letnih obračunanih premij premoženjskih zavarovanj;

7. vsota naslednjega ne presega 20 % vrednosti vseh naložb:

a. modul tržnega tveganja iz 210. člena tega zakona;

b. del modula tveganja neplačila nasprotne stranke iz 211. člena tega zakona, ki ustreza izpostavljenostim do listinjenj, izvedenih finančnih instrumentov, terjatev do posrednikov in drugih naložbenih sredstev, ki niso zajeta v podmodulu tveganja kreditnih pribitkov;

c. vse kapitalske zahteve, ki se uporabljajo za naložbe v neopredmetena sredstva, ki niso krita z moduli tržnega tveganja in tveganja neplačila nasprotne stranke;

8. pozavarovanje, ki ga sprejme zavarovalnica, ne presega 50 % njenega skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

9. zavarovalnica izpolnjuje kapitalske zahteve iz 202. člena tega zakona.

(5) Za lastno zavarovalnico in lastno pozavarovalnico se za razporeditev kot mala in nekompleksna zavarovalnica ali pozavarovalnica ne uporabljajo merila 2. in 5. točke drugega odstavka tega člena, 2. in 6. točke tretjega odstavka tega člena ter 5. in 8. točke četrtega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek se lastna zavarovalnica in lastna pozavarovalnica razvrsti kot mala in nekompleksna zavarovalnica ali pozavarovalnica, če izpolnjuje obe naslednji merili:

1. zavarovanci in upravičenci so:

a. družbe v skupini, katere del je lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica,

b. fizične osebe, ki so upravičenci iz zavarovalnih pogodb te skupine, če je vrednost obveznosti iz 177. člena tega zakona iz naslova obveznosti do teh fizičnih oseb manj kot 5% vseh zavarovalno-tehničnih rezervacij iz 177. člena tega zakona;

2. obveznosti iz zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice, ne vsebujejo obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

(6) Ne glede na določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se za zavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov v skladu s 3. poglavjem tega zakona v zadnjih dveh poslovnih letih, skladnost z merili iz prvega do četrtega odstavka tega člena oceni glede na zadnje poslovno leto pred razvrstitvijo, ali če je dovoljenje pridobila v zadnjih 12 mesecih, glede na poslovni načrt iz 116. člena tega zakona.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo soglasja za razvrstitev med male in nekompleksne zavarovalnice, če:

1. zavarovalnica za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala uporablja odobren delni ali popolni notranji model v skladu z 203. členom tega zakona;

2. je zavarovalnica nadrejena družba v finančnem konglomeratu;

3. se pri zavarovalnici izvaja nadzor na ravni skupine, ker je:

- udeležena družba v vsaj eni zavarovalnici s sedežem v EU ali tretji državi, razen če je skupina razvrščena kot mala in nekompleksna skupina, ali
- del skupine z nadrejenim zavarovalnim holdingom ali mešanim zavarovalnim holdingom s sedežem v EU, razen če je skupina razvrščena kot mala in nekompleksna skupina;

4. je zavarovalnica nadrejena družbam iz prvega odstavka 388. člena tega zakona;

5. zavarovalnica opravlja dejavnost upravljanja pokojninskih skladov v skladu z devetim odstavkom 26. člena tega zakona, če vrednost premoženja pokojninskih skladov presega 1.000.000.000 EUR.

8.b člen

(postopek razvrščanja)

(1) Za razvrstitev med male in nekompleksne zavarovalnice poda zavarovalnica zahtevo za soglasje pri Agenciji za zavarovalni nadzor. V zahtevi predloži:

(a) dokazila o izpolnjevanju meril iz 8.a člena tega zakona;

(b) izjavo, da v naslednjih treh letih ne načrtuje nobene strateške spremembe, ki bi povzročila neizpolnjevanje meril iz 8.a člena tega zakona;

(c) navedbo ukrepov za sorazmernost, ki jih bo uporabila, zlasti če bo pri izračunu najboljše ocene uporabila poenostavitve in če bo uporabila poenostavljene metode za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij iz šestega odstavka 179. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo zavarovalnice za razvrstitev med male in nekompleksne zavarovalnice samo v primeru, če:

(a) zavarovalnica ne izpolnjuje meril iz 8.a člena tega zakona;

(b) je vrednost primernih lastnih sredstev iz 199. člena tega zakona nižja kot zahtevani solventnostni kapital zavarovalnice iz 203. člena tega zakona, ki je ocenjen brez uporabe katerega koli od prehodnih ukrepov iz četrtega odstavka 181., 181.a, 639. in 640. člena tega zakona;

(c) zavarovalnica v skladu s tretjim odstavkom 278.b člena tega zakona predstavlja več kot 5 % trga življenjskih ali premoženjskih zavarovanj v Republiki Sloveniji.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ne izda odločbe o zavrnitvi, se zavarovalnica po koncu dvomesečnega obdobja po predložitvi popolne zahteve iz prvega odstavka tega člena razvrsti kot mala in nekompleksna zavarovalnica.

(4) Če mala in nekompleksna zavarovalnica ne izpolnjuje več katerega od meril iz drugega do četrtega odstavka 8.a člena tega zakona, o tem nemudoma obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. Če se takšno neizpolnjevanje nadaljuje dve zaporedni leti, zavarovalnica o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, in z naslednjim poslovnim letom zavarovalnici preneha soglasje za razvrstitev med male in nekompleksne zavarovalnice.

(5) Če zavarovalnica, ki je bila razvrščena med male in nekompleksne zavarovalnice, izpolnjuje katero od meril izključitve iz sedmega odstavka 8.a člena tega zakona, o tem nemudoma obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. Z naslednjim poslovnim letom zavarovalnici preneha soglasje za razvrstitev med male in nekompleksne zavarovalnice.

(6) V primerih iz prejšnjih dveh odstavkov Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo, s katero ugotovi, da je zavarovalnici prenehalo soglasje za razvrstitev med male in nekompleksne zavarovalnice.

8.c člen

(uporaba ukrepov za sorazmernost za zavarovalnice ki so razvrščene med male in nekompleksne zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica, ki je razvrščena med male in nekompleksne zavarovalnice, lahko uporabi vse ukrepe za sorazmernost.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Agencija za zavarovalni nadzor od male in nekompleksne zavarovalnice zahteva, da se vzdrži uporabe enega ali več ukrepov za sorazmernost, če posamezni ukrep ni ustrezen glede na profil tveganj zavarovalnice, in sicer zlasti kadar:

(a) vrednost primernih lastnih sredstev iz 199. člena tega zakona postane nižja kot zahtevani solventnostni kapital zavarovalnice iz 203. člena tega zakona, ocenjen brez uporabe katerega koli od prehodnih ukrepov iz 181.a, četrtega odstavka 210., 639. in 640. člena tega zakona, ali če obstaja tveganje da se to zgodi v naslednjih treh mesecih;

(b) sistem upravljanja zavarovalnice, kot je določen v 50. členu tega zakona, ni učinkovit ali

(c) bi lahko bistvene spremembe v profilu tveganj zavarovalnice privedle do neizpolnjevanja katerega od meril iz 8.a člena tega zakona.

8.č člen

(uporaba ukrepov za sorazmernost s strani zavarovalnice, ki ni razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica)

(1) Za uporabo ukrepov za sorazmernost s strani zavarovalnice, ki ni razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica, se uporabljajo določbe tega in 8.d člena tega zakona ter akt, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 29. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Zavarovalnica, ki ni razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica, lahko po odobritvi Agencije za zavarovalni nadzor uporabi ukrepe za sorazmernost glede:

1. pogostosti predložitve rednega poročila iz sedmega odstavka 278. člena tega zakona Agenciji za zavarovalni nadzor,

2. imenovanja različnih oseb za izvajanje ključnih funkcij, kot določa 52. člen tega zakona, in pogostosti pregledov pisnih pravil glede upravljanja tveganj, notranjega nadzora, notranje revizije, prejemkov in zunanjega izvajanja, kot določa 50. člen tega zakona,

3. izvedbe ocene makrobonitetnih dejavnikov in dejavnosti zavarovalnice, ki bi lahko vplivale na makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih, kot določa 156. člen tega zakona,

4. pogostosti izvedbe lastne ocene tveganj in solventnosti, kot določa 156. člen tega zakona,

5. uporabe preudarnega determinističnega vrednotenja najboljše ocene za obveznosti iz življenjskih zavarovanj, kot določa 179. člen tega zakona,

6. priprave načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja, kot določa 252.a člen tega zakona,

7. ukrepov za sorazmernost, določeni v aktih, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi Direktive 138/2009/ES, ki se izrecno uporabljajo za malo in nekompleksno zavarovalnico.

(3) Zavarovalnica, ki ni razvrščena med male in nekomplekse zavarovalnice, poda Agenciji za zavarovalni nadzor zahtevo za soglasje k uporabi ukrepov za sorazmernost. Zahteva vsebuje:

(a) seznam ukrepov za sorazmernost, ki jih zavarovalnica želi uporabljati, in razloge, zakaj je njihova uporaba upravičena glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslovanja zavarovalnice;

(b) pomembne informacije v zvezi s profilom tveganj zavarovalnice;

(c) izjavo, da zavarovalnica v naslednjih treh letih ne načrtuje strateške spremembe, ki bi vplivala na njen profil tveganj.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v dveh mesecih po prejemu zahteve iz tretjega odstavka tega člena takšno zahtevo oceni in izda odločbo o odobritvi ali zavrnitvi ter o ukrepih za sorazmernost, katerih uporaba je bila odobrena. Agencija za zavarovalni nadzor zavrne uporabo enega ali več ukrepov za sorazmernost, navedenih v zahtevi, če uporaba posameznega ukrepa ni v skladu s profilom tveganj zavarovalnice.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o spremembi ali prenehanju veljavnosti soglasja za uporabo ukrepov za sorazmernost zavarovalnice, ki ni razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica, če se spremeni profil tveganj zavarovalnice.

8.d člen

(spremljanje uporabe ukrepov za sorazmernost)

(1) Zavarovalnica v enem letu po razvrstitvi med male in nekompleksne zavarovalnice Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o ukrepih za sorazmernost, ki jih uporablja, kot del podatkov, ki jih je treba zagotoviti za nadzor v skladu z 278. členom tega zakona. Če namerava zavarovalnica spremeniti seznam ukrepov za sorazmernost, ki jih uporablja, o tem nemudoma obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Če se zavarovalnica, ki uporablja ukrepe za sorazmernost na podlagi 8.č člena tega zakona, odloči, da jih bo prenehala uporabljati, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, ki ji izda odločbo o spremembi uporabe ukrepov za sorazmernost.

6. člen

Naslov 12. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(Evropska komisija, EIOPA, OECD in ESRB)«.

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Evropski odbor za sistemska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESRB) je organ, ustanovljen z Uredbo 1092/2010.«.

Obrazložitev k 6. členu

Sprememba 12. člena ZZavar-1 v zakon vnaša opredelitev Evropskega odbora za sistemska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESRB). Opredelitev je potrebna, saj se na ESRB sklicujejo druge določbe tega predloga zakona.

ESRB je bil ustanovljen leta 2010 z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L 331 z dne 15.12.2010, str. 1–11). Njegova glavna vloga je makrobonitetni nadzor finančnega sistema Evropske unije kot celote, s poslanstvom preprečevanja in zmanjševanja sistemskih tveganj, torej tveganj, ki bi lahko povzročila motnje s hudimi negativnimi posledicami za realno gospodarstvo in finančne trge. ESRB dosega svoje cilje z rednim spremljanjem in ocenjevanjem tveganj, ugotavljanjem njihove pomembnosti ter z izdajanjem opozoril in priporočil za korektivne ukrepe, naslovljenih na države članice EU in pristojne nadzorne organe, kot je Agencija.

7. člen

Za 12. členom se doda nov 1.2.3.a pododdelek z naslovom »Pojem v zvezi z reorganizacijskimi ukrepi« in nov 12.a člen, ki se glasi:

»12.a člen

(reorganizacijski ukrep)

(1) Reorganizacijski ukrep je:

- nadzorni ukrep, katerega namen je ohraniti ali obnoviti finančni položaj zavarovalnice in ki vpliva na predhodno obstoječe pravice strank, ki niso zavarovalnica, vključno z začasno ustavitvijo plačil, odložitvijo izvršitve ukrepov ali zmanjšanjem zahtevkov,
- uporaba instrumenta za reševanje iz tretjega odstavka 26. člena Direktive 2025/1/EU in izvajanje pooblastil za reševanje iz naslova III, poglavje IV, navedene direktive.

(2) V primeru uporabe instrumentov za reševanje ter pri izvajanju pooblastil za reševanje v skladu z zakonom, ki ureja sanacijo in reševanje zavarovalnic, se določbe tega zakona, ki urejajo reorganizacijske ukrepe smiselno uporabljajo tudi za zavarovalne holdinge, mešane finančne holdinge in podružnice zavarovalnic, ki imajo sedež v tretji državi.

(3) Določbe tega zakona, ki urejajo obveznost obveščanja nadzornih organov o reorganizacijskih ukrepih ter obveščanje znanih upnikov o pravici do vložitve zahtevka, se ne uporabljajo v primerih, ko se izvaja uradno obveščanje v skladu z zakonom, ki ureja sanacijo in reševanje zavarovalnic.

8. člen

V 19. členu se uvodni del stavka spremeni tako, da se glasi:

»Skupina je skupina, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja finančne konglomerate, in znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:«.

9. člen

V 28. členu se v prvem odstavku v 2. alineji prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»sestavlja ločen izkaz poslovnega izida tako, da so vsi prihodki, zlasti zavarovalni prihodki, plačila iz pozavarovalnih pogodb in prihodki od naložb, ter odhodki, zlasti stroški zavarovalnih pogodb, pozavarovalne premije in operativni stroški v zvezi z zavarovalnimi posli, prikažejo glede na izvor.«.

10. člen

V 46. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če kvalificirani imetnik v preizkusnem obdobju, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil novih ravnanj, zaradi katerih nastopijo okoliščine, zaradi katerih je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če bo odpravil razloge za odvzem dovoljenja.«.

Na koncu drugega odstavka se pred piko vstavi besedilo:

», ali če ne odpravi razlogov za odvzem dovoljenja.«.

11. člen

V 50. členu se v prvem odstavku doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. politiko spodbujanja raznolikosti v upravi in nadzornem svetu, vključno z določitvijo posameznih kvantitativnih ciljev v zvezi z uravnoteženo zastopanostjo spolov.«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Sistem upravljanja je predmet rednega notranjega pregleda zavarovalnice. Notranji pregled vključuje tudi oceno ustreznosti sestave, učinkovitosti in postopkov uprave in nadzornega sveta ob upoštevanju narave, obsega in zahtevnosti tveganj, ki so del poslovanja zavarovalnice.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek in se glasi:

»(3) Zavarovalnica ima pisno opredeljena pravila sistema upravljanja, ki določajo najmanj način upravljanja tveganj, spremljanje skladnosti, sistem notranjih kontrol, notranjo revizijo, aktuarsko funkcijo, distribucijo zavarovalnih produktov, prejemke in izločene posle, če zavarovalnica del poslovanja prenese na drugo osebo. Pravila sistema upravljanja so pregledna in razumljiva.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se na koncu doda besedilo:

»V zavarovalnici, ki je razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica, se lahko pregled pravil sistema upravljanja izvaja manj pogosto, vendar vsaj na vsakih pet let, razen če Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi posebnih okoliščin zavarovalnice zahteva, da je potreben pogostejši pregled.«.

Doda se nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Pisna pravila upravljanja tveganj zavarovalnice upoštevajo uporabo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, če jo zavarovalnica uporabi.«.

Dosedanji četrti do šesti odstavek postanejo šesti do osmi odstavek.

12. člen

V 52. členu se dodajo novi drugi do četrti odstavek, ki se glasijo:

(2) Z namenom preprečitve nasprotja interesov zavarovalnica pooblasti za nosilca ključne funkcije upravljanja tveganj, aktuarske funkcije, funkcije spremljanja skladnosti in notranje revizije različne osebe in zagotovi, da se vsaka od ključnih funkcij izvaja neodvisno od drugih ključnih funkcij.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavarovalnica, ki je razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica na podlagi člena 8b, ali zavarovalnica, ki ji je Agencija za zavarovalni nadzor v skladu 8.č členom tega zakona odobrila ukrep za sorazmernost, za nosilca ključne funkcije, razen funkcije notranje revizije, pooblasti:

- nosilca druge ključne funkcije,
- člana uprave ali nadzornega sveta.

(4) Pooblastila iz prejšnjega odstavka so možna pod pogojem, da zavarovalnica:

- izkaže, da so potencialna nasprotja interesov ustrezno obvladovana, in
- kombinacija ključnih funkcij ali kombinacija ključne funkcije s članstvom v upravi ali nadzornem svetu ne ogroža sposobnosti osebe za ustrezno izvajanje njenih nalog.«.

Dosedanja drugi in tretji odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

Dosedanji četrti do šesti odstavek, ki postanejo sedmi do deveti odstavek se spremenijo tako, da se glasijo:

»(7) Zavarovalnica o podelitvi pooblastila nosilcu ključne funkcije v roku osmih dni, od podelitve pooblastila, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. V obvestilu navede razloge za spremembe in poda utemeljitve za oceno sposobnosti in primernosti na novo pooblaščenega nosilca ključne funkcije skupaj z dokazili.

(8) Če nosilec ključne funkcije ne izpolnjuje več pogojev iz petega odstavka tega člena, mu zavarovalnica odvzame pooblastilo za ključno funkcijo.

(9) Zavarovalnica v roku osmih dni od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije ali prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije pisno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o razlogih, ki so privedli do odvzema pooblastila ali prenehanja.«.

Dosedanja sedmi in osmi odstavek postaneta deseti in enajsti odstavek.

V Dosedanjih devetem do enajstem odstavku, ki postanejo dvanajsti do štirinajsti odstavek se nadomesti besedo »drugega« z besedo »petega«.

13. člen

V 56. členu se v petem odstavku besedilo: »da je zagotovljena ustrezna raznolikost kvalifikacij« spremeni tako, da se glasi: »da je zagotovljena raznolikost in imajo člani uprave skupaj dovolj kvalifikacij«.

14. člen

V 57. členu se v prvem odstavku besedilo 2. točke spremeni tako, da se glasi:

» 2. vsaj v desetih letih pred imenovanjem ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki bi ogrozilo njen ugled;«.

Obrazložitev k 14. členu

Sprememba 2. točke prvega odstavka 57. člena ZZavar-1 je del harmonizacije z evropskimi zahtevami, ki jih prinaša devetnajsti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Ta določba je namenjena izboljšanju okvira korporativnega upravljanja in zagotavljanju, da imajo člani upravnih organov ustrezno raven ugleda in integritete. Bistvena sprememba se nanaša na pravnomočne obsodbe za kazniva dejanja, kjer se iz absolutne prepovedi prehaja na bolj sorazmeren pristop.

Glavna novost je, da ni več vsaka pravnomočna obsodba za kaznivo dejanje avtomatska diskvalifikacija za imenovanje v upravo. Dosedanje besedilo je določalo absolutno prepoved, medtem ko nova določba zahteva, da je obsodba nastala zaradi kaznivega dejanja, ki bi ogrozilo ugled kandidata. To pomeni, da je odslej potrebna kvalificirana presoja, ki se osredotoča na tista kazniva dejanja, ki so relevantna za integriteto in zanesljivost pri nadziranju finančne institucije, kot so na primer gospodarska kazniva dejanja, kazniva dejanja zoper premoženje ali uradno dolžnost. Manj resna kazniva dejanja ne bodo več predstavljala ovire, vendar bo končno presojo vselej opravila Agencija.

Druga ključna novost je uvedba časovne omejitve desetih let. Prepoved imenovanja velja le, če se je pravnomočna obsodba za kaznivo dejanje, ki ogroža ugled, zgodila v desetih letih pred imenovanjem osebe. Ta časovna komponenta je namenjena povečanju sorazmernosti zahteve, saj omogoča, da se kazniva dejanja iz daljše preteklosti, po katerih je sledila ustrezna rehabilitacija, ne upoštevajo več kot trajna ovira. S tem se zagotavlja, da je presojanje primernosti osredotočeno na ugled in integriteto, ki sta relevantna za trenutno opravljanje funkcije.

15. člen

V 58. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) V osmih dneh po sprejemu sklepa nadzorni svet obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor

- o imenovanju člana uprave. V obvestilu navede razloge za spremembo in druge podatke za oceno sposobnosti in primernosti novo imenovanega člana uprave;
- o zamenjavi člana uprave zaradi neizpolnjevanj pogojev iz 57. člena tega zakona.«.

16. člen

V 59. členu se spremeni četrti odstavek tako, da se glasi:

»(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice, če:

- kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave zavarovalnice,
- je bil imenovan v skladu z 58. členom tega zakona in
- imenovanje člana uprave zagotavlja raznolikost in skupno izpolnjevanje kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno upravljanje zavarovalnice, kot določa peti odstavek 56. člena tega zakona.«.

Sedmi odstavek se črta.

Dosedanji osmi odstavek postane sedmi odstavek.

17. člen

V 66. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Nadzorni svet zavarovalnice je sestavljen tako, da je zagotovljena ustrezna raznolikost ter imajo njegovi člani skupaj dovolj kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno nadzorovanje zavarovalnice.«.

18. člen

V 67. členu se v prvem odstavku besedili 2. točke spremeni tako, da se glasi:

»2. v desetih letih pred imenovanjem ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki bi ogrozilo njen ugled;«.

V tretjem odstavku se za besedilom »zagotovljena ustrezna raznolikost« doda besedilo »in člani nadzornega sveta skupaj nimajo dovolj«.

19. člen

V 68. členu se doda nova 5. točka, ki se glasi:

»5. zahteva, da zavarovalnica zamenja nosilca ključne funkcije, če ta oseba ne izpolnjuje pogojev iz petega odstavka 52. člena tega zakona;«.

Dosedanja 5. točka postane 6. točka.

20. člen

V 115. členu se v prvem odstavku doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. navedbo, ali je bila v drugi državi članici zavrnjena ali umaknjena zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, za opravljanje dejavnosti druge nadzorovane finančne družbe ali distributerja zavarovalnih produktov, ter razloge za zavrnitev ali umik;«.

Dosedanja 4. točka postane 5. točka.

21. člen

V 116. členu se v prvem odstavku na koncu 5 točke pika nadomesti s podpičjem.

Doda se nova 6. točka, ki se glasi:

»6. informacije ali dokazila o državah članicah in tretjih državah, v katerih namerava zavarovalnica poslovati ter dokazila ali dovoljenja, kadar so ta zahtevana za začetek opravljanja zavarovalnih poslov na ravni geografskih območij znotraj tretjih držav, v katerih namerava zavarovalnica poslovati.«.

V drugem odstavku se besedilo 5. točke spremeni tako, da se glasi:

»5. elaborat o pričakovanem poslovnem izidu, ki je razčlenjenem na:

1. zavarovalni rezultat (ki vključuje podatke o pričakovanih prihodkih od zavarovanja, pričakovanih stroških zavarovalnih storitev, stroških za provizije in drugimi stroški, ki se nanašajo na zavarovalne pogodbe ter pričakovanem gibanju pogodbene storitvene marže;
2. rezultat financiranja (ki vključuje podatke o pričakovanem finančnem rezultatu iz zavarovanja ter finančnih prihodkih in odhodkih, ki izhajajo iz naložbenega portfelja in niso povezani z zavarovalnimi pogodbami);
3. druge obratovalne stroške (ki zajemajo administrativne in splošne stroške poslovanja, ki niso neposredno pripisljivi zavarovalnim pogodbam) ter;
4. podatke o bruto obračunani premiji, bruto obračunanih zneskih škod, zavarovalno tehničnih rezervacijah in obratovalnih stroških.«.

V tretjem odstavku se besedilo »iz 1., 4. in 5.« nadomesti z besedilom »iz 1., 4., 5. in 6.«.

22. člen

V 120. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z nadzornimi organi države članice, lahko nadzorni organ druge države članice v enem mesecu od dneva prejema vabila k posvetovanju zaprosi za skupno oceno zahteve za izdajo dovoljenja. Agencija za zavarovalni nadzor pri odločitvi o izdaji dovoljenja upošteva ugotovitve skupne ocene.«.

23. člen

V 130. členu se doda nova tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če se spremeni poslovanje, ki ga opravlja zavarovalnica preko podružnice v državah članicah, in to bistveno vpliva na njen profil tveganj ali opravljanje zavarovalnih storitev, zavarovalnica o tem v osmih dneh obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor o takšni spremembi poslovanja nemudoma obvesti nadzorne organe zadevnih držav članic.«.

24. člen

V 131.a členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(obvestilo o spremembah glede neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov v državi članici)«.

Dosedanje besedilo postane prvi odstavek.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Če se spremeni poslovanje, ki ga opravlja zavarovalnica preko neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov v eni ali več državah članicah, in to bistveno vpliva na njen profil tveganj ali opravljanje zavarovalnih storitev, zavarovalnica o tem v osmih dneh obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor o takšni spremembi poslovanja nemudoma obvesti nadzorne organe zadevnih držav članic.«.

25. člen

V 131.b členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(obveščanje EIOPA, platforme za sodelovanje in ESRB)«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti EIOPA o izdaji, zavrnitvi in odvzemu vseh dovoljenj za opravljanje zavarovalnih poslov. V primeru zavrnitve navede družbo, ki je prosila za dovoljenje, in razloge za zavrnitev.«.

V drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedilo »v zvezi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki lahko vplivajo na trg države članice« nadomesti z besedilom », vključno s tistimi, ki zadevajo varstvo potrošnikov, ki bi lahko vplivala na trg države članice«.

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti EIOPA in nadzorni organ zavarovalnice države članice, ki na ozemlju Republike Slovenije opravlja zavarovalne posle, če ima resne in utemeljene pomisleke v zvezi z varstvom potrošnikov, ki zadevajo opravljanje teh poslov.«.

Besedilo tretjega do petega odstavka, ki postanejo peti do sedmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor in nadzorni organ države članice v primerih iz prvega, drugega in četrtega odstavka tega člena ne najdeta skupne rešitve, lahko zadevo predložita EIOPA in zahtevata njeno pomoč.

(6) Obvestila iz prvega, drugega in četrtega odstavka tega člena morajo biti dovolj podrobna, da omogočijo ustrezno presojo.

(7) Obvestila iz prvega, drugega in četrtega odstavka tega člena ne posegajo v nadzorne pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor in nadzornega organa države članice, ki so določene v tem zakonu.«.

V šestem odstavku, ki postane osmi odstavek se na vseh mestih beseda »tretjim« nadomesti z besedo »četrtem«.

Dosedanji sedmi odstavek postane deveti odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane deseti odstavek, se besedilo »šestega in sedmega« nadomesti z besedilom »osmega in devetega«.

Doda se nov enajsti odstavek, ki se glasi:

(10) Agencija za zavarovalni nadzor vsako leto predloži EIOPA in ESRB seznam zavarovalnic in pozavarovalnic ter seznam skupin, za katere sprejme makrobonitetne ukrepe.«.

26. člen

Za 131.b členom se dodajo novi 131.c, 131.č in 131.d členi, ki se glasijo:

»131.c člen

(pomembni čezmejni zavarovalni posli)

(1) Zavarovalni posli zavarovalnice, ki ni razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica, se štejejo za pomembne čezmejne zavarovalne posle v državi članici, če:

- skupni letni prihodek od bruto obračunanih premij, ki ustreza tem zavarovalnim poslom, presega 15.000.000 EUR ali
- nadzorni organ države članice oceni, da so ti zavarovalni posli pomembni za trg države članice.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da so zavarovalni posli, ki jih izvaja zavarovalnica države članice na območju Republike Slovenije, pomembni za zavarovalniški trg v Republiki Sloveniji, o tem obvesti nadzorni organ zavarovalnice države članice in pri tem navede ustrezne razloge. Pri oceni upošteva regulativne tehnične standarde, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 152.aa člena Direktive 2009/138/ES.

(3) Če se Agencija za zavarovalni nadzor ne strinja z oceno iz 2. točke prvega odstavka tega člena, o tem v enem mesecu po prejemu ocene obvesti nadzorni organ države članice in pri tem navede ustrezne razloge.

(4) V primeru nesoglasja glede pomembnih čezmejnih zavarovalnih poslov iz drugega in tretjega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor zadevo predloži EIOPA in jo prosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010.

131.č člen

(okrepljeno sodelovanje in izmenjava informacij v zvezi s pomembnimi čezmejnimi zavarovalnimi posli)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor okrepljeno sodeluje z:

- nadzornim organom zavarovalnice države članice, ki opravlja na območju Republike Slovenije pomembne čezmejne zavarovalne posle,
- nadzornim organom države članice, v kateri zavarovalnica opravlja pomembne čezmejne zavarovalne posle.

(2) Okrepljeno sodelovanje iz prejšnjega odstavka je sorazmerno s tveganji, ki jih prinašajo pomembni čezmejni zavarovalni posli, in obsega vsaj naslednje vidike:

1. sistem upravljanja, vključno s sposobnostjo uprave in nadzornega sveta, da razume posebnosti trga, orodja za upravljanje tveganj, vzpostavljeni notranji nadzor in postopke za zagotavljanje skladnosti za čezmejno upravljanje zavarovalnih poslov;
2. zunanje izvajanje in partnerstva pri distribuciji zavarovalnih produktov;
3. poslovno strategijo in obravnavo zahtevkov;
4. varstvo potrošnikov.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor pravočasno obvesti nadzorni organ države članice, v kateri zavarovalnica opravlja pomembne čezmejne zavarovalne posle, o izidu postopka nadzornega pregleda v zvezi s pomembnimi čezmejnimi zavarovalnimi posli, kadar so bile ugotovljene morebitne težave glede skladnosti z zakoni in drugimi predpisi, ki se uporabljajo v državi članici gostiteljici ali Republiki Sloveniji, ali pomembne težave, povezane z vidiki iz drugega odstavka tega člena, in te težave vplivajo ali bi lahko vplivale na upravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnice v državi članici.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor nadzornemu organu države članice, v kateri zavarovalnica opravlja pomembne čezmejne zavarovalne posle, vsaj enkrat letno ali na zahtevo nadzornega organa države članice pogosteje, posreduje naslednje informacije:

1. zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital, kot ju sporoči zavarovalnica;
2. zneske primernih lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala oziroma zahtevanega minimalnega kapitala, kot jih sporoči zavarovalnica;
3. morebitne pomisleke v zvezi z izračunom zavarovalno-tehničnih rezervacij s strani zavarovalnice in v zvezi s postavkami iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor nemudoma obvesti nadzorni organ države članice, v kateri zavarovalnica opravlja pomembne čezmejne zavarovalne posle, če ugotovi poslabšanje finančnega položaja ali tveganje za neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom ali zahtevanim minimalnim kapitalom v naslednjih treh mesecih.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor posreduje nadzornemu organu zavarovalnice države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja pomembne čezmejne zavarovalne posle, utemeljeno zahtevo za prejemanje informacij, ki niso navedene v tretjem do petem odstavku tega člena, če so povezane s solventnostjo, sistemom upravljanja ali poslovnim modelom zavarovalnice države članice.

(7) Če prejme Agencija za zavarovalni nadzor od nadzornega organa države članice, v kateri zavarovalnica opravlja pomembne čezmejne zavarovalne posle, utemeljeno zahtevo za posredovanje informacij povezanih s solventnostjo, sistemom upravljanja ali poslovnim modelom zavarovalnice, ki niso navedene v tretjem do petem odstavku tega člena, te informacije zagotovi pravočasno.

(8) Če Agencija za zavarovalni nadzor od nadzornega organa zavarovalnice države članice, ki opravlja na območju Republike Slovenije pomembne čezmejne zavarovalne posle, pravočasno ne prejme informacij, kakor so opredeljene v drugem do petem odstavku tega člena, lahko zadevo predloži EIOPA in zahteva njeno pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010.

(9) Če nadzorni organ države članice utemeljeno zahteva od Agencije za zavarovalni nadzor skupen inšpekcijski pregled na kraju samem pri zavarovalnici, ki na območju te države članice opravlja

pomembne čezmejne zavarovalne posle in ne izpolnjuje ali je verjetno, da v naslednjih treh mesecih ne bo izpolnjevala zahtevanega solventnostnega ali minimalnega kapitala, Agencija za zavarovalni nadzor privoli v zahtevo ali jo zavrne v enem mesecu od prejema. Agencija za zavarovalni nadzor v pisni zavrnitvi pojasni razloge za zavrnitev.

(10) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od nadzornega organa zavarovalnice države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja pomembne čezmejne zavarovalne posle, utemeljeno zahteva skupen inšpekcijski pregled na kraju samem pri tej zavarovalnici. To velja, če zavarovalnica države članice ne izpolnjuje ali je verjetno, da v naslednjih treh mesecih ne bo izpolnjevala zahtevanega solventnostnega ali minimalnega kapitala. Če nadzorni organ zavarovalnice zavrne zahtevo, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v enem mesecu po zavrnitvi zadevo posreduje EIOPA in zahteva njeno pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010.

(11) Če Agencija za zavarovalni nadzor privoli v izvedbo skupnega inšpekcijskega pregleda v skladu z devetimi odstavki tega člena, povabi EIOPA k sodelovanju pri tem inšpekcijskem pregledu.

(12) Po zaključku skupnega inšpekcijskega pregleda, izvedenega v skladu z devetimi ali desetimi odstavki tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor skupaj z nadzornim organom države članice v dveh mesecih sprejme skupne ugotovitve, vključno z najustreznejšimi nadzornimi ukrepi. V primeru iz devetega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor te skupne ugotovitve upošteva pri odločanju o ustreznih nadzornih ukrepih.

(13) Če Agencija za zavarovalni nadzor v primeru inšpekcijskega pregleda iz devetega ali desetega člena tega zakona ne sprejme skupnih ugotovitev z zadevnim nadzornim organom države članice, lahko v dveh mesecih po izteku obdobja iz prejšnjega odstavka zadevo posreduje EIOPA in zahteva njeno pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010.

(14) Če Agencija za zavarovalni nadzor v primeru iz devetega odstavka tega člena ne doseže skupnih ugotovitev z nadzornim organom države članice in slednji zadevo posreduje EIOPA v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010, Agencija za zavarovalni nadzor odloži sprejem končnih ugotovitev skupnega inšpekcijskega pregleda in odločitev do morebitne odločitve EIOPA, ki je sprejeta v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 1094/2010.

(15) Agencija za zavarovalni nadzor pri svojih ugotovitvah in odločitvah, povezanih z okrepljenim sodelovanjem in izmenjavo informacij glede pomembnih čezmejnih zavarovalnih poslov, upošteva odločitve in ugotovitve EIOPA.

131.d člen

(okrepljeno sodelovanje in izmenjava informacij v platformi za sodelovanje)

(1) Za sodelovanje in izmenjavo informacij z nadzornimi organi v platformi za sodelovanje se uporabljajo zahteve glede okrepljenega nadzornega sodelovanja in izmenjave informacij iz 131.c člena tega zakona. Če je platforma za sodelovanje vzpostavljena na podlagi sedmega odstavka 131.b člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor informacije, ki jih izmenjuje v okviru platforme za sodelovanje, izmenjuje tudi z EIOPA.

(2) Agencija za zavarovalni na zahtevo EIOPA ali katerega koli nadzornega organa države članice pravočasno zagotovi vse potrebne informacije, da se omogoči pravilno delovanje platforme za sodelovanje.

(3) Če se Agencija za zavarovalni nadzor ne strinja z drugimi nadzornimi organi v platformi za sodelovanje glede postopka ali ukrepa v zvezi z zavarovalnico ali zavarovalnico v državi članici in ima resne pomisleke glede negativnih učinkov na imetnike polic v Republiki Sloveniji, lahko od EIOPA zahteva, da pomaga pri doseganju sporazuma v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor prejme zahtevo EIOPA za inšpekcijski pregled na kraju samem zaradi resnih pomislekov glede negativnih učinkov na imetnike polic v državi članici ali zaradi znakov resnih pomanjkljivosti v zavarovalnici, v zvezi s katero Agencija ni sprejela popravilnih ukrepov ali jih ni sprejela dovolj, v zavarovalnici nemudoma začne inšpekcijski pregled ter k sodelovanju povabiti EIOPA in zadevni nadzorni organ države članice. Pri tem se smiselno uporabljajo dvanajsti do petnajsti odstavek prejšnjega člena.

(5) Če se Agencija za zavarovalni nadzor v platformi za sodelovanje ne strinja z nadzornim organom države članice glede izmenjave informacij na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena, lahko poda EIOPA zahtevo za pomoč pri doseganju sporazuma v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010.

27. člen

Za 153. členom se dodata nova 153.a in 153.b člena, ki se glasita:

»153.a člen

(kriptosredstvo)

Kriptosredstvo je kriptosredstvo, kakor je opredeljeno v 5. točki, prvega odstavka 3 člena Uredbe 2023/1114.

153.b člen

(tveganje glede trajnostnosti in dejavniki trajnostnosti)

(1) Tveganje glede trajnostnosti je okoljski, socialni ali upravljavski dogodek ali okoliščina, ki ima lahko v primeru, da do nje pride, dejanski ali potencialen negativni vpliv na vrednost naložbe ali vrednost obveznosti.

(2) Dejavniki trajnostnosti so dejavniki trajnostnosti, kakor so opredeljeni v 24. točki 2. člena Uredbe 2019/2088.

28. člen

V 154. členu se v prvem odstavku v 5. točki črta besedilo »operativnih,«.

Doda se nova 6. točka, ki se glasi:

»6. upravljanje operativnih tveganj, vključno z upravljanjem s kibernetiko varnostjo, kakor je opredeljena v 1. točki 2. člena Uredbe 2019/881/EU;«.

V dosedanji 6. točki, ki postane 7. točka, se na koncu pika nadomesti s podpičjem.

Doda se nova 8. točka, ki se glasi:

»8. trajnostnost.«.

Dodata se nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Kadar zavarovalnica uporablja prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, likvidnostni načrt upošteva uporabo prilagoditve za nestanovitnost. Zavarovalnica v likvidnostnem načrtu oceni, ali zaradi težje prepoznave, ki je posledica uporabe te prilagoditve, lahko nastopijo likvidnostne težave.

(4) Zavarovalnica pri ocenjevanju tveganj glede trajnostnosti upošteva kratko, srednje in dolgoročno obdobje.«.

Dosedanji tretji odstavek postane peti odstavek.

29. člen

Doda se nov 154.a člen, ki se glasi:

»154.a člen

(načrt upravljanja tveganj trajnostnosti)

(1) Zavarovalnica sprejme in spremlja izvajanje načrta, ki določa merljive cilje in procese za upravljanje finančnih tveganj, ki izhajajo iz kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih dejavnikov trajnostnosti (v nadaljnjem besedilu: načrt upravljanja tveganj trajnostnosti). Načrt upravljanja tveganj trajnostnosti vključuje ukrepe v zvezi s poslovnim modelom in poslovno strategijo zavarovalnice ter obravnava tudi tveganja, ki izhajajo iz procesa prilagajanja podnebnim spremembam in izpolnjevanja regulatornih ciljev ter pravnih aktov EU na področju trajnosti, zlasti določb Uredbe 2021/1119.

(2) Načrt upravljanja tveganj trajnostnosti, vključno z metodologijami in predpostavkami, je skladen z zahtevami iz zakona, ki ureja gospodarske družbe.

(3) Zavarovalnica v načrtu upravljanja tveganj trajnostnosti upošteva najnovejša poročila in ukrepe, ki jih predpiše Evropski znanstveni svetovni odbor za podnebne spremembe, še posebej v zvezi z doseganjem podnebnih ciljev EU.

(4) Cilji, procesi in ukrepi za obravnavanje tveganj glede trajnostnosti, vključeni v načrt upravljanja tveganj trajnostnosti, so skladni z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj poslovnega modela zavarovalnic glede trajnostnosti.

(5) Zavarovalnica vsako leto razkrije merljive cilje, ki so vključeni v načrtu upravljanja tveganj trajnostnosti.

(6) Zavarovalnica ni dolžna pripraviti načrta upravljanja tveganj trajnostnosti, če je takšen načrt na ravni skupine pripravila nadrejena zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici in je zavarovalnica kot podrejena družba vključena v nadzor na ravni skupine in zajeta v tem načrtu.

30. člen

Besedilo 156. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Del sistema upravljanja tveganj je izvedba lastne ocene tveganj in solventnosti, ki je povezana s poslovno strategijo zavarovalnice. Zavarovalnica izvede lastno oceno tveganj in solventnosti letno in po vsaki pomembni spremembi tveganj iz prvega odstavka 154. člena tega zakona brez odlašanj. V oceni zavarovalnica upošteva tveganja, ki jim je izpostavljena, meje dovoljenega tveganja in poslovno strategijo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavarovalnica izvede lastno oceno tveganj in solventnosti vsako drugo leto in po vsaki pomembni spremembi tveganj iz prvega odstavka 154. člena tega zakona brez odlašanja, če je:

- razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica;

- lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica, ki izpolnjuje vsa naslednja merila:
  - zavarovanci in upravičenci so družbe v skupini, katere del je lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica, ali fizične osebe, ki so upravičenci iz zavarovalnih pogodb te skupine, pod pogojem, da je vrednost zavarovalno-tehničnih-rezervacij iz 177. člena tega zakona iz naslova obveznosti do teh fizičnih oseb manj kot 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij iz 177. člena tega zakona;
  - obveznosti iz zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice ne vključujejo obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi okoliščin zavarovalnice iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je potrebna pogostejša izvedba lastne ocene tveganj in solventnosti kot vsaki dve leti, zahteva pogostejšo izvedbo.

(4) Ocena iz prvega odstavka tega člena vsebuje najmanj:

1. oceno solventnostnih potreb zavarovalnice,
2. oceno stalnega izpolnjevanja kapitalskih zahtev v skladu s 4.10. in 4.11. oddelkoma tega zakona in zahtev glede zavarovalno-tehničnih rezervacij v skladu s 4.8. oddelkom tega zakona,
3. oceno, kako pomembno je odstopanje tveganj, katerim je zavarovalnica izpostavljena, od predpostavk, v skladu s četrtem odstavkom 203. člena tega zakona, ki so bile podlaga za določitev zahtevanega solventnostnega kapitala v skladu s standardno formulo iz 4.10.2. pododdelka tega zakona oziroma v delnem ali popolnem notranjem modelu iz 4.10.3. pododdelka tega zakona;
4. oceno makroekonomskih razmer, makroekonomskega razvoja in razvoja na finančnih trgih;
5. oceno splošne sposobnosti zavarovalnice, da poravna svoje finančne obveznosti do imetnikov polic in drugih upravičencev, ko te obveznosti zapadejo v plačilo, tudi v stresnih razmerah.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva, da lastna ocena tveganj in solventnosti upošteva in vključuje še:

1. oceno makrobonitetnih dejavnikov, ki lahko vplivajo na profil tveganja, odobrene meje dovoljenega tveganja, poslovno strategijo, sklepanje zavarovalnih poslov, naložbene odločitve ali solventnost zavarovalnice;
2. oceno dejavnosti zavarovalnice, ki bi lahko vplivale na makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter bi lahko predstavljale vir sistemskega tveganja.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju, ali naj lastna ocena tveganj in solventnosti vključuje ocene iz petega odstavka tega člena, upošteva, da je bila za zavarovalnico, ki je podrejena družba vključena v nadzor skupine, že opravljena ocena na ravni skupine, ki zajema tudi posebnosti te zavarovalnice.

(7) V okviru ocene makroekonomskih razmer in možnega makroekonomskega razvoja iz 4. točke četrtega odstavka tega člena ter ocene makrobonitetnih dejavnikov in dejavnosti zavarovalnice iz petega odstavka tega člena se obravnava vsaj:

1. raven obrestnih mer in razmikov;
2. raven indeksov finančnih trgov;
3. inflacija;
4. medsebojna povezanost z drugimi udeleženci na finančnem trgu;
5. podnebne spremembe, pandemije, drugi množični dogodki in druge katastrofe, ki lahko vplivajo na zavarovalnico.

(8) V okviru ocene makrobonitetnih dejavnikov iz petega odstavka tega člena se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka obravnavajo tudi verjetni neugodni prihodnji scenariji in tveganja, povezana s kreditnim ciklom in gospodarskim upadom, črednim vedenjem pri naložbah ali prekomernimi koncentracijami izpostavljenosti na sektorski ravni.

(9) Ocena makroekonomskih razmer, makroekonomskega razvoja in razvoja na finančnih trgih iz 4. točke četrtega odstavka tega člena je sorazmerna z naravo tveganj ter obsegom in zahtevnostjo dejavnosti zavarovalnic.

(10) Zavarovalnice, ki so razvrščene kot male in nekompleksne zavarovalnice, in zavarovalnice, ki prejmejo odobritev Agencije za zavarovalni nadzor v skladu z 8.č členom tega zakona, niso dolžne opraviti ocen iz petega odstavka tega člena.

(11) Za oceno iz 1. točke četrtega odstavka tega člena ima zavarovalnica postopke, ki ji omogočajo ustrezno opredelitev in oceno kratkoročnih ter dolgoročnih tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena. Zavarovalnica razkrije metode, ki jih je uporabila za ugotovitev lastne ocene tveganj in solventnosti. Postopki in metode so sorazmerni z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj, ki jim je zavarovalnica izpostavljena.

(12) Kadar zavarovalnica uporablja uskladiveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona, prilagoditev za nestanovitost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, prehodne ukrepe iz 639. ali 640. člena tega zakona, mehanizem postopnega uvajanja iz 181.a člena tega zakona ali prilagoditev iz četrtega odstavka 210 člena tega zakona, izvede oceno iz 2. točke četrtega odstavka tega člena z upoštevanjem in brez upoštevanja uporabljenih prilagoditev oziroma prehodnih ukrepov.

(13) V zvezi z mehanizmom postopnega uvajanja iz 181.a člena tega zakona se ocena v skladu s prejšnjim odstavkom ne izvede za valuto za katero velja:

- delež prihodnjih denarnih tokov, ki izvirajo iz zavarovalnih obveznosti v tej valuti, glede na vse prihodnje denarne tokove, ki izvirajo iz zavarovalnih obveznosti, ne presega 5 % ali
- delež prihodnjih denarnih tokov, ki izvirajo iz zavarovalnih obveznosti v tej valuti in se nanašajo na zapadlosti, pri katerih se ustrezna časovna struktura netvegane obrestne mere ekstrapolira, glede na vse prihodnje denarne tokove, ki izvirajo iz zavarovalnih obveznosti, ne presega 10 %.

(14) Kadar zavarovalnica uporablja prilagoditev za nestanovitost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona vključuje lastna ocena tveganj in solventnosti obseg odstopanja profila tveganj zavarovalnice od predpostavk, na katerih temelji navedena prilagoditev.

(15) Kadar zavarovalnica uporablja notranji model, pri oceni iz 3. točke četrtega odstavka tega člena izvede ponovno umeritev mere tveganja zahtevanega solventnostnega kapitala.

(16) Lastna ocena tveganj in solventnosti se ne uporabi za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala.

31. člen

Doda se nov 156.a člen, ki se glasi:

»156.a člen

(analiza podnebne scenarija)

(1) V okviru ocene iz 1. točke četrtega odstavka 156. člena tega zakona zavarovalnica oceni, ali je pomembno izpostavljena tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami. Pomembnost te izpostavljenosti utemelji v lastni oceni tveganj in solventnosti.

(2) Kadar je zavarovalnica pomembno izpostavljena tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami, določi vsaj dva dolgoročna podnebna scenarija, vključno z naslednjima:

- dolgoročni podnebni scenarij, pri katerem se globalna temperatura poveča za manj kot dve stopinji Celzija;
- dolgoročni podnebni scenarij, pri katerem se globalna temperatura poveča za znatno več kot dve stopinji Celzija.

(3) Zavarovalnica v rednih časovnih presledkih, ki ne presegajo treh let, v lastno oceno tveganj in solventnosti vključi analizo učinka dolgoročnih podnebnih scenarijev, določenih na podlagi prejšnjega odstavka, na njeno poslovanje. Časovni presledki vključitve analize dolgoročnih podnebnih scenarijev so sorazmerni z naravo, obsegom in kompleksnostjo tveganj, povezanih s podnebnimi spremembami, ki so del poslovanja zavarovalnice.

4. Dolgoročne podnebne scenarije iz drugega odstavka tega člena zavarovalnica pregleda vsaj vsaka tri leta in jih po potrebi posodobi. Zavarovalnica pri pregledu dolgoročnih podnebnih scenarijev upošteva uspešnost orodij in načel, uporabljenih v prejšnjih podnebnih scenarijih, da bi povečala njihovo učinkovitost.

5. Zavarovalnica, ki je razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica, ni dolžna določiti podnebnih scenarijev ali oceniti njihovega učinka na njeno poslovanje.

32. člen

V 169. členu se v prvem odstavku besedo »drugega« nadomesti z besedo »petega«.

33. člen

V 175. členu se v drugem odstavku v a) točki črta besedilo », in možne učinke prisilne prodaje sredstev na njihove primerne lastne vire sredstev«.

Na koncu b) točke se podpičje nadomesti s piko.

Črta se c) točka.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Kadar zavarovalnica uporablja prilagoditev za nestanovitost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, redno ocenjuje tudi občutljivost teh zavarovalno-tehničnih rezervacij in primernih lastnih virov sredstev na spremembe gospodarskih razmer, ki vplivajo na valutni razpon, popravljen za tveganje, iz četrtega odstavka 184. člena tega zakona.«.

34. člen

V 177. členu se v četrtem odstavku na koncu 3. alineje črta beseda »in«.

Doda se nova 4. alineja, ki se glasi:

» tehničnimi informacijami, ki jih objavi EIOPA na podlagi 77.e člena Direktive 2009/138/ES in«.

Dosedanja 4. alineja postane 5. alineja.

35. člen

V 179. členu se dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Kadar zavarovalne in pozavarovalne pogodbe vključujejo finančne opcije in jamstva, metode, uporabljene za izračun najboljše ocene, ustrezno odražajo, da je sedanja vrednost denarnih tokov, ki izhajajo iz teh pogodb, lahko odvisna tako od pričakovanega izida prihodnjih dogodkov in razvoja kot tudi od morebitnih odstopanj dejanskega izida od pričakovanega v nekaterih scenarijih.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavarovalnica, ki je razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica, ali zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu z 8.č členom tega zakona, uporabi preudarno deterministično vrednotenje najboljše ocene za obveznosti iz življenjskih zavarovanj z opcijami ali jamstvi, ki se ne štejejo za pomembne.«.

36. člen

V 180. členu se v drugem odstavku za besedilom »lastnih virov sredstev v višini« doda besedilo »časovno prilagojenega«. Doda se drugi stavek, ki se glasi:

»Časovna prilagoditev zahtevanega solventnostnega kapitala se izvede na podlagi eksponentnega in časovno omejenega dejavnika.«.

Doda se nova četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Mera stroškov kapitala iz drugega odstavka tega člena je od 30. januarja 2027 dalje enaka 4,75 %.«.

37. člen

V 181. členu se v prvem odstavku črta besedilo », vključno z obveznicami,«.

Besedilo drugega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za zapadlosti po prvi točki glajenja se krivulja netvegane obrestne mere ekstrapolira. Prva točka glajenja za posamezno valuto je najdaljša zapadlost, za katero so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. trgi za finančne instrumente s to zapadlostjo so globoki, likvidni in pregledni;
2. odstotek nedospelih obveznic te ali daljše zapadlosti med vsemi nedospelimi obveznicami, denominiranimi v tej valuti, je dovolj visok.«.

Besedilo tretjega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ekstrapolirani del krivulje netvegane obrestne mere temelji na terminskih obrestnih merah, ki zvezno konvergirajo od terminske obrestne mere v prvi točki glajenja h končni terminski obrestni meri.«.

Dodajo se novi četrti do šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Ekstrapolirana termimska obrestna mera je enaka tehtanemu povprečju likvidnega termimskega tečaja in končne termimske obrestne mere. Likvidni termimski tečaj temelji na enem termimskem tečaju ali sklopu tovrstnih tečajev v zvezi z najdaljšimi zapadlostmi, za katere je mogoče spremljati ustrezen finančni instrument na globokem, likvidnem in preglednem trgu. Za zapadlosti vsaj 40 let po prvi točki glajenja znaša utež za končno termimsko obrestno mero vsaj 77,5 %.

(5) Pri določitvi ekstrapoliranega dela krivulje netvegane obrestne mere se upošteva podatke finančnih instrumentov, ki niso obveznice, pri katerih so trgi za te finančne instrumente globoki, likvidni in pregledni.

(6) Ne glede na drugi odstavek tega člena se od 28. januarja 2025 za prvo točko glajenja za euro uporabi 20-letna zapadlost.«.

38. člen

Za 181. členom se doda nov 181.a člen, ki se glasi:

»181.a člen

(ekstrapolacija - mehanizem postopnega uvajanja)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici odobri postopno uvajanje sprememb pri ekstrapolaciji krivulje netvegane obrestne mere (v nadaljnjem besedilu: mehanizem postopnega uvajanja), v skladu s katerim:

- zavarovalnica pri ekstrapolaciji krivulje netvegane obrestne mere uporabi parametre, ki določajo hitrost konvergence termimskih obrestnih mer k končnemu ekstrapoliranemu termimskemu tečaju, določenem na dan 30. januarja 2027, tako da časovna struktura netvegane obrestne mere ostane dovolj podobna tisti, ki je določena po pravilih ekstrapolacije, veljavnih na dan 29. januarja 2027;
- se parametri, ki določajo hitrost konvergence termimskih obrestnih mer, linearno zmanjšajo na začetku vsakega koledarskega leta, tako da se končni parametri ekstrapolacije, določeni v skladu s tem zakonom, začnejo uporabljati od 1. januarja 2032 dalje.

(2) Mehanizem postopnega uvajanja ne vpliva na določitev globine, likvidnosti in preglednosti finančnih trgov ter na prvo točko glajenja.

(3) Zavarovalnica, ki uporablja mehanizem postopnega uvajanja, v poročilu o solventnosti in finančnem položaju, v delu namenjenem tržnim strokovnjakom, javno razkrije:

- dejstvo, da za ekstrapolacijo netvegane obrestne mere uporablja mehanizem postopnega uvajanja ter
- količinsko opredelitev učinka neuporabe mehanizma postopnega uvajanja na svoj finančni položaj.

39. člen

V tretjem odstavku 182. člena se nadomesti besedilo »k)« z besedilom »j)«.

V 182. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Za namene k) točke drugega odstavka tega člena, se pogodba o skupinskem življenjskem zavarovanju šteje za eno samo pogodbo.«.

Dosedanji četrti do šesti odstavek postanejo peti do sedmi odstavek.

40. člen

V 184. členu se besedilo prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»(1) Agencija za zavarovalni nadzor odobri zavarovalnici uporabo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, ki se uporablja pri izračunu najboljše ocene iz 179. člena tega zakona za izračun najboljše ocene vseh zavarovalnih obveznosti zavarovalnice za dano valuto, pri katerih časovna struktura netvegane obrestne mere, ki se uporablja za izračun najboljše ocene, ne vključuje uskladitvene prilagoditve iz 182. člena tega zakona. Za odobritev mora zavarovalnica dokazati, da ima vzpostavljene ustrezne postopke za izračun prilagoditve za nestanovitnost.«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnice zahteva, da preneha uporabljati prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene iz tega člena, če zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev za odobritev. Ko začne zavarovalnica ponovno izpolnjevati pogoje za odobritev, lahko Agenciji za zavarovalni nadzor posreduje zahtevek za odobritev uporabe prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene.«.

V drugem odstavku, ki postane tretji odstavek se beseda »sredstev« nadomesti z besedilom »naložb v dolžniške inštrumente«.

V tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek se za besedilom »Referenčni portfelj« doda besedilo »naložb v dolžniške inštrumente zadevne«.

Doda se nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Za izračun razpona iz tretjega odstavka tega člena se za vsako valuto uporabi utežena vsota povprečnega razpona za državne obveznice in povprečnega razpona za obveznice, ki niso državne obveznice, posojila in listinjenja. Uteži se določijo na podlagi referenčnega portfelja sredstev za zadevno valuto:

- utež za državne obveznice je razmerje med vrednostjo državnih obveznic v referenčnem portfelju in celotno vrednostjo vseh sredstev v referenčnem portfelju;
- utež za druge obveznice, ki niso državne obveznice, posojila in listinjenja, je razmerje med vrednostjo teh instrumentov v referenčnem portfelju in celotno vrednostjo vseh sredstev v tem referenčnem portfelju.«.

Dosedanji četrti do osmi odstavek se črtajo.

41. člen

Za 184. členom se dodajo novi 184.a, 184.b in 184.c členi, ki se glasijo:

»184.a člen

(znesek prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere)

(1) Znesek prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere za valuto se izračuna na naslednji način:

$$VA_{cu} = 85 \% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

pri čemer je:

- VA_{cu} prilagoditev za nestanovitnost za valuto cu;
- $CSSR_{cu}$ količnik občutljivosti na kreditne razpone zavarovalnice za valuto cu;
- RCS_{cu} razpon s popravkom za tveganje za valuto cu.

(2) Znesek prilagoditve za nestanovitnost za določeno valuto se uporabi za obrestne mere na krivulji netvegane obrestne mere, ki se ne izračunajo z ekstrapolacijo v skladu s 181. členom tega zakona. Kadar ekstrapolirani del netveganih obrestnih mer upošteva podatke iz finančnih instrumentov, ki niso obveznice, se znesek prilagoditve za nestanovitnost za valuto uporablja za netvegane obrestne mere, ki izhajajo iz teh finančnih instrumentov. Ekstrapolacija ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere temelji na teh prilagojenih netveganih obrestnih merah.

(3) Količnik občutljivosti na kreditne razpone zavarovalnice za posamezno valuto ne sme biti negativen in ne sme biti višji od ena. Njegove vrednosti so nižje od ena, kadar je občutljivost sredstev zavarovalnice v valuti na spremembe kreditnih razponov nižja od občutljivosti njenih zavarovalno-tehničnih rezervacij na spremembe obrestnih mer v tej valuti.

(4) Razpon s popravkom za tveganje za določeno valuto se izračuna kot razlika med razponom iz tretjega odstavka prejšnjega člena in deležem tega razpona, ki se lahko pripiše realistični oceni pričakovanih izgub ali nepričakovanega kreditnega tveganja ali drugega tveganja pri sredstvih, vključenih v referenčni portfelj.

(5) Delež razpona, ki se lahko pripiše realistični oceni pričakovanih izgub, nepričakovanega kreditnega tveganja ali katerega koli drugega tveganja, se izračuna kot odstotek razponov. Če se razponi povečajo, se ta odstotek zmanjša, pri tem pa se razlikuje vsaj med naslednjimi tremi primeri:

- (a) razponi ne presegajo svojega dolgoročnega povprečja;
- (b) razponi presegajo svoje dolgoročno povprečje, vendar ga ne presegajo dvakrat;
- (c) razponi dvakrat presegajo svoje dolgoročno povprečje.

(6) Popravek za tveganje iz četrtega odstavka tega člena ne presega odstotka povprečnih razponov iz tretjega odstavka prejšnjega člena v daljšem obdobju.

184.b člen

(makroprilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere)

(1) Prilagoditev za nestanovitnost se za valuto euro poveča z makroprilagoditvijo za nestanovitnost, ki se izračuna na naslednji način:

$$VA_{Euro,macro} = 85 \% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) * \omega_{co}$$

pri čemer je:

- $VA_{Euro,macro}$ makroprilagoditev za nestanovitnost za državo co;
- $CSSR_{Euro}$ količnik občutljivosti na kreditne razpone zavarovalnice za euro;
- RCS_{co} razpon s popravkom za tveganje za državo co;
- RCS_{Euro} razpon s popravkom za tveganje za euro;
- ω_{co} faktor prilagoditve za državo co.

(2) Količnik občutljivosti na kreditne razpone zavarovalnice za euro se izračuna kot količnik občutljivosti na kreditne razpone zavarovalnice v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena.

(3) Razpon s popravkom za tveganje za določeno državo se izračuna enako kot razpon s popravkom za tveganje za euro na podlagi četrtega odstavka prejšnjega člena, le da temelji na referenčnem portfelju, ki je reprezentativen za sredstva, ki so namenjene kritju najboljše ocene za obveznosti iz zavarovanj, ki so bila prodana na trgu te države in so denominirane v eurih.

(4) Razpon s popravkom za tveganje za euro se izračuna na podlagi četrtega odstavka prejšnjega člena.

(5) Faktor prilagoditve za državo se izračuna na naslednji način:

$$\omega_{co} = \max(\min(((RCS_{co}^* - 0.6\%) / 0.3\%); 1); 0)$$

pri čemer je RSC_{co}^* razpon s popravkom za tveganje za državo co pomnožen z odstotkom naložb v dolžniške instrumente glede na skupna sredstva zavarovalnic, ki so pridobile dovoljenje v državi co .

(6) Za izračun razpona iz tretjega odstavka tega člena se za vsako državo uporabi utežena vsota povprečnega razpona za državne obveznice in povprečnega razpona za obveznice, ki niso državne obveznice, posojila in listinjenja. Uteži se določijo na podlagi referenčnega portfelja sredstev za zadevno državo:

- utež za državne obveznice je razmerje med vrednostjo državnih obveznic v referenčnem portfelju in celotno vrednostjo vseh sredstev v referenčnem portfelju;
- utež za druge instrumente je razmerje med vrednostjo teh instrumentov v referenčnem portfelju in celotno vrednostjo vseh sredstev v tem referenčnem portfelju.

184.c člen

(specifična prilagoditev valutnega razmika s popravkom za tveganje za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odobri zavarovalnici uporabo specifične prilagoditve valutnega razpona s popravkom za tveganje za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, kadar:

- razpon s popravkom za tveganje, izračunan na podlagi portfelja dolžniških instrumentov zavarovalnice v štirih obdobjih četrletnega poročanja pred datumom poročanja, presega razpon s popravkom za tveganje, izračunan na podlagi referenčnega portfelja za zadevno valuto, in
- so podatki, ki so vezani na zadevna sredstva zavarovalnice in jih zavarovalnica sporoči v skladu z 278. členom tega zakona dovolj kakovostni, da je mogoče specifično prilagoditev stabilno in zanesljivo izračunati.

(2) Specifična prilagoditev valutnega razpona s popravkom za tveganje se določi kot nižja vrednost izmed:

- 105 % ali
- razmerja med razponom s popravkom za tveganje, izračunanega na podlagi portfelja dolžniških instrumentov zavarovalnice, in razponom s popravkom za tveganje, izračunanega na podlagi referenčnega portfelja za zadevno valuto.

(3) Razpon s popravkom za tveganje, ki temelji na portfelju dolžniških instrumentov zavarovalnice, se izračuna po enaki metodologiji kot referenčni razmik s popravkom za tveganje za določeno valuto. Razlika pri izračunu je, da se uporabijo specifični podatki zavarovalnice glede uteži in povprečne zapadlosti posameznih podrazredov v njenem portfelju dolžniških instrumentov v tej valuti.

(4) Kadar zavarovalnica uporabi specifično prilagoditev valutnega razpona s popravkom za tveganje, ne uporabi makroprilagoditve iz prejšnjega člena.

(5) Če se razmik s popravkom za tveganje, izračunan na podlagi referenčnega portfelja za določeno valuto v dveh zaporednih obdobjih četrletnega poročanja, poveča, zavarovalnica nemudoma preneha uporabljati specifično prilagoditev valutnega razmika s popravkom za tveganje za to valuto.

42. člen

Za 194. členom se doda nov 194.a člen, ki se glasi:

»194.a člen

(odštetje udeležb od lastnih virov sredstev)

(1) Ne glede na določbe akta, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES, lahko Agencija za zavarovalni nadzor odobri zavarovalnici, da ne odšteje vrednosti udeležbe v kreditni ali finančni instituciji, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- zavarovalnica je v enem izmed naslednjih dveh položajev:
  - kreditna ali finančna institucija in zavarovalnica pripadata isti skupini za katero se uporablja nadzor na ravni skupine v skladu z 8. poglavjem tega zakona in se za kreditno ali finančno institucijo ne uporablja odštetje iz sedmega odstavka 388. člena tega zakona ali
  - zavarovalnica je vključena v isti dopolnilni nadzor kot kreditna ali finančna institucija in se za ta namen za izračun solventnosti uporablja metoda računovodske konsolidacije, metoda odbitkov in združevanja ali kombinacija omenjenih dveh metod, kot je določeno v predpisu, ki ureja finančne konglomerate;
- Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da imajo družbe, ki spadajo v področje nadzora skupine ali v področje dopolnilnega nadzora, vzpostavljeno ustrezno integrirano upravljanje, upravljanje tveganja in notranji nadzor;
- udeležba v kreditni ali finančni instituciji je kapitalska naložba strateške narave, kot je določeno v aktu, ki ga Evropska komisija izda na podlagi točke m) prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Za namen prejšnjega odstavka udeležba vključuje:

- udeležbo zavarovalnice v kreditni ali finančni instituciji ali v investicijskem podjetju ali
- instrumente dodatnega temeljnega kapitala iz 52. člena in instrumente dodatnega kapitala iz 63. člena Uredbe 575/2013 ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega kapitala, kakor so opredeljeni v 9. členu Uredbe 2019/2033, ki jih ima zavarovalnica v zvezi s subjekti iz prejšnje točke, v katerih je udeležena.«.

43. člen

V 203. členu se v prvem odstavku v 2. alineji za besedilom »Evropska komisija na podlagi« doda besedilo »sedmega odstavka 105. člena, petega odstavka 105a člena,«.

44. člen

V 210. členu se besedilo tretjega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»(3) Podmodul tveganja obrestne mere:

- odraža občutljivost vrednosti sredstev, obveznosti in finančnih instrumentov na spremembe v časovni strukturi obrestnih mer ali nestanovitnosti obrestnih mer;
- ne odraža tveganja, da se utegnejo obrestne mere znižati pod negativno spodnjo mejo, če je v aktu, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 111. člena Direktive 2009/138/ES, določena negativna spodnja meja;
- je v celoti usklajen z ekstrapolacijo obrestnih mer iz 181. člena tega zakona.«.

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če akt, ki ga sprejme Evropska komisija na podlagi 111. člena Direktive 2009/138/ES, predpisuje postopno uvajanje sprememb podmodula tveganja obrestne mere, je postopno uvajanje za zavarovalnice obvezno.«.

Dosedanji četrti do osmi odstavek postanejo peti do deveti odstavek.

Doda se nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Ne glede na določbe 203. člena in tretjega odstavka 206. člena tega zakona, se za izpostavljenosti do centralnih ravni držav in centralnih bank držav članic EU, ki so nastale pred 1. januarjem 2023 ter so denominirane in financirane v kateri koli valuti države članice, v izračunu podmodula tveganja kreditnih pribitkov in podmodula tržne koncentracije v skladu s standardno formulo uporabljajo enaki standardni parametri, kot bi se uporabljali za takšne izpostavljenosti, denominirane in financirane v njihovi domači valuti.«.

45. člen

Za 210. členom se doda nov 210.a člen, ki se glasi:

»210.a člen

(dolgoročne kapitalske naložbe)

(1) Ne glede na določbe 203. člena tega zakona in kot del podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor dovoli zavarovalnici uporabo petega odstavka tega člena za podskupino kapitalskih naložb, ki jih poseduje z dolgoročno perspektivo (v nadaljnjem besedilu: dolgoročne kapitalske naložbe), če zanje velja:

1. podskupina dolgoročnih kapitalskih naložb je jasno opredeljena in upravljana ločeno od drugih dejavnosti zavarovalnice;

2. za vsako podskupino dolgoročnih kapitalskih naložb se oblikuje politika za dolgoročno upravljanje kapitalskih naložb, ki odraža zavezo zavarovalnice, da bo izpostavljenosti v podskupini dolgoročnih kapitalskih naložb v povprečju ohranila več kot pet let. Politike za dolgoročno upravljanje kapitalskih naložb potrdi, upravljalni ali nadzorni organ zavarovalnice. Te politike so predmet rednega pregledovanja na podlagi dejanskega upravljanja podskupin in zavarovalnica o njih poroča v lastni oceni tveganj in solventnosti;

3. podskupino dolgoročnih kapitalskih naložb sestavljajo samo lastniški vrednostni papirji družb, ki kotirajo na borzi v državah Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP) ali OECD, ali lastniški vrednostni papirji družb, s sedežem v državah članicah EGP ali OECD, ki ne kotirajo na borzi;

4. zavarovalnica se lahko vedno, vključujoč stresne razmere, izogne prisilni prodaji kapitalskih naložb znotraj podskupine dolgoročnih kapitalskih naložb za obdobje petih let;

5. obvladovanje tveganj, upravljanje sredstev in obveznosti ter naložbene politike zavarovalnice odražajo njeno namero, da bo kapitalske naložbe v podskupini dolgoročnih kapitalskih naložb imela za obdobje, ki je skladno z zahtevami iz 1. in 4. točke tega odstavka, ter da bo sposobna te zahteve izpolnjevati;

6. kapitalske naložbe v podskupini dolgoročnih kapitalskih naložb so primerno razpršene na način, ki preprečuje pretirano zanašanje na katerega koli posameznega izdajatelja ali skupino družb ali pretirano kopičenje dolgoročnih kapitalskih naložb z enakim profilom tveganj;

7. podskupina dolgoročnih kapitalskih naložb ne vključuje udeležb, kot to določa drugi odstavek 13. člena tega zakona.

(2) Kadar so lastniški vrednostni papirji v evropskih dolgoročnih investicijskih skladih ali v nekaterih vrstah kolektivnih naložbenih podjemov, vključno z alternativnimi investicijskimi skladi, ki so v aktih, sprejetih na podlagi Direktive 2009/138/ES, opredeljeni kot vrednostni papirji z nižjim profilom tveganj, se lahko pogoji iz prejšnjega odstavka ocenijo na ravni skladov in ne na ravni sredstev v teh skladih.

(3) Ko zavarovalnica za podskupino dolgoročnih kapitalskih naložb ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka tega člena, o tem nemudoma obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in sprejme ukrepe, potrebne za ponovno vzpostavitev skladnosti. V enem mesecu od datuma prve ugotovitve neskladnosti s pogoji iz prvega odstavka tega člena, zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor predloži potrebne podatke in ukrepe, ki jih namerava izvesti, da v šestih mesecih od datuma prve ugotovitve neskladnosti ponovno vzpostavi skladnost s temi pogoji.

(4) Če zavarovalnica v šestih mesecih od datuma prve ugotovitve neskladnosti ne more ponovno vzpostaviti skladnosti s pogoji določenimi v prvem odstavku tega člena, ne sme več razvrščati kapitalskih naložb v podskupine dolgoročnih kapitalskih naložb. To velja za daljše obdobje izmed:

- dveh let in pol, ali
- obdobje do ponovne vzpostavitve skladnosti s pogoji iz prvega odstavka tega člena.

(5) Kapitalska zahteva za dolgoročne kapitalske naložbe je enaka izgubi osnovnih lastnih sredstev, ki bi nastala zaradi takojšnjega 22-odstotnega zmanjšanja vrednosti naložb, ki se obravnavajo kot dolgoročni lastniški vrednostni papirji.

46. člen

V 212. členu se v tretjem odstavku številka »10« nadomesti s številko »13«.

47. člen

V 213. členu se na koncu drugega odstavka, doda besedilo:

»Od 30. januarja 2027 se podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju, uporablja samo za sredstva in obveznosti, za katere je Agencija za zavarovalni nadzor odobrila njegovo uporabo pred 30. januarjem 2027.«.

48. člen

216. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnica lahko za posamezen modul ali podmodul tveganj uporabi poenostavljen izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, če:

- narava, obseg in zahtevnost tveganj, s katerimi se sooča v okviru posameznega modula ali podmodula tveganj, upravičuje uporabo poenostavljenega izračuna;
- bi bilo nesorazmerno zahtevati, da zavarovalnica uporabi standardizirani izračun in
- uporaba poenostavljenega izračuna ne povzroči bistveno napačne navedbe zahtevanega solventnostnega kapitala v primerjavi z uporabo standardiziranega izračuna, razen v primerih, ko poenostavljeni izračun vodi do zahtevanega solventnostnega kapitala, ki presega zahtevani solventnostni kapital, ki izhaja iz standardiziranega izračuna.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor dovoli zavarovalnici, ki je razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica, da uporabi poenostavljen izračun za posamezen modul ali podmodul tveganja, če lahko vsaj vsakih pet let utemelji, da:

- vsak posamezni modul ali podmodul tveganja, za katerega uporabi poenostavljen izračun, brez uporabe poenostavitve, predstavlja manj kot 2 % osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala;
- vsota vseh modulov ali podmodulov tveganja, za katere uporabi poenostavljen izračun, brez uporabe poenostavitve, predstavlja manj kot 10 % osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala.

(3) Zavarovalnica lahko za obdobje največ treh let od datuma izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala, brez uporabe poenostavitev, uporabi poenostavljen izračun za določen modul ali podmodul tveganja, če iz izračuna, ki je bil narejen brez uporabe poenostavitev, izhaja, da:

- modul tveganja ali podmodul tveganja predstavlja manj kot 5 % osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala,
- vsota deležev vseh modulov ali podmodulov tveganj, za katere se uporabljajo poenostavljeni izračuni, ne presega 10 % osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala.

(4) Poenostavljen izračun zahtevanega solventnostnega kapitala izpolnjuje zahteve četrtega in petega odstavka 203. člena tega zakona.

49. člen

V 218. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Zavarovalnica vsaki dve leti po prejemu odobritve uporabe notranjega modela Agenciji za zavarovalni nadzor poroča oceno zahtevanega solventnostnega kapitala, določeno po standardni formuli. Agencija za zavarovalni nadzor lahko od zavarovalnice zahteva pogostejše poročanje.«.

50. člen

V 227. členu se dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Zavarovalnica lahko v notranjem modelu upošteva učinek gibanj kreditnega razpona na prilagoditev za nestanovitnost obrestne mere, izračunano v skladu s 184. členom tega zakona, če:

- metoda za upoštevanje učinka gibanj kreditnega razpona na prilagoditev za nestanovitnost krivulje obrestne mere za valuto ne upošteva specifične prilagoditve valutnega razmika v skladu s 184. c členom tega zakona in v primeru eura tudi ne makroprilagoditve za nestanovitnost krivulje obrestne mere v skladu s 184.b členom tega zakona;
- zahtevani solventnosti kapital ni nižji od kateregakoli teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala, ki:
  - pri izračunu upošteva učinek gibanj kreditnega razpona na prilagoditev za nestanovitnost krivulje obrestne mere v skladu z metodologijo, ki jo uporablja EIOPA za namene objave tehničnih podatkov na podlagi c) točke prvega odstavka 77.e člena Direktive 2009/138/ES;
  - je izračunan v skladu s prejšnjo točko, pri čemer se reprezentativni portfelj za valuto določi na podlagi sredstev zavarovalnice, namesto na podlagi sredstev vseh zavarovalnic z zavarovalnimi obveznostmi, denominiranimi v tej valuti.

(6) Sredstva zavarovalnice, ki se upoštevajo v izračunu kreditnega razpona na prilagoditev za nestanovitnost krivulje obrestne mere iz druge alineje prejšnjega odstavka za dano valuto, so sredstva denominirana v tej valuti in namenjena kritju najboljše ocene zavarovalnih obveznosti.«.

51. člen

V 236. členu se dodajo novi četrti do sedmi odstavki, ki se glasijo:

»(4) Zavarovalnica pri odločanju o svoji naložbeni strategiji upošteva:

- možen makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih in
- učinke tveganj glede trajnostnosti na naložbe ter morebitni dolgoročni učinek naložbenih odločitev na dejavnike trajnostnosti.

(5) Zavarovalnica na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor upošteva makrobonitetne pomisleke in oceni, v kolikšni meri lahko njena naložbena strategija vpliva na makroekonomski razvoj in dogajanje na finančnih trgih, in v kolikšni meri se lahko spremeni v vir sistemskega tveganja, in te vidike nato vključi v svoje naložbene odločitve.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju, ali naj zavarovalnici, ki je podrejena družba in je vključena v nadzor na ravni skupine, preuči ali nadrejena družba s sedežem v EU izvaja oceno iz prejšnjega odstavka, ki zajema posebnosti te zavarovalnice.

(7) Za namene četrtega in petega odstavka tega člena imajo makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter makrobonitetni pomisleki enak pomen kot v 156. členu tega zakona, ki ureja lastno oceno tveganj in solventnosti.«.

52. člen

Za 247. členom se doda nov 247.a člen, ki se glasi:

»247.a člen

(poslabšanje solventnosti)

(1) Po prejemu obvestila o poslabšanju finančnega položaja zavarovalnice na podlagi prejšnjega člena ali po ugotovitvi poslabšanja finančnega položaja zavarovalnice v postopku nadzora na podlagi tega zakona sprejme Agencija za zavarovalni nadzor ukrepe, potrebne za odpravo tega poslabšanja. Ukrepi morajo biti sorazmerni s tveganjem in pomembnostjo poslabšanja finančnega položaja zavarovalnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor za odpravo poslabšanja finančnega položaja, ob upoštevanju sorazmernosti s tveganjem oziroma s pomembnostjo poslabšanja finančnega položaja, od zavarovalnice lahko zahteva, da:

1. posodobi preventivni načrt sanacije, pripravljen v skladu z zakonom, ki ureja sanacijo in reševanje zavarovalnic, če se dejanske okoliščine razlikujejo od predpostavk iz navedenega načrta;
2. sprejme ukrepe iz preventivnega načrta sanacije, pripravljenega v skladu z zakonom, ki ureja sanacijo in reševanje zavarovalnic, sprejeti ukrepi vključujejo posodobljene ukrepe, če se načrt posodobi na podlagi prejšnje točke;
3. v primeru, če zavarovalnica nima preventivnega načrta sanacije pripravljenega v skladu z zakonom, ki ureja sanacijo in reševanje zavarovalnic, ugotovi vzroke za neskladnost ali verjetno neskladnost z regulativnimi zahtevami ter opredeli ustrezne ukrepe in časovni okvir za izpolnitev teh regulativnih zahtev;
4. začasno ustavi ali omeji variabilne prejemke in bonuse, izplačila ali vračila iz naslova instrumentov lastnih virov sredstev ali odkup postavk lastnih virov sredstev.«.

53. člen

V 250. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka se uporablja ne glede na to, ali zavarovalnica ugotovi neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ali tveganje neskladnosti med izračunom zahtevanega minimalnega kapitala na podlagi 235. člena tega zakona ali med izračunom zahtevanega minimalnega kapitala med dvema datumoma, ko se tak izračun poroča nadzornemu organu na podlagi 235. člena tega zakona.«

V dosedanjem drugem, ki postane tretji odstavek se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »prvega odstavka tega člena«.

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

Dosedanji peti odstavek, ki postane šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če se v dveh mesecih po prejemu podatkov iz prvega odstavka tega člena ne začne postopek likvidacije, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici lahko prepove ali omeji razpolaganje s sredstvi zavarovalnice. O tem nemudoma obvesti nadzorne organe v državah članicah, kjer zavarovalnica neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle. Agencija za zavarovalni nadzor določi sredstva, ki so predmet ukrepov iz tega odstavka.«.

Doda se nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Na zahtevo nadzornega organa, pristojnega za nadzor nad zavarovalnico iz EU, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle, Agencija za zavarovalni nadzor sprejme enake ukrepe glede prepovedi ali omejitve razpolaganja s sredstvi te zavarovalnice iz EU, kot jih je sprejel nadzorni organ, ki je podal zahtevo.«.

54. člen

V 251. členu se v prvem odstavku beseda »prvega« nadomesti z besedo »četrtga«.

55. člen

Za 252. členom se doda novo poglavje 4.a z naslovom »MAKROBONITETNA ORODJA« in novi 252.a do 252.č členi, ki se glasijo:

»252.a člen

(upravljanje likvidnostnega tveganja)

(1) Zavarovalnica pripravi in posodablja načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki vključuje analizo kratkoročne likvidnosti in v katerem so predvideni vhodni in izhodni denarni tokovi v zvezi z njenimi sredstvi in obveznostmi. Na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor zavarovalnica ta načrt razširi z analizo srednjeročne in dolgoročne likvidnosti. Za opredelitev, spremljanje in obravnavanje morebitnih likvidnostnih težav zavarovalnica oblikuje in posodablja kazalnike likvidnostnega tveganja.

(2) Zavarovalnica predloži načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja Agenciji za zavarovalni nadzor ob pripravi in vsaki posodobitvi.

(3) Zavarovalnici, ki je razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica, ali zavarovalnici, ki je pridobila odobritev Agencije za zavarovalni nadzor v skladu z 8.č členom tega zakona, ni treba pripraviti načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če zavarovalnica uporabi uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona ali prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, lahko združi načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja iz drugega odstavka tega člena z likvidnostnim načrtom iz tretjega odstavka 154. člena tega zakona.

252.b člen

(nadzorna pooblastila za odpravo likvidnostnih ranljivosti)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor v okviru rednega nadzora iz 277. člena tega zakona spremlja likvidnostni položaj zavarovalnice. Če ugotovi pomembna likvidnostna tveganja, o tem obvesti zavarovalnico in jo pozove, da ji pojasni, kako namerava obravnavati ta likvidnostna tveganja.

(2) Če, v primeru pomembnih likvidnostnih tveganj ali pomanjkljivosti, zavarovalnica ni sprejela učinkovitih popravilnih ukrepov, Agencija za zavarovalni nadzor od nje zahteva, da okrepi likvidnostni položaj v roku, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor in ne sme biti daljši od šest mesecev.

(3) Če se zavarovalnica sooča s pomembnimi likvidnostnimi tveganji, ki bi lahko neposredno ogrozila zavarovance ali stabilnost finančnega sistema, Agencija za zavarovalni nadzor za največ tri mesece izvede naslednje ukrepe:

1. omeji ali ustavi izplačila dividend delničarjem in drugim podrejenim upnikom;
2. omeji ali začasno ustavi druga plačila delničarjem in drugim podrejenim upnikom;
3. omeji ali začasno ustavi odkup lastnih delnic ter vračilo ali izplačilo postavk lastnih virov sredstev;
4. omeji ali začasno ukine bonuse ali druge variabilne prejemke članom upravnih, upravljalnih ali nadzornih organov, nosilcem ključnih funkcij ali višjemu vodstvu;
5. začasno ukine pravice do izplačila odkupne vrednosti za imetnike polic življenjskega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: pravice do izplačila odkupne vrednosti).

(4) Obdobje iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša, če so razlogi, ki upravičujejo ukrepe, še vedno prisotni ali skrajša, če so razlogi, ki upravičujejo ukrepe, odpravljeni.

(5) Pri odločitvi glede izvajanja ukrepov iz tretjega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor upošteva sorazmernost in ugotovitve, ki izhajajo iz postopka nadzora in v prihodnost usmerjene ocene solventnosti in finančnega položaja zavarovalnice iz lastne ocene tveganj in solventnosti.

(6) Ukrep začasne ukinitve pravic do izplačila odkupne vrednosti iz 5. točke tretjega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor izvede le v izjemnih okoliščinah, ki vplivajo na celoten zavarovalniški trg ali njegov znaten del, kot skrajni ukrep. To stori le, kadar je v skupnem interesu zavarovancev, zavarovalcev ali upravičencev zavarovalnice. Pred sprejetjem tega ukrepa upošteva morebitne nenamerne učinke na finančne trge ter na pravice zavarovancev, zavarovalcev in upravičencev zavarovalnice tudi v čezmejnem okviru. Agencija za zavarovalni nadzor javno objavi razloge za izvedbo tega ukrepa.

(7) V času, ko se izvaja ukrep začasne ukinitve pravic do izplačila odkupne vrednosti iz 5. točke tretjega odstavka tega člena, se v zavarovalnici hkrati izvajajo tudi ukrepi iz 1. do 4. točke istega odstavka. Ti drugi ukrepi se lahko odpravijo šele po odpravi ukrepa glede izplačila odkupne vrednosti.

(8) V primeru pomembnih likvidnostnih tveganj Agencija za zavarovalni nadzor o njih poroča EIOPA.

(9) Za namen učinkovitega izvajanja makrobonitetnega nadzora Agencija za zavarovalni nadzor o nameranih ukrepih iz tretjega odstavka tega člena obvesti Banko Slovenije in Agencijo za trg vrednostnih papirjev in ju vključi v ocenjevanje učinka teh ukrepov na stabilnost finančnega sistema. Kadar ukrepe iz tretjega odstavka tega člena dejansko izvaja, o tem obvesti EIOPA in v primeru ogroženosti stabilnosti finančnega sistema tudi ESRB. Obvestilo vključuje opis ukrepa, njegovo trajanje in utemeljitev, zakaj je ukrep učinkovit in sorazmeren glede na negativne učinke na zavarovance, zavarovalce in druge upravičence.

252.c člen

(nadzorni ukrepi za ohranitev finančnega položaja zavarovalnice med pretresi na ravni sektorja)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna za sprejemanje ukrepov za ohranitev finančnega položaja zavarovalnice v obdobju izjemnih pretresov na ravni finančnega sektorja, ki lahko ogrozijo finančni položaj zavarovalnice ali stabilnost finančnega sistema. V takšnih obdobjih od zavarovalnice z ranljivim profilom tveganja zahteva, da:

1. omeji ali začasno ustavi izplačila dividend delničarjem in drugim podrejenim upnikom;
2. omeji ali začasno ustavi druga plačila delničarjem in drugim podrejenim upnikom;
3. omeji ali začasno ustavi odkup lastnih delnic ter vračilo ali izplačilo postavk lastnih virov sredstev;
4. omejijo ali začasno ukine bonuse ali druge variabilne prejemke.

(2) V obdobju izjemnih pretresov na ravni finančnega sektorja sprejme Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi z zavarovalnico ukrep omejitve ali začasne ustavitve pomembnih transakcij znotraj skupine, če je ogrožena solventnost ali likvidnostni položaj skupine ali vsaj ene od nadzorovanih finančnih družb v skupini. V primeru povezane zavarovalnice se pred sprejetjem tega ukrepa Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z nadzornikom na ravni skupine.

(3) Za namen učinkovitega izvajanja makrobonitetnega nadzora Agencija za zavarovalni nadzor o nameranih ukrepih iz prvega in drugega odstavka tega člena obvesti Banko Slovenije in Agencijo za trg vrednostnih papirjev in ju vključi v ocenjevanje izjemnih pretresov na ravni finančnega sektorja.

(4) Pri odločitvi glede izvajanja ukrepov iz prvega in drugega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor upošteva sorazmernost, odobrene meje dovoljenega tveganja zavarovalnice in pragove njenega sistema upravljanja tveganj ter ugotovitve, ki izhajajo iz postopka nadzora ter v

prihodnost usmerjene ocene solventnosti in finančnega položaja zavarovalnice iz lastne ocene tveganj in solventnosti.

(5) Izvajanje ukrepov iz prvega in drugega odstavka tega člena traja, dokler so prisotni razlogi, ki upravičujejo ukrepe. Izvajanje ukrepov pregleda Agencija za zavarovalni nadzor vsaj vsake tri mesece in jih odpravi takoj, ko razlogi, ki upravičujejo ukrepe, niso več prisotni.

(6) Izjemni pretresi na ravni finančnega sektorja so opredeljeni v regulatornih tehničnih standardih, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 144.c člena Direktive 2009/138/ES.

252.č člen

(uporaba dodatnih makrobonitetnih orodij)

Pri izvedbi makrobonitetnih ukrepov Agencija za zavarovalni nadzor upošteva tehnične standarde, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 144.d člena Direktive 2009/138/ES. Ti makrobonitetni ukrepi vključujejo:

- izvedbo dodatnih makrobonitetnih analiz v skladu s petim odstavkom 156. člena tega zakona,
- vključitev makrobonitetnih vidikov v odločitve glede naložb iz petega odstavka 236. člena tega zakona in
- pripravo in vzdrževanje načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajema analizo srednje in dolgoročne likvidnosti, v skladu z drugim odstavkom 252.a člena tega zakona.

56. člen

V 258. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Zavarovalnica zagotovi dodatno revizijo in dodatno revizorjevo poročilo iz predhodnega odstavka tega člena tudi na poročilo o solventnosti in finančnem položaju iz 261. člena tega zakona ali del skupnega poročila o solventnosti in finančnem položaju iz 2. točke drugega odstavka 403. člena tega zakona, ki se nanaša nanjo.«.

Dosedanji drugi do šesti odstavek postanejo tretji do sedmi odstavek.

57. člen

261. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(vsebina poročila o solventnosti in finančnem položaju)

(1) Zavarovalnica vsako leto izdela in na svoji javni spletni strani objavi poročilo o solventnosti in finančnem položaju v skladu s:

- 5. poglavjem tega zakona,
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 56. in 304.e člena Direktive 2009/138/ES, in
- izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 56. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Poročilo o solventnosti in finančnem položaju je sestavljeno iz dveh ločenih delov, ki ju zavarovalnica razkrije skupaj. Prvi del je sestavljen iz podatkov, posebej namenjenih zavarovancem, zavarovalcem in

upravičencem, drugi del pa je sestavljen iz podatkov, namenjenih tržnim strokovnjakom. Pozavarovalnice niso dolžne razkriti prvega dela poročila o solventnosti in finančnem položaju.

(3) Prvi del poročila o solventnosti in finančnem položaju vsebuje:

1. kratek opis poslovanja in uspešnosti zavarovalnice;
2. kratek opis upravljanja kapitala in profila tveganj zavarovalnice, tudi v zvezi s tveganji glede trajnosti, ter
3. izjavo, ali zavarovalnica razkriva načrte iz poročila o trajnosti ali konsolidiranega poročila o trajnosti v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(4) Drugi del poročila o solventnosti in finančnem položaju vsebuje:

1. opis poslovanja in uspešnosti zavarovalnice;
2. opis sistema upravljanja zavarovalnice;
3. opis osnov in metod, uporabljenih za vrednotenje, in sicer ločeno za sredstva, zavarovalno-tehnične rezervacije in druge obveznosti;
4. opis upravljanja kapitala in tveganj, vključno vsaj z naslednjim:
  - (i) strukturo, zneskom in kakovostjo lastnih virov sredstev;
  - (ii) zneski zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala;
  - (iii) za zavarovalnice, pomembne za stabilnost finančnih sistemov v EU, podatki o občutljivosti na tveganja;
  - (iv) informacije o uporabi pristopa, ki temelji na trajanju, v skladu z 213. členom tega zakona;
  - (v) opisom, ki omogoča ustrezno razumevanje glavnih razlik med temeljnimi predpostavkami standardne formule in temeljnimi predpostavkami notranjega modela, ki ga zavarovalnica uporablja za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala;
  - (vi) zneskom kakršne koli neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ali kakršne koli pomembne neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom v obdobju poročanja, tudi če je bila neskladnost odpravljena, z obrazložitvijo njenega vzroka in posledic kot tudi popravnih ukrepov, ki so bili sprejeti;
5. na podlagi ocene pomembnosti iz 165.a člena tega zakona opis, ali je zavarovalnica pomembno izpostavljena tveganjem podnebnih sprememb in je sprejela ukrepe v zvezi s temi tveganji;
6. izjavo, ali zavarovalnica razkriva načrte iz poročila o trajnosti ali konsolidiranega poročila o trajnosti v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;
7. elemente sistema upravljanja tveganj iz 8. točke prvega odstavka 154. člena tega zakona.

(5) Če zavarovalnica uporablja uskladitveno prilagoditev iz 182. člena tega zakona, opis osnov in metod iz 3. točke četrtega odstavka tega člena in opis strukture, zneskov in kakovosti lastnih virov sredstev ter zneskov zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala iz 4. točke četrtega odstavka tega člena vključuje tudi:

1. opis uskladitvene prilagoditve, vključno s portfeljem obveznosti in pripadajočih oziroma dodeljenih sredstev, za katere se ta prilagoditev uporablja;
2. kvantitativno opredelitev učinka, ki ga ima sprememba uskladitvene prilagoditve na nič, na finančno stanje zavarovalnice;

(6) Opis osnov in metod iz 3. točke četrtega odstavka tega člena in opis strukture, zneskov in kakovosti lastnih virov sredstev ter zneskov zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala iz 4. točke četrtega odstavka tega člena vključuje tudi:

1. izjavo, ali zavarovalnica uporablja prilagoditev za nestanovitnost iz 184. člena tega zakona;
2. kvantitativno opredelitev učinka spremembe prilagoditve za nestanovitnost na nič na finančno stanje zavarovalnice;

3. za posamezno valuto ali državo, če se uporablja prilagoditev za nestanovitnost, znesek te prilagoditve in pripadajočo najboljšo oceno zavarovalnih obveznosti.

(7) Opis strukture, zneska in kakovosti lastnih virov sredstev iz prve alineje 4. točke četrtega odstavka tega člena vključuje analizo pomembnejših sprememb v primerjavi s strukturo, zneskom in kakovostjo lastnih virov sredstev v predhodnem poročevalskem obdobju, obrazložitev kakršnihkoli pomembnejših razlik v zvezi z vrednostjo teh elementov v računovodskih izkazih ter kratek opis prenosljivosti lastnih virov sredstev.

(8) Razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz druge alineje 4. točke četrtega odstavka tega člena ločeno prikaže zahtevani solventnostni kapital, izračunan s standardno formulo ali notranjim modelom iz 4.10. oddelka, ter kapitalski dodatek v skladu s 309. členom tega zakona. Ločeno je prikazana tudi utemeljitev in vpliv specifičnih parametrov, ki jih v skladu z 217. členom tega zakona uporablja zavarovalnica. Razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala vključuje, če je primerno, navedbo, da je njegov končni znesek še vedno predmet nadzorne ocene.

(9) Lastna zavarovalnica ni dolžna razkriti prvega dela poročila o solventnosti in finančnem položaju. V drugi del poročila o solventnosti in finančnem položaju je dolžna vključiti le kvantitativne podatke, ki jih zahtevajo izvedbeni tehnični standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 56. člena Direktive 2009/138/ES, če:

- so zavarovanci in upravičenci družbe v skupini, katere del je lastna zavarovalnica, ali fizične osebe, ki so upravičenci iz zavarovalnih pogodb te skupine, pod pogojem, da je vrednost zavarovalno-tehničnih-rezervacij iz 177. člena tega zakona iz naslova obveznosti do teh fizičnih oseb manj kot 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij iz 177. člena tega zakona;
- obveznosti iz zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb lastne zavarovalnice ne vključujejo nobenega obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

(10) Lastna pozavarovalnica ni dolžna razkriti prvega dela poročila o solventnosti in finančnem položaju. V drugi del poročila o solventnosti in finančnem položaju je dolžna vključiti le kvantitativne podatke, ki jih zahtevajo izvedbeni tehnični standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 56. člena Direktive 2009/138/ES, če:

- so zavarovanci in upravičenci družbe v skupini, katere del je lastna pozavarovalnica, ali fizične osebe, ki so upravičenci iz zavarovalnih pogodb te skupine, pod pogojem, da je vrednost zavarovalno-tehničnih-rezervacij iz 177. člena tega zakona iz naslova obveznosti do teh fizičnih oseb manj kot 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij iz 177. člena tega zakona;
- obveznosti iz zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb lastne pozavarovalnice ne vključujejo nobenega obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb;
- obstoječa posojila z nadrejeno družbo ali katero koli družbo v skupini, vključno z združenimi denarnimi sredstvi v skupini, ne presegajo 20 % skupnih sredstev, ki jih ima lastna pozavarovalnica, ter
- je mogoče največjo izgubo, ki izhaja iz bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij, oceniti deterministično brez uporabe stohastičnih metod.

(11) Zavarovalnice, ki so razvrščene kot male in nekompleksne zavarovalnice, lahko v drugem delu poročila o solventnosti in finančnem položaju iz četrtega odstavka tega člena razkrijejo samo kvantitativne podatke, ki se zahtevajo z izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 56. člena Direktive 2009/138/ES, če vsaka tri leta razkrijejo celovito poročilo v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(12) Zavarovalnica vsako leto ali manj pogosto javno razkrije in predloži nadzornemu organu podatke iz tega člena v 18 tednih po koncu njenega poslovnega leta.

(13) V poročilu o solventnosti in finančnem položaju zavarovalnica razkrije učinek na zavarovalno-tehnične rezervacije, ki nastane zaradi uporabe prehodnega mehanizma za ekstrapolacijo iz 181.a člena tega zakona. Zahteva po tem razkritju se ne uporablja za valuto, za katero velja karkoli od naslednjega:

- delež prihodnjih denarnih tokov, ki izhajajo iz zavarovalnih ali pozavarovalnih obveznosti v tej valuti, ne presega 5 % vseh prihodnjih denarnih tokov, ki izhajajo iz zavarovalnih ali pozavarovalnih obveznosti;
- delež prihodnjih denarnih tokov, ki izhajajo iz zavarovalnih ali pozavarovalnih obveznosti v tej valuti, ki se nanaša na zapadlosti, pri katerih se ustrezna časovna struktura netvegane obrestne mere ekstrapolira, ne presega 10 % vseh prihodnjih denarnih tokov, povezanih z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi.

(14) Zavarovalnica, ki postopno uvaja spremembe podmodula tveganja obrestne mere v skladu z aktom, ki ga Evropska komisija izda na podlagi 111. člena Direktive 2009/138/ES, v drugem delu poročila o solventnosti in finančnem položaju razkrije:

- dejstvo, da uporablja postopno uvajanje spremembe podmodula tveganja obrestne mere in
- količinsko opredelitev učinka neuporabe postopnega uvajanja spremembe podmodula tveganja obrestne mere na finančni položaj.

(15) Zavarovalnica poročilo o solventnosti in finančnem položaju in informacije, povezane s poročilom o solventnosti in finančnem položaju, hkrati z objavo za enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, predloži tudi Agenciji za zavarovalni nadzor.

(16) Informacije, ki jih zavarovalnica v skladu s prejšnjim odstavkom predloži Agenciji za zavarovalni nadzor, izpolnjujejo te zahteve:

a) predložijo se v formatu, ki omogoča pridobivanje podatkov, kot je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU, ali, kadar to zahteva pravo Evropske unije, v strojno berljivem formatu, kot je opredeljen v 4. točki 2. člena navedene uredbe;

b) spremljajo jih ti metapodatki:

- imena zavarovalnic, na katere se poročila o solventnosti in finančnem položaju in informacije, povezane s poročili o solventnosti in finančnem položaju nanašajo;
- identifikator pravnih subjektov oseb, kot je določen na podlagi točke b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU, ki jih zavarovalnica pridobi pri KDD – Centralni klirinško depotni družbi d. d.;
- velikost zavarovalnice po kategorijah, kot so določene v točki d) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi točke c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznaka, iz katere je razvidno, ali informacije vsebujejo osebne podatke.

58. člen

V 262. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Opustitev razkritij iz 2. točke tretjega odstavka prejšnjega člena in 4. in 5. točke četrtega odstavka prejšnjega člena ni mogoča.«.

59. člen

V 277. členu se v četrtem odstavku v 1. točki za besedilom »vključno z« doda besedilo »zahtevami glede oseb, ki vodijo podjetje ali so nosilci ključnih funkcij, ter«.

60. člen

V 278. členu se v prvem odstavku črta besedilo »na zahtevo«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko predpiše vrsto, obseg in obliko podatkov, ki jih v skladu s prejšnjim odstavkom predložijo zavarovalnice v vnaprej določenih obdobjih, ob naprej določenih dogodkih ali na zahtevo.«.

V drugem odstavku, ki postane tretji odstavek se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »prvega odstavka tega člena«.

Dosedanja tretji in četrty odstavek postaneta četrty in peti odstavek.

V dosedanem petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se črta 1. točka. Dosedanji 2. in 3. točka postaneta 1. in 2. točka.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Redno poročilo nadzorniku vsebuje podatke o poslovanju in uspešnosti zavarovalnice, sistemu upravljanja, profilu tveganj, vrednotenju za potrebe solventnosti in upravljanju kapitala v obdobju poročanja. Zavarovalnica posreduje redno poročilo nadzorniku Agenciji za zavarovalni nadzor na vsaka tri leta, razen če:

- je zavarovalnica razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica ali zavarovalnici Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s 8.č členom tega zakona dovoli daljše obdobje, se obdobje za posredovanje poročila podaljša do petih let,
- zavarovalnica ni razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica in Agencija za zavarovalni nadzor zahteva pogostejše redno poročilo.«.

V dosedanem šestem odstavku, ki postane osmi odstavek se v 1. alineji za besedilom »278.,« doda besedilo »278.a,«.

Na koncu druge alineje se črta beseda »in«.

Na koncu tretje alineje se piko nadomesti z besedo »in«.

Doda se nova četrta alineja, ki se glasi:

»- predpisom, ki ga izda Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi drugega odstavka tega člena.«.

61. člen

Za 278. členom se dodata nova 278.a in 278.b člana, ki se glasita:

»278.a člen

(roki za poročanje)

(1) Zavarovalnica vsako leto predloži Agenciji za zavarovalni nadzor podatke v skladu s prvim do šestim odstavkom 278. člena tega zakona v 16 tednih po koncu poslovnega leta.

(2) Zavarovalnica vsako četrletje predloži Agenciji za zavarovalni nadzor podatke v skladu s prvim do šestim odstavkom 278. člena, ob upoštevanju drugega odstavka 278, člena tega zakona, v petih tednih po koncu četrletja.

(3) Zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor redno poročilo nadzorniku v skladu s sedmim odstavkom 278. člena tega zakona v 18 tednih po koncu poslovnega leta.

(4) V primeru izrednih razmer se roki iz tega člena podaljšajo v skladu z aktom, ki ga sprejme Evropska komisija na podlagi 304.e člena Direktive 2009/138/ES.

278.b člen

(izvzetja in omejitve pri rednem nadzornem poročanju)

(1) Pri določitvi pogostosti in podrobnosti podatkov, ki jih je treba zagotoviti za nadzor, Agencija za zavarovalni nadzor upošteva naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki jim je zavarovalnica izpostavljena.

(2) Kadar so vnaprej določena obdobja za predložitev podatkov krajša od enega leta, lahko Agencija za zavarovalni nadzor brez poseganja v prvi odstavek 235. člena tega zakona zavarovalnici zmanjša zahteve za poročanje, če:

1. bi bilo poročanje teh podatkov preveliko breme glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, povezanih s poslovanjem zavarovalnice;
2. se ti podatki poročajo vsaj enkrat letno.

(3) Omejitev rednega nadzornega poročanja v skladu s prejšnjim odstavkom se lahko dovoli samo zavarovalnicam, ki skupaj ne predstavljajo več kot 20 % deleža na trgu življenjskih in premoženjskih zavarovanj in pozavarovanj v Republiki Sloveniji, pri čemer tržni delež premoženjskih zavarovanj in pozavarovanj temelji na kosmatih obračunanih premijah, tržni delež življenjskih zavarovanj in pozavarovanj pa na kosmatih zavarovalno-tehničnih rezervacijah.

(4) Pri odločanju o zmanjšanih zahtevah rednega nadzornega poročanja iz drugega odstavka tega člena daje Agencija za zavarovalni nadzor prednost malim in nekompleksnim zavarovalnicam.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zmanjša zahteve za poročanje ali izvzame zavarovalnico iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah, kadar:

1. bi bilo poročanje teh podatkov preveliko breme glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, povezanih s poslovanjem zavarovalnice;
2. podatki niso potrebni za učinkovit nadzor nad zavarovalnico;
3. izvzetje poročanja ne ogroža stabilnosti finančnih sistemov v EU in
4. je zavarovalnica zmožna podatke zagotoviti na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor.

(6) Izvzetje iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah v skladu s prejšnjim odstavkom se lahko dovoli samo zavarovalnicam, ki skupaj ne predstavljajo več kot 20 % deleža na trgu življenjskih in premoženjskih zavarovanj in pozavarovanj v Republiki Sloveniji, pri čemer tržni delež premoženjskih zavarovanj in pozavarovanj temelji na kosmatih obračunanih premijah, tržni delež življenjskih zavarovanj in pozavarovanj pa na kosmatih zavarovalno-tehničnih rezervacijah.

(7) Pri odločanju o zmanjšanju rednega nadzornega poročanja ali izvzetju iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah daje Agencija za zavarovalni nadzor prednost malim in nekompleksnim zavarovalnicam.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor izvzame lastno zavarovalnico ali lastno pozavarovalnico iz nadzornega poročanja po posameznih postavkah, če so vnaprej določena obdobja za poročanje krajša od enega leta in lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica izpolnjuje naslednja pogoja:

1. zavarovanci in upravičenci so kar koli od naslednjega:
  - družbe v skupini, katere del je lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica,
  - fizične osebe, ki so upravičenci iz zavarovalnih pogodb te skupine, če je vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij iz 177. člena tega zakona iz naslova obveznosti do teh fizičnih oseb manj kot 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij iz 177. člena tega zakona;
2. obveznosti iz zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice, ne vključujejo obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor lahko za namen drugega in petega odstavka tega člena, kot del postopka nadzornega pregleda nad zavarovalnico, ki je razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica, oceni, ali bi bilo poročanje zanjo preveliko breme glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, pri čemer upošteva vsaj:

- (a) tržna tveganja, ki so posledica naložb zavarovalnice;
- (b) stopnjo koncentracij tveganja;
- (c) možne učinke upravljanja sredstev zavarovalnice na finančno stabilnost;

(d) sistem in strukturo zavarovalnice za zagotavljanje informacij za namene nadzora in pisna pravila iz drugega odstavka 279. člena tega zakona.

(10) Agencija za zavarovalni nadzor lahko za namen drugega in petega odstavka tega člena, kot del postopka nadzornega pregleda nad zavarovalnico, ki ni razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica, oceni, ali bi bilo poročanje zanjo preveliko breme glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, pri čemer upošteva vsaj:

1. tržna tveganja, ki so posledica naložb zavarovalnice;
2. stopnjo koncentracij tveganja;
3. možne učinke upravljanja sredstev zavarovalnice na finančno stabilnost;
4. sistem in strukturo zavarovalnice za zagotavljanje podatkov za namene nadzora in pisna pravila iz drugega odstavka 279. člena tega zakona;
5. obseg premij, zavarovalno-tehnične rezervacije in sredstva zavarovalnice;
6. nestanovitnost odškodnin in ugodnosti, ki jih zavarovalnica krije;
7. skupno število zavarovalnih vrst življenjskega in premoženjskega zavarovanja, za katere je izdano dovoljenje;
8. primernost sistema upravljanja;
9. višino lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala iz 199. oziroma 200. člena tega zakona;
10. ali je lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica, ki krije samo tveganja, povezana z industrijsko ali poslovno skupino, ki ji pripada.

62. člen

V 284. členu postane besedilo prvega odstavka besedilo člena.

Dosedanji drugi do deseti odstavek se črtajo.

63. člen

V 291. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom odloči o uporabi smernic in priporočil, ki jih EIOPA izda v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1094/2010. Če ugotovi, da uporaba posameznih smernic ali priporočil ni primerna, to v sklepu utemelji. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

64. člen

V 309. členu se v tretjem odstavku črta besedilo: »lahko z odredbo, ki navaja razloge za to,«.

Doda se nova 5. točka, ki se glasi:

»5. zavarovalnica ne bi izpolnjevala zahtevanega solventnostnega kapitala brez uporabe prehodnih ukrepov iz 639. ali 640. člena tega zakona in ji zavarovalnica ni predložila načrta postopnega uvajanja prehodnih ukrepov ali letnega poročila, kot določa 641. člen tega zakona.«.

V četrtem odstavku se zadnji stavek spremeni tako, da se glasi:

»V primeru iz 4. in 5. točke prejšnjega odstavka je kapitalski dodatek sorazmeren s tveganji, ki nastanejo zaradi odstopanj ali neskladnosti z navedenima točkama.«.

65. člen

Za 314.a členom se doda nov 314.b člen, ki se glasi:

» 314.b člen (ZZavar-1D)

(nadaljevanje nadzora po odvzemu dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

Dokler se ne začne postopek likvidacije družbe, ki ji je bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, za družbo še naprej veljajo splošna pravila in cilji nadzora, ki veljajo v skladu s tem zakonom za zavarovalnice.«.

66. člen

V 315. členu se v prvem odstavku na koncu 3. točke pika nadomesti s podpičjem.

Doda se nova 4. točka, ki se glasi:

»4. drug zakon tako določa.«.

67. člen

V 328. členu se v tretjem odstavku v 1. točki beseda »tretjega« nadomesti z besedo »četrtga«.

68. člen

V 341. členu se na koncu prvega odstavka doda besedilo:

»Te informacije posreduje v 20 delovnih dneh od datuma prejema zahteve, in sicer v uradnem jeziku ali jezikih države članice ali v drugem jeziku, ki ga sprejme nadzorni organ države članice gostiteljice. V ustrezno utemeljenih primerih, kadar zahtevane informacije Agenciji za zavarovalni nadzor niso takoj na voljo in jih je težko zbrati, se navedeni rok podaljša za 20 delovnih dni.«.

69. člen

V 346. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Za izvajanje nadzora v skladu s tem oddelkom lahko Agencija za zavarovalni nadzor od nadzornega organa države članice zahteva potrebne informacije. Če informacij ne prejme v roku 20 delovnih dni ali, kadar informacije niso na voljo in jih je težko zbrati, v roku podaljšanem za 20 delovnih dni, lahko zahtevo naslovi neposredno na zavarovalnico države članice. Preden zahtevo naslovi na zavarovalnico države članice o tem obvesti nadzorni organ zavarovalnice države članice. Od zavarovalnice države članice zahteva, da informacije nemudoma zagotovi.«.

70. člen

V 349. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici države članice izda priporočilo ali opozorilo iz 1. točke prvega odstavka 281. člena tega zakona, če so smiselno izpolnjeni pogoji iz prvega do tretjega odstavka 282. člena tega zakona. Če Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici države članice z opozorilom naloži odpravo ugotovljenih kršitev in zavarovalnica ne ravna v skladu z opozorilom, Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo v skladu s prvim odstavkom tega člena.«

Dosedanji tretji do sedmi odstavek postanejo četrti do osmi odstavek.

71. člen

V 354. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zavarovalni holding je nadrejena družba, ki ni kreditna institucija, zavarovalnica, investicijsko podjetje, institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje, mešani finančni holding ali finančni holding in izpolnjuje vse naslednje pogoje:

1. najmanj ena podrejena družba je zavarovalnica države članice;
2. njegov glavni posel, ne glede na lastni izkazan poslovni namen, je:
  - a. pridobivanje in upravljanje udeležb v zavarovalnicah držav članic ali zavarovalnicah tretjih držav ali;
  - b. zagotavljanje pomožnih storitev za opravljanje zavarovalnih poslov ene ali več povezanih zavarovalnic ali
  - c. opravljanje dejavnosti finančnih storitev iz 2. do 12. točke in 15. točke v Prilogi I k Direktivi 2013/36/EU ali opravljanje ene ali več storitev ali poslov iz B oddelka Priloge

1 k Direktivi 2014/65/EU v zvezi s finančnimi instrumenti iz C oddelka Priloge I k Direktivi 2014/65/EU;

3. več kot 50 % vsaj enega od naslednjih kazalnikov je stalno povezanih s podrejenimi družbami, ki so zavarovalnice držav članic ali zavarovalnice tretjih držav, zavarovalni holdingi, mešani finančni holdingi, holdingi zavarovalnic tretjih držav ali družb, ki ponujajo pomožne storitve za opravljanje zavarovalnih poslov ene ali več zavarovalnic skupine, in tudi z dejavnostmi, ki jih izvaja zavarovalni holding sam in ki niso povezana s pridobivanjem in upravljanjem udeležb v povezanih zavarovalnicah držav članic ali zavarovalnicah tretjih držav, kadar so te dejavnosti iste vrste kot dejavnosti, ki jih izvajajo zavarovalnice:
  - a. lastniški kapital na podlagi konsolidiranega izkaza;
  - b. sredstva na podlagi konsolidiranega izkaza;
  - c. prihodki na podlagi konsolidiranega izkaza;
  - d. zaposleni na podlagi konsolidiranega izkaza;
  - e. kateri koli drugi kazalnik, za katerega Agencija za zavarovalni nadzor meni, da je relevanten.

Dodata se nova sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

(7) Holding zavarovalnic tretjih držav je nadrejena družba, ki ni zavarovalni holding ali mešani finančni holding, katerega glavna dejavnost je pridobivanje in upravljanje deležev v podrejenih družbah, ki so izključno ali predvsem zavarovalnice tretje države.

(8) Transakcija znotraj skupine je transakcija, s katero družba v skupini ali fizična ali pravna oseba, ki je z družbo v skupini povezana s tesnimi povezavami, zagotovi zavarovalnici države članice, zavarovalnici tretje države, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v skupini neposredno ali posredno izpolnitev pogodbenih in drugih plačljivih in neplačljivih obveznosti.

(9) Za namen tega poglavja je nadrejena družba družba, kot je opredeljena v 14. členu tega zakona, ali družba, ki po oceni Agencije za zavarovalni nadzor ali drugega nadzornega organa, ki je pristojen za nadzor na ravni skupine, izvaja prevladujoči vpliv na drugo družbo na podlagi enotnega upravljanja, kot je opredeljeno v 354.a členu tega zakona.«.

72. člen

Za 354. členom se doda nov 354.a člen, ki se glasi:

»354.a člen

(opredelitev skupine za namene nadzora na ravni skupine)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna za nadzor na ravni skupine v skladu s prvim odstavkom 356. člena tega zakona, odloči, da se dve ali več enotno upravljanih zavarovalnic držav članic šteje za skupino v smislu 19. člena tega zakona. Pred odločitvijo se posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi zavarovalnic držav članic.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor pri opredelitvi enotnega upravljanja upošteva:

1. nadzor ali zmožnost fizične osebe, da vpliva na odločitve družbe države članice, ali družbo države članice, da vpliva na odločitve druge družbe države članice, vključno s finančnimi, predvsem zaradi deleža kapitala ali glasovalnih pravic, zastopanja v upravnem, upravljalnem ali nadzornem organu ali ker je med osebami, ki dejansko vodijo družbo države članice ali imajo druge ključne, kritične ali pomembne funkcije;
2. močno odvisnost družbe države članice od druge družbe države članice, pravne ali fizične osebe zaradi obstoja pomembnih finančnih ali nefinančnih transakcij ali poslov, vključno z zunanjim izvajanjem in izmenjavo osebja med družbami držav članic;

3. dokaze o usklajevanju finančnih ali naložbenih odločitev med dvema ali več družbami držav članic, vključno s skupnimi naložbami v povezane družbe;
4. dokaze o usklajenih in skladnih strategijah, operacijah ali postopkih med dvema ali več družbami držav članic, vključno v zvezi z distribucijskimi kanali zavarovalniških produktov, zavarovalniškimi produkti ali blagovnimi znamkami, komunikacijo ali trženjem.

(3) Pri opredelitvi enotnega upravljanja upošteva Agencija za zavarovalni nadzor regulativne tehnične standarde, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 212. člena Direktive 2009/138/ES.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor opredeli skupino na podlagi tega člena, nadrejeni družbi in nadzornim organom držav članic podrobno obrazloži dejavnike, na podlagi katerih je opredelila skupino.«.

73. člen

Naslov in besedilo 358. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(obseg nadzora na ravni skupine)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vključi v nadzor na ravni skupine tudi neposredni nadzor in izvajanje nadzornih pooblastil nad zavarovalnim holdingom in mešanim finančnim holdingom. Nadzor na ravni skupine ne pomeni, da Agencija za zavarovalni nadzor izvaja nadzor nad posameznimi zavarovalnicami tretjih držav ali mešanimi zavarovalnimi holdingi.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor ne vključi v nadzor na ravni skupine ali nadzor skupine na ravni Republike Slovenije:

1. družbe v tretji državi, kjer obstajajo zakonske ovire za prenos potrebnih podatkov, ne glede na 389. člen tega zakona;
2. družbe, ki imajo zanemarljiv vpliv na doseganje ciljev nadzora na ravni skupine;
3. družbe, katere vključitev bi bila neprimerna in zavajajoča glede na cilje nadzora na ravni skupine.

(3) Pri ocenjevanju, ali ima družba zanemarljiv vpliv na cilje nadzora skupine iz 2. točke predhodnega odstavka, Agencija za zavarovalni nadzor upošteva:

1. velikost družbe v smislu skupnih sredstev in zavarovalno-tehničnih rezervacij je majhna v primerjavi z drugimi družbami v skupini in skupino kot celoto;
2. izključitev družbe iz obsega nadzora skupine ne bi bistveno vplivala na solventnost skupine;
3. kvalitativna in kvantitativna tveganja, vključno s tistimi, ki izhajajo iz transakcij znotraj skupine, ki jih družba predstavlja ali bi jih lahko predstavljala celotni skupini, so nepomembna.

(4) Če je v skupini več družb iz 2. točke drugega odstavka tega člena in njihov skupni vpliv na cilje nadzora na ravni skupine ni zanemarljiv, Agencija za zavarovalni nadzor te družbe vključi v nadzor na ravni skupine.

(5) Pred odločitvijo o ne vključitvi družbe iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena v nadzor na ravni skupine, se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi zavarovalnic držav članic.

(6) Če Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena družbe ne vključi v nadzor na ravni skupine, končna nadrejena družba na ravni EU s sedežem v Republiki Sloveniji na zahtevo nadzornega organa države članice, kjer ima ne vključena družba sedež, posreduje temu nadzornemu organu podatke, ki lahko poenostavijo nadzor nad zadevno družbo.

(7) Če bi izključitev ene ali več družb iz nadzora na ravni skupine v skladu z drugim odstavkom tega člena pomenila, da Agencija za zavarovalni nadzor ne bi več opravljala nadzora na ravni skupine, se Agencija za zavarovalni nadzor pred sprejemom odločitve o izključitvi posvetuje z EIOPA in po potrebi z drugimi zadevnimi nadzornimi organi držav članic. Agencija za zavarovalni nadzor takšno odločitev sprejme le v izjemnih okoliščinah in jo ustrezno utemelji EIOPA ter po potrebi drugim zadevnim nadzornim organom držav članic. Agencija za zavarovalni nadzor vsaj enkrat letno ponovno oceni, ali je odločitev o izključitvi še vedno primerna. Če oceni, da izključitev ni več primerna, o začetku izvajanja nadzora na ravni skupine obvestiti EIOPA in po potrebi druge zadevne nadzorne organe držav članic.

(8) Preden Agencija za zavarovalni nadzor izključi končno nadrejeno družbo na ravni EU iz nadzora na ravni skupine na podlagi 2. točke drugega odstavka tega člena se posvetuje z EIOPA in po potrebi z drugimi zadevnimi nadzornimi organi držav članic. Pred izključitvijo oceni vpliv izvajanja nadzora na ravni vmesne udeležene družbe na solventnost skupine. Takšna izključitev ni mogoča, če bistveno izboljša solventnost skupine.«.

74. člen

Za 358. členom se doda nov 358.a člen, ki se glasi:

»358.a člen

(nadzor skupine v primeru zavarovalnic, ki se upravljajo enotno)

(1) Če je skupina opredeljena v skladu s 354.a členom tega zakona in je nadrejena družba ali podrejena družba te skupine končna udeležena družba druge skupine, se šteje, da je ta druga skupina vključena v skupino, opredeljeno v skladu s 354.a členom tega zakona.

(2) Skupina, opredeljena v skladu s 354.a členom tega zakona, izmed družb, ki se upravljajo enotno, določi eno družbo kot nadrejeno družbo, ki je odgovorna za izpolnjevanje določb tega poglavja. Druge družbe se štejejo za podrejene družbe.

(3) Če določitev nadrejene družbe v skladu s prejšnjim odstavkom pomeni znatne ovire za izvajanje nadzora na ravni skupine, predvsem v primerih, ko nadrejena družba nima sedeža na ozemlju Republike Slovenije ali določitev povzroči, da skupina ne more učinkovito izpolnjevati zahtev iz tega poglavja, Agencija za zavarovalni nadzor po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi zahteva določitev druge nadrejene družbe. Agencija za zavarovalni nadzor skupini in drugim zadevnim nadzornim organom ustrezno utemelji odločitev o določitvi druge nadrejene družbe.

(4) Če skupina v skladu z drugim odstavkom tega člena ne določi nadrejene družbe, jo po posvetovanju z zadevnimi nadzornimi organi določi Agencija za zavarovalni nadzor. Pri tem upošteva:

1. znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij vsake družbe;
2. letne bruto obračunane premije vsake družbe;
3. število povezanih zavarovalnic vsake družbe.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor vsako leto oceni, ali je določitev nadrejene družbe v skladu s prejšnjim odstavkom še vedno primerna. Če je ocena negativna, Agencija za zavarovalni nadzor po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi držav članic določi drugo nadrejeno družbo. Ta druga nadrejena družba je odgovorna za izpolnjevanje določb iz tega poglavja.

75. člen

V 361. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Kadar nadzor na ravni skupine opravlja drug nadzorni organ in ne Agencija za zavarovalni nadzor, se določbe 362. do 403. člena tega zakona glede obveznosti poročanja in zagotavljanja informacij ter nadzornih pristojnosti uporabljajo smiselno tako, da se informacije in poročila zagotavljajo nadzornemu organu, pristojnemu za nadzor na ravni skupine, ki izvaja tudi nadzorne pristojnosti iz teh členov. Ne glede na prejšnji stavek Agencija za zavarovalni nadzor ohranja izključno pristojnost za izrekanje ukrepov nadzora nad družbami s sedežem v Republiki Sloveniji v skladu s 402. členom tega zakona.«.

76. člen

Za 361. členom se dodata nova 361.a in 361.b člena, ki se glasita:

»361.a člen

(uporaba ukrepov za sorazmernost na ravni skupine)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor razvrsti skupino iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 356. člena tega zakona ali skupino iz prvega odstavka 354.a člena tega zakona kot malo in nekompleksno skupino po postopku iz tretjega odstavka tega člena, če skupina v zadnjih dveh poslovnih letih neposredno pred takšno razvrstitvijo izpolnjuje vsa naslednja merila:

1. če je v skupini vsaj ena življenjska zavarovalnica:

- podmodul tveganja obrestne mere iz 1. točke tretjega odstavka 210. člena tega zakona, ki je izračunan na podlagi konsolidiranih podatkov, ne presega 5 % konsolidiranih zavarovalno-tehničnih rezervacij skupine, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb. V izračun niso vključene zavarovalnice znotraj skupine, za katere se uporablja metoda odbitkov in združevanja iz 391. člena tega zakona;
- konsolidirane zavarovalno-tehnične rezervacije iz dejavnosti življenjskega zavarovanja skupine, skupaj z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, ne presega 1.000.000.000 EUR;

2. če je v skupini vsaj ena premoženjska zavarovalnica:

- povprečni kombinirani količnik za dejavnosti premoženjskega zavarovanja brez pozavarovanja v zadnjih treh poslovnih letih je manjši od 100 %;
- letni prihodek od bruto obračunanih premij skupine ne presega 100.000.000 EUR;
- vsota letnih bruto obračunanih premij v zavarovalnih vrstah 5 do 7 ter 11, 12, 14 in 15 drugega odstavka 7. člena tega zakona ni višja od 30 % skupnih letnih obračunanih premij za dejavnosti premoženjskega zavarovanja skupine;

3. letni prihodek od bruto obračunanih premij iz zavarovalnih poslov, ki jih sklenejo zavarovalnice v okviru skupine, ki imajo sedeže v državah članicah, ki ni Republika Slovenija, je nižji od vsaj enega od naslednjih pragov:

- 20.000.000 EUR;
- 10 % skupnega letnega prihodka skupine od bruto obračunanih premij;

4. letni prihodek od bruto obračunanih premij iz zavarovalnih poslov, ki jih sklene skupina v državah članicah, ki ni Republika Slovenija, je nižji od vsaj enega od naslednjih pragov:

- a. 20 000 000 EUR;
- b. 10 % skupnega letnega prihodka skupine od bruto obračunanih premij;

5. vsota naslednjih postavk ne presega 20 % vrednosti vseh naložb, izračunanih na podlagi konsolidiranih podatkov:

- modul tržnega tveganja iz 210. člena tega zakona;
  - del modula tveganja neplačila nasprotne stranke iz 211. člena tega zakona, ki ustreza izpostavljenostim do listinjenj, izvedenih finančnih instrumentov, terjatev do posrednikov in drugih naložbenih sredstev, ki niso zajeta v podmodulu tveganja kreditnih pribitkov;
  - vse kapitalске zahteve, ki se uporabljajo za naložbe v neopredmetena sredstva, ki niso krita z moduli tržnega tveganja in tveganja neplačila nasprotne stranke;
6. pozavarovanje, ki ga sprejmejo zavarovalnice skupine, ne presega 50 % skupnega letnega prihodka skupine od bruto obračunanih premij;
  7. solventnost skupine iz prvega odstavka 390. člena tega zakona, kadar se uporablja metoda računovodske konsolidacije ali iz prvega odstavka 391. člena tega zakona, kadar se uporablja metoda odbitkov in združevanja ali iz prvega odstavka 391.a člena tega zakona, kadar se uporablja kombinacija metoda, je pozitivna;
  8. če se v skupini uporablja metoda odbitkov in združevanja ali kombinacija metode računovodske konsolidacije in metode odbitkov in združevanja, je vsaka zavarovalnica v skupini, za katero se uporablja metoda odbitkov in združevanja, razvrščena kot mala in nekompleksna zavarovalnica.

(2) Merila iz prve. podtočke 1. točke in 5. točke prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za skupine, za katere se uporablja samo metoda odbitkov in združevanja.

(3) Za razvrščanje iz prvega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor:

1. smiselno uporablja postopek iz 8.b člena tega zakona in
2. upošteva akte, ki jih izda Evropska komisija na podlagi šestega odstavka 213a člena Direktive 2009/138/ES.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor opravlja v skupini iz prvega odstavka tega člena nadzor na ravni skupine manj kot dve leti, pri oceni izpolnjevanja meril iz prvega odstavka tega člena upošteva le zadnje poslovno leto.

(5) Naslednja skupina se nikoli ne razvrsti kot mala in nekompleksna skupina:

1. skupina, ki predstavlja finančni konglomerat kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate;
2. skupina, v kateri je vsaj ena podrejena družba oseba iz prvega odstavka 388. člena tega zakona;
3. skupina, ki za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala skupine uporablja odobren delni ali popolni notranji model.

(6) Pri uporabi ukrepov za sorazmernost se smiselno uporabljajo določbe 8.c, 8.č in 8.d členov tega zakona.

361.b člen

(ovire za nadzor na ravni skupine)

(1) Zavarovalni holding ali mešani finančni holding, za namen nadzora na ravni skupine, ki ga opravlja Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z 2. točko prvega odstavka 356. člena ali drugim odstavkom 358.a člena tega zakona zagotovi, da:

1. je notranja ureditev in razdelitev nalog znotraj skupine ustrezna in učinkovita, še posebej za:

- usklajevanje vseh podrejenih družb zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vključno z ustrežno razdelitvijo nalog med temi družbami, kadar je to potrebno;
  - preprečevanje ali upravljanje navzkrižij znotraj skupine ter
  - uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi zavarovalni holding ali mešani finančni holding;
2. organizacijska struktura skupine, katere del je zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora na ravni skupine in podrejenih zavarovalnic, ob upoštevanju predvsem:
- položaja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v skupini z več ravnimi;
  - lastniške strukture ter
  - vloge zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v skupini.

(2) Če pogoji iz 1. točke prejšnjega odstavka niso izpolnjeni, Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva, da spremeni notranjo ureditev in razdelitev nalog znotraj skupine.

(3) Če pogoji iz 2. točke prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni, Agencija za zavarovalni nadzor sprejme ustrezne nadzorne ukrepe, da zavarovalni holding ali mešani finančni holding zagotovi ali ponovno vzpostavi, neprekinjenost in celovitost nadzora na ravni skupine ter skladnost z zahtevami iz tega poglavja. V takem primeru lahko Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva, da skupino strukturira tako, da omogoči učinkovit nadzor na ravni skupine. Agencija za zavarovalni nadzor ta nadzorni ukrep sprejme le v izjemnih okoliščinah, po posvetovanju z EIOPA in po potrebi drugimi zadevnimi nadzornimi organi držav članic. Zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu Agencija za zavarovalni nadzor predloži utemeljitev zahteve.

(4) Če je v skupini iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 356. člena tega zakona zaradi enotnega upravljanja na podlagi pogodbe, družbene pogodbe, statuta, vključenosti istih oseb v upravni, poslovodni ali nadzorni organ ali drugih razlogov za opredelitev enotnega upravljanja v skladu s 354.a členom tega oviran ali preprečen učinkovit nadzor na ravni skupine, ali preprečeno izpolnjevanje določb tega poglavja, sprejme Agencija za zavarovalni nadzor nadzorne ukrepe. Ti ukrepi so namenjeni zagotovitvi ali ponovni vzpostavitvi neprekinjenosti in celovitosti nadzora na ravni skupine ter skladnosti s tem poglavjem.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru ovir iz prejšnjega odstavka zahteva ustanovitev zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali zavarovalnice s sedežev v državi članici, ki bo s centraliziranim usklajevanjem dejansko izvajal/a prevladujoč vpliv na odločitve zavarovalnic znotraj skupine. V takem primeru je ta novo ustanovljeni zavarovalni holding, mešani finančni holding ali zavarovalnica države članice odgovoren/na za izpolnjevanje določb iz tega poglavja.

77. člen

V 362. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Za redno poročanje na ravni skupine se uporablja 293. člen tega zakona. Udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding in mešani finančni holding Agenciji za zavarovalni nadzor, letno predloži informacije iz tega člena v 22 tednih po koncu poslovnega leta in, če se informacije iz tega člena zahtevajo četrletno, v 11 tednih po koncu vsakega četrletja. V primeru izrednih razmer se roki iz tega odstavka podaljšajo v skladu z aktom, ki ga sprejme Evropska komisija na podlagi 304.e člena Direktive 2009/1387EU.«.

78. člen

Za 362. členom se doda nov 362.a člen, ki se glasi:

»362.a člen

(redno poročilo na ravni skupine)

(1) Udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding, Agenciji za zavarovalni nadzor, letno predloži redno poročilo na ravni skupine v 24 tednih po koncu poslovnega leta. Za redno poročilo nadzorniku na ravni skupine se:

- smiselno uporablja sedmi odstavek 278. člena tega zakona;
- uporabljajo akti, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 256.b člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor, izda soglasje, lahko udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding pripravi skupno redno poročilo na ravni skupine, ki vsebuje:

- informacije na ravni skupine, ki se sporočajo v skladu s prvim odstavkom tega člena,
- informacije za katero koli podrejeno družbo v skupini, ki mora biti posamično prepoznavna, in se sporočajo v skladu s sedmim odstavkom 278. člena tega zakona, pri čemer ne vsebuje manj podatkov, kot bi jih zagotovile zavarovalnice, če bi predložile redno poročilo nadzorniku v skladu s sedmim odstavkom 278. člena tega zakona.

(3) Pred izdajo soglasja v skladu s prejšnjim odstavkom se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje s člani kolegija in upošteva njihova morebitna stališča in pomisleke.

(4) Če skupno redno poročilo na ravni skupine vsebuje informacije za podrejeno zavarovalnico, nad katero izvaja nadzor Agencija za zavarovalni nadzor, se Agenciji za zavarovalni nadzor predloži skupno redno poročilo na ravni skupine. Agencija za zavarovalni nadzor pa je pristojna za nadzor tistega dela skupnega rednega poročila na ravni skupine, ki obravnava to podrejeno zavarovalnico. Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da navedeni del skupnega rednega poročila na ravni skupine ni skladen s tem zakonom:

- v kolegiju nadzornikov zahteva spremembe, pojasnila ali preklic soglasja za pripravo skupnega rednega poročila na ravni skupine;
- od podrejene zavarovalnice zahteva, da poroča dodatne informacije, če je opustitev pomembna.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zahteva spremembe ali pojasnila ali prekliče soglasje iz drugega odstavka tega člena, ki ga je izdala, če v zvezi s predloženim skupnim rednim poročilom na ravni skupine ugotovi neskladnost z zakonom oziroma neskladnost ugotovijo drugi člani kolegija in o tem obvesti kolegij nadzornikov. Zahtevo ali preklic posreduje udeleženi zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu.«.

79. člen

V 363. členu se v prvem odstavku v 6. točki za besedilom »poslovodstvo zavarovalnega holdinga« doda besedilo »in mešanega finančnega holdinga«.

80. člen

V 374. členu se v prvem odstavku zadnji stavek spremeni tako, da se glasi:

»Na ravni skupine se smiselno uporabljajo 50., 52., 57. in 279. člen ter 4.2 do 4.6 oddelki tega zakona.«

Dodajo se novi drugi do četrti odstavek, ki se glasijo:

»(2) Sistem upravljanja skupine vključuje udeležene zavarovalnice, nadrejene zavarovalne holdinge, nadrejene mešane finančne holdinge ter vse povezane družbe v skupini. Sistem upravljanja skupine zajema tudi vse družbe, ki jih upravlja udeležena družba ali njena podrejena družba skupaj z eno ali več družbami, ki niso del skupine. Sistemi upravljanja tveganj in notranjega nadzora ter postopki poročanja se dosledno izvajajo v vseh družbah, ki so vključene v nadzora na ravni skupine tako, da je mogoče te sisteme in postopke poročanja nadzorovati na ravni skupine.

(3) Uprava končne nadrejene družbe na ravni EU je odgovorna za skladnost skupine z zakoni in drugimi predpisi. Uprava vsake zavarovalnice v skupini je še naprej odgovorna za skladnost zavarovalnice z zakoni in drugimi predpisi.

(4) Zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz prvega odstavka 377. člena tega zakona izvaja oceno tveganj in solventnosti na ravni skupine, v skladu s 156. členom tega zakona. Oceno tveganj in solventnosti na ravni skupine vključuje vse zavarovalne dejavnosti, ki jih izvaja skupina, ter pomembne nezavarovalne dejavnosti. Vključuje tudi tveganja, ki izhajajo iz dejavnosti, ki jim je, ali bi jim lahko bila izpostavljena skupina, in njihove soodvisnosti.«.

Dosedanji drugi odstavek postane peti odstavek.

Za petim odstavkom se dodata nova šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding in mešani finančni holding redno spremlja dejavnosti povezanih družb, vključno s povezanimi družbami iz 388. člena tega zakona in družbami, ki niso nadzorovane finančne družbe. To spremljanje je sorazmerno glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki jih predstavljajo povezane družbe ali bi jih lahko predstavljale na ravni skupine.

(7) Udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding in mešani finančni holding ima pisna pravila na ravni skupine in zagotovi, da so pisna pravila vseh nadzorovanih finančnih družbah v skupini skladna s pravili na ravni skupine. Zagotovi tudi, da vse nadzorovane finančne družbe v skupini dosledno izvajajo pravila na ravni skupine.«.

Dosedanji četrti in peti odstavek postaneta deveti in deseti odstavek.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane enajsti odstavek, se beseda »četrtga« nadomesti z besedo »osmega«.

Za enajstim odstavkom se dodajo novi dvanajsti do štirinajsti odstavek, ki se glasijo:

»(12) Udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding zagotovi, da ima skupina zanesljivo ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi odgovornostmi in ločitvijo nalog znotraj skupine. S sistemom upravljanja skupine prepreči navzkrižja interesov, če to ni mogoče, pa jih upravlja. Šteje se, da so osebe, ki vodijo skupino, osebe, ki vodijo končno nadrejeno družbo na ravni EU.

(13) Udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding pooblasti nosilce ključnih funkcij na ravni skupine v skladu z 52. členom tega zakona. Za izvajanje nalog nosilcev ključnih funkcij je odgovorna uprava končne nadrejene družbe na ravni EU.

(14) Udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding zagotovi, da so vloge in odgovornosti na ravni skupine jasno ločene od tistih, ki veljajo na ravni vsake posamezne družbe.«.

81. člen

V 375. členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(poslovodstvo in ključne funkcije v nadrejenem zavarovalnem holdingu in mešanem finančnem holdingu)«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Za nosilce ključnih funkcij v nadrejenem zavarovalnem holdingu ali nadrejenem mešanem finančnem holdingu se smiselno uporablja določbe 52. člena tega zakona.«.

82. člen

V 376. členu se v prvem odstavku besedilo »zavarovalnica iz 3. točke prvega odstavka 356. člena« nadomesti z besedilom »zavarovalnica iz 2. točke prvega odstavka 356. člena«.

83. člen

V 378. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na določbe 388. člena tega zakona lahko Agencija za zavarovalni nadzor v skupini, v kateri je pristojna za nadzor na ravni skupine, določi uporabo metode odbitkov in združevanja samo pri zavarovalnicah iz držav članic, zavarovalnicah tretjih držav, zavarovalnih holdingih, mešanih finančnih holdingih ter holdingih zavarovalnic tretjih držav.«.

Dosedanja peti in šesti odstavek postaneta šesti in sedmi odstavek.

84. člen

V 379. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena in ne glede na to ali se uporablja metoda računovodske konsolidacije ali metoda odbitkov in združevanja, predstavlja sorazmerni delež v povezani družbi iz drugega finančnega sektorja, kot jo opredeljuje 388. člen tega zakona, delež vpisanega kapitala, ki ga udeležena družba neposredno ali posredno poseduje v povezani družbi.«.

85. člen

V 380. členu se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. v kateri ni kapitalskih povezav med nekaterimi družbami v skupini;«.

V 3. točki se besedilo »udeleženo podjetje« nadomesti z besedilom »nadrejena družba« in na koncu pika nadomesti s podpičjem.

Doda se nova 4. točka, ki se glasi:

» 4. za skupino z notnim upravljanjem kot je opredeljena v 354.a členu tega zakona.«.

86. člen

V 381. členu se v četrtem odstavku besedilo »zahtevanega solventnostnega kapitala povezane zavarovalnice« nadomesti z besedilom »prispevka povezane zavarovalnice k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine«.

Doda se nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Za namen kritja solventnosti skupine s primernimi lastnimi viri sredstev iz prvega odstavka 390. člena, drugega odstavka 391. člena in 1. točke prvega odstavka 391.a člena tega zakona se lastni viri sredstev, ki jih izda udeležena družba, ne štejejo kot prosti obremenitev v smislu drugega odstavka 196. člena tega zakona, če se njihovim imetnikom ne more zavriniti vračilo v primeru prenehanja povezane zavarovalnice.«.

87. člen

Naslov in besedilo 386. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(vmesni holding)«

(1) Pri izračunavanju solventnosti skupine zavarovalnice, ki je prek zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali holdinga zavarovalnic tretjih držav (v nadaljnjem besedilu: vmesni holding), udeležena v povezani zavarovalnici države članice ali tretje države, se vmesni holding obravnava kot zavarovalnica. Za namen tega izračuna za vmesni holding veljajo pravila tega zakona glede primernih lastnih virov sredstev in zahtevanega solventnostnega kapitala.

(2) Če tvorijo primerne lastne vire sredstev vmesnega holdinga podrejeni dolg ali drugi primerni lastni viri sredstev, ki so v skladu s 199. členom tega zakona predmet omejitev, so ti primerni lastni viri sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine omejeni tako, da se smiselno uporabijo omejitve iz 199. člena tega zakona. Smiselna uporaba pomeni primerjavo celotnih primernih lastnih virov sredstev na ravni skupine z zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine.

(3) Primerni lastni viri sredstev vmesnega holdinga, ki so v lasti zavarovalnice s sedežem v državi članici in za katere se zahteva predhodna odobritev v skladu s 194. členom tega zakona, se v izračun solventnosti skupine vključijo le, če jih je odobril Agencija za zavarovalni nadzor ali drug nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine.«.

88. člen

V 387. členu se v prvem odstavku za besedilom »z metodo odbitkov in združevanja« doda besedilo »iz 391. člena in kombinacijo metode računovodske konsolidacije in metode odbitkov iz združevanja iz 391.a člena tega zakona« in za besedilom »ta zavarovalnica tretje države« doda besedilo »za namen izračuna«.

89. člen

Naslov in besedilo 388. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(obravnavna povezanih družb iz drugih finančnih sektorjev)

(1) Udeležena zavarovalnica pri izračunu solventnosti skupine upošteva prispevek naslednjih družb k primernim lastnim virom sredstev skupine in k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine:

1. kreditne institucije;
2. investicijskega podjetja;
3. družbe za upravljanje;
4. upravitelja alternativnih investicijskih skladov;
5. družbe, ki ni nadzorovana finančna družba in opravlja eno ali več finančnih storitev, kakor so opredeljene v zakonu, ki ureja bančništvo, če te storitve predstavljajo pomemben del njihove celotne dejavnosti;
6. pokojninske družbe.

(2) Prispevek povezanih družb iz prejšnjega odstavka k primernim lastnim virom sredstev skupine se izračuna kot vsota sorazmernega deleža lastnih virov sredstev družb. Lastni viri sredstev za vsako povezano družbo se določijo v skladu s sektorskimi pravili. Za družbo, ki ni nadzorovana finančna družba, se lastni viri sredstev določijo v skladu s sektorskimi pravili, ki bi se uporabila, če bi bila ta družba nadzorovana finančna družba.

(3) Za namene prejšnjega odstavka se znesek lastnih virov sredstev povezane družbe, ki ustreza nerazdeljivim rezervam in drugim postavkam, za katere nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine, ugotovi, da imajo zmanjšano absorpcijsko kapaciteto, ter prednostne delnice, podrejeni računi članov družbe za vzajemno zavarovanje, podrejene obveznosti in terjatve za odloženi davek, ki so vključene v lastne vire sredstev, ki presegajo kapitalske zahteve, izračunane v skladu s četrtem odstavkom tega člena, ne upoštevajo, razen če udeležena zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor, ustrezno utemelji, da so te postavke lahko na razpolago za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine. Pri določanju sestave presežnih lastnih virov sredstev udeležena zavarovalnica upošteva, da se določene zahteve nekaterih povezanih družb izpolnijo samo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom ali dodatnim temeljnim kapitalom v smislu Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Prispevek povezanih družb iz prvega odstavka tega člena k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine se izračuna kot vsota sorazmernega deleža kapitalske zahteve ali teoretične kapitalske zahteve vsake povezane družbe. Ta kapitalska zahteva ali teoretična kapitalska zahteva se izračuna na naslednji način:

1. za kreditno institucijo se uporabi višja od naslednjih vrednosti:

- vsota zahteve iz c točke prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013, vključno z ukrepi iz 458. in 459. člena navedene uredbe, posebnih kapitalskih zahtev za upravljanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz 104. člena Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 128. člena navedene direktive ali lokalnih kapitalskih zahtev v tretjih državah;
- vsota zahtev iz d točke prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013, vključno z ukrepi iz 458. in 459. člena navedene uredbe, posebnih kapitalskih zahtev za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda iz 104. člena Direktive 2013/36/EU, zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz prvega a odstavka 92. člena Uredbe 575/2013 ali lokalnih kapitalskih zahtev v tretjih državah, če se te zahteve izpolnijo s temeljnim kapitalom;

2. za investicijsko podjetje, za katerega veljajo kapitalske zahteve v skladu z Uredbo 2019/2033, vsota zahteve iz 11. člena navedene uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz a točke drugega odstavka 39. člena Direktive 2019/2034/EU ali lokalnih kapitalskih zahtev v tretjih državah;

3. za družbo za upravljanje v skladu z a točko prvega odstavka 7. člena Direktive 2009/65/ES;

4. za upravitelja alternativnih investicijskih skladov v skladu z 9. členom Direktive 2011/61/EU;

5. za družbo, ki ni nadzorovana finančna družba, v skladu s sektorskimi pravili, kakor so opredeljena v -9. točki 2. člena Zakona o finančnih konglomeratih in bi se uporabila, če bi bila ta družba nadzorovana finančna družba;

6. za pokojninsko družb zahtevani minimalni kapital, izračunan v skladu s 17. členom Direktive 2016/2341/EU, ali skupne kapitalske zahteve na podlagi nacionalnega prava države članice, v kateri je pokojninska družba registrirana ali ima dovoljenje, kar je višje.

(5) Kadar več povezanih družb iz prvega odstavka tega člena tvori podskupino, za katero velja kapitalska zahteva na konsolidirani podlagi v skladu z eno od direktiv ali uredb iz prejšnjega odstavka, vključno, ko je finančni holding ali mešani finančni holding podrejena družba skupine, lahko Agencija za zavarovalni nadzor, zahteva izračun prispevka teh povezanih družb k primernim lastnim virom sredstev skupine kot sorazmerni delež lastnih virov sredstev te podskupine namesto uporabe drugega odstavka tega člena za vsako družbo, ki pripada tej podskupini. V tem primeru udeležena zavarovalnica izračuna tudi prispevek teh povezanih družb k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine kot sorazmerni delež kapitalske zahteve te podskupine namesto uporabe četrtega odstavka tega člena, za vsako družbo, ki pripada tej podskupini. V izračun lastnih virov sredstev in kapitalske zahteve podskupine se vključijo vse finančne institucije, kakor so opredeljene v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013, in družbe za pomožne storitve, kakor so opredeljene v 18. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013, vključene v podskupino.

(6) Pri izračunu solventnosti skupine se prispevek podskupine k primernim lastnim virom sredstev in k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu določi z uporabo drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena. Upošteva se prispevek na konsolidirani ravni podskupine na podlagi konsolidiranega položaja iz 47. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013 ali 11. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 2019/2033 ali na podlagi njenega konsolidiranega izkaza.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo udeležene družbe ali na lastno pobudo odloči, da se udeležba v povezanih družbah iz 1 do 5 točke prvega odstavka tega člena odšteje od primernih lastnih virov sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za solventnost skupine.«.

90. člen

V 389. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Odštetje iz prvega odstavka tega člena se ne uporabi, če bi s tem izboljšali solventnost skupine v primerjavi s solventnostjo skupine, ko bi povezana družba ostala v izračunu.«.

91. člen

Za 389. členom se doda nov 389.a člen, ki se glasi:

»389.a člen

(poenostavljeni izračuni)

(1) Na podlagi zahteve udeležene družbe lahko Agencija za zavarovalni nadzor, udeleženi zavarovalnici pri izračunu solventnosti skupine po metodi računovodske konsolidacije dovoli uporabo poenostavljenega pristopa za udeležbe v povezanih družbah, ki so nepomembne. Pred odobritvijo se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi.

(2) Udeležena družba v zahtevi iz prejšnjega odstavka ustrezno dokaže uporabo poenostavljenega pristopa za eno ali več povezanih družb, pri čemer upošteva naravo, obseg in zapletenost tveganj teh

družb. Agenciji za zavarovalni nadzor, dokaže, da je takšen pristop pri izračunu solventnosti dovolj preudaren, da prepreči podcenjevanje tveganj, ki izhajajo iz teh udeležb.

(3) Če udeležena zavarovalnica za izračun solventnosti skupine uporablja poenostavljeni pristop, vsako leto oceni, ali je uporaba poenostavljenega pristopa še vedno upravičena. V poročilu o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine javno razkrije seznam in velikost povezanih družb, za katera se uporablja poenostavljeni pristop. Če se poenostavljeni izračuni uporabljajo za zavarovalnico tretje države, katere matična država nima enakovrednih ali začasno enakovrednih zahtev glede zavarovalnih storitev z zahtevami v EU, ti izračuni ne smejo privedi do prispevka zavarovalnice k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine, ki bi bil nižji od njene kapitalske zahteve, določene v zadevni tretji državi. Poenostavljeni izračuni se ne uporabljajo za povezano zavarovalnico tretje države, kadar udeležena zavarovalnica nima zanesljivih informacij o kapitalski zahtevi, kot je določena v tej tretji državi.

(4) Za namene prvega odstavka tega člena se povezane družbe štejejo za nepomembne, če knjigovodska vrednost posamezne povezane družbe predstavlja manj kot 0,2 % sredstev skupine, izračunanih na podlagi konsolidiranih podatkov, in vsota knjigovodskih vrednosti vseh takih povezanih družb predstavlja manj kot 0,5 % sredstev skupine, izračunanih na podlagi konsolidiranih podatkov.«.

92. člen

V 390. členu se besedilo prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»(1) Solventnost skupine se izračuna na podlagi konsolidiranih podatkov in je razlika med:

1. vsoto primernih lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunano na podlagi konsolidiranih podatkov, in prispevka povezanih družb iz 388. člena tega zakona k primernim lastnim virom sredstev skupine ter
2. vsoto zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, izračunano na podlagi konsolidiranih podatkov, in prispevka povezanih družb iz 388 člena tega zakona k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine, (v nadaljnjem besedilu: konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine).«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Za izračun solventnosti skupine se udeležba v povezanih družbah iz 388. člena tega zakona ne vključi v konsolidirane podatke.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, na koncu 1. točke besedo »in« nadomesti podpičje.

Na koncu druge točke se pika nadomesti z besedo »in«.

Doda se nova 3. točka, ki se glasi:

»3. sorazmernega deleža lokalnih kapitalskih zahtev povezanih zavarovalnic tretjih držav, pri čemer se upoštevajo tiste kapitalske zahteve, katerih neizpolnjevanje v zadevni tretji državi privede do odvzema dovoljenja.«.

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

Doda se nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Če solventnost skupine, izračunana v skladu s prvim odstavkom tega člena, izkazuje presežek primernih lastnih virov sredstev nad zahtevanim solventnostnim kapitalom, vendar primerni osnovni lastni viri sredstev iz petega odstavka tega člena ne pokrivajo minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 249. člena tega zakona in se ne uporabljajo prvi do peti odstavek 250. člena tega zakona. Za namene tega odstavka se sklicevanje na zahtevani solventnostni kapital v 249. členu tega zakona šteje kot sklicevanje na minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine.«.

93. člen

V 391. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku črta beseda »zavarovalnice«.

2. točka se spremeni tako, da se glasi:

»2. vrednostjo povezanih zavarovalnic in povezanih družb iz petega odstavka 378. in 388. člena tega zakona v udeleženi zavarovalnici ter skupnim zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Skupni primerni lastni viri sredstev skupine so vsota:

1. primernih lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala udeležene zavarovalnice;
2. sorazmernega deleža udeležene zavarovalnice v primernih lastnih virih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala vsake posamezne povezane zavarovalnice in
3. prispevka povezanih družb k primernim lastnim virom sredstev skupine v skladu z 388. členom tega zakona.«.

V tretjem odstavku se v prvi točki besedilo »končne nadrejene« nadomesti z besedo »udeležene« na koncu se beseda »in« nadomesti s podpičjem.

V drugi točki se na koncu pika nadomesti z besedo »in«.

Doda se nova 3. točka, ki se glasi:

»3. prispevka povezanih družb k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu na ravni skupine v skladu z 388. členom tega zakona.«.

94. člen

Dodata se nova 391.a in 392.b člena, ki se glasita:

»391.a člen

(kombinacija metod)

(1) Solventnost skupine je razlika med:

1. vsoto naslednjega:

- a) za družbe, za katere se uporablja metoda računovodske konsolidacije, primernih lastnih virov sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, izračunanega na podlagi konsolidiranih podatkov;

- b) za vsako povezano zavarovalnico, za katero se uporablja metoda odbitkov in združevanja, sorazmernega deleža udeležene zavarovalnice v primernih lastnih virih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital povezane zavarovalnice in
- c) prispevka povezanih družb k primernim lastnim virov sredstev skupine v skladu s 388. členom tega zakona in

2. vsoto naslednjega:

- a) za družbe, za katere se uporablja metoda računovodske konsolidacije, konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, izračunanega v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 390. člena tega zakona na podlagi konsolidiranih podatkov;
- b) za vsako povezano zavarovalnico, za katero se uporablja metoda odbitkov in združevanja, sorazmernega deleža njenega zahtevanega solventnostnega kapitala in
- c) prispevka povezanih družb k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine v skladu s 388. členom tega zakona.

(2) Za namene izračuna solventnosti skupine se v konsolidirane podatke iz prve alineje 1. točke in prve alineje 2. točke prvega odstavka tega člena ne vključi udeležbe v:

- povezanih družbah iz prvega odstavka 388. člena tega zakona in
- povezanih družbah iz petega odstavka 378. člena tega zakona, za katere se uporablja metoda odbitkov in združevanja.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se v konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine iz prve alineje 2. točke prvega odstavka tega člena vključi valutno tveganje za del udeležb v povezanih družbah iz petega odstavka 378. člena tega zakona, za katere se uporablja metoda odbitkov in združevanja, in sicer za del, ki presega sorazmerni delež njihovega zahtevanega solventnostnega kapitala. Pri tem se tveganje lastniških vrednostnih papirjev v zvezi s tem presežnim delom ne upošteva.

(4) Za namene druge alineje 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja četrti odstavek 391. člena tega zakona.

(5) V primeru vloge za dovoljenje za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine in zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnic v skupini na podlagi notranjega modela se smiselno uporablja 367. člen tega zakona.

(6) Minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine se izračuna v skladu s četrtem odstavkom 390. člena tega zakona. Minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine se krije s primernimi osnovnimi lastnimi viri sredstev, kot so opredeljeni v petem odstavku 390. člena tega zakona in izračunani na podlagi konsolidiranih podatkov. Za namene tega izračuna se udeležbe v povezanih družbah iz prvega odstavka 388. člena tega zakona ne vključijo v konsolidirane podatke.

(7) Če primerni lastni viri sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala presegajo zahtevani konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine, in primerni osnovni lastni viri sredstev iz šestega odstavka tega člena ne pokrivajo minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, se smiselno uporabljajo prvi do deveti odstavek 249. člena tega zakona in se ne uporabljajo prvi do peti odstavek 250. člena tega zakona. Za namene tega odstavka se sklicevanje na zahtevani solventnostni kapital v 249. členu tega zakona šteje kot sklicevanje na minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine.

(8) Če profil tveganj skupine v zvezi s povezanimi družbami iz petega odstavka 378. člena tega zakona, za katere se uporablja metoda odbitkov in združevanja, znatno odstopa od predpostavk, na katerih temelji skupni zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine iz tretjega odstavka 391. člena tega zakona, se lahko za znesek, izračunan v drugi alineji 2. točke prvega odstavka tega člena določi kapitalski dodatek. Za določitev kapitalskega dodatka se smiselno uporabljata 309. in 392. člen tega zakona.

391.b člen

(dolgoročni lastniški vrednostni papirji na ravni skupine)

Če za določitev solventnosti skupine udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding uporablja metodo računovodske konsolidacije ali kombinacijo metode računovodske konsolidacije in metode odbitkov in združevanja, lahko v podmodulu lastniških vrednostnih papirjev za podskupino dolgoročnih kapitalskih naložb uporabi 210.a člen tega zakona. Pri navedeni uporabi upošteva akt, ki ga sprejme Evropska komisija na podlagi 233.b člena Direktive 2009/138/ES.«.

95. člen

V 394. členu se v drugem odstavku v 1. točki beseda »prvega« nadomesti z besedo »drugega«.

V 3. točki se beseda »četrtega« nadomesti z besedo »osmega«.

96. člen

V 399. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Za namen opredelitve pomembnega tveganja koncentracije na ravni skupine, o katerem se poroča, določi Agencija za zavarovalni nadzor, mejne vrednosti skupine, ki temeljijo na zahtevanem solventnostnem kapitalu, zavarovalno-tehničnih rezervacijah, primernih lastnih virih sredstev, drugih kvantitativnih ali kvalitativnih merilih, ki temeljijo na tveganju in se štejejo kot primerna, ali kombinaciji naštetega. O mejnih vrednostih skupine se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in skupino.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

97. člen

V 400. členu se besedilo drugega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»(2) Udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding redno ali najmanj enkrat letno Agenciji za zavarovalni nadzor, poroča o vseh pomembnejših transakcijah znotraj skupine, vključno s transakcijami v skupini, ki vključujejo družbe, ki niso zavarovalnice držav članic, zavarovalnice tretjih držav, zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi, in o transakcijah s fizičnimi osebami, ki so tesno povezane z družbami v skupini, razen v primeru iz 401. člena tega zakona. O zelo pomembni transakciji znotraj skupine poroča udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding takoj, ko je mogoče.«.

98. člen

Za 400. členom se doda nov 400.a člen, ki se glasi:

»400.a člen

(nadzor transakcij znotraj skupine - nadrejena družba iz drugega finančnega sektorja)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izvaja nadzor transakcij med zavarovalnico in nadrejeno družbo ter njenimi povezanimi družbami, če je nadrejena družba zavarovalnice kreditna institucija, investicijsko podjetje, družba za upravljanje, upravitelj alternativnih investicijskih skladov, družba, ki ni nadzorovana finančna družba in opravlja eno ali več finančnih storitev, kakor so opredeljene v zakonu, ki ureja bančništvo, ali pokojninska družba.

(2) Za nadzor transakcij iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 362., 368. do 373. člen, 400. člen in 402. člen tega zakona.«.

99. člen

V 402. členu se na koncu 12. točke pika nadomesti s podpičjem.

Doda se nova 13. točka, ki se glasi:

»13. zavarovalni holding in mešani finančni holding ne izpolnjujeta pogojev iz prvega odstavka 361.b člena tega zakona, z namenom, da se zagotovi ali ponovno vzpostavi neprekinjenost in celovitost nadzora na ravni skupine, pri čemer v primeru mešanega finančnega holdinga upošteva vpliv ukrepov na finančni konglomerat kot celoto ter na njegove povezane nadzorovane finančne družbe.«.

V četrtem odstavku se črta besedilo »s sedežem v Republiki Sloveniji«.

Dodajo se novi peti do sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(5) Agencija za zavarovalni nadzor za namen nadzora na ravni skupine lahko zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu in mešanemu finančnemu holdingu tudi:

1. začasno prepove uveljavljanje glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic podrejene zavarovalnice;
2. poda zahtevo, da na svoje delničarje prenese udeležbe, ki jih ima v podrejenih zavarovalnicah;
3. odvzame odgovornost za zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz tega poglavja in začasno določi drugo odgovorno zavarovalnico, zavarovalni holdingi ali mešani finančni holding iz skupine za zagotavljanje skladnosti s tem poglavjem;
4. omeji ali prepove razdelitve dobička ali druga plačila delničarjem;
5. poda zahtevo, da odsvoji ali zmanjša deleže v zavarovalnicah ali drugih povezanih družbah iz 388. člena tega zakona;
6. poda zahtevo, da predloži načrt o čimprejšnji ponovni vzpostavitvi skladnosti.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor se pred sprejetjem ukrepov iz petega odstavka tega člena posvetuje z drugim zadevnim nadzornim organom in EIOPA, če ti ukrepi vplivajo na družbo s sedežem v drugi državi članici.

(7) Če skupina z uporabo prehodnih ukrepov iz 639. in 640. člena tega zakona napačno prikaže solventnost skupine, Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine sprejme ustrezne nadzorne ukrepe. Nadzorni ukrepi lahko vključujejo zmanjšanje zneska lastnih virov sredstev, ki izhaja iz uporabe teh prehodnih ukrepov in se upošteva pri kritju zahtevanega solventnostnega kapitala skupine. Agencija za zavarovalni nadzor te nadzorne ukrepe sprejme tudi v primeru, če skupina dosega zahtevani solventnostni kapital brez uporabe prehodnih ukrepov.«.

100. člen

V 403. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding in mešani finančni holding najmanj enkrat letno javno objavi poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine. Poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine vsebuje informacije o skupini, namenjene tržnim strokovnjakom, v skladu s četrtem odstavkom 261. člen tega zakona. Za poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine se uporabljajo:

- določbe 261. do 264. člena tega zakona,
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 256. in 304.e člena Direktive 2009/138/ES in
- izvedbeni tehnični standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi petega odstavka 256. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor soglaša, lahko udeležena družba iz prvega odstavka tega člena pripravi skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine, ki vsebuje:

1. informacije na ravni skupine v skladu s prvim odstavkom tega člena in
2. informacije v skladu z 261. do 264. členom tega zakona, vključno z obema deloma poročila o solventnosti in finančnem položaju, za katerokoli podrejeno zavarovalnico v skupini, ki je posamično prepoznavna.«.

V petem odstavku se za besedilom »v slovenskem jeziku« doda besedilo »v 24 tednih po koncu poslovnega leta«.

Doda se nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Če skupina ali katera koli podrejena zavarovalnica uporablja prehodno prilagoditev za krivuljo netvegane obrestne mere iz 639. člena tega zakona ali prehodni ukrep glede zavarovalno-tehničnih rezervacij iz 640. člena tega zakona, udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding kot del poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine razkrije količinsko opredelitev učinka, da lastni viri sredstev, ki izhajajo iz uporabe navedenih prehodnih ukrepov, ne morejo biti dani na razpolago za pokrivanje zahtevanega solventnostnega kapitala udeležene družbe, za katero se izračunava solventnost na ravni skupine.«.

Dosedanja šesti in sedmi odstavek postaneta sedmi in osmi odstavek.

101. člen

Doda se nov 403.b člen, ki se glasi:

»403.b člen

(revizija poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine)

(1) V poročilu o solventnosti in finančnem položaju skupine, ki ga pripravi udeležena družba, je vključena revidirana bilanca stanja skupine.

(2) V skupnem poročilu o solventnosti in finančnem položaju iz drugega ali četrtega odstavka 403. člena tega zakona so vključene revidirana bilanca stanja skupine in revidirane bilance stanja podrejenih zavarovalnic.

(3) Udeležena družba skupaj s poročilom o solventnosti in finančnem položaju skupine ali skupnim poročilom o solventnosti in finančnem položaju Agenciji za zavarovalni nadzor predloži ločeno poročilo, ki ga pripravi revizijska družba in vključuje opredelitev vrste zagotovila in rezultate revizije. V primeru skupnega poročila o solventnosti in finančnem položaju udeležena družba predloži tudi ločeno poročilo, ki ga pripravi revizijska družba in vključuje opredelitev vrste zagotovila in rezultate revizije, za vsako povezano zavarovalnico.«.

(4) Smiselno se uporablja drugi odstavek 258. člena tega zakona.

102. člen

V 406. členu se na koncu prvega odstavka doda stavek, ki se glasi:

»Na ravni udeležene zavarovalnice tretje države, zavarovalnega holdinga tretje države in mešanega holdinga tretje države Agencija za zavarovalni nadzor upošteva splošna načela, nadzorne postopke in ukrepe iz 8. poglavja tega zakona.«.

Črta se tretji odstavek.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

Dosedanji peti odstavek, ki postane četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko, za nadzor zavarovalnice, ki je del skupine, ki se nadzoruje v skladu s c točko drugega odstavka 213. člena Direktive 2009/138/ES, določi in uporabi druge nadzorne postopke in ukrepe. To stori po predhodnem posvetovanju s člani kolegija. Če Agencija za zavarovalni nadzor ni nadzornik na ravni skupine, potrebuje za uporabo teh postopkov in ukrepov soglasje nadzornika na ravni skupine. Druge nadzorne postopke in ukrepe Agencija za zavarovalni nadzor utemelji in dokumentira ter jih sporoči drugim zadevnim nadzornim organom, EIOPA in Evropski komisiji.«.

Dodajo se novi peti do sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(5) Drugi nadzorni postopki in ukrepi omogočajo doseganje ciljev nadzora skupine, kot so določeni v tem poglavju. Navedeni cilji vključujejo:

1. ohranjanje in dodeljevanje kapitala in sestave lastnih virov sredstev zavarovalnic ter preprečitev pomembnega ustvarjanja kapitala znotraj skupine s strani nadrejene družbe, če se takšno ustvarjanje kapitala znotraj skupine financira iz prihodkov od dolgov ali drugih finančnih instrumentov, ki se ne štejejo za postavke lastnih virov sredstev;
2. ocenitev in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz družb v državah članicah in v tretjih državah, ter omejitev tveganja širjenja negativnih vplivov teh družb in drugih nenadzorovanih družb na zavarovalnice znotraj skupine ter na podskupino, katere končna nadrejena družba je zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v državi članici, če takšna podskupina obstaja.

(6) V okviru drugih nadzornih postopkov in ukrepov iz predhodnega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine:

1. določi zavarovalnico, ki je odgovorna za skladnost z zahtevami iz tega poglavja;
2. zahtea, da se ustanovi zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v državi članici in da se to poglavje zakona uporablja za zavarovalnice v skupini, na čelu katere je ta zavarovalni holding ali mešani finančni holding;
3. če več zavarovalnic tvori podskupino, katere nadrejena družba ima sedež v državi članici, poleg uporabe tega poglavja za to podskupino sprejme dodatne ukrepe ali uvede dodatne zahteve, vključno z zahtevami iz 4., 5. in 6. točke tega odstavka ter povečanim nadzorom koncentracije tveganja v skladu z 399. členom tega zakona in transakcij znotraj skupine v skladu z 400. členom tega zakona;
4. zahteva, da so člani upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa končne nadrejene družbe na ravni EU neodvisni od končne nadrejene družbe iz tretje države;

5. prepove, omeji, spremlja ali zahteva predhodno obveščanje o transakcijah, vključno z izplačili dividend in kuponov iz naslova podrejenega dolga, če takšne transakcije ogrožajo ali bi lahko ogrozile finančni položaj ali solventnostno stanje zavarovalnic v skupini in gre za transakcije z družbami v skupini iz tretje države;
6. zahteva informacije o solventnostnem stanju in finančnem položaju, profilu tveganj in mejah dovoljenega tveganja nadrejene družbe iz tretje države, vključno s poročili o teh temah, ki se predložijo upravi ali nadzornemu svetu teh nadrejenih družb ali njihovim nadzornim organom.«.

(7) V primeru ukrepa iz 4. točke prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorne organe povezanih zavarovalnic iz drugih držav članic.«.

103. člen

Za 409. členom se dodata nova 409.a in 409.b člena, ki se glasita:

»409.a člen

(upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine)

(1) Udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding in mešani finančni holding pripravi in posodablja načrt upravljanja likvidnostnega tveganja na ravni skupine, ki vključuje kratkoročno analizo likvidnosti in na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor ali drugega nadzornega organa, pristojnega za nadzor na ravni skupine, tudi srednjeročno in dolgoročno analizo likvidnosti. Za načrt upravljanja likvidnostnega tveganja na ravni skupine se smiselno uporablja:

- 252.a člen tega zakona in
- regulativni tehnični standardi, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 246.a člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Podrejena zavarovalnica, ki je vključena v nadzor na ravni skupine pri udeleženi zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, je izvzeta iz priprave in posodabljanja načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja na posamični ravni, če načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja na podlagi prejšnjega odstavka krije upravljanje likvidnosti in likvidnostne potrebe podrejene zavarovalnice. Podrejena zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor dele načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajemajo položaj celotne skupine in njihov lasten položaj.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor od podrejene zavarovalnice zahteva, da pripravi in posodablja načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja na posamični ravni, če odkrije specifična likvidnostna tveganja ali načrt za upravljanje likvidnosti na ravni skupine ne vsebuje ustreznih informacij, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor zahteva od zavarovalnic za namene spremljanja njihovega likvidnostnega položaja.

409.b člen

(druga makrobonitetna pravila na ravni skupine)

Za nadzor na ravni skupine pri udeleženi zavarovalnici, zavarovalnem holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu se smiselno uporabljata 252.b in 252.c člena tega zakona.«.

104. člen

V 482. členu se v prvem odstavku 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, razen v primeru skupne ocene z drugimi nadzornimi organi držav članic se rok podaljša na osem mesecev.«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi zavarovalnice za razvrstitev med male in nekompleksne zavarovalnice in o zahtevi za soglasje k uporabi ukrepov za sorazmernost odloči v dveh mesecih od prejema zahteve.«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se za besedilom »O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj« doda besedilo »oziroma soglasij«.

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

105. člen

V 483. členu se v osmem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. bodoči kvalificirani imetnik ni nadzorovana finančna družba.«.

106. člen

V 491. členu se besedilo prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»(1) Agencija za zavarovalni nadzor vsako leto EIOPA posreduje podatke o:

1. povprečnem kapitalskem dodatku na zavarovalnico ločeno za:
  - zavarovalnice in pozavarovalnice,
  - zavarovalnice, ki opravljajo posle življenjskih zavarovanj,
  - zavarovalnice, ki opravljajo posle premoženjskih zavarovanj,
  - zavarovalnice, ki opravljajo posle v zavarovalnih skupinah premoženjskih in življenjskih zavarovanj in
  - pozavarovalnice;
2. številu zavarovalnic, razčlenjenem po zavarovalnicah, ki se uvrščajo med male in nekompleksne zavarovalnice, ter drugih zavarovalnicah, ki uporabljajo poenostavitve ali ukrepe za sorazmernost, ter o številu zavarovalnic, ki uporabljajo specifične ukrepe za sorazmernost;
3. številu skupin, razčlenjenih po skupinah, ki se uvrščajo med male in nekompleksne skupine, ter drugih skupinah, ki uporabljajo poenostavitve ali ukrepe za sorazmernost, ter o številu skupin, ki uporabljajo specifične ukrepe za sorazmernost.«.

V drugem odstavku se za besedilom »Podatki iz« doda besedilo »prve točke«.

107. člen

V 507. členu se v tretjem odstavku na koncu prve točke beseda »ali« nadomesti s podpičjem.

Na koncu 2. točke piko nadomesti beseda »ali«.

Doda se nova 3. točka, ki se glasi:

»3. v primeru objave rezultatov stresnih testov za oceno zmožnosti soočanja zavarovalnice z morebitnimi dogodki ali prihodnjimi spremembami v gospodarskih razmerah, ki bi lahko neugodno vplivali na splošni finančni položaj zavarovalnice.«.

108. člen

V 509. členu se v prvem odstavku na koncu 9. točke pika nadomesti s podpičjem.

Dodata se novi 10. in 11. točka, ki se glasita:

»10. centralnim bankam Evropskega sistema centralnih bank, vključno z Evropsko centralno banko, in drugim organom s podobno funkcijo v vlogi monetarnih organov, če so te informacije pomembne za njihove zakonsko predpisane naloge, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave vrednostnih papirjev ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema; (A1, P36)

11. Finančni upravi Republike Slovenije.«.

109. člen

V 528.c členu se v drugem odstavku besedilo »zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zavarovalnica« nadomesti z besedilom »zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali banka«.

110. člen

V 545. členu se doda nov triindvajseti odstavek, ki se glasi:

»(23) Informacij iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena zavarovalnemu zastopniku ni treba podati, če gre za zavarovanja velikih nevarnosti iz 532. člena tega zakona.«.

111. člen

V 561. členu se v 6. točki tretjega odstavka in v devetem odstavku beseda »osmega« nadomesti z besedo »sedmega«.

112. člen

V 561.a členu se v drugem odstavku besedilo »s 563. členom« nadomesti z besedilom »s 562. členom«.

113. člen

V prvem in drugem odstavku 567.a člena se besedilo »izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 561. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja«.

114. člen

V 610. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. ne vzpostavi in ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja v skladu s 50. ali 374 členom tega zakona ali ne odpravi ovir za nadzor iz 361.b člena tega zakona;«.

Doda se nova 10.b točka, ki se glasi:

»10.b ne sprejme in spremlja načrta upravljanja tveganj trajnostnosti iz 154.a člena tega zakona;«.

16. točka se spremeni tako, da se glasi:

»16. izplača dobiček v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 248., 252.b, 252.c ali 406. člena tega zakona;«.

Doda se nova 16.a točka, ki se glasi:

»16.a ne sprejme in posodablja načrta za upravljanje likvidnostnih tveganj iz 252. člena tega zakona ali načrta likvidnostnih tveganj na ravni skupine iz 409.a člena tega zakona;«.

V dvaindvajseti točki se beseda »drugega« nadomesti z besedo »četrtga«.

V 25. točki se črta besedilo »prvim odstavkom« in besedo »člena« nadomesti z besedo »členom«.

V 27. točki se besedo »tretjega« nadomesti z besedo »sedmega«.

115. člen

V 611. členu se v prvem odstavku 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. ne poroča v skladu s prvim odstavkom 252.,278., 278.a ,362.a, 293. petim odstavkom 362. ali 362.a členom tega zakona;«.

Doda se nova 12.b točka, ki se glasi:

»12.b ne poroča o tveganjih koncentracije in transakcijah znotraj skupine v skladu s prvim odstavkom 399. in 400. členom tega zakona;«.

116. člen

V 613. členu se v prvem odstavku doda nova 1.b točka, ki se glasi:

»1.b ne poroča v skladu s petim odstavkom 362. ali 362.a členom tega zakona;«.

3. točka se spremeni tako, da se glasi:

»3. ne vzpostavi in ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja v skladu s 374. členom tega zakona ali ne odpravi ovir za nadzor iz 361.b člena tega zakona;«.

V 4. točki se beseda »tretjega« nadomesti z besedo »sedmega«.

V 5. točki se beseda »drugega« nadomesti z besedo »četrtga«.

V 6. točki se črta besedilo »Agenciji za zavarovalni nadzor« in beseda »člena« nadomesti z besedo »členom«.

Dodata se novi 9. in 10. točka, ki se glasita:

»10. izplača dobiček v nasprotju s prepovedjo iz 406. člena tega zakona;

11. ne sprejme in posodablja načrta likvidnostnih tveganj na ravni skupine iz 409.a člena tega zakona.«.

117. člen

V 639. členu se na koncu prvega odstavka doda besedilo:

»Po 30. januarju 2027 Agencija za zavarovalni nadzor to dovoljenje izda izključno za prenesene zavarovalne pogodbe, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- prenesene so bile na podlagi dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb, ki ni starejše od šestih mesecev;
- prenosna zavarovalnica je že uporabljala prehodno prilagoditev za krivuljo netvegane obrestne mere v zvezi s temi prenesenimi zavarovalnimi pogodbami.«.

V šestem odstavku se c točka spremeni tako, da se glasi:

»c) v delu poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki je namenjen tržnim strokovnjakom, javno razkrijejo:

- da uporabljajo prehodne prilagoditve za krivuljo netvegane obrestne mere,
- finančni učinek neuporabe tega prehodnega ukrepa na njihov finančni položaj,
- če bi izpolnjevale zahtevani solventnostni kapital brez uporabe tega prehodnega ukrepa, razloge za njegovo uporabo;
- oceno odvisnosti zavarovalnice od tega prehodnega ukrepa in po potrebi opis ukrepov, ki jih je zavarovalnica sprejela ali jih načrtuje za zmanjšanje ali odpravo odvisnosti.«.

118. člen

V 640. členu se na koncu prvega odstavka doda besedilo:

»Po 30. januarju 2027 Agencija za zavarovalni nadzor to dovoljenje izda izključno za prenesene zavarovalne pogodbe, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- prenesene so bile na podlagi dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb, ki ni starejše od šestih mesecev;
- prenosna zavarovalnica je že uporabljala prehodni ukrep glede zavarovalno-tehničnih rezervacij v zvezi s temi prenesenimi zavarovalnimi pogodbami.«.

V sedmem odstavku se c točka spremeni tako, da se glasi:

»c) v delu poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki je namenjen tržnim strokovnjakom, javno razkrijejo:

- da uporabljajo prehodni ukrep glede zavarovalno-tehničnih rezervacij,
- finančni učinek neuporabe tega prehodnega ukrepa na njihov finančni položaj,
- če bi izpolnjevale zahtevani solventnostni kapital brez uporabe tega prehodnega ukrepa, razloge za njegovo uporabo,
- oceno odvisnosti zavarovalnice od tega prehodnega ukrepa in po potrebi opis ukrepov, ki jih je zavarovalnica sprejela ali jih načrtuje za zmanjšanje ali odpravo odvisnosti.«.

119. člen

Za 640. členom se doda nov 640.a člen, ki se glasi:

»640.a člen

(skupni učinek prehodnih ukrepov)

Zavarovalnica v delu poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki je namenjen tržnim strokovnjakom, razkrije skupni učinek neuporabe postopnega uvajanja in prehodnih ukrepov iz 181., 210., 639. in 640. člena tega zakona, na njen finančni položaj.«.

120. člen

(prehodna določba)

Ne glede na 8.b, 8.c in 8.č člene tega zakona, lahko zavarovalnica, ki je 28. januarja 2025 uporabljala ukrepe za sorazmernost v skladu z določbami tega zakona, te ukrepe uporablja še štiri leta po navedenem datumu.

121. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

OBRAZLOŽITVE ČLENOV

Obrazložitev k 1. členu

Predlagana sprememba 2. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, 9/19, 102/20, 48/23, 78/23 – ZZVZZ-T, 84/24 – odl. US in 77/25; v nadaljnjem besedilu: ZZavar-1) je potrebna za jasno in pregledno deklaracijo, da je v ZZavar-1 prenesena Direktiva (EU) 2025/2 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o spremembi Direktive 2009/138/ES glede sorazmernosti, kakovosti nadzora, poročanja, dolgoročnih jamstvenih ukrepov, makrobonitetnih orodij, tveganj glede trajnostnosti ter nadzora skupin in čezmejnega nadzora ter spremembi direktiv 2002/87/ES in 2013/34/EU (UL L, 2025/2 z dne 8.1.2025; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2025/2/EU).

V 2. členu ZZavar-1 so navedeni pravni akti EU, ki so preneseni z ZZavar-1. Z navedbo Direktive 2025/2/EU se nakaže, da gre pri naslednjih členih te novele v glavnem za implementacijo tega konkretnega evropskega pravnega akta.

Glavni cilj Direktive 2025/2/EU je celovita prenova regulativnega okvira Solventnost II. Prenova je namenjena posodobitvi pravil za kapitalske zahteve in nadzor zavarovalnic. Ker so pravila v veljavi že več let, jih je treba prilagoditi sodobnim finančnim in ekonomskim razmeram.

Ključne spremembe se nanašajo na sorazmernost ureditve. Direktiva 2025/2/EU uvaja bolj prilagojena in preprosta pravila za manjše in manj kompleksne zavarovalnice oziroma skupine, kar jim zmanjšuje administrativno breme. Hkrati pa krepi kakovost nadzora nad večjimi, sistemsko pomembnimi zavarovalnicami, s čimer se povečuje učinkovitost in usmerjenost nadzornih aktivnosti.

Direktiva 2025/2/EU prinaša pomembne spremembe v finančno stabilnost in izračun kapitala zavarovalnic in solventnosti skupin. Cilj teh prilagoditev je zagotoviti, da kapitalske zahteve bolje odražajo dejanska, dolgoročna tveganja, namesto da bi bile prekomerno občutljive na kratkoročna nihanja finančnih trgov. To je ključno za zavarovalnice, ki se ukvarjajo z dolgoletnimi zavarovanji (npr. življenjskimi zavarovanji ali rentami), kjer se obveznosti izplačujejo več desetletij.

Glavni prilagoditvi se nanašata na izboljšanje obstoječih mehanizmov, kot sta uskladitvena prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere in prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, ki se uporabljata pri izračunu najboljših ocen zavarovalniških obveznosti.

Zmanjšanje te neupravičene kapitalske nestanovitnosti ima neposreden učinek na spodbujanje dolgoročnih naložb v realno gospodarstvo. Ker se zmanjša kapitalska obremenitev za naložbe, ki so namenjene za dolgoročno držanje (kot so naložbe v infrastrukturo, nepremičnine in kapitalski deleži za zeleni prehod), lahko zavarovalnice učinkoviteje in stabilneje usmerjajo kapital v podporo gospodarski rasti in trajnostnemu razvoju.

Obenem se poenostavlja tudi poročanje in nadzor za manjše zavarovalnice, s čimer se dosega večja sorazmernost regulatornega okvira. Direktiva 2025/2/EU v zavarovalniško zakonodajo vključuje obravnavo trajnostnih tveganj. Zavarovalnice bodo morale v svoje upravljanje tveganj vključiti vplive podnebnih sprememb, socialnih dejavnikov in ustreznega korporativnega upravljanja (t. i. ESG dejavniki). Nenazadnje se uvajajo tudi makrobonitetna orodja, ki regulatorjem omogočajo, da proaktivno obvladujejo tveganja, ki bi lahko ogrozila stabilnost celotnega finančnega sistema, ne samo posameznih zavarovalnic.

Obrazložitev k 2. členu

Predlagana sprememba 5. člena ZZavar-1 je nujna dopolnitev, ki služi pravni jasnosti in poenostavitvi branja zakona. Ker ZZavar-1 pri prenosu evropske zakonodaje pogosto sklicuje na druge predpise

Evropske unije, 5. člen določa skrajšane naslove, ki omogočajo, da se ti dolgi naslovi uredb in direktiv v nadaljnjih členih zakona navajajo krajše in enostavneje.

Dodajanje novih točk od 12. do 20. je neposredno povezano z drugimi spremembami, ki jih prinaša ta predlog zakona. Dopolnitev z novimi okrajšavami je potrebna, ker se v noveliranih členih ZZavar-1 sklicujemo na navedene akte EU. Namen je, da se v prihodnje izognemo prepisovanju celotnega naslova vsakič, ko je v zakonu naveden kateri od teh predpisov.

Obrazložitev k 3. členu

Predlagana sprememba dopolnjuje drugi odstavek 6. člena ZZavar-1, ki določa, da imajo nekateri pojmi, uporabljeni v tem zakonu, enak pomen, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate. To zagotavlja usklajenost terminologije med različnimi področji finančne regulative in preprečuje nejasnosti pri interpretaciji zakona.

Dodajanje novih 3. do 5. točka je potrebno, ker so navedene opredelitve potrebne za branje in razumevanje drugih določb tega predloga zakona. Upravitelj alternativnih investicijskih skladov je subjekt, ki upravlja alternativne investicijske sklade (skupno premoženje vlagateljev, ki se vlaga v različna tvegana sredstva). Pokojninska družba je subjekt, ki izvaja prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje. Pri sektorskih pravilih gre za splošni pojem, ki zajema vsa zakonska in podzakonska pravila glede ustanavljanja, poslovanja in nadzora, ki veljajo za posamezni finančni sektor (npr. bančništvo, trg vrednostnih papirjev ali pokojninsko zavarovanje).

Obrazložitev k 4. členu

S spremembo 8. člena ZZavar-1 se prenaša peti in dvanajsti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Gre za razširitev načela sorazmernosti v regulativnem okviru Solventnost II. Zaradi uvedbe novih, posebnih kategorij subjektov, ki so upravičeni do poenostavljenega režima, je nujna sprememba naslova člena.

Novi osmi in deveti odstavek opredeljujeta "malo in nekompleksno zavarovalnico" ter "malo in nekompleksno skupino". Opredelitvi določata trojno naravo pogojev za uvrstitev v to kategorijo. Subjekt ali skupina mora izpolnjevati pogoje, določene v novih členih 8.a oziroma 361.a ZZavar-1. Prav tako se opredelitev za podrobno določitev pogojev sklicuje na akt Evropske komisije, ki ga ta sprejme na podlagi pooblastil v Direktivi 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1; v nadaljnjem besedilu Direktiva 2009/138/ES). Končno mora zavarovalnica ali skupina pridobiti še soglasje nadzornega organa, kar zagotavlja, da je uporaba poenostavljenega režima ustrezna.

Za malo in nekompleksno zavarovalnico (s sedežem v Republiki Sloveniji) je za oceno izpolnjevanja vseh pogojev in izdajo zahtevanega soglasja pristojna Agencija za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: Agencija). Ko slovenska zavarovalnica pridobi soglasje za razvrstitev med male in nekompleksne zavarovalnice, se ji dovoli uporaba poenostavljenih pravil pri izračunu kapitalskih zahtev in poročanju, kar direktno zniža njene stroške poslovanja. To določilo jasno ločuje in določa nadzorno pristojnost na individualni ravni posamezne slovenske družbe.

Pri definiciji male in nekompleksne skupine pa se pojavijo čezmejni vidiki, ki so bistveni za razumevanje sklicevanja na Direktivo 2009/138/ES. Skupina, katere del so slovenske zavarovalnice, lahko sodi pod nadzor Agencije (če je slovenska agencija pristojna za nadzor celotne skupine) ali pa pod nadzor drugega nadzornega organa v drugi državi članici EU.

Obrazložitev k 5. členu

8.a člen ZZavar-1

Novi 8.a člen ZZavar-1 je prenos trinajstega odstavka 1. člena Direktive (EU) 2025/2/EU in določa merila, na podlagi katerih se zavarovalnica lahko razvrsti kot mala in nekompleksna zavarovalnica. Ta razvrstitev je pomembna, saj zavarovalnicam omogoča uporabo poenostavljenega regulativnega režima na področju izračuna kapitalskih zahtev, poročanja in upravljanja tveganj, s čimer se uresničuje temeljno načelo sorazmernosti v prenovljenem okviru Solventnost II.

Drugi, tretji in četrti odstavek določajo natančne kvantitativne pragove in kvalitativne pogoje, ki ločujejo tri glavne vrste zavarovalnic: tiste, ki pretežno opravljajo življenjsko zavarovanje, tiste, ki pretežno opravljajo premoženjsko zavarovanje, in mešane zavarovalnice. Merila zahtevajo, da zavarovalnica ustrezne pogoje izpolnjuje dve zaporedni poslovni leti pred razvrstitvijo, kar določa prvi odstavek. Ti pogoji so zasnovani tako, da jasno izključijo pomembne zavarovalnice v posamezni državi članici.

Med ključne kvantitativne omejitve sodijo: omejitev obsega zavarovalno-tehničnih rezervacij iz življenjskega zavarovanja (npr. ne več kot 1.000.000.000 EUR); omejitev letnega prihodka od bruto obračunanih premij premoženjskih zavarovanj (ne več kot 100.000.000 EUR); omejitev obsežnega čezmejnega poslovanja znotraj EU in omejitev bolj tveganih naložb.

Peti odstavek določa posebne pogoje za lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice (captives), za katere ne veljajo nekatera merila glede premij in pozavarovanja, saj je njihov poslovni model specifičen. Namesto tega morajo ti subjekti dokazati, da njihovi zavarovanci predstavljajo subjekte znotraj skupine (razen v minimalnem obsegu lahko tudi fizične osebe) in da ne krijejo nobenega obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

Šesti odstavek ureja prehodna določila za nove zavarovalnice (ki delujejo manj kot dve leti), ki se razvrstijo na podlagi zadnjega poslovnega leta ali poslovnega načrta.

Sedmi i odstavek določa pogoje, kdaj Agencija zavrne zahtevo za uporabo poenostavljenega režima, ne glede na to, ali subjekt izpolnjuje prej navedene kvantitativne pogoje. Agencija zavrne uporabo, če zavarovalnica uporablja notranji model za izračun kapitala (kar je znak višje kompleksnosti), če je nadrejena družba v finančnem konglomeratu ali če je vključena v nadzor na ravni skupine, ki ni mala in nekompleksna skupina. Zavrnitev velja tudi za zavarovalnice, ki upravljajo pokojninske sklade, če ti presegajo določeno vrednost (1 mrd EUR).

8.b člen ZZavar-1

Novi 8.b člen ZZavar-1 prenaša trinajsti odstavek 1. člena Direktive (EU) 2025/2/EU. Člen podrobno določa postopek in pogoje za razvrstitev zavarovalnice med male in nekompleksne zavarovalnice.

Prvi odstavek določa, da mora zavarovalnica, ki želi biti razvrščena kot mala in nekompleksna, vložiti zahtevo za soglasje pri Agenciji. K zahtevi mora priložiti dokazila o izpolnjevanju vseh meril iz 8.a člena ZZavar-1. Izjemno pomembna je tudi izjava o strateškem načrtovanju za naslednja tri leta, ki mora potrditi, da zavarovalnica ne načrtuje sprememb, ki bi pomenile nedoseganje teh meril.

Drugi odstavek določa edine tri razloge za zavrnitev zahteve: (1) neizpolnjevanje meril iz 8.a člena ZZavar-1 - zavarovalnica mora biti popolnoma skladna z vsemi pragovi in pogoji; (2) neizpolnjevanje solventnostnih zahtev - s tem se zagotovi, da je zavarovalnica finančno stabilna tudi brez prehodnih ukrepov in (3) če predstavlja več kot 5 % trga življenjskih ali premoženjskih zavarovanj v Sloveniji - to preprečuje, da bi subjekti z večjim pomenom na domačem trgu vstopili v poenostavljen režim.

Tretji odstavek uvaja načelo molka organa s pozitivnim učinkom. Če Agencija ne izda zavrnitvene odločbe v dvomesečnem roku po prejemu popolne zahteve, se šteje, da je zavarovalnica razvrščena med male in nekompleksne zavarovalnice.

Četrty in peti odstavek urejata prenehanje soglasja. Če zavarovalnica preneha izpolnjevati merila iz 8.a člena ZZavar-1 (npr. preraste določene finančne pragove) ali začne izpolnjevati pogoje izključitve iz 8.a člena ZZavar-1 (npr. začne uporabljati notranji model), mora o tem nemudoma obvestiti Agencijo.

Šesti odstavek določa, da Agencija v vseh teh primerih izda ugotovitveno odločbo, ki formalizira prenehanje soglasja za razvrstitev med male in nekompleksne zavarovalnice.

Celovit postopek zagotavlja, da je poenostavljen režim dostopen le subjektom, ki so zanj res upravičeni, hkrati pa zagotavlja hiter prehod nazaj v standardni režim, če se povečata kompleksnost ali sistemsko tveganje zavarovalnice oziroma pomen zavarovalnice znotraj Slovenije.

8.c člen ZZavar-1

Novi 8.c člen ZZavar-1 prenaša trinajsti odstavek 1. člena Direktive (EU) 2025/2/EU. Člen določa pravice in omejitve uporabe ukrepov za sorazmernost (poenostavljenega režima) za zavarovalnice, ki so bile razvrščene kot male in nekompleksne.

Prvi odstavek jasno določa splošno pravilo, zavarovalnica, ki je razvrščena v to kategorijo, lahko uporabi vse ukrepe za sorazmernost, ki jih omogoča ta predlog zakona (npr. poenostavitve pri izračunu tehničnih rezervacij, zmanjšanje obsega poročanja, poenostavljeno notranje upravljanje).

Drugi odstavek določa izjemo od splošnega pravila. Agenciji daje pooblastilo, da od male in nekompleksne zavarovalnice zahteva, da se vzdrži uporabe enega ali več ukrepov za sorazmernost, če oceni, da določen ukrep ni ustrezen glede na profil tveganj zavarovalnice. To omogoča Agenciji dinamičen in prilagodljiv nadzor, kjer se lahko poenostavitve omejijo, če se tveganje subjekta poveča, tudi če formalno še izpolnjuje vsa merila iz 8.a člena ZZavar-1.

Omejitev uporabe ukrepov za sorazmernost je upravičena v primerih, ko se: poslabša finančni položaj zavarovalnice in vrednost lastnih sredstev pade pod zahtevani solventnostni kapital; sistem upravljanja zavarovalnice postane neučinkovit ali pride do bistvene spremembe v profilu tveganj, ki bi lahko vodila do neizpolnjevanja meril za male in nekompleksne zavarovalnice.

Člen tako krepi nadzorna pooblastila Agencije in ohranja integriteto načela sorazmernosti.

8.č člen ZZavar-1

Novi 8.č člen ZZavar-1 dopolnjuje prejšnje določbe in je pomemben za uresničitev sorazmernosti, ki jo predvideva Direktiva 2025/2/EU. Gre za prenos petega, dvanajstega in trinajstega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Medtem ko 8.a in 8.b člen ZZavar-1 določata avtomatično upravičenost za male in nekompleksne zavarovalnice, ta člen omogoča uporabo posameznih ukrepov za sorazmernost tudi zavarovalnicam, ki niso razvrščene kot male in nekompleksne (torej večjim, a ne kompleksnim zavarovalnicam).

Prvi odstavek določa, da se za uporabo ukrepov za sorazmernost teh zavarovalnic uporabljajo določbe tega in 8.d člena ZZavar-1 ter akt Evropske komisije (delegirana uredba), ki tehnično podrobno določa metodologijo za razvrstitev.

Drugi odstavek opredeljuje omejen nabor ukrepov, ki jih ta kategorija zavarovalnic lahko uporabi, vendar le po odobritvi Agencije. Ti ukrepi so ciljno usmerjeni in se nanašajo predvsem na določene vidike poročanja, upravljanja in frekvence pregledov (npr. pogostost predložitve rednega poročila, pogostost izvajanja lastne ocene tveganj in solventnosti – ORSA). Za uporabo teh ukrepov je potreben aktiven postopek odobritve.

Tretji odstavek določa, da mora zavarovalnica v zahtevi Agenciji predložiti seznam zelenih ukrepov in jasno utemeljiti, zakaj je njihova uporaba upravičena glede na njeno naravo, obseg in zahtevnost tveganj. Ta določba zagotavlja, da je uporaba sorazmernosti vedno individualno prilagojena in zasnovana na profilu tveganj posamezne zavarovalnice.

Četrty odstavek Agenciji nalaga, da zahtevo v dveh mesecih oceni in izda odločbo. Agencija mora zavrniti uporabo katerega koli ukrepa, ki ni skladen s profilom tveganj zavarovalnice, s čimer se ohranja visoka kakovost nadzora.

Peti odstavek določa varovalko za ohranjanje nadzorne učinkovitosti. Agencija lahko z odločbo spremeni ali odvzame soglasje za uporabo ukrepov za sorazmernost, če se spremeni profil tveganj zavarovalnice. To pomeni, da lahko Agencija ukrepa, če se poveča kompleksnost ali tveganje zavarovalnice, s čimer se zagotovi, da je regulativni režim vedno prilagojen trenutnemu tveganju in da se olajšave ne uporabljajo, če niso več ustrezne.

8.d člen ZZavar-1

Novi 8.d člen ZZavar-1 prenaša 13. odstavek 1. člena Direktive (EU) 2025/2/EU. Člen določa pravila glede spremljanja in obveščanja o uporabi ukrepov za sorazmernost. Njegov cilj je, da ima Agencija ves čas ažurne informacije o tem, katere poenostavitve zavarovalnica dejansko uporablja in ali so te še vedno ustrezne glede na njeno poslovanje.

Prvi odstavek nalaga malim in nekompleksnim zavarovalnicam (razvrščenim po 8.b členu ZZavar-1), da Agenciji poročajo o ukrepih za sorazmernost, ki jih uporabljajo. To poročanje je del rednih nadzornih podatkov, ki so že urejeni v 278. členu ZZavar-1. Poročilo mora biti predloženo v enem letu po razvrstitvi. Določba dodatno zahteva, da zavarovalnica nemudoma obvesti Agencijo, če namerava seznam uporabljenih ukrepov spremeniti.

Drugi odstavek ureja postopek za zavarovalnice, ki niso male in nekompleksne, a so pridobile soglasje za uporabo posameznih ukrepov za sorazmernost na podlagi 8.č člena ZZavar-1. Če se zavarovalnica odloči, da določenih ukrepov ne bo več uporabljala, mora o tem obvestiti Agencijo. Agencija nato izda odločbo o spremembi uporabe ukrepov, s čimer se formalno potrди prehod nazaj na standardni režim.

Člen 8.d ZZavar-1 je pomemben za operativno izvajanje in vzdrževanje sistema sorazmernosti, saj skrbi za stalen pretok informacij, ki Agenciji omogoča učinkovito spremljanje in prilagajanje nadzornih metod glede na dejansko tveganje in regulativne obveznosti posamezne zavarovalnice.

Obrazložitev k 7. členu

Z novim 12.a členom se v ZZavar-1 prenaša osemindvetdeseti in devetindvetdeseti odstavek prvega člena Direktive 2025/2/EU.

Cilj tega člena je zagotoviti pravno podlago in jasnost glede uporabe orodij, s katerimi se lahko stabilizira finančno stanje zavarovalnic v težavah. Opredelitev je sestavljena iz dveh delov, ki zajemata tako preventivne nadzorne ukrepe kot tudi interventne reševalne ukrepe, s čimer se nadzornemu organi in organu za reševanje podeli celoten spekter pooblastil za zagotavljanje finančne stabilnosti.

Prvi del opredelitve reorganizacijskega ukrepa obsega nadzorne ukrepe, katerih primarni cilj je ohraniti ali obnoviti finančni položaj zavarovalnice. Ti ukrepi so običajno manj invazivni in se uporabljajo v zgodnji fazi krize. So izjemne narave, saj vplivajo na pravice strank (ki niso zavarovalnica), vključno z možnostjo začasne ustavitve plačil, odložitve izvršitve ali zmanjšanja zahtevkov. Taki ukrepi omogočajo kontrolirano sanacijo in preprečitev poslabšanja finančnega stanja, pri čemer se aktivirajo, preden postane zavarovalnica neizvedljiva in njena opustitev grozi sistemski stabilnosti.

Drugi del opredelitve pa zajema uporabo instrumentov in izvajanje pooblastil za reševanje, ki so določeni v Direktivi 2025/1/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1 z dne 8.1.2025). Ti so namenjeni reševanju sistemsko pomembnih zavarovalnic, ki jih ni mogoče sanirati z običajnimi nadzornimi ukrepi. Instrumenti vključujejo strukturna orodja, kot so prenos poslovanja, ustanovitev premostitvenega

podjetja in najpomembnejši instrument za odpis ali konverzijo (Bail-in), ki izgube prenese na delničarje in določene upnike.

V skladu z vašim navodilom sem pripravil nadaljevanje obrazložitve, ki se osredotoča na drugi in tretji odstavek člena. Besedilo je oblikovano v odstavkih in dopolnjuje vaš obstoječi zapis.

Z drugim odstavkom se v skladu z zahtevami osemindesetega odstavka Direktive 2025/2/EU razširja področje uporabe reorganizacijskih ukrepov. Ker so zavarovalnice pogosto del kompleksnih skupin, kjer finančne težave ene enote lahko hitro ogrozijo celoten sistem, določba omogoča, da se ti ukrepi smiselno uporabijo tudi za zavarovalne in mešane finančne holdinge ter podružnice zavarovalnic iz tretjih držav. S tem se zagotavlja, da proces reorganizacije ali reševanja ne ostane omejen le na nadrejeno družbo, temveč zajame vse pravne subjekte, ki so ključni za stabilnost skupine in varstvo zavarovancev. Takšna ureditev preprečuje izogibanje nadzornim ukrepom prek holdinških struktur in zagotavlja pravno varnost vseh strank, ki so v pogodbenem razmerju s temi subjekti.

Tretji odstavek ureja razmerje med splošnimi postopki obveščanja v zavarovalnem sektorju in specifičnim režimom, ki ga uvaja okvir za sanacijo in reševanje. Ključni cilj te določbe je izključitev podvajanja administrativnih postopkov v situacijah, ko se že izvaja uradno obveščanje po zakonu, ki ureja sanacijo in reševanje zavarovalnic. Kadar se aktivira mehanizem reševanja, organ za reševanje prevzame odgovornost za obveščanje nadzornih organov in znanih upnikov po posebnem protokolu, ki je hitrejši in prilagojen kriznim razmeram.

Obrazložitev k 8. členu

Gre za prenos devetinšestdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Besedilo obstoječega 19. člena ZZavar-1 "Skupina po zakonu, ki ureja finančne konglomerate, je skupina, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:" je neustrezno. Bere se lahko kot poskus ZZavar-1, da spreminja ali na novo opredeljuje že definirano "skupino" v zakonu, ki ureja finančne konglomerate. Takšna interpretacija bi bila napačna in bi lahko povzročila pravno negotovost.

Nova, izboljšana formulacija »Skupina je skupina, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja finančne konglomerate, in znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:« pa jasno odpravlja to pravno zmedo. S to spremembo postane nedvoumno, da se opredelitev "skupine" povzema po zakonu, ki ureja finančne konglomerate.

Nadalje, z dodanim veznikom "in" nova formulacija vzpostavi dvostopenjski test za določitev, katere skupine so relevantne za ZZavar-1. Skupina mora prvič ustrezati splošni definiciji iz zakona, ki ureja finančne konglomerate, in drugič, dodatno mora vsebovati določene subjekte (zavarovalnice ali pozavarovalnice), ki so nato naštetih v alinejah 19. člena ZZavar-1. To jasno kaže, da ZZavar-1 ne spreminja definicije ZFK, ampak zgolj opredeljuje skupino, ki je specifična za zavarovalniški nadzor.

Obrazložitev k 9. členu

Ta sprememba je potrebna zaradi uskladitve besedila 28. člena ZZavar-1 z veljavnimi mednarodnimi računovodskimi predpisi in standardi. Zavarovalnice so namreč zavezane k uporabi Mednarodnega standarda finančnega poročanja 17 (MSRP 17) – Zavarovalne pogodbe, ki je korenito spremenil terminologijo pri izkazovanju prihodkov in odhodkov iz zavarovalnih poslov. Trenutno besedilo v zakonu uporablja zastarele izraze (kot sta "premije" in "zavarovalne poravnave"), ki niso več skladni z računovodskim okvirom, ki ga zavarovalnice dejansko uporabljajo pri sestavljanju izkaza poslovnega izida. Uskladitev s sodobno terminologijo zagotavlja pravno sistemsko čistost in omogoča neposredno prepoznavnost zakonskih postavk v dejanskem finančnem poročanju zavarovalnic.

Nova formulacija zato uvaja terminologijo iz MSRP 17, pri čemer se uporabljajo izrazi "zavarovalni prihodki" in "stroški zavarovalnih pogodb". Namen določbe ostaja nespremenjen, zagotoviti, da

zavarovalnica, ki hkrati opravlja posle življenjskih in premoženjskih zavarovanj, sestavlja ločen izkaz poslovnega izida. To je nujno, da se vsi prihodki in odhodki, zlasti tisti, ki izvirajo iz novih kategorij MSRP 17, prikažejo glede na izvor. S tem se ohranja zahtevana transparentnost in ločitev premoženjskih in življenjskih zavarovanj, hkrati pa je pravni jezik skladen z računovodskim jezikom, kar je ključnega pomena za pravilno implementacijo metode porazdelitve skupnih postavk in nadzor Agencije.

Obrazložitev k 10. členu

Predlagana sprememba prvega in drugega odstavka 46. člena ZZavar-1 prenaša 32. odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Bistvena novost v prvem odstavku je, da Agencija pridobi možnost izreči pogojni odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža tudi takrat, ko kvalificirani imetnik v določenem preizkusnem obdobju (šest mesecev do dve leti) odpravi razloge, zaradi katerih je bilo dovoljenje prvotno odvzeto. Staro besedilo je pogojni odvzem omejevalo zgolj na obveznost, da imetnik v tem obdobju ne stori novih ravnanj. S to spremembo se Agencija omogoči bolj sorazmerno ukrepanje, ki imetniku nudi možnost ohranitve dovoljenja, če s svojim ravnanjem izkaže pripravljenost na usklajitev z zakonodajo in odpravo pomanjkljivosti.

Dopolnitev drugega odstavka je logična in nujna posledica razširjene možnosti pogojnega odvzema v prvem odstavku. Drugi odstavek namreč zdaj izrecno določa, da Agencija prekliče pogojni odvzem in dovoljenje dokončno odvzame, če imetnik v preizkusnem obdobju ne samo stori novo ravnanje, zaradi katerega nastopijo okoliščine za odvzem, ampak tudi če ne odpravi razlogov za prvotni odvzem. S tem se odpravlja pravna praznina in zagotavlja učinkovitost nadzora. Imetnik kvalificiranega deleža mora v preizkusnem obdobju bodisi aktivno odpraviti pomanjkljivosti bodisi ne storiti novih kršitev. S tem se celoten proces odvzema dovoljenja krepi in je v celoti usklajen z zahtevami evropske direktive.

Obrazložitev k 11. členu

S spremembami 50. člena ZZavar-1 se prenašata dvajseti in dvaindvajseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Spremembe krepijo zahteve glede sestave organov upravljanja in nadzora, notranjih pregledov ter upravljanja tveganj, s poudarkom na sorazmernosti in učinkovitosti nadzora.

Z dodajanjem nove 7. točke v prvem odstavku se uvaja zahteva, da sistem upravljanja zavarovalnice vključuje politiko spodbujanja raznolikosti v upravi in nadzornem svetu, vključno z določitvijo kvantitativnih ciljev za uravnoteženo zastopnost spolov. Ta zahteva neposredno prenaša določbo direktive, katere cilj je zagotoviti bolj uravnoteženo in celovito perspektivo pri odločanju znotraj zavarovalnice.

Vnaša se nov drugi odstavek, ki izrecno določa, da je sistem upravljanja predmet rednega notranjega pregleda s strani zavarovalnice. Ta pregled mora vključevati tudi oceno ustreznosti sestave, učinkovitosti in postopkov uprave ter nadzornega sveta glede na naravo, obseg in kompleksnost tveganj zavarovalnice. To krepi odgovornost notranjega nadzora in zagotavlja, da so organi vodenja neprestano sposobni ustrezno obvladovati trenutni profil tveganj zavarovalnice, s čimer se izboljšuje korporativno upravljanje.

V tretji odstavku se doda zahteva, da mora imeti zavarovalnico pisna pravila za politiko prejemkov.

S spremembo dosedanjega tretjega odstavka, ki postane četrti odstavek, se zagotavlja načelo sorazmernosti za male in nekompleksne zavarovalnice. Pravila sistema upravljanja za to kategorijo zavarovalnic se lahko pregledujejo manj pogosto, vendar vsaj na vsakih pet let. To omogoča zmanjšanje administrativnega bremena za te zavarovalnice, hkrati pa Agenciji daje pravico, da v primeru posebnih okoliščin zahteva pogostejši pregled, s čimer se ohranja ustrezna raven nadzora.

Vnaša se nov peti odstavek, ki določa, da morajo pisna pravila upravljanja tveganj obvezno upoštevati uporabo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere (Volatility Adjustment – VA), če jo zavarovalnica uporablja pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij (184. člen ZZavar-1). Ker uporaba prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere vnaša določena tveganja (npr. likvidnostna tveganja), je ključno, da so ta tveganja ustrezno vključena in obravnavana, kar zagotavlja celovito in zanesljivo finančno poročanje.

Obrazložitev k 12. členu

S spremembo 52. člena ZZavar-1 se prenašata dvajseti in enaindvajseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Direktiva se osredotoča na izboljšanje upravljanja in zagotavljanje ustrezne ravni notranje kontrole v zavarovalnicah, pri čemer sta ključnega pomena načeli preprečevanja nasprotja interesov pri ključnih funkcijah ter uporaba načela sorazmernosti pri manjših subjektih.

V drugem odstavku je zavarovalnici naložena obveznost, da za vsako od ključnih funkcij upravljanja tveganj, aktuarske funkcije, funkcije spremljanja skladnosti in notranje revizije pooblasti različne osebe, s čimer se preprečuje koncentracija nadzornih in izvajalskih nalog v rokah enega posameznika. Poleg tega je izrecno zahtevano, da se vsaka ključna funkcija izvaja neodvisno od drugih ključnih funkcij, kar dodatno krepi mehanizme notranjega nadzora in preprečuje morebitna navzkrižja interesov, ki bi lahko nastala znotraj sistema upravljanja.

Direktiva priznava načelo sorazmernosti, ki ga novi tretji odstavek prenaša kot izjemo od obvezne popolne ločenosti za dve kategoriji zavarovalnic: (1) za tiste, ki so razvrščene kot male in nekompleksne (na podlagi 8.b člena ZZavar-1), in za tiste, ki jim je Agencija odobrila ukrep za sorazmernost (na podlagi 8.č člen ZZavar-1). Te zavarovalnice lahko pooblastijo isto osebo za nosilca več ključnih funkcij (razen notranje revizije). Za nosilca ključne funkcije lahko pooblastijo tudi člana uprave ali nadzornega sveta. Funkcija notranje revizije je iz te izjeme izrecno izvzeta, kar poudarja njeno kritično vlogo in zahtevo po popolni samostojnosti.

Kljub dovoljenju za združevanje (kombiniranje) ključnih funkcij, novi četrti odstavek določa stroge pogoje, pod katerimi je kombiniranje mogoče. Zavarovalnica mora nedvoumno izkazati, da so vsa potencialna nasprotja interesov ustrezno obvladovana in da združitev funkcij ali kombinacija ključne funkcije z vodstveno/nadzorno funkcijo ne ogroža sposobnosti osebe za zanesljivo in preudarno izvajanje vseh njenih nalog. Ta zahteva zagotavlja, da se sorazmernost uporablja le v primerih, ko je integriteta nadzornega sistema zavarovalnice v celoti ohranjena.

Novela spreminja tudi določila o obveščanju Agencije. Zavarovalnica je dolžna Agencijo v roku osmih dni obvestiti o podelitvi pooblastila nosilcu ključne funkcije. Vsebina tega obvestila se razširja, saj mora sedaj zavarovalnica navesti tudi razloge za spremembe in podati utemeljitve za oceno sposobnosti in primernosti pooblaščenih oseb skupaj z dokazili. Ta dopolnitev je še posebej relevantna v primerih združevanja funkcij, saj omogoča Agenciji učinkovitejši nadzor nad ustreznostjo izvedenih sprememb. Prav tako ostaja obveznost obveščanja Agencije v osmih dneh o odvzemu pooblastila ali prenehanju opravljanja nalog, pri čemer je potrebno navesti razloge, ki so do tega privedli.

Preostale spremembe v 52. členu ZZavar-1 so predvsem tehnične in numerične narave, saj je bilo zaradi vstavitve novih določb (2. do 4. odstavek) potrebno preštevilčiti obstoječe odstavke.

Obrazložitev k 13. členu

Predlagana sprememba petega odstavka 56. člena ZZavar-1 predstavlja prenos devetnajstega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU. Ta sprememba se nanaša na zahteve glede sestave in kvalifikacij članov organov vodenja (uprava).

Spremenjeno besedilo se nanaša na zahteve glede sestave uprave, kjer se dosedanja zahteva, da je zagotovljena "ustrezna raznolikost kvalifikacij," nadomešča z določbo, da mora biti zagotovljena "raznolikost in imajo člani uprave skupaj dovolj kvalifikacij.

Glavni poudarek prenosa direktive je na kolektivni usposobljenosti organa vodenja. Novo besedilo izrecno določa, da je treba presojati, ali imajo člani uprave skupaj dovolj kvalifikacij, kar zajema znanje, izkušnje in lastnosti, potrebne za zanesljivo in preudarno upravljanje celotne zavarovalnice. Ta določba premika fokus iz posamičnega člana in njegove usposobljenosti k celotni upravi.

Poleg zahteve po kolektivni usposobljenosti, spremenjeno besedilo ohranja in celo krepi zahtevo po raznolikosti sestave uprave. Čeprav se beseda "ustrezna" umakne, je izrecno poudarjena potreba po "raznolikosti", s čimer se spodbuja širša opredelitev tega pojma. Namen zahteve je zagotoviti, da se pri odločanju v upravi upoštevajo različni pogledi in da se prepreči t.i. "skupinsko razmišljanje" (groupthink). S tem se zmanjšuje verjetnost, da bi v upravi prevladovalo eno samo stališče ali ozko usmerjeno znanje, kar prispeva k boljši presoji tveganj in bolj kakovostnemu vodenju zavarovalnice.

Obrazložitev k 14. členu

Sprememba 2. točke prvega odstavka 57. člena ZZavar-1 je del harmonizacije z evropskimi zahtevami, ki jih prinaša devetnajsti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Ta določba je namenjena izboljšanju okvira korporativnega upravljanja in zagotavljanju, da imajo člani upravnih organov ustrezno raven ugleda in integritete. Bistvena sprememba se nanaša na pravnomočne obsodbe za kazniva dejanja, kjer se iz absolutne prepovedi prehaja na bolj sorazmeren pristop.

Glavna novost je, da ni več vsaka pravnomočna obsodba za kaznivo dejanje avtomatska diskvalifikacija za imenovanje v upravo. Dosedanje besedilo je določalo absolutno prepoved, medtem ko nova določba zahteva, da je obsodba nastala zaradi kaznivega dejanja, ki bi ogrozilo ugled kandidata. To pomeni, da je odslej potrebna kvalificirana presoja, ki se osredotoča na tista kazniva dejanja, ki so relevantna za integriteto in zanesljivost pri nadziranju finančne institucije, kot so na primer gospodarska kazniva dejanja, kazniva dejanja zoper premoženje ali uradno dolžnost. Manj resna kazniva dejanja ne bodo več predstavljala ovire, vendar bo končno presojo vselej opravila Agencija.

Druga ključna novost je uvedba časovne omejitve desetih let. Prepoved imenovanja velja le, če se je pravnomočna obsodba za kaznivo dejanje, ki ogroža ugled, zgodila v desetih letih pred imenovanjem osebe. Ta časovna komponenta je namenjena povečanju sorazmernosti zahteve, saj omogoča, da se kazniva dejanja iz daljše preteklosti, po katerih je sledila ustrezna rehabilitacija, ne upoštevajo več kot trajna ovira. S tem se zagotavlja, da je presojanje primernosti osredotočeno na ugled in integriteto, ki sta relevantna za trenutno opravljanje funkcije.

Obrazložitev k 15. členu

Nov tretji odstavek v 58. člen ZZavar-1 predstavlja prenos enaindvajsetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU. Ta sprememba nadgrajuje obstoječi postopek imenovanja članov uprave, ki ga ureja 58. člen ZZavar-1, z uvedbo dodatnih zahtev glede obveščanja Agencije.

Nov odstavek vzpostavlja dvostransko obveznost obveščanja Agencije v roku osmih dni po sprejemu sklepa nadzornega sveta. Prva obveznost se nanaša na imenovanje člana uprave. Nadzorni svet mora Agencijo obvestiti o svojem sklepu o imenovanju, pri čemer mora obvestilo vsebovati razloge za spremembo in vse potrebne podatke za oceno sposobnosti in primernosti novo imenovanega člana uprave. Ta zahteva omogoča Agenciji, da pridobi vpogled v presojo nadzornega sveta že na začetku postopka in pred uradno vložitev zahteve za dovoljenje za opravljanje funkcije.

Druga obveznost pa se nanaša na zamenjavo člana uprave v primeru ugotovitve, da ta ne izpolnjuje več pogojev iz 57. člena ZZavar-1. Takojšnja in formalna obvestitev Agencije o odločitvi o zamenjavi zaradi neizpolnjevanja pogojev je ključnega pomena, saj neprimernost ali nesposobnost člana uprave

pomeni neposredno tveganje za stabilno in preudarno vodenje zavarovalnice. Osemdnevni rok omogoča nadzornemu organu, da se hitro odzove in po potrebi sproži ustrezne nadzorne postopke, kar krepi mehanizme zgodnjega posredovanja.

Obrazložitev k 16. členu

Sprememba četrtega odstavka 59. člena ZZavar-1 je prenos določb devetnajstega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU. Cilj te spremembe je zagotoviti, da Agencija pri izdaji dovoljenja za člana uprave ne preverja le posameznega kandidata, temveč tudi kolektivno primernost in raznolikost celotne uprave.

Glavna vsebinska novost je dodatek tretjega pogoja za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave. Agencija sme dovoljenje izdati le, če "imenovanje člana uprave zagotavlja raznolikost in skupno izpolnjevanje kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno upravljanje zavarovalnice, kot določa peti odstavek 56. člena ZZavar-1." To pomeni, da Agencija pri preverjanju ne upošteva več le individualne sposobnosti kandidata, temveč izvaja kolektivno presojo celotne uprave. Uspeh posameznega kandidata je tako odvisen od tega, ali bo njegova vključitev v upravo prispevala k zahtevani ravni raznolikosti in zagotovila, da ima uprava kot celota dovolj znanja in izkušenj za vodenje zavarovalnice.

Poleg vsebinske dopolnitve se črta dosedanja sedmi odstavek 59. člena ZZavar-1. Vsebina, ki se nanaša na obveznost obveščanja Agencije o prenehanju funkcije člana uprave, je sedaj celovito urejena v novem tretjem odstavku 58. člena ZZavar-1.

Obrazložitev k 17. členu

Sprememba v tretjem odstavku 66. člena ZZavar-1 je potrebna za prenos določb devetnajstega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Dosedanje besedilo tretjega odstavka, ki je določalo, da je nadzorni svet sestavljen tako, da je zagotovljena "ustrezna raznolikost kvalifikacij, znanja in izkušenj", se sedaj nadomešča z besedilom, ki glasi: "Nadzorni svet zavarovalnice je sestavljen tako, da je zagotovljena ustrezna raznolikost ter imajo njegovi člani skupaj dovolj kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno nadzorovanje zavarovalnice." Bistvo spremembe se skriva v izrecnem poudarku na kolektivni usposobljenosti celotnega organa.

Zahteva po tem, da imajo člani NS "skupaj dovolj kvalifikacij", formalizira nadzorno presojo, ki jo zahteva Direktiva 2025/2/EU. Ne zadošča, da je vsak član usposobljen na svojem področju, kolektivno gledano mora celoten nadzorni svet posedovati vsa ključna strokovna znanja (finančna, aktuarska, pravna, tveganja, itd.), ki so potrebna za učinkovito nadzorovanje tveganj in kompleksnosti poslovanja zavarovalnice. Ta določba zagotavlja, da morajo zavarovalnice pri izbiri članov nadzornega sveta upoštevati ravno to kolektivno primernost in odpravljati vrzeli v skupnem znanju.

Poleg tega je v novem besedilu ohranjena zahteva po "ustrezni raznolikosti". S tem se poudarja, da je raznolikost nujna za preprečevanje enostranskega odločanja in "skupinskega razmišljanja" (groupthink). Spodbuja se širši spekter pogledov in kritične presoje, ki je nujna za učinkovit nadzor in uspešno izvajanje korporativnega upravljanja.

Obrazložitev k 18. členu

S členom se prenaša devetnajsti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Prva sprememba se nanaša na pogoje ugleda, ki veljajo za člane nadzornega sveta, in je vpeljana v 2. točki prvega odstavka 67. člena ZZavar-1. Dosedanja absolutna zahteva v obliki vsake pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje se nadomešča s sorazmernim pristopom. Nova določba določa, da je ovira za imenovanje le, če gre za obsodbo za kaznivo dejanje, ki bi ogrozilo ugled osebe, in le, če se je obsodba zgodila v desetih letih pred imenovanjem. S tem se zakonodaja usklajuje z evropskimi

zahtevami po sorazmernosti, saj izključuje avtomatično diskvalifikacijo zaradi manj resnih ali starejših kaznivih dejanj.

Druga sprememba dopolnjuje tretji odstavek 67. člena ZZavar-1, ki ureja pooblastilo Agencije, da od uprave zahteva razrešitev člana nadzornega sveta. K razlogu kršitve ustrezne raznolikosti se dodaja, da lahko Agencija ukrepa tudi v primeru, ko člani nadzornega sveta skupaj nimajo dovolj kvalifikacij, znanja in izkušenj. Ta dopolnitev krepi vzvod za uveljavljanje zahteve po kolektivni usposobljenosti, ki je opredeljena v 66. členu ZZavar-1. Z imenovanjem člana se ne sme porušiti celotna struktura znanj, in če pride do pomanjkanja ključnih kompetenc v nadzornem svetu, lahko Agencija aktivno poseže in zahteva spremembe v sestavi.

Obrazložitev k 19. členu

V 68. členu ZZavar-1 se dodaja nova 5. točka. Predlagana določba prenaša enaindvajseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Cilj te spremembe je izrecno okrepiti in formalizirati pristojnost nadzornega sveta zavarovalnice v zvezi z zagotavljanjem ustreznosti in zanesljivosti (t.i. "fit and proper") oseb, ki so nosilci ključnih funkcij v zavarovalnici.

Nova 5. točka nadzornemu svetu izrecno daje pravico, da zahteva zamenjavo nosilca ključne funkcije, kadar ta oseba ne izpolnjuje več pogojev, določenih v petem odstavku 52. člena ZZavar-1. Ti pogoji se nanašajo na obvezno strokovno usposobljenost, zadostne izkušnje ter splošen ugled in zanesljivost. Člen tako nadzornemu svetu omogoča aktivno vlogo pri odpravljanju neustreznosti in zagotavljanju, da so ključne funkcije (kot so funkcija obvladovanja tveganj, notranje revizije, aktuarska funkcija in funkcija skladnosti) ves čas ustrezno in kompetentno vodene. S tem se dodatno krepi učinkovitost sistema korporativnega upravljanja v zavarovalnici.

Zaradi dodajanja nove določbe postane dosedanja 5. točka 68. člena ZZavar-1, ki se glasi »odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom«, 6. točka.

Obrazložitev k 20. členu

Predlagana sprememba prvega odstavka 115. člena je namenjena izboljšanju postopka izdaje dovoljenj za opravljanje zavarovalnih poslov in je nujna zaradi prenosa šestega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU. Ta sprememba dopolnjuje zahtevano dokumentacijo, ki jo mora vlagatelj priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja, z novo, ključno informacijo glede njegove pretekle dejavnosti v drugih državah članicah Evropske unije.

Z dodano novo 4. točko se od vlagatelja zahteva, da prijavi, ali je bila njegova zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov (ali dejavnosti druge nadzorovane finančne družbe oziroma distributerja zavarovalnih produktov) v drugi državi članici Evropske unije zavrnjena ali umaknjena. Poleg tega mora vlagatelj navesti tudi razloge za morebitno zavrnitev ali umik. Namen te zahteve je omogočiti Agenciji, da pri celoviti presoji vlagatelja in njegove primernosti za vstop na slovenski zavarovalni trg upošteva in analizira tudi morebitne predhodne negativne izkušnje v drugih jurisdikcijah EU.

Ta določba bistveno krepi nadzorni proces, saj zagotavlja preglednost glede "zgodovine" vlagatelja in Agenciji omogoča popolnejšo oceno njegovega ugleda in zanesljivosti. Z zahtevo po razlogih se Agenciji omogoči, da presodi, ali so ugotovljene pomanjkljivosti in razlogi za zavrnitev ali umik iz preteklosti, relevantni tudi za poslovanje v Republiki Sloveniji. S tem se povečuje zaščita zavarovalnega trga in zavarovalcev ter spodbuja integriteta finančnega sistema.

Zaradi nove 4. točke se dosedanja 4. točka (ki se nanaša na druge dokaze) prerazporedi in postane 5. točka prvega odstavka 115. člena ZZavar-1. Vsebina te določbe ostaja nespremenjena.

Obrazložitev k 21. členu

V prvem odstavku 116. člena ZZavar-1, ki ureja poslovni načrt zavarovalnice, se dodaja nova 6. točka, ki zahteva predložitev informacij in dokazil o državah članicah in tretjih državah, v katerih namerava zavarovalnica poslovati, vključno z dokazili ali dovoljenji, kadar so ta potrebna za začetek poslovanja na posameznih geografskih območjih znotraj tretjih držav. Ta sprememba je nujna zaradi prenosa sedmega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU. Cilj je zagotoviti, da ima nadzorni organ že v postopku izdaje dovoljenja popoln vpogled v mednarodno operativno strategijo vlagatelja. Organ mora biti sposoben presoditi, ali je vlagatelj sposoben izpolniti tudi lokalne regulativne zahteve na vseh trgih, kjer namerava delovati.

Besedilo 5. točke drugega odstavka 116. člena ZZavar-1 pomeni terminološko in strukturno uskladitev z Mednarodnim standardom računovodskega poročanja 17 (MSRP 17) – Zavarovalne pogodbe, ki nadomešča prejšnje računovodske standarde za zavarovalnice. Dosedanji opis elaborata o pričakovanih poslovnih izidih je nadomeščen z zahtevo po razčlenitvi poslovnega izida na tri temeljne dele v skladu z MSRP 17:

- zavarovalni rezultat odraža rezultat osnovne operativne dejavnosti zavarovalnice. Vključuje prihodek od zavarovanja (pripoznanje storitve), stroške zavarovalnih storitev (plačila odškodnin, stroški - pripisljivi pogodbam) in pogodbeno storitveno maržo;
- rezultat financiranja zajema celoto finančnega rezultata, ki je sestavljen iz finančnega rezultata iz zavarovanja (npr. vpliv sprememb diskontne stopnje na zavarovalne obveznosti) ter finančnih prihodkov in odhodkov, ki izhajajo iz naložb sredstev;
- drugi obratovalni stroški zajemajo tiste administrativne in splošne stroške poslovanja, ki jih po MSRP 17 ni mogoče neposredno pripisati zavarovalnim pogodbam.

Ta nova struktura izkaza uspeha zagotavlja, da je poslovni načrt že v fazi pridobivanja dovoljenja pripravljen na podlagi aktualne računovodske metodologije, kar nadzornemu organu omogoča realistično in kakovostno oceno vzdržnosti poslovnega modela vlagatelja.

V tretjem odstavku, ki določa sestavine poslovnega načrta za pozavarovalne posle, se besedilo sklicevanja na točke prvega odstavka tehnično spremeni iz »iz 1., 4. in 5.« v »iz 1., 4., 5. in 6.«. Ta popravek je nujen, saj je bila s spremembo v prvem odstavku dodana nova 6. točka, na katero se mora sklicevanje pravilno nanašati.

Dodatno k temu mora poslovni načrt vključevati tudi podatke o bruto obračunani premiji, bruto obračunanih zneskih škod, zavarovalno-tehničnih rezervacijah in obratovalnih stroških, ki jih zavarovalnice spremljajo po zahtevah poročanja po okviru Solventnosti II oziroma se skladno s šestim odstavkom 8.a člena tega zakona uporabljajo za ugotavljanje izpolnjevanja meril za male in nekompleksne zavarovalnice.

Obrazložitev k 22. členu

Predlagana sprememba 120. člena ZZavar-1 dodaja nov, četrti odstavek, ki prenaša enajsti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Dopolnitev krepi postopke sodelovanja med nadzornimi organi. Dosedanji člen ureja posvetovanje Agencije z nadzornimi organi drugih držav članic v postopkih izdaje dovoljenj, kadar je vlagatelj del čezmejne finančne skupine.

Nova določba izrecno omogoča nadzornemu organu druge države članice, da v enem mesecu od prejetja vabila k posvetovanju zaprosi za izvedbo skupne ocene zahteve za izdajo dovoljenja. Ta mehanizem predstavlja pomemben korak naprej od zgolj posvetovanja, saj nadzornim organom omogoča formalizirano sodelovanje in celovito obravnavo tveganj, ki izhajajo iz prepletenosti znotraj finančnih skupin na ravni EU. S tem se zagotavlja učinkovitejša in konsistentnejša presoja za izdajo dovoljenja.

Ključno določilo novega odstavka je, da mora Agencija za zavarovalni nadzor pri končni odločitvi o izdaji dovoljenja upoštevati ugotovitve te skupne ocene. S tem se poudarja pomen, ki ga imajo izsledki skupne presoje, zlasti pri tveganjih, ki bi lahko vplivala na stabilnost celotne čezmejne skupine. Vpeljava skupne ocene prispeva k večji transparentnosti, zmanjšanju arbitraže in izboljšanju harmonizacije nadzornih praks znotraj Evropske unije.

Obrazložitev k 23. členu

V 130. členu ZZavar-1, ki ureja obveščanje o spremembah, povezanih z delovanjem podružnic slovenskih zavarovalnic v drugih državah članicah, se dodaja nov tretji odstavek. Gre za prenos triinšestdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU. Cilj določbe je zagotoviti ažurno in učinkovito obveščanje nadzornih organov gostiteljic o bistvenih spremembah čezmejnega poslovanja slovenske zavarovalnice.

Novi odstavek vzpostavlja obveznost takojšnjega obveščanja v primeru, da pride do spremembe poslovanja podružnice v državi članici, ki bistveno vpliva na profil tveganj zavarovalnice ali na samo opravljanje zavarovalnih storitev. Za razliko od prvega odstavka 130. člena ZZavar-1, ki se nanaša na vnaprej načrtovane spremembe, se ta določba nanaša na dogodke ali spremembe, ki nastanejo neposredno. Zavarovalnica mora o takšni bistveni spremembi obvestiti Agencijo v izjemno kratkem roku osmih dni. Agencija mora nato o tej spremembi nemudoma obvestiti nadzorne organe zadevnih držav članic. S tem mehanizmom se krepi nadzorno sodelovanje in zagotavlja, da imajo nadzorni organi gostiteljice pravočasne informacije za ustrezen odziv na morebitno povečanje tveganj.

Obrazložitev k 24. členu

Predlagane spremembe 131.a člena so tehnične in vsebinske. Vsebinski del je nujen za prenos triinšestdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Naslov člena se spreminja, da postane bolj natančen in se glasi: »(obvestilo o spremembah glede neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov v državi članici)«. Ta sprememba je tehnične narave in sledi logiki bolj jasnega poimenovanja. Hkrati se dosedanje besedilo, ki ureja vnaprej načrtovane spremembe, preoblikuje in postane prvi odstavek.

Vsebinski dodatek je nov drugi odstavek, ki vzpostavlja obveznost takojšnjega obveščanja o nenapovedanih in bistvenih spremembah. Odstavek določa, da mora zavarovalnica, ki opravlja posel v drugi državi članici na podlagi svobode opravljanja storitev (neposredno, brez podružnice), o vsaki spremembi, ki bistveno vpliva na njen profil tveganj ali na opravljanje zavarovalnih storitev, obvestiti Agencijo v izjemno kratkem roku osmih dni. Ta obveznost je vzpostavljena za dogodke, ki se zgodijo nenadoma oziroma, ki bistveno spremenijo tveganje poslovanja. Agencija mora nato takoj o tem obvestiti nadzorne organe zadevnih držav članic. S tem mehanizmom se krepi nadzorno sodelovanje in zagotavlja, da imajo nadzorni organi gostiteljice pravočasne informacije za ustrezen odziv in morebitno izvajanje ukrepov v primeru povečanega tveganja zaradi čezmejnega poslovanja zavarovalnice.

Obrazložitev k 25. členu

Naslov 131.b člena ZZavar-1 se spreminja, da bi natančneje odražal vso vsebino, in sicer: »(obveščanje EIOPA, platforme za sodelovanje in ESRB)«. Dodana je nova dimenzija obveščanja Evropskega odbora za sistemska tveganja (ESRB).

Nov drugi odstavek 131.b člena ZZavar-1 Agenciji nalaga novo obveznost, in sicer obveščanje EIOPA (Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine) o izdaji, zavrnitvi in odvzemu vseh dovoljenj za opravljanje zavarovalnih poslov. Posebej je poudarjeno, da mora Agencija v primeru zavrnitve navesti družbo in razloge za zavrnitev. Namen te določbe je zagotoviti centraliziran register informacij o vstopu

in izstopu podjetij na trg EU ter omogočiti EIOPA boljši vpogled v nadzorne odločitve nacionalnih organov. Ta določba prenaša deveti in deseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

V obstoječem drugem odstavku 131.b člena ZZavar-1, ki postaja tretji odstavek, se besedilo glede tveganj, o katerih se obvešča EIOPA in nadzorne organe, dopolnjuje. Poleg obveščanja o tveganjih, ki lahko vplivajo na trg države članice, se zdaj izrecno vključujejo tudi tveganja, ki zadevajo varstvo potrošnikov. S tem se poudarja, da se sodelovanje med nadzornimi organi ne osredotoča le na bonitetna (finančna) tveganja, temveč tudi na tržna tveganja in tveganja nepošteno obravnave strank. Gre za prenos petinšestdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Dodaja se nov četrti odstavek 131.b člena ZZavar-1, ki določa, da Agencija obvesti EIOPA in nadzorni organ zavarovalnice države članice (t.i. matični organ) tudi, če ima resne in utemeljene pomisleke v zvezi z varstvom potrošnikov glede poslovanja tuje zavarovalnice na slovenskem ozemlju. Določba omogoča hitro posredovanje informacij matičnemu organu, ki je primarno odgovoren za nadzor nad zavarovalnico, in krepí mehanizme za varstvo zavarovalcev in drugih potrošnikov na čezmejni ravni. Gre za prenos petinšestdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

V petem odstavku 131.b člena ZZavar-1 je razširjena možnost predložitve zadeve EIOPA v pomoč pri iskanju skupne rešitve (mehanizem reševanja sporov). Možnost predložitve zadeva posamezne primere iz prvega, novega drugega in novega četrtega odstavka, s čimer se potrjuje, da se mehanizem reševanja sporov razširja tudi na primere zavrnitve dovoljenj in resnih pomislov v zvezi z varstvom potrošnikov.

Ustrezno se posodobijo sklicevanja v šestem in sedmem odstavku glede vseh novih obveznosti obveščanja.

Na koncu 131.b člena ZZavar-1 se dodaja nov enajsti odstavek, ki prenaša triindvajseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU in uvaja obveznost poročanja o makrobonitetnih ukrepih. Agencija mora vsako leto predložiti EIOPA in ESRB (Evropski odbor za sistemska tveganja) seznam zavarovalnic in pozavarovalnic ter skupin, za katere je sprejela makrobonitetne ukrepe. Ta določba omogoča centralno spremljanje ukrepov, namenjenih obvladovanju sistemskih tveganj na finančnem trgu, in krepí vlogo ESRB in EIOPA pri koordinaciji makrobonitetne politike v sektorju zavarovalništva.

Obrazložitev k 26. členu

Novi 131.c, 131.č in 131.d člani ZZavar-1 prenašajo določbe šestinšestdesetega in sedeminšestdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU. Cilj teh določb je vzpostaviti mehanizem okrepljenega nadzornega sodelovanja med Agencijo in drugimi nadzornimi organi v primerih čezmejnega poslovanja zavarovalnic.

131.c člen ZZavar-1: Pomembni čezmejni zavarovalni posli

Ta člen vzpostavlja pravni okvir in merila za določitev, kdaj se zavarovalni posli, ki jih zavarovalnica opravlja v drugi državi članici, štejejo za pomembne čezmejne zavarovalne posle. Zanje velja okrepljen nadzor. Merili sta določeni objektivno in subjektivno: objektivno merilo določa, da posli postanejo pomembni, ko skupni letni prihodek od bruto obračunanih premij preseže 15.000.000 EUR. Subjektivno merilo pa omogoča nadzornemu organu, da posel oceni kot pomemben za svoj trg tudi pod tem pragom, pri čemer mora upoštevati tehnične standarde Evropske komisije. Člen določa tudi postopek za izpodbijanje te subjektivne ocene s strani matičnega organa in možnost predložitve spora EIOPA. S tem se zagotavlja enotna in sorazmerna uporaba okrepljenega nadzora po vsej EU.

131.č člen ZZavar-1: Okrepljeno sodelovanje in izmenjava informacij

Ta člen je jedro novega okvira in določa vsebino, obseg in postopke okrepljenega sodelovanja. Drugi odstavek določa, da okrepljeno sodelovanje zajema vsaj naslednje vidike: sistem upravljanja (vključno z razumevanjem tržnih posebnosti), zunanje izvajanje in partnerstva pri distribuciji, poslovno strategijo,

obravnavo zahtevkov in varstvo potrošnikov. Okrepljeno sodelovanje je sorazmerno s tveganjem in vključuje redno (vsaj enkrat letno) posredovanje bistvenih bonitetnih informacij (solventnostni in minimalni kapital) med nadzornimi organi. Pomembno je, da člen vzpostavlja tudi mehanizem za skupne inšpekcijske preglede na kraju samem. V takih primerih je določen postopek skupnega dogovora o ugotovitvah, možnosti zavrnitve sodelovanja in reševanja sporov preko EIOPA.

131.d člen ZZavar-1: Okrepljeno sodelovanje v platformi za sodelovanje

Ta člen razširja zahteve iz 131.č člena ZZavar-1 tudi na delovanje v platformi za sodelovanje, v kateri se rešujejo kompleksna čezmejna vprašanja. Določbe v veliki meri sledijo zahtevam iz 131.č člena ZZavar-1, kar zagotavlja, da so okrepljeno sodelovanje in izmenjava informacij učinkoviti tudi v kontekstu formalizirane platforme. Člen poudarja obveznost Agencije, da na zahtevo zagotovi informacije za pravilno delovanje platforme, omogoča predložitev sporov EIOPA in določa postopek za inšpekcijske preglede na kraju samem, zlasti kadar obstajajo resni pomisleki glede varstva potrošnikov ali pomanjkljivosti, ki jih nadzorni organi niso ustrezno odpravili.

Obrazložitev k 27. členu

Z novima 153.a in 153.b členoma ZZavar-1 se prenašajo določbe petega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU. Cilj je zagotoviti pravno podlago in enotno terminologijo za nova področja upravljanja tveganj v zavarovalnicah, zlasti v luči digitalizacije in trajnostnega financiranja.

153.a člen: Kriptosredstvo

Ta člen opredeljuje kriptosredstvo z neposrednim sklicevanjem na 5. točko prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937, ki ureja trge kriptosredstev. Vključitev te definicije je pomembna, saj se kriptosredstva vse bolj uveljavljajo kot naložbeni razred in s tem predstavljajo nov tip tveganja, ki ga morajo zavarovalnice v okviru sistema Solventnost II ustrezno obravnavati in upravljati. Formalna opredelitev zagotavlja pravno varnost in omogoča, da se v podrejenih aktih določijo ustrezna pravila za ta sredstva.

153.b člen: Tveganje glede trajnostnosti in dejavniki trajnostnosti

Ta člen v uvaja ključne definicije, povezane s t.i. ESG (okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi) tveganji, ki so postala integralni del bonitetnega nadzora. Tveganje glede trajnostnosti je opredeljeno kot okoljski, socialni ali upravljavski dogodek ali okoliščina, ki bi lahko negativno vplivala na vrednost naložb ali obveznosti zavarovalnice. Dejavniki trajnostnosti so definirani s sklicevanjem na 24. točko 2. člena Uredbe 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (SFDR), ki je ključna evropska uredba o razkritjih v zvezi s trajnostjo v sektorju finančnih storitev. S tem se zagotovi skladnost terminologije ZZavar-1 z ostalim pravnim okvirom EU na področju trajnostnega financiranja. Obe opredelitvi sta temelj za obravnavanje teh tveganj v poslovni strategiji, naložbenih politikah in poročanju zavarovalnic.

Obrazložitev k 28. členu

S spremembo 154. člena ZZavar-1 se prenašata peti in dvaindvajseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

V prvem odstavku, ki našteva področja, ki jih zajema sistem upravljanja tveganj, se iz 5. točke črta besedilo »operativnih,« tveganj. To je izvedeno z namenom, da se upravljanje operativnih tveganj, zlasti kibernetika varnost, obravnava bolj izrecno in celovito.

Dodana je nova 6. točka, ki posebej izpostavlja upravljanje operativnih tveganj, vključno z upravljanjem s kibernetiko varnostjo. Kibernetika varnost je definirana s sklicevanjem na 1. točko 2. člena Uredbe

2019/881/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o Agenciji Evropske unije za kibernetško varnost (ENISA) in o certificiranju informacijske in komunikacijske tehnologije na področju kibernetške varnosti ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 526/2013 (Akt o kibernetški varnosti). Ta sprememba odraža povečano izpostavljenost zavarovalnic digitalnim tveganjem in tveganjem kibernetških napadov, kar zahteva vključitev robustnih kontrol kibernetške varnosti kot ključne sestavine sistema upravljanja tveganj. S tem se zagotavlja, da so operativna tveganja in kibernetška varnost ustrezno prepoznani in obvladovani.

Nadalje je dodana nova 8. točka, ki v sistem upravljanja tveganj izrecno vključuje področje trajnostnosti. S tem se formalizira obveznost zavarovalnic, da v svoje sisteme upravljanja tveganj vključijo presojo in obvladovanje tveganj glede trajnostnosti (kot so podnebna tveganja, socialna tveganja itd.), kar je del širše regulativne iniciative EU na področju trajnostnega financiranja in bonitetnega nadzora (ESG).

Dodaja se nov tretji odstavek, ki določa novo zahtevo v zvezi z likvidnostnim načrtom. Kadar zavarovalnica uporablja prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere (VA - Volatility Adjustment) iz 184. člena ZZavar-1, mora biti uporaba te prilagoditve upoštevana v likvidnostnem načrtu. Prilagoditev za nestanovitnost lahko vpliva na zaznavo dejanskega finančnega stanja in likvidnostnega tveganja, zato mora zavarovalnica v načrtu oceniti, ali lahko zaradi težje prepoznave tveganja, ki je posledica uporabe prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, nastopijo likvidnostne težave. S tem se krepí sistem upravljanja likvidnostnega tveganja pri uporabi bonitetnih prilagoditev.

Vpeljava novega četrtega odstavka se neposredno nanaša na novo 8. točko prvega odstavka 154. člena ZZavar-1. Ta določba zavarovalnicam nalaga obveznost, da pri ocenjevanju tveganj glede trajnostnosti upoštevajo kratko, srednje in dolgoročno obdobje. Ta zahteva odraža naravo podnebnih in drugih ESG tveganj, ki se manifestirajo na različnih časovnih horizontih, in s tem zavarovalnice usmerja k celovitejši dolgoročni presoji vplivov na njihovo poslovanje in naložbeni portfelj.

Dosedanji tretji odstavek (o organizaciji funkcije upravljanja tveganj) postane peti odstavek.

Obrazložitev k 29. členu

Z novim 154.a členom ZZavar-1 se prenaša dvaindvajseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Gre za integracijo tveganj glede trajnostnosti (ESG) v sistem upravljanja tveganj zavarovalnic. Ta člen uvaja obveznost, da mora vsaka zavarovalnica pripraviti in vzdrževati načrt upravljanja tveganj trajnostnosti.

Prvi odstavek določa temeljno obveznost in vsebino načrta. Zavarovalnica mora določiti merljive cilje in procese za upravljanje finančnih tveganj, ki izhajajo iz kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih dejavnikov trajnostnosti. Načrt mora biti povezan s poslovnim modelom in strategijo zavarovalnice ter mora eksplicitno obravnavati tveganja, ki izhajajo iz prilagajanja podnebnim spremembam in izpolnjevanja relevantnih regulativnih ciljev EU, zlasti tistih iz Uredbe 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila).

Drugi odstavek uvaja zahtevo po skladnosti in preprečuje strategijo "dvojnih standardov". Določa, da mora biti načrt upravljanja tveganj trajnostnosti (ki je namenjen bonitetnemu nadzoru), vključno z metodologijami in predpostavkami, skladen z zahtevami po poročanju v zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

Tretji odstavek zavezuje zavarovalnico k upoštevanju najnovejših poročil in ukrepov Evropskega znanstvenega svetovnega odbora za podnebne spremembe (ki deluje pod okriljem Evropske agencije za okolje), s čimer se zagotovi, da so strategije zavarovalnice utemeljene na najnovejših znanstvenih dognanjih glede doseganja podnebnih ciljev EU. Četrty odstavek nato poudarja načelo sorazmernosti, saj morajo biti cilji, procesi in ukrepi usklajeni z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj poslovnega modela posamezne zavarovalnice.

Peti odstavek zahteva, da zavarovalnica vsako leto razkrije merljive cilje iz načrta, kar povečuje transparentnost in odgovornost do deležnikov.

Šesti odstavek pa določa pomembno izjemo za zavarovalnico, ki je del skupine, ta zavarovalnica ni dolžna pripraviti lastnega načrta, če je ta pripravljen na ravni nadrejenega podjetja in je podrejena zavarovalnica vključena v nadzor na ravni skupine. S tem se preprečuje nepotrebno podvajanje dela v okviru iste skupine.

Obrazložitev k 30. členu

Sprememba 156. člena ZZavar-1 predstavlja celovito prenovo določb o »lastni oceni tveganj in solventnosti (v nadaljnjem besedilu: ORSA). Gre za prenos triindvajsetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU. Cilj prenove je razširiti ORSA kot vitalno orodje za upravljanje tveganj, tako da poleg bonitetne perspektive zavarovalnice vključi tudi makrobonitetne vidike in likvidnostno tveganje.

Spremenjen prvi odstavek določa letno izvedbo ORSA, ki mora biti povezana s poslovno strategijo zavarovalnice. Ključna novost je v drugem odstavku, ki prinaša olajšavo z uvedbo dvoletnega cikla ORSA za določene kategorije zavarovalnic. To velja za male in nekompleksne zavarovalnice ter za natančno opredeljene lastne zavarovalnice (captive), pod pogojem, da izpolnjujejo stroga merila glede obsega poslovanja zunaj skupine in glede zavarovanj obvezne odgovornosti. Ta sprememba zagotavlja načelo sorazmernosti in zmanjšuje regulatorno breme. Vendar pa tretji odstavek ohranja pravico Agencije, da na podlagi okoliščin zahteva pogostejšo izvedbo ORSA od dvoletne.

Četrty odstavek bistveno razširja obvezno vsebino ORSA. Dopolnitev s 4. točko zdaj zahteva oceno makroekonomskih razmer, razvoja in razvoja na finančnih trgih. S tem se zavezuje zavarovalnice k aktivnemu spremljanju širšega gospodarskega in finančnega okolja, ki močno vpliva na njihovo poslovanje. Še ena ključna novost je 5. točka, ki vključuje oceno splošne sposobnosti zavarovalnice za poravnavo finančnih obveznosti do imetnikov polic, tudi v stresnih razmerah (likvidnost). Gre za integracijo likvidnostnega tveganja v interni proces ocenjevanja tveganj.

Peti in šesti odstavek sta osredotočena na makrobonitetno perspektivo. Peti odstavek omogoča Agenciji, da na obrazloženo zahtevo zahteva vključitev dveh vrst makrobonitetne analize: oceno tveganj, ki izhajajo iz trga (vpliv makrobonitetnih dejavnikov na zavarovalnico) in oceno tveganj, ki jih zavarovalnica povzroča trgu (ali dejavnosti zavarovalnice predstavljajo vir sistemskega tveganja). Sedmi in osmi odstavek podrobneje določata, da morajo biti pri teh ocenah obravnavani specifični dejavniki, kot so obrestne mere, inflacija, podnebne spremembe, pandemije ter verjetni neugodni prihodnji scenariji, povezani z ekonomskimi cikli in črednim vedenjem. Deseti odstavek določa, da so male in nekompleksne zavarovalnice izvzete iz teh obsežnih makrobonitetnih ocen.

Dvanajsti, trinajsti in štirinajsti odstavek urejajo tehnične zahteve pri uporabi posebnih dolgoročnih ukrepov (kot sta uskladitvena prilagoditev ali prilagoditev za nestanovitnost). Zavarovalnice morajo v ORSA izvesti dvojno oceno stalnega izpolnjevanja kapitalskih zahtev, z in brez upoštevanja teh prilagoditev in prehodnih ukrepov. Ta primerjava zagotavlja transparentnost in omogoča nadzorniku jasen vpogled v finančno stanje brez uporabe morebitnih regulatornih olajšav.

Šestnajsti odstavek pa ohranja temeljsko načelo, da se ORSA ne sme uporabiti za neposreden izračun zahtevanega solventnostnega kapitala. S tem se poudarja, da je ORSA notranje orodje za upravljanje tveganj in nadzor. Ta ocena lahko sicer pokaže neskladnosti med dejanskimi solventnostnimi potrebami zavarovalnice in regulatorno izračunanim solventnostnim kapitalom, vendar pa ORSA kot takšna ne more neposredno nadomestiti ali spremeniti regulatorno določenih kapitalskih izračunov. Zakonski solventnostni kapital je določen s standardno formulo ali odobrenim notranjim modelom, in ta osnova ostane nespremenjena.

Ugotovitve ORSA, ki kažejo na bistveno odstopanje tveganj zavarovalnice od predpostavk, na katerih temelji izračun solventnostnega kapitala vplivajo na nadzorne odločitve Agencije. Če Agencija na

podlagi ORSA ugotovi, da je profil tveganja zavarovalnice bistveno neustrezen, ali da izračun SCR ne zajame vseh pomembnih tveganj, lahko zahteva dodatek k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu (Capital Add-on). To je poseben nadzorni ukrep, s katerim Agencija zviša kapitalsko zahtevo nad izračunan solventnostni kapital, in je eden izmed ključnih mehanizmov, s katerimi se ugotovitve interne ORSA prenesejo v nadzorne ukrepe.

Obrazložitev k 31. členu

Nov 156.a člen ZZavar-1 prenaša štiriindvajseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Ta člen formalno uvaja zahtevo po obvezni analizi podnebnih scenarijev v okviru ORSA.

Cilj člena je zagotoviti, da zavarovalnice aktivno prepoznavajo in kvantificirajo finančne učinke dolgoročnih podnebnih tveganj na njihove obveznosti, naložbe in poslovni model.

Prvi odstavek uvaja načelo sorazmernosti in obvezno vstopno točko za analizo. Zavarovalnica mora najprej v okviru ORSA oceniti, ali je pomembno izpostavljena tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami. Če zavarovalnica ugotovi, da izpostavljenost ni pomembna, mora to utemeljitev vključiti v svojo ORSA. S tem se zagotavlja, da morajo tudi zavarovalnice, ki se ne odločijo za celovito analizo, dokazati, da je njihova odločitev utemeljena.

Kadar je izpostavljenost tveganjem s podnebnimi spremembami ocenjena kot pomembna, drugi odstavek določa obvezno določitev vsaj dveh dolgoročnih podnebnih scenarijev. Ti scenariji morajo zajeti spekter možnih prihodnjih podnebnih politik in sprememb ter vključevati:

- scenarij tranzicijskega tveganja, kjer se globalno segrevanje omeji na manj kot dve stopinji Celzija. Ta scenarij implicira stroge podnebne politike in visoka tranzicijska tveganja;
- scenarij fizičnega tveganja, kjer se globalna temperatura poveča za znatno več kot dve stopinji Celzija. Ta scenarij implicira večja fizična tveganja, kot so pogostejše in hujše naravne katastrofe, ki imajo neposreden vpliv na zavarovalne obveznosti in sredstva.

Tretji odstavek določa, da mora zavarovalnica izvesti analizo učinka teh scenarijev na svoje poslovanje v rednih presledkih, ki ne presegajo treh let. Določba ponovno poudarja načelo sorazmernosti, saj mora biti pogostost analize usklajena z naravo, obsegom in kompleksnostjo specifičnih podnebnih tveganj, ki so del poslovanja zavarovalnice. Četrty odstavek zahteva, da zavarovalnice scenarije pregledajo in posodobijo vsaj vsaka tri leta, pri čemer morajo upoštevati uspešnost prejšnjih orodij in načel, da bi sčasoma izboljšale učinkovitost svoje analize.

Peti odstavek prinaša ključno izjemo v skladu z načelom sorazmernosti. Male in nekompleksne zavarovalnice so oproščene obveznosti določitve podnebnih scenarijev in ocenjevanja njihovega učinka na poslovanje. To jim zmanjšuje administrativno breme.

Obrazložitev k 32. členu

Sprememba 169. člena ZZavar-1 je usklajevalne narave in ne spreminja vsebine pogojev za imenovanje nosilca aktuarske funkcije.

Prvi odstavek 169. člena ZZavar-1 določa, da mora nosilec aktuarske funkcije izpolnjevati pogoje, določene v 52. členu ZZavar-1. Ker pa so s tem zakonom dodani novi odstavki, je prišlo do prerazporeditve.

Obrazložitev k 33. členu

S spremembo v 175. členu ZZavar-1 se prenaša dvaindvajseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Drugi odstavek 175. člena ZZavar-1 ureja obveznost zavarovalnice, da redno ocenjuje občutljivost zavarovalno-tehničnih rezervacij in primernih lastnih virov sredstev, kadar uporablja uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere (Matching Adjustment), ki je določena v 182. členu ZZavar-1. Navedena prilagoditev se uporablja za dolgoročne obveznosti (predvsem življenjska zavarovanja), ki so krite s primernim/skladnim portfeljem sredstev in omogoča upoštevanje prihodnjih donosov od teh sredstev.

Ključna sprememba v točki a drugega odstavka je črtanje besedila: » , in možne učinke prisilne prodaje sredstev na njihove primerne lastne vire sredstev«. To pomeni, da je odstranjena izrecna zahteva za redno ocenjevanje tveganja, ki bi nastalo v primeru prisilne prodaje sredstev. Morebitni učinki prisilne prodaje se ocenjujejo predvsem v okviru ORSA ter drugih določb, ki se nanašajo na upravljanje likvidnostnega tveganja.

V drugem odstavku se tudi črta celotna točka c, ki je zahtevala ocenjevanje »učinka v primeru, da se zmanjša uskladitvena prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere na nič.« Namesto rednega ocenjevanja tega specifičnega učinka, se poudarek premika na bolj dinamično in široko obravnavo tveganj znotraj ORSA postopka.

Tretji odstavek se nanaša na zavarovalnice, ki uporabljajo prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere (Volatility Adjustment) v skladu s 184. členom ZZavar-1. Navedena prilagoditev služi kot korektivni element, ki omogoča zavarovalnicam, da zmanjšajo nestanovitnost svojih kapitalskih zahtev, ki nastane zaradi kratkoročnih nihanj na finančnih trgih.

Dosedanje besedilo je zavarovalnice, ki so uporabljale prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, zavezovalo k rednemu ocenjevanju občutljivosti za dva glavna scenarija: (1) na predpostavke, na katerih je temeljil izračun prilagoditve, vključno z možnimi učinki prisilne prodaje sredstev, in (2) na učinek zmanjšanja prilagoditve na nič.

Novo besedilo bistveno spremeni fokus ocenjevanja občutljivosti. Zavarovalnica mora sedaj redno ocenjevati občutljivost svojih zavarovalno-tehničnih rezervacij in primernih lastnih virov sredstev na spremembe gospodarskih razmer, ki vplivajo na valutni razpon, popravljen za tveganje (Risk-Corrected Currency Spread). Gre za ključno komponenta, iz katere se izračuna prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere.

Obrazložitev k 34. členu

V 177. členu ZZavar-1 so opredeljene podlage in pravila, ki jih morajo zavarovalnice upoštevati pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij. S spremembo se prenaša dvainštirideseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Glavna sprememba je dodajanje nove 4. alineje v četrtem odstavku, ki izrecno določa, da mora izračun tehničnih rezervacij potekati v skladu s »tehničnimi informacijami, ki jih objavi EIOPA na podlagi 77.e člena Direktive 2009/138/ES in«. V ta namen se v obstoječi 3. alineji črta beseda »in«, ki se nato nadomesti na koncu nove 4. alineje, s čimer se ohrani ustrezen slovnični prehod k zdaj že 5. alineji (prejšnji 4. alineji).

Vsebina nove alineje se nanaša na podatke, ki so kritični za izračun vrednosti obveznosti v okviru Solventnosti II, kot so npr. enotne krivulje netveganih obrestnih mer in parametri za izračun prilagoditve za nestanovitnost.

Z vključitvijo tehničnih informacij EIOPA v zakon kot obvezne podlage za izračun, se zagotavlja, da slovenske zavarovalnice dosledno uporabljajo standardizirane, najnovejše in usklajene podatke, ki so sprejeti na ravni Evropske unije. Člen 77.e Direktive 2009/138/ES izrecno pooblašča EIOPA za objavo teh podatkov, da se prepreči arbitrarno določanje ključnih parametrov na nacionalni ravni. To pripomore k višji primerljivosti, transparentnosti in zanesljivosti izračunov tehničnih rezervacij med zavarovalnicami v različnih državah članicah, s čimer se krepi stabilnost in harmonizacija nadzornega okvira.

Obrazložitev k 35. členu

Novi peti odstavek 179. člena ZZavar-1 uvaja zahtevo po sofisticiranem modeliranju za zavarovalne pogodbe z opcijami in jamstvi. Določa, da mora biti najboljša ocena določena z upoštevanjem sedanje vrednosti denarnih tokov, pri čemer pa mora projekcija upoštevati prihodnje dogodke, njihov razvoj in tudi različne scenarije možnih odstopanj dejanskih dogodkov od pričakovanj. Ta regulativna zahteva implicira, da zavarovalnice ne smejo uporabljati zgolj enega, determinističnega scenarija, temveč morajo uporabiti stohastične metode (metode, ki vključujejo naključnost). Samo tako je mogoče natančno ovrednotiti »vrednost opcije«, ki je lastna zavarovalcu, in ustrezno zajeti tveganja, ki izhajajo iz teh pogodb, s čimer se poveča zanesljivost oblikovanih tehničnih rezervacij.

Novi šesti odstavek vpeljuje načelo sorazmernosti in prinaša pomembno olajšanje za določene subjekte. Omogoča, da mala in nekompleksna zavarovalnica ali tista, ki deluje po poenostavljenem režimu (v skladu z 8.č členom ZZavar-1), odstopi od zapletenega stohastičnega modeliranja. Te zavarovalnice lahko namesto tega uporabijo preudarno deterministično vrednotenje najboljše ocene. Ta poenostavitev pa je strogo omejena in dovoljena le za obveznosti iz življenjskih zavarovanj, ki vsebujejo opcije ali jamstva, ki se ne štejejo za pomembne v celotnem obsegu obveznosti zavarovalnice. Ta določba uravnoteži zahtevo po visoki aktuarski strogosti z operativno realnostjo manjših zavarovalnic.

Obrazložitev k 36. členu

Pri spremembi 180. člena ZZavar-1 gre za prenos osemintridesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Prva sprememba se nanaša na preoblikovanje formule za izračun dodatka za tveganje v drugem odstavku, kjer se kot osnova za izračun stroškov določi »časovno prilagojen« znesek zahtevanega solventnostnega kapitala. Ta prilagoditev, ki se izvede na podlagi eksponentnega in časovno omejenega dejavnika, je uvedena z namenom zmanjšanja vpliva dodatka za tveganje na dolgoročne zavarovalne obveznosti. S tem se priznava, da je dodatek za tveganje v dosedanem režimu pogosto veljal za previsok. Posledica uvedbe tega časovno odvisnega dejavnika je znižanje samega izračunanega dodatka za tveganje, kar izboljša solventnostni položaj zavarovalnic.

Druga in prav tako pomembna sprememba je dodatek novega četrtega odstavka, ki fiksira mero stroškov kapitala (Cost of Capital Rate) na raven 4,75 % z veljavnostjo od 30. januarja 2027 dalje. Ta mera je bila do sedaj določena z variabilno formulo, ki je bila občutljiva na tržna nihanja, kar je dodatek za tveganje delalo nestabilen in nepredvidljiv. Fiksiranje mere na 4,75 % zagotavlja izjemno pomembno stabilizacijo in transparentnost pri izračunu, saj zmanjša nestanovitnost dodatka za tveganje in poenostavi izračun, kar je ključen element prenove režima Solventnost II.

Nova fiksna stopnja stroškov kapitala v višini 4,75 % je pomembna ne le zaradi stabilnosti, ampak tudi zaradi svoje višine, saj predstavlja bistveno znižanje v primerjavi s povprečnimi stopnjami, ki so veljale v preteklih letih po prejšnji variabilni formuli. To neposredno vpliva na znižanje dodatka za tveganje. Ker je dodatek za tveganje eden od sestavnih delov zavarovalnih obveznosti, bo njegova manjša in bolj predvidljiva vrednost prispevala k bistvenemu znižanju teh obveznosti na bilančni vsoti zavarovalnic. Ta učinek znižanja in stabilizacije je ključnega pomena za izboljšanje kapitalske ustreznosti zavarovalnic v celotnem režimu Solventnost II.

Obrazložitev k 37. členu

S spremembo 181. člena ZZavar-1 se prenaša devetintrideseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Sprememba prvega in drugega odstavka je osredotočena na opredelitev prve točke glajenja. Obstoječe besedilo se je sklicevalo na točke, kjer »trgi... niso več globoki, likvidni in pregledni«. Novo besedilo pa prvo točko glajenja formalno opredeljuje kot najdaljšo zapadlost, ki izpolnjuje dva specifična pogoja: trgi so globoki, likvidni in pregledni (1.) in, kar je ključno, obstaja dovolj visok odstotek nedospelih obveznic

te ali daljše zapadlosti (2.). Ta sprememba določa kriterije, ki temeljijo na trgu, kar omogoča bolj standardizirano in zanesljivo določitev točke, od katere naprej se začne ekstrapolacija.

Sprememba tretjega in dodatek novega četrtega odstavka preoblikujeta samo metodologijo ekstrapolacije. Staro besedilo je predvidevalo zvezno konvergenco terminskih obrestnih mer k končni terminski obrestni meri. Novi tretji odstavek ohranja to splošno načelo, medtem ko novi četrty odstavek uvaja bistveno tehnično podrobnost, ekstrapolirana terminska obrestna mera je sedaj določena kot tehtano povprečje likvidnega terminskega tečaja in končne terminske obrestne mere. Najpomembnejše pa je, da za zapadlosti 40 let po prvi točki glajenja določa minimalno utež 77,5 % za končno terminsko obrestno mero. To pomeni hitrejšo konvergenco k končni terminski obrestni meri.

Peti odstavek določa, da je treba pri določitvi ekstrapoliranega dela netvegane obrestne mere upoštevati tudi podatke finančnih instrumentov, ki niso obveznice, če so trgi zanje ustrezno likvidni, kar povečuje zanesljivost in širino podatkovne osnove.

Šesti odstavek prinaša izjemno pomemben standardizacijski ukrep za euro območje. Ne glede na splošna pravila iz drugega odstavka, se za euro z veljavnostjo od 28. januarja 2025 določi 20-letna zapadlost kot prva točka glajenja. Ta fiksna določitev euro odpravlja negotovost in nestabilnost, ki so jo povzročale četrletne ocene likvidnosti trga, ter zagotavlja enotno referenco za vse zavarovalnice.

Obrazložitev k 38. členu

Z novim 181.a členom ZZavar-1 se prenaša devetintrideseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi 181.a člen ZZavar-1 uvaja mehanizem postopnega uvajanja (transitional arrangement), ki je namenjen zmanjšanju neposrednega in potencialno velikega vpliva temeljitih sprememb v metodologiji ekstrapolacije krivulje netvegane obrestne mere, določene v spremenjenem 181. členu ZZavar-1. Ker nove metode določajo hitrejšo konvergenco in potencialno fiksno točko glajenja za evro, bi to lahko povzročilo nenadne in znatne spremembe pri vrednotenju dolgoročnih zavarovalno-tehničnih rezervacij. Cilj mehanizma je zagotoviti gladek prehod na nova pravila v obdobju petih let, s čimer se zmanjša nestanovitnost.

Prvi odstavek določa, da morajo zavarovalnice, ki dobijo odobritev Agencije, pri ekstrapolaciji uporabiti parametre, ki so linearna kombinacija starih in novih pravil. Ključna datuma sta 30. januar 2027 (dan začetka veljavnosti novih pravil) in 1. januar 2032 (dan popolne implementacije). Med tem petletnim obdobjem se parametri, ki določajo hitrost konvergence, linearno zmanjšujejo na začetku vsakega koledarskega leta. To pomeni, da zavarovalnica začne z uporabo parametrov, ki so zelo podobni tistim, ki so veljali na dan 29. januarja 2027, in se nato vsako leto postopno približuje novim, končnim parametrom.

Drugi odstavek jasno poudarja, da mehanizem postopnega uvajanja vpliva zgolj na hitrost konvergence (t.j. na tehnične parametre ekstrapolacije), ne pa na opredelitev ključnih elementov, kot sta prva točka glajenja ali merila za določitev likvidnosti trga.

Tretji odstavek uvaja zahtevo po transparentnosti. Zavarovalnice, ki mehanizem postopnega uvajanja uporabljajo, morajo to javno razkriti v poročilu o solventnosti in finančnem položaju, in to v delu, namenjenem tržnim strokovnjakom. Poleg tega morajo kvantitativno opredeliti učinek, ki bi ga imela neuporaba tega mehanizma na njihov finančni položaj, s čimer se zagotovi, da deležniki razumejo realen vpliv sprememb.

Obrazložitev k 39. členu

S spremembo v tretjem odstavku se odpravlja napaka pri prenosu direktive 2009/138.

S četrtyim odstavkom 182. člena ZZavar-1 se prenaša štirideseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

182. člen ZZavar-1 določa pogoje, pod katerimi lahko zavarovalnice uporabijo uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere. Uskladitvena prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere je pomemben mehanizem Solventnosti II, ki se uporablja za izračun najboljše ocene določenih portfeljev obveznosti življenjskega zavarovanja. Njegova uporaba je dovoljena le, če so izpolnjeni strogi pogoji glede ujemanja denarnih tokov med obveznostmi in sredstvi. Ena od teh strogih omejitev je določena v k) točki drugega odstavka, ki pri sestavljanju portfelja obveznosti prepoveduje delitev obveznosti zavarovalne pogodbe na različne dele.

Novi četrti odstavek se glasi: »(4) Za namene k) točke drugega odstavka tega člena, se pogodba o skupinskem življenjskem zavarovanju šteje za eno samo pogodbo.«. Ta določba uvaja pomembno pojasnilo v zvezi z uporabo k) točke. Po tem pravilu se skupinsko življenjsko zavarovanje, kjer je pod eno pogodbo vključenih več zavarovancev (npr. zavarovanje, ki ga delodajalec sklene za svoje zaposlene), šteje za eno samo pogodbo.

Ta dodatek pojasnjuje, da za namene izpolnjevanja zahteve v k) točki (ki preprečuje razdelitev ene pogodbe) zavarovalnica ne sme razdeliti ene same skupinske pogodbe v različne dele, da bi različne dele iste skupinske pogodbe uporabila v različnih portfeljih z uskladitveno prilagoditvijo krivulje netvegane obrestne mere ali v drugem portfelju. Namen je preprečiti umetno delitev obveznosti, ki izhajajo iz enotne pogodbe, z namenom optimizacije uporabe uskladitvene prilagoditve krivulje netvegane obrestne mere. Hkrati to priznava pravno naravo skupinskih pogodb kot ene enotne obveznosti, kar je ključno za zavarovalnice, ki te pogodbe pogosto sklepajo.

Zaradi dodajanja novega četrtega odstavka, se vsi naslednji odstavki (dosedanji četrti do šesti) ustrezno preštevilčijo in postanejo peti do sedmi odstavek.

Obrazložitev k 40. členu

S spremembami v 184. členu ZZavar-1 se prenaša enainštirideseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Sprememba prvega odstavka razširja in pojasnjuje obseg uporabe prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere. Agencija odobri uporabo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene vseh zavarovalnih obveznosti zavarovalnice za dano valuto, pod pogojem, da se za te obveznosti ne uporablja uskladitvena prilagoditev. Ključna sprememba je, da se prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere uporablja na ravni celotnih obveznosti v določeni valuti, kar poenostavlja izvajanje. Novi drugi odstavek pa Agenciji daje izrecno orodje za odvzem dovoljenja za uporabo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, če zavarovalnica preneha izpolnjevati pogoje.

Spremembe v tretjem in četrtem odstavku, ki sta bila prej drugi in tretji odstavek, izboljšujejo natančnost in fokus referenčnega portfelja. Staro besedilo se je sklicevalo na »sredstva«, medtem ko se po novem v obeh odstavkih besedilo spreminja v »naložb v dolžniške instrumente«. Ta sprememba jasno omejuje, katera sredstva se upoštevajo pri določanju razpona, kar ustvarja bolj relevanten referenčni portfelj.

Novi peti odstavek uvaja ključno metodološko spremembo pri izračunu razpona, ki je osnova za prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere. Določa, da se razpon izračuna kot utežena vsota povprečnega razpona za državne obveznice in povprečnega razpona za druge dolžniške instrumente. Uteži temeljijo na referenčnem portfelju.

Črtani četrti do osmi odstavki za novo ureditev niso več relevantni.

Obrazložitev k 41. členu

Z novimi 184.a, 184.b in 184.c členu se prenaša enainštirideseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

184.a člen ZZavar-1: znesek prilagoditve za nestanovitnost (nova formula)

Nov 184.a člen ZZavar-1 določa prenovljeno matematično formulo za izračun zneska prilagoditve za nestanovitnost netvegane obrestne mere. Ključna novost je uvedba količnika občutljivosti na kreditne razpone, ki omogoča, da je prilagoditev za nestanovitnost netvegane obrestne mere bolj umerjena glede na izpostavljenost posamezne zavarovalnice. Ta količnik meri, ali je občutljivost sredstev zavarovalnice na spremembe kreditnih razponov manjša od občutljivosti njenih obveznosti. Količnik tako upošteva, ali je občutljivost naložb (sredstev) zavarovalnice na spremembe cen tveganja (kreditnih razponov) manjša od občutljivosti njenih obveznosti. Z drugimi besedami, če zavarovalnica vlagala varno in stabilno, je njena občutljivost majhna in njena prilagoditev večja. Sistem tako nagraduje zavarovalnice, ki so previdne in usklajujejo svoje naložbe z obveznostmi.

Formula prav tako podrobneje ureja izračun razpona s popravkom za tveganje, pri čemer določa, da se delež, ki se pripisuje pričakovanim izgubam, zmanjša, če se tržni razponi povečajo, s čimer se zagotovi, da prilagoditev za nestanovitnost netvegane obrestne mere učinkoviteje deluje kot blažilnik v obdobjih finančne stiske.

184.b člen ZZavar-1: makroprilagoditev za nestanovitnost

Novi 184.b člen ZZavar-1 uvaja poseben zaščitni mehanizem, imenovan makroprilagoditev za nestanovitnost. Njegov glavni cilj je preprečiti, da bi se finančne težave ene države v evro območju, t.i. »tveganja okužbe«, prenesle na zavarovalnice po vsej Evropi. Če ena država doživi veliko finančno krizo, na primer, če se obrestne mere za njene državne obveznice nenadoma močno zvišajo, lahko to povzroči težave tudi zavarovalnicam v drugih državah, ki imajo v tej državi naložbe.

Makroprilagoditev deluje kot dodatna varnostna blazina poleg osnovne prilagoditve za nestanovitnost. Sproži se le, ko so kreditni razponi v določeni državi evro območja izjemno visoki v primerjavi s povprečjem. Kreditni razpon si lahko predstavljamo kot "dodatno ceno" ali premijo, ki jo trg zahteva za prevzem tveganja naložbe. Ko je ta cena izjemno visoka, to kaže na resno težavo.

Makroprilagoditev zagotavlja ciljano pomoč v kriznih časih. Zavarovalnicam, ki so izpostavljene krizi v tej državi, ta mehanizem omogoči, da zmanjšajo višino zavarovalno-tehničnih rezervacij. S tem se prepreči, da bi tržni šok neupravičeno poslabšal njihov finančni položaj in jih prisilil v hitro prodajo naložb. Makroprilagoditev torej ščiti finančno stabilnost zavarovalnic in celotno evro območje pred sistemskimi šoki.

184.c člena: specifična prilagoditev

Nov 184.c člen ZZavar-1 uvaja izbirno in nadzorovano možnost, ki zavarovalnici omogoča, da pri izračunu svojih zavarovalno-tehničnih rezervacij uporabi prilagoditev za nestanovitnost, ki je višja od splošne tržne prilagoditve, ki velja za vse. Mehanizem pride v poštev takrat, ko zavarovalnica meni, da je njena lastna izpostavljenost tveganju (npr. ker ima v portfelju nekoliko bolj tvegane dolžniške naložbe) večja, kot kaže povprečna, splošna tržna slika.

Na tem mestu pride do navideznega nasprotja z običajno logiko. Navadno bi morali za bolj tvegane naložbe oblikovati višje rezervacije. Vendar je prilagoditev za nestanovitnost zasnovana kot kompenzacija za tržne šoke in nihanja. Če ima zavarovalnica v portfelju obveznice z višjim razponom tveganja, je ob tržnem šoku teoretično bolj izpostavljena padcu tržne vrednosti sredstev. Regulativa Solventnost II, ki zahteva tržno vrednotenje obveznosti, hkrati priznava, da zavarovalnica te naložbe verjetno drži do dospelosti. Zato ji dovoli, da ta višji lastni razpon tveganja ignorira (s tem, da zviša diskontno stopnjo), in tako zmanjša zahtevano višino rezervacij. Ta višja prilagoditev, ki vodi do nižjih zahtevanih zavarovalnih rezervacij kompenzira padec vrednosti sredstev, ki ga povzročijo tržna nihanja. Na drugi strani pa mora zavarovalnica imeti več solventnostnega kapitala (višja kapitalaska zahteva), s katerim krije kreditno tveganje in morebitna neplačila teh bolj tveganih naložb.

Zavarovalnica mora najprej dobiti dovoljenje Agencije. Dovoljenje dobi le, če izpolnjuje dva pogoja: (1) njen lastni, izračunan razpon tveganja je bil v zadnjem obdobju višji od splošnega, povprečnega razpona

za valuto in (2) ima dovolj kakovostne podatke, da je njen lastni izračun zanesljiv. Če je to izpolnjeno, se specifična prilagoditev določi kot razmerje med njenim lastnim in splošnim razponom, pri čemer je to povečanje omejeno na največ 105 % splošnega razpona, kar preprečuje nerazumno pretiravanje.

Sistem ima vgrajene pomembne varovalke. Zavarovalnica, ki uporablja specifično prilagoditev, ne sme hkrati uporabiti makroprilagoditve iz 184.b člena ZZavar-1. Izbrati mora med enim od dodatkov. Če se splošno tržno tveganje (splošni razpon) v dveh zaporednih četrletjih poveča, mora zavarovalnica takoj prenehati uporabljati svojo specifično prilagoditev. To poskrbi, da se v času, ko se kriza širi, zavarovalnica vrne na varno, splošno in bolj konservativno izračunavanje rezervacij, s čimer se ohranja stabilnost sistema.

Obrazložitev k 42. členu

Z novim 194.a členom ZZavar-1 se prenaša štiriinštirideseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

V regulativi Solventnost II (ki določa kapitalske zahteve za zavarovalnice) velja splošno pravilo, da mora zavarovalnica vrednost svojih udeležb (kapitalskih naložb) v bankah ali drugih finančnih institucijah odšteti od svojega lastnega kapitala. To odštetje služi preprečevanju dvojnega kapitalskega kritja, kjer bi se isti kapital štel hkrati za kritje tveganja v zavarovalnici in v banki/finančni instituciji.

Novi 194.a člen ZZavar-1 uvaja pomembno izjemo, ki Agenciji omogoča, da zavarovalnici odobri, da teh udeležb ne odšteje, kar v praksi pomeni bolj učinkovito uporabo kapitala znotraj finančne skupine.

To odstopanje je možno le pod strogimi pogoji, ki zagotavljajo, da je tveganje ustrezno obvladovano. Prvi pogoj se nanaša na nadzor na ravni skupine. Zavarovalnica in finančna institucija morata pripadati isti skupini, ki je že podvržena konsolidiranemu nadzoru (ali nadzoru finančnih konglomeratov), kar pomeni, da regulator že vidi celotno sliko kapitala. Drugič, Agencija mora presoditi, da ima celotna skupina vzpostavljeno ustrezno integrirano upravljanje in notranji nadzor. Tretjič, naložba zavarovalnice v finančno institucijo mora biti strateške narave, kar pomeni, da ne gre za špekulativno, kratkoročno naložbo, ampak za dolgoročni interes skupine.

Logika te izjeme temelji na predpostavki, da je tveganje dvojnega štetja kapitala že ustrezno rešeno na ravni celotne skupine. Ko so zavarovalnica in banka/finančna institucija del iste skupine in so podvržene konsolidiranemu nadzoru, nadzornik (Agencija in drugi nadzorniki) že vidi celotno sliko finančne moči skupine in njenega kapitala. Ker je celotna skupina zavezana k ustrezni kapitalski ustreznosti, odštevanje udeležbe na ravni posamezne zavarovalnice ni nujno potrebno. S tem, ko se udeležba ne odšteje, se omogoči učinkovitejša alokacija in uporaba kapitala znotraj skupine. Izjema torej služi kot regulativno priznanje, da dobro nadzorovane in strateško povezane skupine potrebujejo bolj prožen pristop k upravljanju kapitala.

Drugi odstavek opredeljuje, kaj točno se šteje za "udeležbo". Sem poleg neposrednih kapitalskih deležev zavarovalnice spadajo tudi različni instrumenti temeljnega in dodatnega kapitala (t.i. Tier 1 in Tier 2 instrumenti), ki jih zavarovalnica drži.

Obrazložitev k 43. členu

S spremembo 203. člena ZZavar-1 se prenaša sedeminštirideseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. 203. člen ZZavar-1 v prvem odstavku določa, da se izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnic izvaja v skladu z različnimi pravnimi viri.

Novela v drugo alinejo prvega odstavka dodaja nاپotilo na akte, ki jih Evropska komisija izda na podlagi sedmega odstavka 105. člena in petega odstavka 105.a člena Direktive 2009/138/ES. Bistvo te spremembe ni v določitvi pooblastil za izdajo aktov (to določa Direktiva), temveč v tem, da zavarovalnice pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala upoštevajo tudi te akte.

Z dopolnjenim naporom ZZavar-1 zagotavlja, da so najsodobnejša pravila Evropske unije vključena v izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnic.

Obrazložitev k 44. členu

S spremembo 210. člena ZZavar-1 se prenaša enainpetdeseti in stopeti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Spremembe v 210. členu ZZavar-1 prinašajo tri ključne spremembe, ki podrobneje urejajo izračun modula tržnega tveganja, še posebej v zvezi z obrestnim tveganjem in izpostavljenostjo do državnih dolgov.

Tretji odstavek se dopolni, da izračun podmodula tveganja obrestne mere vključuje dva pomembna tehnična vidika:

1. podmodul ne odraža tveganja nižje negativne obrestne mere od spodnje meje obrestnih mer, če to mejo določi Evropska komisija. Ta tehnična izjema je namenjena stabilizaciji izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala in preprečuje, da bi zavarovalnice morale imeti kapital za nerealne, izjemno negativne obrestne scenarije. Bistveno je, da ta meja ne vpliva neposredno na izračun zavarovalno tehničnih rezervacij, ki se še naprej določajo na podlagi krivulje netvegane obrestne mere, ki jo objavlja EIOPA;
2. podmodul mora biti v celoti usklajen z ekstrapolacijo obrestnih mer iz 181. člena ZZavar-1, kar zagotavlja konsistentnost med metodologijo izračuna zavarovalno tehničnih rezervacij in metodologijo izračuna kapitalske zahteve.

Z novim četrtem odstavkom se uvaja obveznost postopnega uvajanja sprememb podmodula tveganja obrestne mere, če to določi Evropska komisija v svojih aktih. To določilo je ključno za zagotavljanje gladkega in nepretresljivega prehoda na morebitne nove tehnične standarde. Če Evropska komisija v aktih predpiše postopno uporabo spremenjenih parametrov, so zavarovalnice zavezane, da te spremembe vnašajo postopoma in ne takoj, kar preprečuje nenadna nihanja v izračunu kapitalskih zahtev.

Novi deseti odstavek uvaja začasno izjemo (t.i. "grandfathering") za določene izpostavljenosti do centralnih držav in centralnih bank držav članic EU. Ta izjema velja le za izpostavljenosti, ki so nastale pred 1. januarjem 2023 in so denominirane/financirane v kateri koli EU valuti. Bistvo izjeme je, da se pri izračunu podmodula tveganja kreditnih pribitkov in tržne koncentracije uporabljajo enaki standardni parametri, kot bi se uporabili, če bi bile te izpostavljenosti v domači valuti. Ta izjema dejansko omogoča ugodnejšo kapitalsko obravnavo teh "starih" izpostavljenosti v tuji EU valuti, saj se zanje ne upošteva potencialno višje tveganje, s čimer se omeji retroaktivni učinek strožjih pravil.

Obrazložitev k 45. členu

Z novim 210.a členom ZZavar-1 se prenaša osemindeseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Nov 210.a člen ZZavar-1 uvaja pomemben mehanizem, imenovan dolgoročne kapitalske naložbe, ki zavarovalnicam omogoča, da za določeno podskupino lastniških vrednostnih papirjev uporabijo ugodnejši izračun zahtevanega solventnostnega kapitala. Ta določba je del posodobitve režima Solventnost II in je namenjena spodbujanju dolgoročnega in stabilnega investiranja zavarovalnic v lastniški kapital, s čimer prispevajo k rasti gospodarstva.

Da se določena naložba lahko obravnavala kot dolgoročna kapitalska naložba in s tem kvalificira za ugodnejši kapitalski tretma, mora zavarovalnica izpolniti vrsto strogih pogojev in za to pridobiti dovoljenje Agencije. Ključni pogoji se osredotočajo na dolgoročno zavezo in obvladovanje tveganj. Zavarovalnica

mora imeti politiko, ki potrjuje, da bodo naložbe ohranjene v povprečju več kot pet let, kar zahteva potrditev s strani upravljalnega ali nadzornega organa. Poleg tega mora zavarovalnica ves čas, tudi v stresnih razmerah, dokazati, da se lahko izogne prisilni prodaji teh naložb za obdobje petih let, ter zagotoviti ustrezno razpršenost naložb, omejenih na države EGP ali OECD.

Glavna prednost klasifikacije kot dolgoročna kapitalna naložba je v znižanem kapitalnem faktorju. Medtem ko se za splošne lastniške vrednostne papirje v standardni formuli uporablja bistveno višji šok (običajno 39 odstotni), je kapitalna zahteva za dolgoročne kapitalne naložbe določena z uporabo 22-odstotnega zmanjšanja vrednosti naložb. Ta znižana kapitalna obremenitev bistveno izboljša solventnostno sliko zavarovalnice v zvezi s temi strateškimi naložbami.

Člen vsebuje strog mehanizem za zagotavljanje skladnosti, če zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev, mora nemudoma ukrepati, sicer ji Agencija prepove uporabo ugodnejšega tretmaja za določeno obdobje, kar zagotavlja, da se status dolgoročne kapitalne naložbe uporablja le, dokler so izpolnjeni strogi pogoji.

Obrazložitev k 46. členu

S spremembo se prenaša devetinštirideseti odstavek 1. člena Direktive 2025/1/EU.

Sprememba v tretjem odstavku 212. člena ZZavar-1, ki številko "10" nadomešča s številko "13", se nanaša na povečanje največje dovoljene omejitve za simetrično prilagoditev v podmodulu tveganja lastniških vrednostnih papirjev. Ta prilagoditev je mehanizem v okviru Solventnosti II, zasnovan za stabilizacijo kapitalnih zahtev zavarovalnic. Njen namen je ublažiti vpliv kratkoročnih nihanj na delniških trgih na izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, s čimer se preprečuje, da bi zavarovalnice v ekstremnih tržnih razmerah delovale prociklično.

Pred to novelo je bila simetrična prilagoditev omejena na 10 odstotnih točk. To pomeni, da se je lahko izračunana kapitalna zahteva za tveganje lastniških papirjev povečala ali zmanjšala za največ desetino. S povišanjem te omejitve na 13 odstotnih točk se zakonodaja odziva na potrebo po večji prožnosti.

Ta korekcija se odziva na dejstvo, da v času visokih vrednosti lastniških vrednostnih papirjev, ki se odražajo v močno zvišani solventnosti zavarovalnice, simetrična prilagoditev uravnava z zvišanjem kapitalnega šoka (zahtevani solventnostni kapital). S tem simetrična prilagoditev deluje kot regulatorni vzvod, ki konservativno povečuje zahtevani kapital v dobrih časih. Obratno je v času nizkih vrednosti lastniških vrednostnih papirjev, ko solventnost zavarovalnice pade. Simetrična prilagoditev to uravnava z znižanjem kapitalnega šoka. Znižanje zahtevanega solventnostnega kapitala v kriznih časih omili pritisk na zavarovalnico, saj je njen formalno zahtevani kapital manjši, kar bi ji potencialno lahko pomagalo pri stabilizaciji.

Zvišanje maksimalne omejitve te prilagoditve z 10 odstotnih točk na 13 odstotnih točk povečuje obseg tega uravnavanja. Ta sprememba je regulatorni odziv na pretekle tržne dogodke, ki so pokazali, da je bila prejšnja omejitev prenizka, da bi se regulatorni mehanizem učinkovito odzval na ekstremne tržne deviacije.

Obrazložitev k 47. členu

S sprememba v 213. členu ZZavar-1 se prenaša stoprvi odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju, je mehanizem, ki omogoča zavarovalnicam ugodnejši izračun kapitalne zahteve. Ta pristop je bil zasnovan specifično za zavarovalnice, ki se ukvarjajo z upravljanjem pokojninskih skladov z dolgoročnimi obveznostmi, pri katerih povprečno trajanje presega 12 let. Namesto da bi se uporabljal standardni fiksni kapitalni šok na lastniške papirje (npr. 39% po Solventnost II), je v primeru uporabe tega mehanizma šok umerjen

glede na dejansko trajanje (dolžino) obveznosti. To pomeni, da daljše kot je trajanje, manjši je izračunani kapitalski šok, saj se predpostavlja, da ima zavarovalnica več časa, da izravna tržne padce, kar je praviloma zmanjšalo zahtevani solventnostni kapital. Bistvo tega pristopa je v predpostavki, da zavarovalnica zaradi narave svojih zelo dolgoročnih obveznosti načrtuje in je sposobna držati svoje naložbe (lastniške vrednostne papirje) skozi daljše časovno obdobje.

V kontekstu sprememb je treba poudariti, da so dolgoročne naložbe sedaj obravnavane v okviru širše reforme Solventnosti II. Nov 210.a člen ZZavar-1 uvaja mehanizem, imenovan dolgoročne kapitalske naložbe, ki zavarovalnicam omogoča, da za določeno podskupino lastniških vrednostnih papirjev uporabijo ugodnejši izračun zahtevanega solventnostnega kapitala.

Za uporabo mehanizma, ki temelji na trajanju, treba pridobiti predhodno dovoljenje Agencije, saj mora zavarovalnica dokazati, da je sposobna posedovati lastniške vrednostne papirje skozi izjemno dolgo obdobje in da so njene strategije upravljanja tveganj temu prilagojene (kot določata tretji in četrty odstavek 213. člena). S spremembo se določi končni rok, 30. januar 2027, po katerem se ta ugodnost preneha podeljevati za nove posle. Z določilom, da se ta pristop po roku uporablja samo še za tiste sredstva in obveznosti, za katere je bilo dovoljenje Agencije že odobreno pred tem datumom, se učinkovito »zamrzne« oziroma »grandfatherizira« uporaba obstoječega mehanizma. Ta pristop omogoča ohranjanje ugodnejše kapitalske obravnave zgolj za obstoječe (odobrene) portfelje zavarovalnice.

Posledično zavarovalnice, ki niso uspele pridobiti odobritve za svoje pokojninske portfelje pred omenjenim rokom, tega ugodnejšega izračuna ne bodo smele uporabljati za nove naložbe in obveznosti.

Obrazložitev k 48. členu

S spremembami v 216. členu se prenaša petdeseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Gre za spremembe, ki širijo in natančneje določajo pogoje za uporabo poenostavljenih izračunov zahtevanega solventnostnega kapitala.

Pred spremembo je bil člen splošen in je uporabo poenostavitve vezal zgolj na naravo, obseg in zahtevnost tveganj ter na nesorazmernost uporabe standardiziranega izračuna.

Prvi odstavek ohranja osnovno načelo, da mora uporaba poenostavljenega izračuna biti upravičena z naravo in zahtevnostjo tveganj in da ne sme biti nesorazmerno zahtevana uporaba standardiziranega izračuna. Najpomembnejša novost je uvedba merila, da poenostavljen izračun ne povzroči bistveno napačne navedbe zahtevanega solventnostnega kapitala v primerjavi s standardiziranim izračunom. To regulativno merilo je kritično, saj varuje pred podcenjevanjem tveganja. Edina izjema je, če poenostavljeni izračun dejansko privede do višjega zahtevanega kapitala.

Drugi odstavek je namenjen malim in nekompleksnim zavarovalnicam, ki jim Agencija za zavarovalni nadzor lahko dovoli trajno uporabo poenostavitve. Vendar morajo te zavarovalnice vsaj vsakih pet let dokazati, da je poenostavljen izračun narejen le za manjši delež celotnega zahtevanega solventnostnega kapitala. Posamezen poenostavljen modul tako predstavlja manj kot 2% zahtevanega solventnostnega kapitala. Vsota vseh poenostavljenih modulov pa predstavlja manj kot 10% zahtevanega solventnostnega kapitala.

Tretji odstavek določa pogoje za začasno uporabo poenostavitve za obdobje največ treh let. Uporaba je zavarovalnici dovoljena, če iz izračuna, ki je bil narejen brez poenostavitve (poln standardizirani izračun), izhaja, da poenostavljeni modul ali podmodul tveganja predstavlja manj kot 5% zahtevanega solventnostnega kapitala, in če vsota vseh poenostavljenih modulov ne presega 10% zahtevanega solventnostnega kapitala. Ta možnost omogoča zavarovalnici, da z analizo preteklega polnega izračuna upraviči prihodnjo začasno poenostavljeno uporabo.

Poenostavljeni izračuni zahtevanega solventnostnega kapitala predstavljajo regulativno alternativo kompleksni standardni formuli, ki od zavarovalnic zahteva obsežno kvantifikacijo vseh tveganj (tržno, kreditno, operativno tveganje itd.). Ti izračuni so zasnovani z namenom zmanjšanja administrativnega in aktuarskega bremena, predvsem za manjše in manj kompleksne zavarovalnice, kjer bi polna uporaba standardizirane formule zahtevala nesorazmerno veliko virov. Namesto da bi se izvajale podrobne analize in simulacije tveganj, poenostavljeni izračuni pogosto uporabljajo približne metode, standardizirane faktorje ali grobe ocene, ki temeljijo na visoko konservativnih predpostavkah. Kljub poenostavitvi je ključna zahteva, da morajo biti ti izračuni konservativni, torej ne smejo podcenjevati tveganja in da morajo zagotavljati rezultat, ki ni bistveno napačen v primerjavi z rezultatom po standardni formuli.

Obrazložitev k 49. členu

Sprememba petega odstavka 218. člena ZZavar-1 prenaša dvainpetdeseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Pred spremembo je Agencija lahko po lastni presoji zahtevala poročanje o oceni zahtevanega solventnostnega kapitala po standardni formuli. Ta mehanizem je bil reaktiven in se je sprožil le ob določenem sumu ali potrebi.

Z novo določbo pa poročanje o oceni zahtevanega solventnostnega kapitala, določeni po standardni formuli, postane obvezno in sistematično. Zavarovalnica, ki uporablja notranji model, mora to referenčno oceno posredovati Agenciji vsaki dve leti. Agencija tako dobi ključno referenčno točko, s katero lahko preverja, ali se kompleksni notranji model znatno oddaljuje od standarda, kar bi lahko nakazovalo na potencialno podcenjevanje tveganj ali nepravilno kalibracijo internih modelov.

Ta sprememba, ki uvaja obvezno periodično poročanje, povečuje transparentnost, nadzor in primerljivost kapitalskih zahtev tistih zavarovalnic, ki uporabljajo kompleksnejše metode. Člen hkrati ohranja prožnost nadzornika, saj Agencija še vedno lahko zahteva pogostejše poročanje, če se pojavijo specifični pomisleki glede modela ali če narava tveganj v določenem obdobju to narekuje. Ta določba je ključna za zagotavljanje, da notranji modeli, kljub svoji kompleksnosti, ohranjajo svojo zanesljivost in ustreznost zaščite zavarovalcev.

Obrazložitev k 50. členu

Sprememba v 227. členu ZZavar-1 prenaša triinpetdeseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Nova peti in šesti odstavek 227. člena ZZavar-1 urejata integracijo prilagoditve za nestanovitnost obrestne mere v notranji model zavarovalnice. Prilagoditev za nestanovitnost obrestne mere je pomemben stabilizacijski mehanizem Solventnosti II, ki zmanjšuje tveganje v bilanci stanja, ki izhaja iz kratkoročnih nihanj kreditnega razpona obveznic. Ker notranji modeli omogočajo zavarovalnicam, da uporabljajo lastne metode ocenjevanja tveganj, novi odstavek natančno določa, kako se ta stabilizacijski učinek sme upoštevati v internem modelu.

Peti odstavek določa stroge pogoje, pod katerimi lahko zavarovalnica v svojem notranjem modelu upošteva učinek gibanja kreditnega razpona na prilagoditev za nestanovitnost obrestne mere. Ključni pogoj je, da zavarovalnica ne sme dvojno upoštevati učinka prilagoditve. Če notranji model upošteva splošni učinek gibanj kreditnega razpona na prilagoditev za nestanovitnost obrestne krivulje, ne sme dodatno uporabiti nobenega od specifičnih ali makro stabilizacijskih mehanizmov, kot sta specifična prilagoditev valutnega razmika (184.c člen ZZavar-1) ali makro prilagoditev za nestanovitnost krivulje obrestne mere za euro (184.b člen ZZavar-1). S tem se prepreči pretirano zniževanje kapitalskih zahtev.

Peti odstavek uvaja tudi dvojno merilo, ki deluje kot spodnja meja za zahtevani solventnostni kapital, izračunan z notranjim modelom. Zahteva, da izračunani zahtevani solventnostni kapital z notranjim modelom ne sme biti nižji od dveh teoretičnih referenčnih izračunov. Prvi referenčni izračun se izvede ob upoštevanju učinka gibanj kreditnega razpona na prilagoditev za nestanovitnost krivulje obrestne

mere, pri čemer se uporabi metodologija EIOPA (ki temelji na splošnem, industrijskem referenčnem portfelju). Drugi referenčni izračun uporablja isto metodologijo EIOPA, vendar upošteva sredstva konkretne zavarovalnice in ne celotnega industrijskega portfelja. S to dvojno primerjavo se zagotavlja, da je notranji model, kljub lastnim predpostavkam, vedno v mejah konservativne in primerljive ocene.

Šesti odstavek opredeli, kateri portfelj mora zavarovalnica upoštevati v drugem teoretičnem izračunu. Sredstva, ki se upoštevajo pri izračunu kreditnega razpona na prilagoditev za nestanovitnost krivulje obrestne mere za dano valuto, so sredstva, ki so denominirana v tej valuti in so namenjena kritju najboljše ocene zavarovalnih obveznosti. S tem se zagotovi, da zavarovalnica v izračunu upošteva le tista sredstva, ki so funkcionalno povezana z obveznostmi.

Obrazložitev k 51. členu

S spremembami 236. člena ZZavar-1 se prenaša štiriinpetdeseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Gre za razširitev načela preudarne osebe (Prudent Person Principle) v Solventnosti II in v slovenskem ZZavar-1.

Spremembe v 236. členu ZZavar-1 pomenijo pomemben premik v smeri širjenja naložbene odgovornosti zavarovalnic. Do sedaj se je 236. člen ZZavar-1 osredotočal predvsem na klasična finančna načela (varnost, likvidnost, donosnost) in obvladovanje tveganj znotraj zavarovalnice. Nova določila pa to načelo preudarne osebe razširjajo na makroekonomsko raven in na vidike trajnostnosti.

Novi četrti odstavek zavarovalnicam nalaga, da pri oblikovanju svoje naložbene strategije obvezno upoštevajo dva ključna zunanja dejavnika. Prvi je upoštevanje možnega makroekonomskega razvoja in razvoja na finančnih trgih (t.j. širša slika tveganja). Drugi, in bistveno nov, je upoštevanje učinkov tveganj glede trajnostnosti na same naložbe ter dolgoročni vpliv lastnih naložbenih odločitev na dejavnike trajnostnosti. To pomeni, da morajo zavarovalnice upoštevati ne le, kako podnebne spremembe ali socialni dejavniki vplivajo na vrednost njihovih naložb (tveganje za podjetje), temveč tudi, kako njihove naložbe vplivajo na trajnostnost (vpliv podjetja).

Peti odstavek uvaja makrobonitetni vidik nadzora. Zavarovalnica mora na zahtevo Agencije oceniti, v kolikšni meri lahko njena naložbena strategija vpliva na makroekonomski razvoj in dogajanje na finančnih trgih, in ali se lahko celo spremeni v vir sistemskega tveganja. Ta določba premika fokus zavarovalnice od zgolj zaščite lastne solventnosti k preprečevanju negativnih učinkov na celoten finančni sistem. To omogoča Agenciji, da posreduje pri naložbenih odločitvah, ki bi lahko predstavljale tveganje za stabilnost trga, na primer v primeru prevelike koncentracije v določenem razredu sredstev.

Šesti odstavek zagotavlja racionalizacijo in izognitev podvajanju poročanja v skupini, saj Agencija lahko upošteva, ali oceno makrobonitetnih vplivov že izvaja nadrejena družba s sedežem v EU.

Sedmi odstavek pa zagotavlja pravno jasnost s pojasnilom, da imajo pojmi kot so makroekonomski razvoj in makrobonitetni pomisleki enak pomen kot v 156. členu ZZavar-1, ki ureja ORSA. Celotna sprememba tako ne le širi obseg naložbene strategije, temveč tudi integrira vpliv zavarovalnic na trajnostnost in finančno stabilnost, s čimer se zavezanost k načelu preudarne osebe dvigne na višjo, družbeno in sistemsko raven.

Obrazložitev k 52. členu

Novi 247.a člen ZZavar-1 prenaša šestinpetdeseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Člen določa obvezno ukrepanje Agencije takoj, ko pride do poslabšanja finančnega položaja zavarovalnice, ne glede na to, ali je kršitev kapitalskih zahtev že nastopila. Temeljno načelo prvega odstavka je, da morajo biti sprejeti ukrepi sorazmerni s tveganjem in pomembnostjo poslabšanja.

Drugi odstavek določa konkreten nabor ukrepov, ki jih Agencija zahteva od zavarovalnice, pri čemer se velik poudarek daje načrtom sanacije in reševanja. Če zavarovalnica že ima preventivni načrt sanacije

(ki je obvezen po zakonu, ki ureja sanacijo in reševanje), mora posodobiti ta načrt, če se dejanske okoliščine razlikujejo od vnaprej predvidenih. Posledično mora nato sprejeti ukrepe iz tega posodobljenega načrta. Če zavarovalnica sanacijskega načrta nima, mora hitro ugotoviti vzroke za neskladnost ali verjetno neskladnost ter opredeliti jasne ukrepe in časovni okvir za ponovno izpolnitev regulativnih zahtev.

Najpomembnejši ukrep prinaša nova točka 4. drugega odstavka, in sicer možnost začasne ustavitve ali omejitve variabilnih prejemkov (npr. bonusi), izplačil (dividend) iz naslova instrumentov lastnih virov sredstev, ali odkup postavk lastnih virov sredstev. Ta ukrep je namenjen hitremu zadrževanju in krepitvi kapitala zavarovalnice v krizni situaciji, saj omeji odliv sredstev in zagotovi, da se razpoložljivi kapital uporabi izključno za sanacijo in izpolnitev regulativnih zahtev. S tem se bistveno izboljšuje sposobnost Agencije za preventivno in pravočasno intervencijo.

Obrazložitev k 53. členu

Spremembe v 250. členu ZZavar-1 prenašajo osemindeset odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Zahtevani minimalni kapital predstavlja najnižjo mejo, pod katero je solventnost zavarovalnice neposredno ogrožena.

Novi drugi odstavek določa, da se obveznost obveščanja Agencije o neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom uporablja ne glede na to, ali je neskladnost ugotovljena na uradni datum izračuna in poročanja ali med tema datumoma. Nova določba poudarja, da je dolžnost zavarovalnice, da takoj ukrepa in poroča, če se neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ali tveganje zanjo ugotovi kadarkoli v letu.

Sprememba dosedanjega petega odstavka (ki postane šesti odstavek) zadeva ukrepe Agencije. Do sedaj je Agencija imela pravico prepovedati razpolaganje s sredstvi takoj ob ugotovitvi kršitve zahtevanega minimalnega kapitala. Nova določba pa ta ukrep veže na začetek postopka likvidacije. Če se v dveh mesecih po prejemu obvestila o neizpolnjevanju zahtevanega minimalnega kapitala ne začne postopek likvidacije, lahko Agencija zavarovalnici prepove ali omeji razpolaganje s sredstvi. S tem se jasno loči med obveznim ukrepanjem v dveh mesecih (odprava kršitve/likvidacija) in možnostjo Agencije, da intervenira z omejitvijo sredstev, če se likvidacija ne sproži. O tem ukrepu mora Agencija nemudoma obvestiti nadzorne organe v državah članicah EU.

Novi sedmi odstavek vzpostavlja mehanizem za učinkovito čezmejno sodelovanje pri kriznem upravljanju. Ključna sprememba v primerjavi s starim členom je obveznost Agencije, da na zahtevo nadzornega organa iz druge države članice EU sprejme enake ukrepe glede prepovedi ali omejitve razpolaganja s sredstvi kot matični nadzornik.

Obrazložitev k 54. členu

Sprememba prvega odstavka 251. člena ZZavar-1, ki besedo »prvega« nadomešča z besedo »četrtga«, je izključno tehnična uskladitev, ki izhaja iz predhodnih, obsežnejših sprememb 250. člena ZZavar-1.

Obrazložitev k 55. členu

Za 252. členom ZZavar-1 se doda novo poglavje 4.a z naslovom »MAKROBONITETNA ORODJA« in novi 252.a do 252.č členi ZZavar-1. Gre za prenos enainšestdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi členi ZZavar-1 uvajajo okvir za makrobonitetni nadzor in upravljanje likvidnostnega tveganja v sektorju zavarovalništva. Cilj teh določb je okrepiti odpornost zavarovalnic na makro ravni, preprečiti

kopičenje sistemskega tveganja ter zagotoviti finančno stabilnost, zlasti v času izjemnih tržnih pretresov. Celotno novo poglavje ureja nova makrobonitetna orodja in pooblastila Agencije v zvezi z likvidnostnim tveganjem in sektorskimi pretresi.

252.a člen ZZavar-1

Prvi odstavek člena določa, da mora zavarovalnica pripraviti in redno posodabljati načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja. Ta načrt mora vključevati analizo kratkoročne likvidnosti in predvidene vhodne ter izhodne denarne tokove sredstev in obveznosti zavarovalnice. Načrt služi kot ključen instrument za prepoznavanje in obvladovanje morebitnih likvidnostnih težav. Agencija lahko zahteva tudi razširitev analize na srednjeročno in dolgoročno likvidnost.

Drugi odstavek predpisuje, da mora zavarovalnica ta načrt predložiti Agenciji ob pripravi in vsaki posodobitvi, s čimer se Agenciji omogoči učinkovit nadzor nad likvidnostnim položajem zavarovalnice.

Tretji odstavek uvaja sorazmernost, saj določa izjeme od obveznosti priprave načrta. Tega načrta ni treba pripraviti zavarovalnicam, ki so razvrščene kot male in nekompleksne, ter tistim zavarovalnicam, ki so pridobile odobritev Agencije v skladu z 8.č členom ZZavar-1.

Četrti odstavek obravnava primere, ko zavarovalnica uporablja uskladitveno prilagoditev (182. člen ZZavar-1) ali prilagoditev za nestanovitnost (184. člen ZZavar-1) krivulje netvegane obrestne mere. V teh primerih se načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja lahko združi z likvidnostnim načrtom iz tretjega odstavka 154. člena ZZavar-1, kar poenostavlja poročanje in zmanjšuje administrativno breme.

252.b člen ZZavar-1

Prvi in drugi odstavek 252.b člena ZZavar-1 urejata splošna nadzorna pooblastila Agencije v primeru ugotovljenih likvidnostnih tveganj. Agencija v okviru rednega nadzora spremlja likvidnostni položaj zavarovalnice. Če ugotovi pomembna tveganja in zavarovalnica ne sprejme ustreznih ukrepov, lahko Agencija zahteva okrepitev likvidnostnega položaja v roku, ki ne sme biti daljši od šest mesecev.

Tretji odstavek določa sklop izrednih makrobonitetnih ukrepov, ki jih Agencija lahko izvede za največ tri mesece, če se zavarovalnica sooča s pomembnimi likvidnostnimi tveganji, ki bi lahko ogrozila zavarovance ali stabilnost finančnega sistema. Ti ukrepi so omejitve ali začasna ustavitve izplačil (dividend, odkupne vrednosti polic, itd.). Cilj ukrepov je preprečiti nenadzorovane odlive sredstev in ohraniti likvidnost.

Četrti odstavek omogoča podaljšanje ali skrajšanje obdobja izvajanja ukrepov iz tretjega odstavka glede na prisotnost oziroma odpravo razlogov.

Peti odstavek zahteva, da Agencija pri sprejemanju ukrepov upošteva načelo sorazmernosti in svoje ugotovitve iz nadzornih postopkov, zlasti v prihodnost usmerjene ORSA.

Šesti odstavek obravnava najstrožji ukrep iz 5. točke tretjega odstavka, začasno ukinitve pravic do izplačila odkupne vrednosti. Agencija ga lahko izvede le v izjemnih okoliščinah, ki vplivajo na celoten trg in le kot skrajni ukrep, kadar je to v skupnem interesu zavarovancev. Pri tem mora Agencija upoštevati čezmejne učinke in javno objaviti razloge za ukrep.

Sedmi odstavek določa, da morajo biti v času izvajanja ukrepa začasne ukinitve pravic do izplačila odkupne vrednosti hkrati v veljavi tudi vsi drugi ukrepi iz 1. do 4. točke tretjega odstavka. Ti drugi ukrepi se lahko odpravijo šele po odpravi ukrepa ukinitve pravic do izplačila odkupne vrednosti.

Osmi in deveti odstavek urejata obveznost poročanja in posvetovanja. Agencija mora poročati EIOPA o pomembnih likvidnostnih tveganjih in se mora pred izvedbo ukrepov posvetovati z Banko Slovenije in Agencijo za trg vrednostnih papirjev, da oceni vpliv ukrepov na finančno stabilnost.

252.c člen ZZavar-1

Prvi odstavek določa pooblastila Agencije za sprejemanje ukrepov za ohranitev finančnega položaja zavarovalnice med izjemnimi pretresi na ravni finančnega sektorja. Ti ukrepi so namenjeni zavarovalnicam z ranljivim profilom tveganja in vključujejo omejitve izplačil dividend, lastnih delnic in variabilnih prejemkov, podobno kot v 252.b členu ZZavar-1, vendar so sproženi zaradi splošnih sektorskih pretresov in ne le zaradi individualnih tveganj zavarovalnice.

Drugi odstavek Agenciji omogoča, da v času pretresov omeji transakcije znotraj skupine, če je ogrožena solventnost ali likvidnost skupine ali ene od nadzorovanih finančnih družb. Agencija se mora pri tem posvetovati z nadzornikom na ravni skupine.

Tretji odstavek določa obvezno obveščanje in vključitev Banke Slovenije in Agencije za trg vrednostnih papirjev v ocenjevanje izjemnih sektorskih pretresov, kar je ključno za usklajenost makrobonitetnega nadzora.

Četrty odstavek Agenciji nalaga upoštevanje sorazmernosti, dovoljenih mej tveganja (pragovi tveganja) in ugotovitev iz postopka nadzora in ORSA pri odločanju o izvedbi ukrepov.

Peti odstavek določa, da ukrepi trajajo le, dokler so prisotni razlogi, in zahteva, da Agencija preverja izvajanje ukrepov vsake tri mesece ter jih odpravi takoj, ko razlogi izginejo.

Šesti odstavek določa, da se definicija izjemnih pretresov na ravni finančnega sektorja določi v regulatornih tehničnih standardih Evropske komisije, ki se sprejmejo na podlagi 144.c člena Direktive 2009/138/ES.

252.č člen ZZavar-1

Člen določa, da mora Agencija pri izvedbi makrobonitetnih ukrepov upoštevati tehnične standarde, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 144.d člena Direktive 2009/138/ES.

Navedeni makrobonitetni ukrepi vključujejo tri glavne točke: izvedbo dodatnih makrobonitetnih analiz v skladu s petim odstavkom 156. člena ZZavar-1, vključitev makrobonitetnih vidikov v odločitve glede naložb iz petega odstavka 236. člena ZZavar-1 in pripravo ter vzdrževanje načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajema analizo srednje in dolgoročne likvidnosti, v skladu z drugim odstavkom 252.a člena ZZavar-1. Ta člen tako Agenciji daje podlago za celovit makrobonitetni pristop.

Obrazložitev k 56. členu

S predlagano dopolnitvijo 258. člena ZZavar-1 se v slovenski pravni red prenaša šestindvajseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU. Namen te določbe je izboljšati zanesljivost in verodostojnost javnih informacij o finančnem položaju in solventnosti zavarovalnic. To doseže z uvedbo obvezne dodatne revizije ključnega dokumenta, poročila o solventnosti in finančnem položaju.

Trenutni 258. člen ZZavar-1 že določa obveznost revizijske družbe, da opravi dodatni revizijski pregled in izda poročilo za letno poročilo zavarovalnice. Revizijski pregled poročila o solventnosti in finančnem položaju je bil do sedaj zahtevan za vse zavarovalnice in je podrobneje urejen v sklepu Agencije, ki ureja dodatni revizijski pregled. Novi drugi odstavek zdaj določa, da se mora zagotoviti dodatna revizija, ki se nanaša:

- na poročilo o solventnosti in finančnem položaju iz 261. člena ZZavar-1 (na individualni ravni zavarovalnice) ali,
- če je zavarovalnica podrejena družba v skupini in skupina pripravlja skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju, na tisti del skupnega poročila o solventnosti in finančnem položaju iz 2. točke drugega odstavka 403. člena ZZavar-1, ki se nanaša na to podrejeno zavarovalnico.

Dodatek novega drugega odstavka v 258. členu ZZavar-1 povzroči, da se vsi obstoječi odstavki od drugega do šestega preštevilčijo in postanejo novi tretji do sedmi odstavek.

Obrazložitev k 57. členu

Obsežna sprememba 261. člena ZZavar-1 predstavlja pomemben del prenosa določb Direktive 2025/2/EU. Prenaša petindvajseti, enainpetdeseti in stodrugy odstavek. Njen glavni namen je modernizacija in izboljšanje uporabnosti poročila o solventnosti in finančnem položaju, s poudarkom na dostopnosti, sorazmernosti in vključitvi novih tveganj.

Najpomembnejša novost je zahteva po razdelitvi poročila o solventnosti in finančnem položaju na dva ločena, a hkrati objavljena dela. Ta segmentacija služi izboljšanju dostopnosti in je usmerjena na specifične uporabnike. Prvi del (nov tretji odstavek) je poenostavljen in namenjen zavarovancem, zavarovalcem in upravičencem (širši javnosti). Vsebuje kratek in razumljiv povzetek poslovanja, tveganj in kapitala. Drugi del (četrti odstavek) pa je namenjen tržnim strokovnjakom (analitikom, bonitetnim agencijam, regulatorjem) in vključuje podrobne tehnične in kvantitativne informacije. S to delitvijo se zavarovalnica izogne obremenjevanju laikov s preveč tehničnimi podrobnostmi, hkrati pa zagotavlja strokovnjakom vse potrebne podatke. Pozavarovalnice so iz splošne obveznosti objave prvega dela poročila izvzete.

Ureditev bistveno krepi načelo sorazmernosti, kar prinaša zmanjšanje administrativnih zahtev za manjše subjekte. Male in nekompleksne zavarovalnice so deležne največje poenostavitve, saj lahko namesto letne objave celotnega poročila v drugem delu poročila objavljajo le kvantitativne podatke, celovito poročilo pa morajo razkriti vsaka tri leta. Nadaljnje pomembne izjeme veljajo za lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice. Ti subjekti so oproščeni razkritja prvega dela poročila. V drugem delu pa imajo zmanjšane obveznosti, pod pogojem, da so njihovi posli omejeni na skupino in ne vključujejo obveznih zavarovanj odgovornosti do tretjih oseb.

Spremenjeni člen uvaja pomemben premik v poročanju, s tem da vključuje tveganja glede trajnostnosti (ESG tveganja). Tako v prvem kot v drugem delu poročila je zdaj obvezno opisati tveganja v zvezi s trajnostnostjo. Poleg tega se zahteva razkritje, ali je zavarovalnica glede na oceno pomembnosti (iz 165.a člena ZZavar-1) pomembno izpostavljena tveganjem podnebnih sprememb, ter opis ukrepov, ki jih je sprejela za obvladovanje teh tveganj.

V drugem delu poročila se zahteva podrobnejša razkritja v zvezi z upravljanjem kapitala in vrednotenjem, kar povečuje preglednost metodologij. V zvezi z vrednotenjem se za zavarovalnice, ki uporabljajo kompleksne mehanizme, kot sta uskladitvena prilagoditev ali prilagoditev za nestanovitnost, zahteva podrobnejši opis osnov, metod in kvantitativna opredelitev učinka teh prilagoditev na finančno stanje zavarovalnice.

Razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala mora ločeno prikazati zahtevani solventnostni kapital, izračunan s standardno formulo ali notranjim modelom, ter morebitni kapitalski dodatek. Vključiti je treba tudi utemeljitev uporabe specifičnih parametrov.

Za zavarovalnice, ki so pomembne za stabilnost finančnih sistemov v EU, so predpisani dodatni podatki o občutljivosti na tveganja.

V poročilu je sedaj obvezno razkriti učinek uporabe prehodnega mehanizma za ekstrapolacijo obrestne mere in v primeru uporabe postopnega uvajanja spremembe podmodula obrestne mere tudi kvantitativno opredelitev učinka postopnega uvajanja.

Obrazložitev k 58. členu

Sprememba tretjega odstavka 262. člena ZZavar-1 predstavlja prenos osemindvajsetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU. 262. člen ZZavar-1 določa, da lahko zavarovalnica v izjemnih primerih (npr. zaradi varovanja konkurenčnih prednosti ali poslovne skrivnosti) opusti razkritje določenih informacij v poročilu o solventnosti in finančnem položaju, seveda z dovoljenjem Agencije. Spremenjeni tretji odstavek pa definira informacije, ki jih zavarovalnica ne sme opustiti pod nobenim pogojem.

Zaradi celovite spremembe strukture 261. člena ZZavar-1 je treba posodobiti navedeni tretji odstavek 262. člena ZZavar-1. Spremenjen tretji odstavek določa, da opustitev razkritja ni mogoča za tri ključne sklope, ki v novem strukturiranem poročilu predstavljajo minimalno zahtevano transparentnost:

- ne sme se opustiti kratkega opisa upravljanja kapitala in profila tveganj iz prvega, poenostavljenega dela poročila o solventnosti in finančnem položaju (2. točka tretjega odstavka 261. člena ZZavar-1). Ta zahteva izrecno vključuje tudi razkritje tveganj glede trajnostnosti (ESG tveganja);
- ne sme se opustiti podrobnega opis upravljanja kapitala in tveganj (4. točka četrtega odstavka 261. člena ZZavar-1), ki vključuje strukturo lastnih virov sredstev, zneske zahtevanega solventnostnega kapitala in minimalnega kapitala;
- ne sme se opustiti razkritja, ali je zavarovalnica pomembno izpostavljena tveganjem podnebnih sprememb (5. točka četrtega odstavka 261. člena ZZavar-1) in ukrepov, ki so bili sprejeti.

Sprememba določa, da je javni interes po poznavanju ključnih podatkov o stabilnosti zavarovalnice, vključno z novimi tveganji, kot so podnebna tveganja, pomembnejši od morebitnih konkurenčnih prednosti, ki bi jih zavarovalnica s tajnostjo pridobila. To krepi disciplino, saj morajo biti najpomembnejše številke in informacije o tveganjih vedno dostopne javnosti.

Obrazložitev k 59. členu

S spremembo v 277. členu ZZavar-1 se prenaša sedemnajsti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Sprememba, ki se nanaša na 1. točko četrtega odstavka 277. člena ZZavar-1 (namen in obseg nadzora), razširja obseg nadzora Agencije. Do sedaj je ta točka določala pregled sistema upravljanja, vključno z ORSA. S predlogom zakona pa se za besedilom »vključno z« doda nova komponenta: »zahtevami glede oseb, ki vodijo zavarovalnico ali so nosilci ključnih funkcij, ter«. Ta dodatek poudarja, da je ugotavljanje ustreznosti in zanesljivosti (t. i. fit and proper kriteriji) vodstva in ključnega kadra ključni del nadzornega procesa, usmerjenega k tveganjem zavarovalnice.

Ta dopolnitev torej pomeni, da Agencija ne bo preverjala zgolj formalne ustreznosti procesov in dokumentov sistema upravljanja zavarovalnice, temveč se mora pri pregledu obvezno osredotočiti na kadrovske kakovost. To vključuje uprave, nadzorne svete ter osebe, ki so nosilci ključnih funkcij (npr. funkcija obvladovanja tveganj, notranja revizija, aktuarstvo in skladnost). S tem se nadzorni postopek iz post-faktuma preusmeri v bolj preventiven in proaktiven pristop, saj slabo vodenje predstavlja eno največjih tveganj za stabilnost zavarovalnice. S tem se utrjuje nadzorna podlaga za ukrepanje v primeru, da vodstvo ali ključni kadri ne izpolnjujejo pričakovanih standardov etike, strokovnosti in integritete.

Obrazložitev k 60. členu

S spremembo v 278. členu ZZavar-1 se prenaša petnajsti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Odprava besedila »na zahtevo« v prvem odstavku ima ključen pomen za dinamiko poročanja zavarovalnic. Prejšnja dikcija je določala, da mora zavarovalnica podatke predložiti le po aktivni zahtevi Agencije. Z izpustom teh besed se poročanje postavlja na načelo stalne in obvezne predložitve podatkov, ki so potrebni za nadzor, brez da bi Agencija morala vsakokrat posebej sprožiti zahtevo. To omogoča bolj neprekinjeno in avtomatizirano spremljanje poslovanja zavarovalnice.

V drugem odstavku je pooblastilo Agenciji, da izda podrobnejši predpis, ki bo določil vrsto, obseg in obliko podatkov, ki jih mora zavarovalnica poročati v vnaprej določenih obdobjih, ob naprej določenih dogodkih ali v času poizvedb v zavarovalnici. Brez teh natančnih pravil bi bili podatki lahko neprimerljivi, nepopolni ali neustrezni za učinkovit nadzor.

Najpomembnejša operativna sprememba je dodajanje novega sedmega odstavka, ki spreminja frekvenco poročanja rednega poročila nadzorniku. To poročilo mora vsebovati ključne informacije o

poslovanju, uspešnosti, sistemu upravljanja, profilu tveganj, vrednotenju za potrebe solventnosti in upravljanju kapitala. Zavarovalnice so dolžne pripraviti redno poročilo na vsake tri leta. Hkrati se uvaja fleksibilnost. Mali in nekompleksni zavarovalnici ali zavarovalnici, ki je pridobila dovoljenje iz 8.č člena tega zakona, se obdobje za redno poročilo podaljša do petih let. Agencija lahko od kompleksnejših zavarovalnic zahteva pogostejše poročanje. Ta določba je neposredna posledica načela sorazmernosti, saj redno poročilo nadomešča nekatere dosedanje poročevalske obveznosti.

Obrazložitev k 61. členu

Z novima 278.a in 278.b členoma ZZavar-1 se prenaša šestnajsti in stodrugy odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

278.a člen ZZavar-1 - roki za poročanje

Novi 278.a člen ZZavar-1 natančno določa obvezne roke za redno predložitev nadzornih podatkov in poročil Agenciji, s čimer zagotavlja pravočasnost poročanja za učinkovit nadzor.

Prva dva odstavka določata roke za predložitev rednih letnih in četrtnih podatkov. Ti podatki, ki so opredeljeni v prvem do šestem odstavku 278. člena ZZavar-1 (tj. podatki za oceno sistema upravljanja, tveganj in kapitala), morajo biti predloženi letno v 16 tednih po koncu poslovnega leta in četrtno v petih tednih po koncu četrtnetja. S tem se postavlja jasen in zavezujoč koledar za zavarovalnice, ki je nujen za sistemsko spremljanje njihove finančne stabilnosti in ustreznosti.

Tretji odstavek obravnava rok za predložitev rednega poročila, ki je podrobno opredeljeno v sedmem odstavku 278. člena ZZavar-1. To obsežno poročilo, ki ga zavarovalnice praviloma posredujejo na vsaka tri leta (razen izjem), mora biti predloženo v 18 tednih po koncu poslovnega leta. Rok je nekoliko daljši od roka za redne letne podatke, saj je priprava celovitega rednega poročila, ki zajema poslovanje, sistem upravljanja, profil tveganj in upravljanje kapitala, časovno zahtevnejša.

Zadnji, četrti odstavek, uvaja mehanizem prožnosti v izrednih razmerah. Ta določba omogoča, da se v primeru izrednih okoliščin (npr. finančne krize, pandemije) roki za poročanje podaljšajo. To se zgodi na podlagi akta Evropske komisije, kar zagotavlja usklajeno odzivanje vseh držav članic EU v primeru sistemskih šokov.

278.b člen - izvetja in omejitve pri nadzornem poročanju

278.b člen ZZavar-1 uvaja načelo sorazmernosti pri obveznostih poročanja in določa izjeme in omejitve za zmanjšanje administrativnega bremena, zlasti za manjše in manj kompleksne zavarovalnice.

Prvi odstavek Agencijo zavezuje, da pri določanju pogostosti in podrobnosti poročanja vedno upošteva naravo, obseg in zahtevnost tveganj zavarovalnice. Načelo sorazmernosti je vodilno načelo pri vseh odločitvah glede izvetij.

Drugi in tretji odstavek obravnavata možnost zmanjšanja četrtnega poročanja (tj. poročanje za obdobja, krajša od enega leta). Agencija lahko zmanjša zahteve za poročanje, če bi to predstavljalo preveliko breme glede na vrsto tveganj zavarovalnice, vendar le pod pogojem, da se ti ključni podatki poročajo vsaj enkrat letno. Ta omejitev pa je dodatno omejena z omejitvijo tržnega deleža, saj se to zmanjšanje lahko dovoli samo zavarovalnicam, ki skupaj ne presegajo 20 % tržnega deleža v Sloveniji. Ta "prag 20%" zagotavlja, da Agencija ne ogrozi nadzora nad večino trga in ohranja podatkovno celovitost.

Peti in šesti odstavek določata splošno možnost izvetja iz poročanja po posameznih postavkah. Agencija lahko zavarovalnico izvzame iz poročanja po posameznih postavkah (ne pa iz celotnega poročanja), če bi bilo to preveliko breme in če podatki niso potrebni za učinkovit nadzor. Bistveno je, da morajo biti ti podatki kljub izvetju na voljo Agenciji na zahtevo, izvetje pa ne sme ogroziti stabilnosti finančnih sistemov EU. Tudi v tem primeru velja omejitev 20 % tržnega deleža, da se izvetja uporabljajo

le za manjše igralce, ki ne predstavljajo sistemskega tveganja. Agencija daje pri izvzetjih prednost malim in nekompleksnim zavarovalnicam.

Osmi odstavek specifično obravnava lastne zavarovalnice in pozavarovalnice (captive insurance/reinsurance undertakings). Zaradi njihove specifične narave (pokrivanje tveganj znotraj lastne skupine) in omejenega izpostavljanja javnosti, lahko Agencija te subjekte izvzame iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah za obdobja, krajša od enega leta. To je možno le, če so zavarovanci večinoma družbe v skupini in če obveznosti ne vključujejo obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

Deveti in deseti odstavek določata merila, ki jih Agencija upošteva pri oceni prevelikega bremena poročanja za namen drugega in petega odstavka 278.b člena ZZavar-1. Pri malih in nekompleksnih zavarovalnicah so merila manj številčna in se osredotočajo predvsem na tržna tveganja in koncentracijo tveganj. Pri vseh ostalih zavarovalnicah pa je seznam meril širši in podrobnejši, vključuje pa tudi obseg premij, nestanovitnost odškodnin, primernost sistema upravljanja in višino kapitala. Ta merila zagotavljajo, da je odločitev Agencije o zmanjšanju ali izvzetju vedno objektivna in utemeljena na profilu tveganja zavarovalnice.

Obrazložitev k 62. členu

Prvi del spremembe, ki pravi, da "V 284. členu postane besedilo prvega odstavka besedilo člena", pomeni, da je edina vsebina, ki ostane v 284. členu ZZavar-1, prvotni prvi odstavek. Ta odstavek določa, da Agencija za namen statistične obdelave podatkov predpiše zbiranje specifičnih podatkov o številu zavarovanj, premijah, škodah in podobno. S to spremembo je 284. člen ZZavar-1 poslej izključno namenjen urejanju statističnega poročanja, ki je ločeno od širšega okvira nadzornega poročanja v okviru Solventnosti II.

Drugi del spremembe "Dosedanji drugi do deseti odstavek se črtajo" črta obsežne določbe, ki so urejale načelo sorazmernosti pri rednem nadzornem poročanju. Ti črtani odstavki so preneseni v nov 278.b člen ZZavar-1.

Prenos določb v nov 278.b člen izboljša sistematičnost ZZavar-1. Ta novi člen je tako logično umeščen v poglavje, ki ureja nadzorno poročanje po Solventnosti II, medtem ko 284. člen ZZavar-1 ostaja namenjen ločenemu, statističnemu poročanju.

Obrazložitev k 63. členu

Dosedanji drugi odstavek 291. člena ZZavar-1 je določal sorazmerno ohlapno obveznost, da si Agencija "prizadeva upoštevati" smernice in priporočila EIOPA in navede razloge za njihovo neupoštevanje. Novi drugi odstavek to obveznost bistveno zaostre in formalizira. Agencija po novem s sklepom odloči o uporabi smernic. Sklep je formalni upravni akt, ki se objavi v Uradnem listu RS. S tem se odločitev o prenosu ali neuporabi smernic prelevi v zavezujočo za subjekte nadzora in postane javna.

Pomembna novost je, da mora Agencija, če ugotovi, da uporaba posameznih smernic ali priporočil "ni primerna", to v sklepu utemeljiti. Uporaba izraza "ni primerna" je širša od prejšnjega "neupoštevanje" in zajema primere, ko smernica zaradi specifičnosti slovenskega trga, zakonskih določb ali neskladnosti z načelom sorazmernosti ni ustrezna za nadzorovane subjekte. S tem se povečuje odgovornost Agencije, da aktivno in javno ovrednoti relevantnost evropskih aktov.

Dikcija in rešitev sledita ureditvi v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, kar zagotavlja sistemsko usklajenost znotraj slovenskega finančnega nadzora.

Obrazložitev k 64. členu

Gre za prenos osemnajstega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Prva sprememba 309. člena ZZavar-1, ki črta besedilo: "lahko z odredbo, ki navaja razloge za to," iz tretjega odstavka, je namenjena poenostavitvi. Oblika in vsebina pravnega akta, vključno z obveznostjo navedbe razlogov za določitev kapitalskega dodatka, je že celovito in splošno urejena v poglavju ZZavar-1, ki določa postopke Agencije.

Dodatek nove 5. točke v tretjem odstavku 309. člena ZZavar-1 razširja seznam situacij, v katerih sme Agencija zavarovalnici določiti kapitalski dodatek. Ta točka se nanaša na zavarovalnice, ki uporabljajo prehodne ukrepe za lastna sredstva ali tehnične rezervacije (člena 639 in 640 ZZavar-1). Jedro točke je v tem, da če zavarovalnica brez uporabe prehodnih ukrepov ne bi izpolnjevala zahtevanega solventnostnega kapitala in Agenciji ni predložila ustreznega načrta postopnega uvajanja prehodnih ukrepov ali letnega poročila o tem (v skladu s 641. členom ZZavar-1), bi se to štelo za tveganje, ki upravičuje kapitalski dodatek. Cilj te določbe je zagotoviti, da zavarovalnice, ki se zanašajo na časovno omejene prehodne olajšave (ki so bile podaljšane), tudi dejansko aktivno upravljajo svojo kapitalsko pozicijo in sledijo predpisani poti do polne izpolnitve kapitalskih zahtev, s čimer se prepreči pasivno odlašanje z odpravljanjem kapitalskih pomanjkljivosti.

Zadnja sprememba se nanaša na četrti odstavek in je zgolj posledica dodajanja 5. točke v tretjem odstavku 309. člena ZZavar-1. Četrti odstavek določa, da mora biti kapitalski dodatek sorazmeren tveganjem, ki so ga sprožila. Ker je bila dodana nova 5. točka, je bilo treba ustrezno spremeniti sklic, ki sedaj vključuje tveganja, ki nastanejo zaradi odstopanj ali neskladnosti z navedenima točkama (4. in 5.). S tem se ohranja pomembno načelo sorazmernosti pri določanju višine kapitalskega dodatka. Dodatek mora ustrezati teži in obsegu tveganja, ki izhaja iz kršitve ali pomanjkljivosti.

Obrazložitev k 65. členu

Gre za prenos šestdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi 314.b člen ZZavar-1 ureja pravno in nadzorno stanje zavarovalne družbe v ključnem prehodnem obdobju. To obdobje nastopi po pravnomočnem odvzemu dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov in pred začetkom postopka likvidacije družbe. S tem členom se nadzorno zapolnjuje časovna vrzel. Odvzem dovoljenja je namreč prvi, temeljni korak na nadzorni poti prenehanja dejavnosti, ki mu, če ne pride do rešitve s prenosom portfelja, sledi formalna likvidacija.

Cilj te določbe je zagotoviti, da Agencija ohrani poln nadzor nad družbo ves čas obstoja njenih finančnih obveznosti. Novi člen nedvoumno določa, da z odvzecom dovoljenja ne preneha veljati celoten nadzorni režim (splošna pravila in cilji nadzora). To pomeni, da mora družba, dokler se ne začne formalna likvidacija, še naprej spoštovati vse relevantne zahteve ZZavar-1 in zagotavljati ustrezno poslovanje.

Bistvena prednost določbe je v tem, da preprečuje popolno prekinitev nadzora nad družbo v fazi postopnega prenehanja opravljanja dejavnosti (run-off). Dokler se ne prenese portfelj ali družba ne preide v formalno likvidacijo, Agencija ohrani vsa orodja za izvajanje učinkovitega nadzora, s čimer se zagotovi neprekinjenost nadzora v celotnem procesu prenehanja dejavnosti in se v prvi vrsti zaščitijo obstoječi zavarovanci.

Obrazložitev k 66. členu

Sprememba v 315. členu ZZavar-1 je namenjena zagotovitvi usklajenosti med ZZavar-1 in drugimi zakoni, npr. zakonom, ki ureja reševanje in sanacijo zavarovalnic.

Bistvo spremembe je dodatek nove 4. točke v prvem odstavku, ki določa, da Agencija izda odločbo o izredni upravi ali povečanju kapitala, če "drug zakon tako določa". Ta določba je ključna, saj vzpostavlja

formalno pravno podlago (zakonski most) za uporabo teh skrajnih ukrepov tudi v primerih, ki jih ne sprožijo izključno kršitve ali pomanjkljivosti, opredeljene neposredno v ZZavar-1, ampak so zapovedane z drugo zakonodajo.

Obrazložitev k 67. členu

Sprememba v 328. členu ZZavar-1 je izključno tehnične narave in predstavlja popravek navzkrižnega sklica, ki je nujen zaradi predvidene spremembe v 250. členu ZZavar-1.

Obrazložitev k 68. členu

Gre za prenos osemindesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Prvi odstavek 341. člena ZZavar-1, ki ureja sodelovanje med Agencijo in nadzornimi organi drugih držav članic EU, je dopolnjen z namenom standardizacije in formalizacije čezmejne izmenjave informacij. Določba uvaja rok 20 delovnih dni za posredovanje zahtevanih informacij. Ta natančen rok močno izboljšuje hitrost in zanesljivost nadzora, saj zagotavlja, da imajo nadzorni organi v državah članicah gostiteljicah pravočasno dostop do ključnih podatkov o slovenski zavarovalnici, ki pri njih posluje, s čimer lahko učinkovito spremljajo njena tveganja.

Dopolnitev upošteva tudi morebitne operativne izzive. V primeru, ko zahtevani podatki Agenciji niso takoj na voljo in jih je težko zbrati, določba omogoča enkratno podaljšanje roka za dodatnih 20 delovnih dni. To podaljšanje je možno le v ustrezno utemeljenih primerih, s čimer se uravnoteži potreba po hitri izmenjavi podatkov z realnim časom, potrebnim za zbiranje kompleksnih podatkov.

Poleg tega se določijo jasna jezikovna pravila, ki zahtevajo posredovanje informacij v uradnem jeziku države članice gostiteljice ali v drugem dogovorjenem jeziku, s čimer se odpravijo jezikovne ovire in pospeši obdelava nadzornih podatkov.

Cilj te dopolnitve ni spreminjanje vsebine nadzornih podatkov, ki so predmet izmenjave, ampak vzpostavitev obveznega in natančno opredeljenega okvira (časovni roki in jezik) za izvajanje sodelovanja.

Obrazložitev k 69. členu

Gre za prenos osemindesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi tretji odstavek 346. člena ZZavar-1 natančneje določa pooblastila Agencije pri izvajanju nadzora nad zavarovalnicami iz drugih držav članic EU, ki delujejo na območju Slovenije. Čeprav je primarni nadzor nad temi subjekti v pristojnosti nadzornega organa izvirne države, Agencija potrebuje pravočasne informacije, da lahko učinkovito spremlja tveganja in ščiti slovenske zavarovance, zavarovalce in druge upravičence.

Mehanizem deluje kot stopnjevanje (eskalacija) zahteve za informacije. Agencija najprej zahteva informacije od nadzornega organa izvirne države. Če teh informacij ne prejme v 20 delovnih dneh (ali v podaljšanem roku, ki skupaj znaša 40 delovnih dni), lahko Agencija zahtevo naslovi neposredno na zavarovalnico države članice, ki posluje v Republiki Sloveniji. Ta možnost neposrednega naslavljanja zahteve je pomembna, saj preprečuje, da bi počasna komunikacija z nadzornim organom izvirne države ovirala pravočasen in učinkovit nadzor v Sloveniji.

Preden pa Agencija uporabi to pooblastilo in se obrne neposredno na zavarovalnico, mora o tem obvestiti njen nadzorni organ, s čimer se ohranja načelo medsebojnega obveščanja in sodelovanja med evropskimi nadzorniki. Cilj teh določb je skrajšati čakalne dobe za pridobitev nadzornih informacij in

zagotoviti, da zavarovalnica države članice informacije nemudoma zagotovi (kar poudarja nujnost) in s tem omogoči nemoteno in učinkovito izvajanje nadzora s strani nadzornika države gostiteljice.

Obrazložitev k 70. členu

Splošna pristojnost in odgovornost Agencije za zavarovalni nadzor za nadzor nad poslovanjem podružnice države članice (v nadaljevanju: podružnica) izhaja iz prvega odstavka 273. člena ZZavar-1, obseg nadzora pa je določen v 346. do 350. členu ZZavar-1.

Nadzor nad podružnico primarno izvaja nadzorni organ matične države članice. Vendar je tudi nadzornemu organu države gostiteljice (v tem primeru agencije) omogočen neposredni nadzor, če ugotovi, da podružnica ne deluje v skladu s predpisi. Ob ugotovljenih kršitvah lahko nadzorni organ države gostiteljice zahteva, da zavarovalnica države članice takšno nepravilnost odpravi (člen 155 Direktive 2009/138/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja – v nadaljevanju: direktiva Solventnost II). Za finančni nadzor delovanja podružnic pa je izključno pristojna matična država članica (1. točka člena 30 direktive Solventnost II). Po veljavni ureditvi je nadzor Agencije za zavarovalni nadzor nad delovanjem podružnice omejen na predpise navedene v tretjem odstavku 133. člena ZZavar-1.

Prvi odstavek 349. člena ZZavar-1 daje Agenciji za zavarovalni nadzor pristojnost, da zavarovalnici države članice z odredbo naloži odpravo kršitev. Odredba pa ni edini primerni ukrep nadzora. Za učinkovitejši nadzor v okviru vloge, ki jo nadzornemu organu države gostiteljice namenja direktiva Solventnost II, bi bilo smiselno Agenciji za zavarovalni nadzor omogočiti tudi izrekanje priporočil in opozoril iz 1. točke prvega odstavka 281. člena ZZavar-11. Gre za milejša ukrepa od odreditve odprave kršitve iz 2. točke prvega odstavka 281. člena ZZavar-1; uporabita se ob ugotovitvi nesmotrnosti ali nedoslednosti oziroma ob lažjih kršitvah podružnice, kot izhaja iz prvega in drugega odstavka 282. člena ZZavar-1. Ob opozorilu lahko Agencija za zavarovalni nadzor naloži tudi odpravo kršitev, če pa zavarovalnica ne ravna v skladu z opozorilom, ji Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo o odpravi kršitev (tretji odstavek 282. člena ZZavar-1). Predvidena je smiselna uporaba določil 282. člena ZZavar-1, saj ta napotuje na pravni okvir nadzora poslovanja domačih subjektov, ki je bistveno širši kot pri subjektih nadzora držav članic. Pri slednjih je omejen zgolj na predpise iz tretjega odstavka 133. člena ZZavar-1.

Širši nabor ukrepov bi Agenciji za zavarovalni nadzor omogočil bolj prilagojeno in racionalno izvedbo nadzora nad delovanjem podružnic. Po drugi strani bi zavarovalnici države članice omogočil, da se po ugotovljenih nepravilnostih s kooperativnim in skladnim ravnanjem izogne odredbi o odpravi kršitev.

Obrazložitev k 71. členu

Gre za prenos petega in devetinšestdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

V drugem odstavku 354. člena ZZavar-1 se natančneje opredeli »zavarovalni holding«. Opredelitev je razširjena tako, da poleg tradicionalnega upravljanja udeležb v zavarovalnicah zajema tudi zagotavljanje pomožnih storitev in opravljanje širokega nabora finančnih storitev. Uveden je strog kvantitativni kriterij za razširitev, ki zahteva, da mora biti več kot 50 % kazalnikov (kot so sredstva, kapital, prihodki ali zaposleni) skupine stalno povezanih z zavarovalniško dejavnostjo ali sorodnimi storitvami, s čimer se zagotovi, da se za holding šteje le tista družba, katere glavna ekonomska aktivnost leži v zavarovalniškem sektorju.

Dodani sta dve novi opredelitvi, ki okrepiata transparentnost in obseg nadzora.

Sedmi odstavek vpeljuje pojem »holding zavarovalnic tretjih držav«, s čimer se nadzoru podredijo tiste nadrejene družbe, katerih glavna dejavnost je pridobivanje in upravljanje deležev v zavarovalnicah, ki so izven EU, kar je ključno za urejanje mednarodnih skupin.

Osmi odstavek opredeli »transakcijo znotraj skupine« kot vsako neposredno ali posredno izpolnitev pogodbenih in drugih obveznosti med povezanimi družbami. Ta precizna opredelitev transakcij je bistvenega pomena za Agencijo, saj omogoča učinkovito spremljanje prenosa tveganj med povezanimi subjekti.

V devetem odstavku se razširi opredelitev nadrejene družbe. V skladu s to razširjeno definicijo se za nadrejeno družbo šteje tudi tista družba, ki po oceni Agencije ali drugega nadzornega organa, ki je pristojen za nadzor na ravni skupine, izvaja prevladujoči vpliv na drugo družbo. Kriterij za takšno opredelitev je dejansko enotno upravljanje, ki je podrobneje opredeljeno v novem 354.a členu. S tem se Agenciji omogoči, da prepozna in vključi v obseg nadzora tiste subjekte, ki formalno morda niso nadrejene družbe po strogih definicijah 14. člena ZZavar-1, a imajo zaradi enotnega upravljanja dejansko moč odločanja in vplivanja na poslovne in strateške odločitve drugih družb.

ZZavar-1 sledi direktivi Solventnost II, ki uvaja konsolidiran nadzor nad mednarodnimi zavarovalnimi skupinami, kar pomeni, da je nadrejena družba dolžna izvajati določene obveznosti in poročanje na ravni celotne skupine. Nadzorni organ na ravni skupine je običajno nadzorni organ države, kjer ima sedež nadrejena družba. Če ima nadrejena družba sedež v Republiki Sloveniji, to vlogo prevzame Agencija. V nasprotnem primeru je nadzornik na ravni skupine nadzorni organ druge države članice, s katerim pa Agencija, če so v skupini družbe s sedežem v Republiki Sloveniji, sodeluje v kolegiju nadzornikov za izmenjavo informacij in usklajevanje nadzornih odločitev.

Aktivnosti nadrejene družbe na ravni skupine vključujejo konsolidirano poročanje, izračun solventnosti skupine in izvajanje skupinskega upravljanja tveganj.

Vendar pa sistem omogoča odstopanja od pravila, da sta nadzornik na ravni skupine in nadrejena družba iz iste države članice. Odstopanje se zgodi na podlagi dveh ključnih mehanizmov:

- nadzorniki, ki sodelujejo v kolegiju, se lahko prostovoljno dogovorijo za prenos vloge (nadzor na ravni skupine) na drug nadzorni organ, če ugotovijo, da je ta bolj primeren za učinkovito izvajanje nadzora nad celotno skupino ali
- v primeru zavarovalnic, ki se upravljajo enotno (358.a člen ZZavar-1), je lahko Agencija nadzornik na ravni skupine v skupini, katere nadrejena družba je iz druge države članice.

Nadrejena družba je na ravni skupine vedno zavezana k izpolnjevanju zahtev in odločitev nadzornika na ravni skupine, saj je ta organ pristojen za celovito spremljanje finančnega zdravja in solventnosti celotne skupine. To velja brez izjeme, ne glede na to, ali gre za Agencijo ali nadzorni organ iz druge države članice. Nadzorni organ na ravni skupine določa konsolidirane obveznosti, kot so pravila poročanja, izračun solventnosti skupine in standardi upravljanja tveganj na ravni celotne skupine. Vendar pa ta konsolidirani nadzor ne posega v suverenost individualnega nadzora, ki nadzoruje poslovanje, solventnost in zakonitost delovanja posamezne slovenske zavarovalnice (tudi če je ta del skupine). Na individualni ravni je nadzorna pristojnost podeljena nadzornemu organu iz iste države članice kjer ima nadzorovana družba sedež.

Obrazložitev k 72. členu

Novi 354.a člen ZZavar-1 daje Agenciji pooblastilo, da odloči, da dve ali več zavarovalnic iz držav članic EU, ki so enotno upravljane, predstavljajo skupino za namene izvajanja nadzora na ravni skupine. Agencija ima to pristojnost, če po odločitvi postane nadzornik na ravni skupine. Bistvo je, da se ta člen uporabi za prepoznavanje dejanskih, a morda formalno neopredeljenih, zavarovalnih skupin, ki delujejo kot skupina. Pred sprejetjem odločitve se mora Agencija posvetovati z drugimi ustreznimi nadzornimi organi zadevnih zavarovalnic v EU.

V drugem odstavku člen podrobno določa merila, ki jih mora Agencija upoštevati pri ugotavljanju, ali gre za enotno upravljanje. Ta merila se osredotočajo na dejanski vpliv in medsebojno odvisnost med zavarovalnicami. Sem spadajo možnost nadzora ali vpliva ene osebe (fizične ali pravne) na odločitve

drugih, kar se lahko kaže skozi deleže v kapitalu, glasovalne pravice ali zastopanost v organih vodenja in nadzora. Pomembni so tudi dokazi o močni odvisnosti zaradi pomembnih finančnih ali nefinančnih transakcij (npr. zunanje izvajanje in izmenjava osebja) ter usklajevanje na ključnih področjih. To vključuje usklajevanje finančnih, naložbenih in operativnih odločitev, strategij, produktov, blagovnih znamk in trženja. Namen je zajeti vse oblike skupnega delovanja, ki ustvarjajo skupino.

Poleg teh splošnih meril tretji odstavek navaja, da mora Agencija upoštevati tudi regulativne tehnične standarde, ki jih na podlagi ustrezne evropske direktive (Direktiva 2009/138/ES) sprejme Evropska komisija. Ti standardi podrobneje opredeljujejo pogoje in dejavnike za ugotavljanje enotnega upravljanja na ravni EU. Ta zahteva zagotavlja, da je opredelitev skupine s strani Agencije usklajena s skupnimi evropskimi pravili.

Na koncu, ko Agencija na podlagi vseh teh kriterijev opredeli skupino, mora svojo odločitev podrobno obrazložiti in navesti vse dejavnike, na podlagi katerih je bila skupina opredeljena. To obrazložitev mora posredovati nadrejeni družbi in zadevnim nadzornim organom v drugih državah članicah. Transparentnost je ključna, saj zagotavlja pravno varnost in omogoča usklajen nadzor med različnimi nadzornimi organi.

Obrazložitev k 73. členu

S spremembami 358. člena ZZavar-1 se prenaša dvainsedemdeseti odstavek 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi 358. člen prinaša razširitev obsega nadzora na ravni skupine. Poleg subjektov, ki so v obseg nadzora vključeni že na podlagi drugih določb ZZavar-1, prvi odstavek izrecno določa, da Agencija vanj vključi tudi neposredni nadzor in sprejem nadzornih ukrepov nad zavarovalnim holdingom in mešanim finančnim holdingom. Ta razširitev pomeni bistveno krepitev nadzornega okvira, saj omogoča Agenciji, da neposredno nadzoruje in ukrepa pri vseh vrstah ključnih nadrejenih entitet v skupini, kar je ključnega pomena za obvladovanje tveganj na ravni celotne skupine. Hkrati ta odstavek določa izjemo, da nadzor na ravni skupine ne pomeni, da Agencija izvaja nadzor nad posameznimi zavarovalnicami tretjih držav ali mešanimi zavarovalnimi holdingi.

Drugi odstavek določa tri kriterije za izključitev določene družbe iz obsega nadzora na ravni skupine. Ti trije razlogi so: obstoj zakonskih ovir za prenos podatkov v tretji državi; zanemarljiv vpliv družbe na cilje nadzora na ravni skupine in neprimernost vključitve glede na cilje nadzora. Ta del je ohranjen iz prejšnjega 358. člena ZZavar-1.

Tretji in četrti odstavek podrobneje pojasnjujeta, kako Agencija ocenjuje zanemarljiv vpliv družbe. Pri tem upošteva kvantitativna merila, kot sta majhnost sredstev in zavarovalno-tehničnih rezervacij družbe v primerjavi s celotno skupino, in kvalitativna merila, kot je nepomembnost tveganj, vključno s tveganji iz transakcij znotraj skupine. Če pa je takih zanemarljivih družb več in je njihov skupni vpliv vseeno pomemben, jih mora Agencija vključiti v nadzor na ravni skupine.

Od petega do osmega odstavka se podrobno urejajo postopkovne zahteve in posvetovanja pri odločanju o izključitvi iz nadzora na ravni skupine. Agencija se mora pred izključitvijo posvetovati z zadevnimi nadzornimi organi držav članic. Če se Agencija odloči za izključitev, mora končna nadrejena družba s sedežem v Sloveniji na zahtevo drugega nadzornega organa posredovati podatke o ne-vključeni družbi. Ta določila so namenjena zagotavljanju ustrezne obveščenosti in sodelovanja znotraj EU. Posebna pozornost je namenjena izjemnim primerom, kjer bi izključitev vodila do tega, da Agencija ne bi več opravljala nadzora na ravni skupine. V takšnih primerih se zahteva posvetovanje z EIOPA in ustrezna utemeljitev, pri čemer se izključitev sprejme le v izjemnih okoliščinah in jo je treba vsaj enkrat letno ponovno oceniti.

Osmi odstavek se osredotoča na izključitev končne nadrejene družbe na ravni EU iz nadzora. V tem primeru je prav tako obvezno posvetovanje z EIOPA in ocena vpliva na solventnost skupine. Izključitev ni mogoča, če bi nadzor na ravni vmesne udeležene družbe bistveno izboljšal solventnost skupine.

Obrazložitev k 74. členu

Gre za prenos dvainsedemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi 358.a člen ZZavar-1 ureja izvajanje nadzora v posebnih primerih, ko je zavarovalna skupina opredeljena na podlagi enotnega upravljanja (po 354.a členu ZZavar-1).

Prvi odstavek rešuje vprašanje vključevanja podskupin. Določa, da če je nadrejena družba ali povezana zavarovalnica te enotno upravljane skupine hkrati končna nadrejena družba druge skupine, se celotna ta druga skupina vključi v obseg nadzora prvotno opredeljene (enotno upravljane) skupine. S tem se zagotovi, da nadzor na ravni skupine zajame vse relevantne dele, ki so s to entiteto povezani preko verige lastništva ali upravljanja.

Drugi odstavek določa temeljno obveznost. Skupina, ki deluje enotno, mora izmed vseh vpletenih družb sama določiti eno družbo kot nadrejeno družbo. Ta določena družba nato prevzame odgovornost za izpolnjevanje vseh določb poglavja o nadzoru na ravni skupine (npr. poročanje, izračun solventnosti skupine itd.). Vse preostale družbe v tej strukturi se za namene nadzora štejejo za podrejene družbe. To je ključni mehanizem za poenostavitev in določitev odgovornosti.

Tretji odstavek določa, da ima Agencija pravico do intervencije in zahteve za določitev druge nadrejene družbe. To se zgodi, če prvotna izbira nadrejene družbe povzroči znatne ovire pri izvajanju nadzora. Razlogi za to so lahko, da izbrana nadrejena družba nima sedeža v Sloveniji (kar otežuje nadzor Agencije) ali da določitev povzroča neučinkovito izpolnjevanje zakonskih zahtev. Agencija mora pri tem ukrepati po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in svojo odločitev ustrezno utemeljiti.

Četrty odstavek se nanaša na primere, ko skupina sama ne določi nadrejene družbe. V tem primeru jo po posvetovanju z drugimi nadzornimi organi določi Agencija. Pri tej določitvi mora Agencija upoštevati določena kvantitativna merila, kot so znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij, letne bruto obračunane premije in število povezanih zavarovalnic vsake družbe, s čimer določi subjekt z največjim vplivom in obsegom poslovanja.

Končno, peti odstavek določa letno obveznost ocene določitve nadrejene družbe, če jo je določila Agencija. Če Agencija oceni, da prvotna določitev ni več primerna, lahko določi drugo nadrejeno družbo, ki prevzame odgovornost za izpolnjevanje zahtev, seveda po predhodnem posvetovanju z drugimi nadzornimi organi. To zagotavlja, da je struktura nadzora vedno optimalna in prilagojena trenutni organizaciji in vplivu znotraj skupine.

Obrazložitev k 75. členu

Prvi del četrtega odstavka 361. člena ZZavar-1 ureja položaj, ko slovenska zavarovalnica ali holding postane del širše evropske skupine, ki jo nadzira tuj organ. V tem primeru se določbe ZZavar-1 (362. do 403. člen) začnejo uporabljati smiselno. To pomeni, da slovenski subjekt svoje obveznosti zagotavljanja podatkov o solventnosti, tveganjih in finančnem položaju izpolnjuje neposredno do tujega nadzornega organa. S tem se zagotavlja, da ima nadzornik skupine celovit vpogled v tveganja vseh družb v skupini.

Drugi del določbe postavlja jasno mejo pri izvajanju nadzornih pooblastil, kar je ključno za delovanje skupnega nadzornega mehanizma po direktivi Solventnost II. Čeprav tuj nadzorni organ kot nadzornik skupine prejema poročila, analizira tveganja in uporablja pooblastila za poenostavitev nadzora, nima

pooblastil za neposredno izrekanje nadzornih ukrepov slovenskim družbam. Ta pristojnost v skladu s 402. členom ZZavar-1 ostaja izključno v domeni Agencije.

Obrazložitev k 76. členu

Gre za prenos enainsedemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

361.a člen ZZavar-1 (uporaba ukrepov za sorazmernost na ravni skupine)

Novi 361.a člen ZZavar-1 uvaja načelo sorazmernosti v nadzor zavarovalnih skupin, kar je ključni mehanizem za prilagajanje nadzornih zahtev dejanski kompleksnosti subjekta. Člen omogoča Agenciji, da skupine, ki izpolnjujejo stroge pogoje, razvrsti kot male in nekompleksne. Ta razvrstitev nato omogoča uporabo blažjih nadzornih in poročevalskih zahtev, ki so smiselno prevzete iz določb, ki že veljajo za posamezne male in nekompleksne zavarovalnice (reference na 8.c, 8.č in 8.d člene ZZavar-1). Cilj je zmanjšati administrativno breme za manjše in manj tvegane skupine.

Merila za razvrstitev so podrobno opredeljena v prvem odstavku in morajo biti kumulativno izpolnjena v dveh zaporednih poslovnih letih. Merila so kompleksna in vključujejo številne kvantitativne in kvalitativne omejitve, ki zajemajo tako življenjsko kot premoženjsko zavarovalno dejavnost. Za življenjske zavarovalnice so omejena tveganja obrestne mere in določena zgornja meja konsolidiranih rezervacij (1 milijarda EUR). Pri premoženjskih zavarovalnicah so ključni ugoden kombinirani količnik in omejitev letnih premij. Poleg finančnih meril so določene tudi omejitve glede geografske pokritosti, specifičnih naložbenih tveganj ter izpolnjevanja solventnostnih zahtev.

Petemu odstavku velja posebna pozornost, saj določa kategorije skupin, ki so trajno izključene iz možnosti razvrstitve kot male in nekompleksne, ne glede na velikost. To so finančni konglomerati, skupine s podrejenimi družbami iz tretjih držav z neustreznim režimom ter skupine, ki uporabljajo odobren notranji model za izračun zahtevanega kapitala. Te skupine so po definiciji obravnavane kot kompleksne in zahtevajo polni obseg nadzora.

361.b člen ZZavar-1 (ovire za nadzor na ravni skupine)

Novi 361.b člen ZZavar-1 Agenciji zagotavlja potrebna orodja za zagotavljanje kontinuitete in učinkovitosti nadzora nad zavarovalno skupino, zlasti v primerih, ko organizacijske ali pravne ovire preprečujejo ta nadzor. Holdingi (zavarovalni ali mešani finančni) morajo po prvem odstavku zagotoviti ustrezno notranjo ureditev, ki učinkovito usklajuje podrejene družbe in preprečuje navzkrižja interesov, ter poskrbeti, da njihova organizacijska struktura ne ovira nadzora.

V primeru neustrezne organizacijske strukture, ki ovira nadzor, lahko Agencija v skladu s tretjim odstavkom sprejme ustrezne nadzorne ukrepe. V izjemnih okoliščinah in po posvetovanju z EIOPA ima Agencija pravico zahtevati, da zavarovalni holding ali mešani finančni holding strukturira skupino na način, ki omogoča učinkovit nadzor. S tem se Agencija lahko odzove na kompleksne in morda namerno nepregledne strukture, ki bi oteževale nadzorne funkcije.

Peti odstavek določa skrajno in močno nadzorno orodje. Agencija lahko zahteva ustanovitev novega zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali zavarovalnice. Ta novoustanovljeni subjekt mora s centraliziranim usklajevanjem dejansko izvajati prevladujoč vpliv na skupino in je nato odgovoren za izpolnjevanje vseh določb poglavja o nadzoru na ravni skupine. Ta ukrep je namenjen odpravljanju ovir, ki izhajajo iz neformalnega ali pogodbenega enotnega upravljanja (kot je opredeljeno v 354.a členu ZZavar-1), ter zagotavlja, da ima skupina vedno jasno določeno odgovorno entiteto.

Obrazložitev k Napaka! Vira sklicevanja ni bilo mogoče najti.. členu

Gre za prenos enaindevetdesetega in stodrugega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi peti odstavek 362. člena ZZavar-1 bistveno spreminja določila o rokih za redno poročanje na ravni zavarovalne skupine in prinaša uskladiitev z novimi evropskimi zahtevami.

Določba se začne z ohranjanjem reference na 293. člen ZZavar-1, ki določa vsebino rednega poročanja, s čimer potrjuje, da se vsebinski obseg poročanja na ravni skupine in posamezne zavarovalnice medsebojno dopolnjuje. Ključna novost je v izrecni določitvi zakonsko določenih rokov za predložitev teh informacij.

Subjekti, ki so zavezani k poročanju, to so udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding in mešani finančni holding, redno poročajo Agenciji v roku 22 tednov po koncu poslovnega leta. Če so informacije zahtevane četrtletno, morajo biti predložene v roku 11 tednov po koncu vsakega četrtletja.

Poleg določitve fiksnih rokov pa odstavek uvaja tudi mehanizem za prilagoditev v primeru izrednih razmer. Roki se lahko v takšnih okoliščinah podaljšajo, vendar mora biti to podaljšanje skladno z aktom, ki ga sprejme Evropska komisija na podlagi Direktive 2009/138/ES. S tem se zagotavlja prožnost pri izpolnjevanju nadzornih zahtev v primerih nepričakovanih kriz, kot je bila na primer pandemija, hkrati pa se ohranja centralizirana regulacija podaljšanja rokov na ravni EU.

Obrazložitev k 78. členu

Gre za prenos triindvetdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi 362.a člen ZZavar-1 ureja redno poročilo na ravni zavarovalne skupine, kar je eden od ključnih dokumentov v nadzornem procesu po Solventnosti II. Za poročanje so zavezani udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding. Prvi odstavek določa, da se poročilo nadzornemu organu, pristojnemu za nadzor na ravni skupine, predloži letno v roku 24 tednov po koncu poslovnega leta. Pri tem se smiselno uporablja določilo 278. člena ZZavar-1 (ki ureja poročanje) in relevantni akti Evropske komisije, ki podrobneje določajo vsebino in obliko tega poročila, s čimer se zagotavlja harmonizacija z EU standardi.

Druga pomembna novost, ki jo prinaša drugi odstavek, je možnost priprave skupnega rednega poročila na ravni skupine. Skupina lahko to poročilo pripravi le, če za to prejme soglasje pristojnega nadzornega organa. Skupno poročilo mora obsegati konsolidirane informacije na ravni skupine in hkrati vsebovati posamično prepoznavne informacije za vsako podrejeno družbo v skupini, kakor določa 284. člen ZZavar-1. Glavni pogoj je, da skupno poročilo ne sme vsebovati manj podatkov, kot bi jih zavarovalnice zagotovile, če bi poročale posamično. To omogoča racionalizacijo poročanja, ne da bi se zmanjšala preglednost.

Preden Agencija izda soglasje za pripravo skupnega poročila, mora v skladu s tretjim odstavkom izvesti posvetovanje s člani kolegija nadzornikov, ki so vpleteni v nadzor skupine. Pri tem mora upoštevati njihova stališča in pomisleke glede ustreznosti takšnega poročanja. To poudarja pomen sodelovanja in konsenza znotraj čezmejnih nadzornih kolegijev, ki so ključni za učinkovit nadzor zavarovalnih skupin.

Četrti in peti odstavek urejata postopke preverjanja in ukrepanja v primeru neskladnosti skupnega poročila z zakonom. Če Agencija ugotovi, da del skupnega poročila, ki se nanaša na podrejeno zavarovalnico pod slovenskim nadzorom, ni skladen z zakonom, lahko v kolegiju nadzornikov zahteva spremembe ali pojasnila. Skrajni ukrep je preklic soglasja za pripravo skupnega poročila. Od podrejene zavarovalnice pa lahko Agencija zahteva tudi predložitev dodatnih informacij, če je ugotovljena opustitev pomembna. Agencija mora svojo zahtevo za spremembe ali preklic soglasja ustrezno utemeljiti in jo posredovati udeleženi subjektom, s čimer se zagotavlja pravna varnost.

Obrazložitev k 79. členu

V 6. točki prvega odstavka 363. člena ZZavar-1 je že bila nadzorniku skupine podeljena naloga, da nadzira, ali poslovodstvo zavarovalnega holdinga izpolnjuje pogoje ustreznosti, določene v 375. členu

tega zakona. Z dopolnitvijo besedila z "in mešanega finančnega holdinga" se ta nadzorna pristojnost uradno razširi tudi na poslovodstvo mešanega finančnega holdinga.

Ta razširitev je nujna in logična, saj Direktiva 2009/138/ES določa, da morajo biti v nadzor na ravni skupine vključeni tudi mešani finančni holdingi, kadar so ti nadrejena družba zavarovalnic. Z vključitvijo te določbe Agencija kot nadzornik skupine pridobi pristojnost, da preverja, ali so osebe, ki dejansko vodijo mešani finančni holding, ustrezne in zanesljive, s čimer se zagotavlja stabilnost in integriteta celotne finančne skupine.

Obrazložitev k 80. členu

Gre za prenos osemnosemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Sprememba 374. člena ZZavar-1 prinaša znatno okrepitev in podrobnejšo ureditev sistema upravljanja in nadzora na ravni skupine. Glavni cilj je zagotoviti, da so sistemi tveganj, notranjega nadzora in poročanja dosledno in učinkovito vzpostavljeni ter izvajani v vseh delih skupine, ne le na ravni posameznih zavarovalnic.

Prva pomembna sprememba je razširitev smiselne uporabe določb zakona na ravni skupine. Poleg že veljavnih 50. člena (upravljanje zavarovalnice) in 279. člena (sistem poročanja) ter dela 4.3 (splošni standardi upravljanja tveganj), se sedaj smiselno vključijo tudi 52. člen (primernost oseb za ključne funkcije), 57. člen (primernost oseb za upravo) in celotni oddelki od 4.2 do 4.6 (upravljanje tveganj, splošni standardi upravljanja tveganj, funkcija notranje revizije, aktuarska funkcija in izločeni posli). Ta razširitev poudarja, da morajo biti navedena področja smiselno enako kot na individualni ravni urejena tudi na ravni skupine.

Novi drugi odstavek določa, da sistem upravljanja skupine zajema vse udeležene zavarovalnice, nadrejene zavarovalne holdinge, mešane finančne holdinge ter vse povezane družbe v skupini. Bistveno je, da morajo biti sistemi upravljanja tveganj in notranjega nadzora ter postopki poročanja dosledno izvajani v vseh teh družbah, da je omogočen učinkovit nadzor na ravni skupine. Vključenost sega celo na družbe, ki jih udeležena družba upravlja skupaj z družbami izven skupine.

Nov tretji odstavek jasno določa odgovornost. Uprava končne nadrejene družbe na ravni EU je odgovorna za skladnost celotne skupine z zakoni in predpisi. Hkrati pa poudarja, da to ne zmanjša odgovornosti uprave vsake posamezne zavarovalnice v skupini za skladnost te zavarovalnice z zakoni in drugimi predpisi. Gre za vzporedno odgovornost, kjer je krovna odgovornost za celoto na vrhu skupine.

Novi četrti odstavek določa obseg lastne ocene tveganj in solventnosti na ravni skupine. Vključevati mora vse zavarovalne dejavnosti in pomembne nezavarovalne dejavnosti, ki jih izvaja skupina. Prav tako mora zajeti vsa tveganja, ki izhajajo iz teh dejavnosti, vključno z njihovo soodvisnostjo. S tem se zagotavlja celovit pogled na tveganja skupine.

Novi šesti odstavek od udeležene zavarovalnice/holdinga zahteva redno spremljanje dejavnosti povezanih družb, vključno s tistimi, ki niso nadzorovane finančne družbe (npr. nefinančne družbe v lasti skupine). To spremljanje mora biti sorazmerno z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj, ki jih te družbe predstavljajo na ravni skupine.

Sedmi odstavek pa nalaga obveznost vzpostavitve skupinskih pisnih pravil in zagotavljanje, da so pisna pravila vseh nadzorovanih finančnih družb v skupini skladna s temi pravili. Hkrati je treba zagotoviti tudi dosledno izvajanje skupinskih pravil v teh družbah. To je ključno za enotno korporativno upravljanje znotraj skupine.

Z dodanim dvanajstim odstavkom se zahteva, da skupina zagotovi zanesljivo ureditev upravljanja z jasno organizacijsko strukturo, natančno opredeljenimi odgovornostmi in ločitvijo nalog. To mora

preprečevati (ali vsaj ustrezno upravljati) navzkrižja interesov znotraj skupine. Za osebe, ki vodijo skupino, se šteje, da so to osebe, ki vodijo končno nadrejeno družbo na ravni EU.

Trinajsti odstavek uvaja obveznost pooblastitve nosilcev ključnih funkcij na ravni skupine (v skladu z 52. členom ZZavar-1). Odgovornost za izvajanje nalog teh nosilcev ključnih funkcij je na upravi končne nadrejene družbe na ravni EU.

Končno, štirinajsti odstavek zagotavlja, da so vloge in odgovornosti na ravni skupine jasno ločene od tistih, ki veljajo na ravni vsake posamezne družbe v skupini. S tem se preprečuje prekrivanje ali nejasnost pristojnosti med nadzorom skupine in nadzorom posamezne zavarovalnice.

Obrazložitev k 81. členu

Gre za prenos štiriindevetdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Sprememba v 375. členu ZZavar-1 je namenjena krepitvi in formalizaciji regulacije upravljanja na ravni nadrejenih holdingov v zavarovalniški skupini. Do sedaj se je člen osredotočal izključno na poslovodstvo, ki je moralo imeti ustrezen ugled in izkušnje za vodenje poslov (prvi odstavek), in zanj so se smiselno uporabljale določbe o upravi in nadzornem svetu zavarovalnice (drugi odstavek).

Prva sprememba je v naslovu člena, ki se sedaj glasi »(poslovodstvo in ključne funkcije v nadrejenem zavarovalnem holdingu in mešanem finančnem holdingu)«. Ta sprememba jasno signalizira, da se regulacija razširja in formalno vključuje tudi področje ključnih funkcij poleg že urejenega poslovodstva. Gre za uskladitev in poudarek, da mora biti upravljanje celotne skupine celovito urejeno.

Najpomembnejša dopolnitev je nov tretji odstavek, ki določa, da se določbe 52. člena ZZavar-1 smiselno uporabljajo tudi za nosilce ključnih funkcij v nadrejenem zavarovalnem holdingu ali nadrejenem mešanem finančnem holdingu. Določbe 52. člena ZZavar-1 urejajo zahteve za nosilce ključnih funkcij.

Smiselna uporaba teh določb na ravni holdinga je ključna, saj zagotavlja, da so mehanizmi notranjega nadzora in upravljanja tveganj učinkovito vzpostavljeni in izvajani tudi na najvišji ravni skupine.

Obrazložitev k 82. členu

Ta tehnični popravek v 376. členu ZZavar-1 je ključen za zagotovitev pravilne pravne kontinuitete in uskladitve s sistemom, ki ga postavlja Direktiva 2009/138/ES (Solvency II). Namen spremembe je odprava napačnega sklicevanja, ki bi v nasprotnem primeru povzročilo vsebinsko nejasnost glede tega, za katere subjekte veljajo zahteve po izračunu in zagotavljanju solventnosti na ravni skupine. Ker 376. člen neposredno prenaša 218. člen omenjene direktive, mora sklic natančno slediti njeni logiki.

Obrazložitev k 83. členu

Gre za prenos triinšedemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi peti odstavek v 378. členu ZZavar-1 daje Agenciji pravico, da omeji obseg uporabe metode odbitkov in združevanja znotraj skupine. Odstavek določa, da se lahko ta metoda uporabi samo pri točno določenih subjektih: zavarovalnicah iz držav članic ali tretjih držav, zavarovalnih holdingih, mešanih finančnih holdingih ter holdingih zavarovalnic tretjih držav.

Ta določba pomeni, da če se nadzornik skupine odloči za uporabo metode odbitkov in združevanja (kot alternativo), lahko njeno uporabo omeji zgolj na te finančno regulirane dele skupine. Ostali subjekti v skupini bi v tem primeru še vedno uporabljali metodo konsolidacije. S tem se ohranja standardna metoda za preostale dele skupine.

Obrazložitev k 84. členu

Gre za prenos štiriinsedemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Sprememba 379. člena ZZavar-1 se nanaša na pravila določanja sorazmernega deleža pri izračunu solventnosti zavarovalniške skupine, še posebej pri vključevanju povezanih družb iz drugega finančnega sektorja.

Novi peti odstavek uvaja enotno pravilo za obravnavo povezanih družb iz drugega finančnega sektorja (npr. banke, investicijske družbe), kot jih opredeljuje 388. člen ZZavar-1. Ne glede na to, ali skupina uporablja metodo računovodske konsolidacije ali metodo odbitkov in združevanja, se sorazmerni delež v teh povezanih družbah vedno določi kot delež vpisanega kapitala, ki ga udeležena družba neposredno ali posredno poseduje v povezani družbi.

Ta določba ustvarja izjemo od splošnega pravila iz drugega odstavka in zagotavlja konsistentno merjenje naložb v drugi finančni sektor.

Obrazložitev k 85. členu

Gre za prenos štiriinsedemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

380. člen ZZavar-1 obravnava posebne primere konsolidacije, kjer struktura zavarovalniške skupine ni tradicionalna ali je kompleksna. V teh primerih ZZavar-1 Agenciji daje pooblastilo, da po posvetovanju z drugimi nadzornimi organi in s skupino določi sorazmerni delež za namene nadzora solventnosti.

Prva pomembna sprememba je v spremenjeni 1. točki. Prejšnja točka se je nanašala na družbe, povezane s skupnim vodenjem. Nova točka pa se glasi: »v kateri ni kapitalskih povezav med nekaterimi družbami v skupini;«. Ta sprememba je ključna, saj formalno pooblašča Agencijo, da določi sorazmerni delež tudi v tistih skupinah, kjer klasična kapitalska lastniška struktura, ki je temelj za običajno računovodsko konsolidacijo, ni v celoti prisotna. To je bistveno za nadzor skupin, ki so organizirane predvsem na podlagi pogodbenih ali drugih pravnih povezav.

Druga sprememba je tehnične narave in zadeva 3. točko, kjer se besedilo »udeleženo podjetje« nadomesti z besedilom »nadrejena družba«. Ta uskladitev z drugimi določili zakona krepí jasnost in poudarja hierarhični odnos znotraj skupine, kjer nadrejena družba izvaja prevladujoč vpliv nad drugo družbo.

Nova 4. točka vključuje še primer: »za skupino z enotnim upravljanjem kot je opredeljena v 354.a členu tega zakona«. Ta nova določba izrecno vključuje in ureja skupine, kjer je nadzor in upravljanje izvedeno s pomočjo centraliziranih mehanizmov, in ne nujno izključno z večinskim lastniškim deležem ali pogodbo. Vključitev tega določila formalno omogoča Agenciji, da izvaja nadzor solventnosti nad takšnimi skupinami z enotnim upravljanjem.

Obrazložitev k 86. členu

Gre za prenos petinsedemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

381. člen ZZavar-1 določa, kateri primerni lastni viri sredstev povezanih zavarovalnic se lahko vključijo v izračun solventnosti na ravni skupine. Novela prinaša dve ključni spremembi, ki sta povezani z jasnostjo terminologije in obravnavo nekaterih lastnih virov sredstev.

Prva sprememba je v četrtem odstavku, kjer se besedilo »zahtevanega solventnostnega kapitala povezane zavarovalnice« nadomesti z besedilom »prispevka povezane zavarovalnice k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine«.

Solventnost skupine se izračuna na podlagi vseh tveganj v skupini, pri čemer posamezne zavarovalnice prispevajo k skupni kapitalski zahtevi. Zamenjava poudarja, da lastni viri sredstev smejo kriti le tveganje,

ki ga ta povezana zavarovalnica prinaša na ravni skupine. S tem se izboljša natančnost in doslednost izračuna solventnosti skupine.

Dodan je nov šesti odstavek, ki uvaja novo omejitev glede vključitve določenih lastnih virov sredstev v solventnost skupine. Ta odstavek določa, da se lastni viri sredstev, ki jih je izdala udeležena družba, ne štejejo kot prosti obremenitev (v smislu 196. člena ZZavar-1, ki opredeljuje značilnosti in lastnosti, uporabljene za razvrstitev lastnih virov sredstev), če se njihovim imetnikom ne more zavriniti vračilo v primeru prenehanja povezane zavarovalnice.

Ta določba je pomembna za razvrstitev virov sredstev na ravni solventnosti skupine. Določeni viri sredstev sicer izpolnjujejo pogoje za višjo razvrstitev na individualni ravni, vendar njihova narava v skupinskem kontekstu ne zagotavlja ustrezne razpoložljivosti in absorpcije izgub na ravni skupine. Če obstaja obveznost vračila imetnikom teh virov ob prenehanju povezane zavarovalnice, to zmanjšuje njihovo sposobnost absorpiranja izgub na ravni skupine, zato se takšni viri ne morejo šteti kot neobremenjeni.

Obrazložitev k 87. členu

Gre za prenos šestinsedemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Spremembe 386. člena ZZavar-1 so osredotočene na vmesne holdinge (družbe, ki stojijo med končno nadrejeno družbo in podrejenimi zavarovalnicami) in na to, kako se ti holdingi obravnavajo pri izračunu solventnosti celotne zavarovalniške skupine.

Dosedanji 386. člen ZZavar-1 je obravnaval le vmesni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding. Novi naslov se glasi »(vmesni holding)«, besedilo v prvem odstavku pa definicijo vmesnega holdinga razširja. Poleg zavarovalnega holdinga in mešanega finančnega holdinga se kot vmesni holding sedaj obravnava tudi holding zavarovalnic tretjih držav. S tem se terminološko poenostavi besedilo in hkrati zagotovi, da so enaka pravila pri izračunu solventnosti skupine uporabljena za različne vrste vmesnih holdingov. Ključno ostaja, da se ti vmesni holdingi za namene izračuna solventnosti skupine obravnavajo kot zavarovalnica.

Drugi odstavek je ostal vsebinsko enak, vendar je sedaj naslovljen na širšo definicijo vmesnega holdinga. Odstavek določa, da če primerni lastni viri sredstev vmesnega holdinga vključujejo podrejeni dolg ali druge vire, ki so po 199. členu ZZavar-1 predmet omejitev glede na razred, se te omejitve smiselno uporabijo tudi pri izračunu na ravni skupine. Namen je preprečiti, da bi se na ravni vmesnega holdinga uporabili preveliki deleži virov slabše kakovosti, kar bi vplivalo na kakovost kapitala celotne skupine.

Tretji odstavek, ki se prav tako vsebinsko ni spremenil, določa, da se primerni lastni viri sredstev vmesnega holdinga, ki so v lasti zavarovalnice iz države članice in za katere se po 194. členu ZZavar-1 zahteva predhodna odobritev (pomožni lastni viri), v izračun solventnosti skupine vključijo le, če jih odobri nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine. Ta zahteva zagotavlja, da je odločitev o vključitvi teh specifičnih virov, ki so ključni za solventnost, sprejeta na najvišji nadzorni ravni, kar je v skladu s krovnim nadzorom celotne skupine.

Obrazložitev k 88. členu

Prvi odstavek 387. člena ZZavar-1 ureja, da se v skupini zavarovalnice, ki je udeležena v zavarovalnici iz tretje države, pri izračunu solventnosti celotne skupine zavarovalnica iz tretje države šteje za povezano zavarovalnico znotraj skupine.

Novela v prvi del odstavka vnaša razširitev pri navedbi metod, pri katerih se to določilo uporablja. Besedilo se dopolni, da poleg metode odbitkov in združevanja (sedaj eksplicitno iz 391. člena ZZavar-

1) vključuje tudi kombinacijo metode računovodske konsolidacije in metode odbitkov iz združevanja iz 391.a člena ZZavar-1.

Poleg razširitve metodologije novela dodaja tudi besedilo »za namen izračuna« na koncu določila. Ta dopolnitev služi kot pomembno pojasnilo, ki izrecno določa, da se pravilo, po katerem se zavarovalnica tretje države šteje za povezano zavarovalnico, uporablja samo za tehnični namen izračuna solventnosti skupine. S tem se jasno omeji pravni učinek te ureditve in prepreči morebitno širjenje pravnih posledic te povezave na druga področja zakonodaje.

Obrazložitev k 89. členu

Gre za prenos osemindesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

S popolnim preoblikovanjem 388. člena ZZavar-1 se določi specifična ureditev, ki natančno določa, kako se kapitalske zahteve in lastni viri družb iz drugih finančnih sektorjev upoštevajo pri izračunu solventnosti zavarovalne skupine.

Prvi odstavek razširja in natančno našteva, katere povezane družbe iz drugih finančnih sektorjev morajo udeležene zavarovalnice upoštevati pri izračunu solventnosti skupine. Dosedanji 388. člen ZZavar-1 je govoril le o "kreditnih institucijah, investicijskih podjetjih in finančnih institucijah," medtem ko nova določba eksplicitno navaja šest kategorij subjektov, vključno z družbami za upravljanje, upravitelji alternativnih investicijskih skladov in pokojninskimi družbami. S tem se zagotovi transparentnost in obvezen zajem vseh pomembnih udeležencev v finančni skupini, tudi tistih, ki niso "nadzorovane finančne družbe," a opravljajo pomembne finančne storitve.

Drugi odstavek določa, da se prispevek teh povezanih družb k primernim lastnim virom sredstev skupine izračuna kot vsota sorazmernega deleža lastnih virov sredstev posameznih družb. Ključno je, da se lastni viri sredstev določijo v skladu s sektorskimi pravili (npr. CRR uredba za kreditne institucije), kar zagotavlja, da se kapital upošteva po pravilih, ki veljajo v določenem sektorju.

Tretji odstavek uvaja natančna pravila, kateri elementi presežnih lastnih virov sredstev se lahko upoštevajo pri izračunu solventnosti skupine in kateri ne. Določilo izrecno prepoveduje upoštevanje določenih postavk (kot so terjatve za odloženi davek), ki presegajo kapitalske zahteve, razen če udeležena zavarovalnica ustrezno utemelji, da so ta sredstva dejansko na razpolago za kritje solventnostnega kapitala skupine. To služi preprečevanju umetnega napihovanja kapitala na ravni skupine.

Četrty odstavek podrobno določa, kako se izračuna prispevek povezanih družb k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine. Prispevek je določen kot vsota sorazmernega deleža kapitalske zahteve posamezne družbe. Posebna določila natančno navajajo, katere regulatorne zahteve se upoštevajo za vsak sektor (npr. točke 1. in 2. določajo zahteve za kreditne institucije in investicijska podjetja s sklicevanjem na Uredbo 575/2013 in Uredbo 2019/2033), vključno z lokalnimi zahtevami tretjih držav. S tem se zagotavlja, da je metodologija usklajena s sektorskimi pravili.

Peti in šesti odstavek se nanašata na kompleksnejše strukture, kjer se znotraj zavarovalne skupine nahajajo še podskupine (npr. bančni holding ali podskupina investicijskih podjetij), za katere že velja kapitalska zahteva na konsolidirani podlagi. V takem primeru lahko Agencija ali drug nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine, zahteva, da se prispevek celotne podskupine k kapitalski zahtevi in lastnim virom sredstev izračuna na konsolidirani ravni podskupine namesto, da bi se izračun izvajal individualno za vsako družbo znotraj te podskupine. To poenostavlja izračun in preprečuje podvajanje izračunov, hkrati pa zagotavlja, da je kapital podskupine ustrezno upoštevan.

Sedmi odstavek ohranja pomembno diskrecijsko pravico nadzornega organa. Agenciji za zavarovalni nadzor omogoča, da na zahtevo udeležene družbe ali na lastno pobudo odloči, da se udeležba v določenih povezanih družbah (iz točk 1 do 5 prvega odstavka) odšteje od primernih lastnih virov sredstev skupine. To je pomembno, kadar bi vključitev teh družb (npr. bank) po predpisanih metodah

povzročala neustrezno sliko tveganja ali bi pripeljala do nezaželenega učinka upoštevanja lastnih virov sredstev, ki dejansko niso na voljo zavarovalni skupini za kritje tveganj.

Obrazložitev k 90. členu

Gre za prenos devetinsedemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

V 389. člen ZZavar-1 je dodan nov tretji odstavek, ki se nanaša na ravnanje zavarovalne skupine v primeru nerazpoložljivosti potrebnih informacij za izračun solventnosti povezane družbe. Prvi odstavek 389. člena ZZavar-1 določa, da se v takšnem primeru knjigovodska vrednost te družbe odšteje od primernih lastnih virov sredstev na ravni skupine. Namen novega tretjega odstavka je vpeljava pomembne regulatorne varovalke, ki preprečuje morebitno selektivno uporabo te metode, ki bi umetno izboljšala kapitalski položaj skupine.

Določilo novega tretjega odstavka izrecno določa, da se mehanizem odštevanja ne sme uporabiti, če bi to privedlo do izboljšanja solventnosti skupine v primerjavi s situacijo, ko bi ta povezana družba ostala v izračunu. Ta prepoved sledi načelu konzervativnosti pri izračunih tveganja. Varovalka zagotavlja, da skupina ne more namerno ali nenamerno izključiti povezane družbe pod pretvezo pomanjkanja podatkov, če bi ta izključitev solventnostni položaj skupine izboljšala.

S tem se prepreči situacija, ko bi izračun izključitev družbe izboljšal solventnostni položaj skupine, kar bi pomenilo, da je določena povezana družba kapitalsko verjetno šibka. Če bi odštevanje izboljšalo položaj, Agencija ne dovoli odštevanja.

Obrazložitev k 91. členu

Gre za prenos osemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi 389.a člen ZZavar-1 omogoča zavarovalnim skupinam, da za izračun solventnosti skupine (v primeru uporabe metode računovodske konsolidacije) uporabijo poenostavljen pristop za udeležbe v povezanih družbah, ki so po velikosti nepomembne. Namen tega določila je zmanjšati administrativno in regulatorno breme, ki bi ga prinašalo izvajanje kompleksnih izračunov za majhne, nizko tvegane subjekte znotraj skupine.

Prvi odstavek določa, da mora udeležena zavarovalnica za uporabo poenostavljenega pristopa pridobiti dovoljenje Agencije. Agencija se mora pred odobritvijo posvetovati z drugimi zadevnimi nadzornimi organi.

Drugi odstavek določa pogoje za pridobitev tega dovoljenja. Zavarovalnica mora ustrezno dokazati, da je predlagani poenostavljeni pristop dovolj preudaren (konzervativen). Utemeljitev mora upoštevati naravo, obseg in zapletenost tveganj nepomembnih družb in dokazati, da ne bo prišlo do podcenjevanja tveganj. To zagotavlja, da se olajšave uporabijo le tam, kjer je to upravičeno in varno.

Tretji odstavek nalaga zavarovalnicam stalno obveznost letnega ocenjevanja upravičenosti uporabe poenostavljenih izračunov. Poleg tega morajo zavarovalnice javno razkriti seznam in velikost teh povezanih družb v poročilu o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine. Posebno določilo pa velja za zavarovalnice iz tretjih držav. Če matična država te zavarovalnice nima enakovrednih zahtev kot EU, poenostavljeni izračuni ne smejo privedi do kapitalske zahteve, ki bi bila nižja od tiste, določene v zadevni tretji državi. Prav tako je uporaba poenostavljenih izračunov izrecno prepovedana, če zavarovalnica nima zanesljivih informacij o kapitalski zahtevi te tretje države. To je varovalka, ki preprečuje, da bi se poenostavitve uporabile za izigravanje tujih regulativnih zahtev.

S petim odstavkom so natančno določena kvantitativna merila, kdaj se povezane družbe štejejo za nepomembne. Zahtevke za poenostavitev je mogoč le, če:

- knjigovodska vrednost posamezne povezane družbe predstavlja manj kot 0,2 % sredstev skupine,
- vsota knjigovodskih vrednosti vseh takih nepomembnih družb predstavlja manj kot 0,5 % sredstev skupine.

Ta merila zagotavljajo objektivnost in omejujejo uporabo poenostavitev samo na tiste družbe, ki v finančnem smislu resnično ne predstavljajo pomembnega tveganja za solventnost celotne skupine.

Obrazložitev k 92. členu

Gre za prenos enainosemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

S premembami se celovito preoblikuje 390. člen ZZavar-1, s čimer se doseže integracija kapitalskih zahtev in virov sredstev družb iz drugih finančnih sektorjev v izračun solventnosti zavarovalne skupine.

Sprememba prvega odstavka uvaja novo, natančnejšo formulo za izračun solventnosti skupine. Ta formula solventnost definira kot razliko med vsoto konsolidiranih lastnih virov in prispevkov lastnih virov povezanih družb iz 388. člena ZZavar-1 (npr. banke, investicijske družbe) ter vsoto konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala in prispevkov kapitalskih zahtev družb iz drugih finančnih sektorjev. Ta pristop zagotavlja, da se prispevki drugih sektorskih regulativ upoštevajo na skladen način.

Novi drugi odstavek h temu dodaja ključno pojasnilo, da se udeležba v teh povezanih družbah iz 388. člena ZZavar-1 ne sme vključiti v splošne konsolidirane podatke, saj se te družbe obravnavajo po sektorskih pravilih.

Spremembe se dotikajo tudi določanja minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine (nov četrti odstavek). V to vsoto se poleg minimalnega kapitala nadrejene zavarovalnice in sorazmernega deleža povezanih zavarovalnic po novem vključi tudi sorazmerni delež lokalnih kapitalskih zahtev zavarovalnic iz tretjih držav. Ključna varovalka pri tem je, da se upoštevajo tiste zahteve, katerih neizpolnjevanje bi v zadevni tretji državi vodilo do odvzema dovoljenja. To zagotavlja, da je minimalni kapital skupine določen konservativno in upošteva najstrožje regulativne zahteve v celotni skupini.

Nov sedmi odstavek uvaja ključno pravilo za ravnanje v primeru, ko je skupina sicer kapitalsko ustrezna (konsolidirani lastni viri presegajo konsolidirani zahtevani kapital), vendar osnovni lastni viri niso dovolj za kritje minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala. V takem primeru se ne uporabljajo določila o ukrepih za zagotovitev zahtevanega minimalnega kapitala (250. člen ZZavar-1), ampak določila 249. člena ZZavar-1, ki opredeljuje ukrepe za zagotovitev zahtevanega solventnostnega kapitala.

Obrazložitev k 93. členu

Gre za prenos triinosemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Sprememba 391. člena ZZavar-1 zagotavlja, da se tudi pri uporabi metode odbitkov in združevanja, ki je alternativna metoda izračuna solventnosti skupine, dosledno upoštevajo povezane družbe iz drugih finančnih sektorjev, katerih obravnavo določa spremenjeni 388. člen ZZavar-1, in zavarovalnice tretjih držav, kakor ureja peti odstavek 375. člena ZZavar-1.

Spremenjen prvi odstavek 391. člena ZZavar-1 opredeljuje solventnost skupine po metodi odbitkov in združevanja in je ključen za preprečevanje dvojnega štetja kapitala. Če se vrednosti naložb v povezane družbe iz drugih finančnih sektorjev, katerih obravnavo določa spremenjeni 388. člen ZZavar-1, in zavarovalnice tretjih držav, kakor ureja peti odstavek 375. člena ZZavar-1, ne bi odšteje, bi bil kapital, ki je bil vložen v podrejene družbe, štet dvakrat. Enkrat kot lastni viri nadrejene družbe in drugič kot prišteti lastni viri podrejene družbe. Poleg te korekcije se v 2. točki odšteje tudi skupni zahtevani solventnostni kapital celotne skupine, ki ga določa tretji odstavek, s čimer se solventnost skupine na koncu definira kot preostali presežek kapitala nad vsemi zahtevami.

Drugi odstavek, ki določa skupne primerne lastne vire sredstev skupine, je razširjen z novo 3. točko, ki izrecno vključuje prispevek lastnih virov povezanih družb iz 388. člena ZZavar-1. Enaki logiki sledi sprememba tretjega odstavka, ki določa skupni zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine. Tudi ta se dopolni z novo 3. točko, ki vključuje prispevek zahtevanega solventnostnega kapitala teh povezanih družb v skladu z določili 388. člena ZZavar-1.

Vse te spremembe imajo skupen cilj - metodološko uskladitev in doslednost. S tem se zagotovi, da ne glede na izbrano metodo izračuna solventnosti skupine vsi subjekti v skupini (banke, investicijske družbe in druge družbe), ki so podvrženi drugim sektorskim regulativam, prispevajo k izračunu solventnosti skupine na dosleden in celovit način, kar omogoča nadzornim organom realno oceno celotnega tveganja.

Obrazložitev k 94. členu

Gre za prenos štiriinosemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

391.a člen (kombinacija metod)

Novi 391.a člen ZZavar-1 uvaja ključno fleksibilnost za zavarovalne skupine z zapleteno strukturo, saj dovoljuje kombinacijo metode računovodske konsolidacije in metode odbitkov in združevanja pri izračunu solventnosti. Solventnost skupine je v tem primeru definirana kot razlika med skupnimi primernimi lastnimi viri in skupnim zahtevanim solventnostnim kapitalom, pri čemer se ti dve vsoti izračunata s seštevanjem treh delov: prispevkov konsolidiranih družb, prispevkov družb po metodi odbitkov in združevanja ter prispevkov družb iz drugih finančnih sektorjev (388. člen ZZavar-1). S tem se zagotovi, da je celotna kapitalska ustreznost skupine realno zajeta, ne glede na to, kateri metodi je podvržen posamezen del skupine.

Novi člen dejansko združuje in povezuje pristope, določene v 390. členu ZZavar-1 (metoda računovodske konsolidacije) in 391. členu ZZavar-1 (metoda odbitkov in združevanja). 391.a člen tako predstavlja metodo, ki v prvi alineji obravnava tiste dele skupine, za katere je izbran pristop konsolidacije, v drugi alineji pa tiste, za katere se uporablja pristop odbitkov in združevanja. S tem se zakonodaja prilagaja realnosti velikih in kompleksnih mednarodnih finančnih skupin, ki redko ustrezajo enotnemu modelu.

Drugi odstavek preprečuje dvojno štetje kapitala, saj določa, da se udeležbe v družbah iz drugih sektorjev in družbah iz tretjih držav (za katere se uporablja metoda odbitkov) ne vključijo v konsolidirane podatke.

Tretji odstavek določa posebno obravnavo valutnega tveganja za presežni del naložb v družbe tretjih držav, pri čemer se izloči tveganje lastniških vrednostnih papirjev.

Šesti in sedmi odstavek pa vpeljujeta varovalke minimalnega kapitala. Če primerni osnovni lastni viri sredstev skupine ne pokrivajo minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala, se smiselno uporabijo ukrepi iz 249. člena ZZavar-1, ki opredeljuje ukrepe za zagotovitev zahtevanega solventnostnega kapitala.

Osmi odstavek opredeli možnost določitve kapitalskega dodatka, če profil tveganj vključenih družb iz tretjih držav znatno odstopa od predpostavk izračuna, s čimer se ohranja konservativen pristop.

391.b člen (dolgoročni lastniški vrednostni papirji na ravni skupine)

Novi 391.b člen ZZavar-1 omogoča zavarovalnim skupinam, ki uporabljajo konsolidacijo ali kombinacijo metod, da na ravni skupine uporabijo prilagoditev za tveganje dolgoročnih kapitalskih naložb, kot je ta že na voljo za individualne zavarovalnice (210.a člen ZZavar-1). Ta določba omogoča skupini, da določene lastniške naložbe, ki jih namerava držati dolgoročno, obravnava z manj strogim kapitalskim

tveganjem. Cilj je stabilizacija kapitala in preprečevanje neupravičenih nihanj, ki bi jih povzročala kratkoročna nihanja trga pri naložbah strateškega in dolgoročnega pomena.

Obrazložitev k 95. členu

Spremembe 394. člena ZZavar-1 so izključno redakcijske, potrebne za ohranjanje doslednosti sistema sklicevanja po vpeljavi novih določil in odstavkov v druge člene ZZavar-1. 394. člen ZZavar-1 sicer določa pogoje, pod katerimi lahko podrejene zavarovalnice uporabljajo poenostavljene režime, vendar se vsebina teh pogojev s to novelo ne spreminja.

Obrazložitev k 96. členu

Gre za prenos šestinosemdesetega odstavka 1. člena Direktiva 2025/2/EU.

Četrty odstavek 399. člena ZZavar-1 bistveno razširja kriterije za določanje mejnih vrednosti pomembnega tveganja koncentracije. Nadzorni organ (Agencija ali drug pristojen nadzornik na ravni skupine) po novem ni več omejen zgolj na zahtevani solventnostni kapital in zavarovalno-tehnične rezervacije, temveč lahko uporabi širši nabor meril. Ta nova merila vključujejo primerne lastne vire sredstev ter druga kvantitativna ali kvalitativna merila, ki temeljijo na tveganju. Ta sprememba omogoča nadzornikom večjo fleksibilnost in prilagajanje mejnih vrednosti specifičnemu profilu tveganj posamezne zavarovalne skupine. Prav tako se s to spremembo v dikcijo vnaša pojem »drug nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine«, s čimer se uskladi pristojnost za določitev mejnih vrednosti v čezmejnem kontekstu.

Preostale spremembe so redakcijske.

Obrazložitev k 97. členu

Gre za prenos sedeminosemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Drugi odstavek 400. člena ZZavar-1 opredeljuje poročanje o pomembnejših in zelo pomembnih transakcijah znotraj skupine. Ključna novost je, da poročanje po novem izrecno vključuje transakcije v skupini, ki vključujejo družbe, ki niso zavarovalnice držav članic, zavarovalnice tretjih držav, zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi. To pomeni, da so v obseg nadzora vključene vse družbe, ki so del zavarovalne skupine, s čimer se odpravlja siva cona.

Nadalje, čeprav je poročanje o transakcijah s tesno povezanimi fizičnimi osebami obstajalo že prej, novo besedilo to potrjuje, hkrati na novo opredeli krog poročevalcev, ki namesto splošne reference na "osebe iz prvega odstavka 377. člena" zdaj jasno navaja udeleženo zavarovalnico, zavarovalni holding ali mešani finančni holding. Bistvo ostaja nespremenjeno, o zelo pomembni transakciji se poroča takoj, ko je mogoče.

Obrazložitev k 98. členu

Gre za prenos sedemindesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi 400.a člen ZZavar-1 ureja nadzor nad transakcijami znotraj skupine v primerih, ko nadrejena družba ni zavarovalnica, temveč pripada drugemu finančnemu sektorju. Ta člen je namenjen zapolnitvi nadzorne vrzeli in zagotavljanju, da Agencija ohrani ustrezna pooblastila za spremljanje tveganj, zlasti tveganja okužbe. Bistveno pri tem je zagotoviti, da so vse transakcije med zavarovalnico in njenimi nadrejenimi subjekti, ne glede na njihovo primarno regulacijo (npr. bančništvo), pod ustreznim nadzorom.

Prvi odstavek jasno opredeljuje institucionalni obseg nadzora. Določa, da Agencija izvaja nadzor transakcij med zavarovalnico in njeno nadrejeno družbo ter povezanimi družbami te nadrejene družbe, če je nadrejena družba subjekt iz drugega finančnega sektorja. Ta sektor vključuje kreditne institucije (banke), investicijska podjetja, družbe za upravljanje (npr. vzajemnih skladov), upravitelje alternativnih investicijskih skladov in pokojninske družbe. Vključenost teh subjektov je ključna, saj so to najpogostejši akterji v finančnih konglomeratih, kjer se zavarovalniški posel prepleta z bančništvom ali upravljanjem premoženja.

Drugi odstavek določa člene, ki se za nadzor med-sektorskih transakcij smiselno uporabljajo. To pomeni, da ni treba ponavljati podrobnih pravil o poročanju. Z navedbo členov (npr. 362., 368. do 373., 400. in 402. člen ZZavar-1) se zagotavlja, da morajo zavarovalnice, ki so del takšnih skupin, kljub naravi svoje nadrejene družbe upoštevati enake standarde poročanja nadzorniku o pomembnih transakcijah ter enake pogoje in omejitve, kot veljajo za transakcije znotraj zavarovalnih skupin. S tem se ohranja enotna raven nadzora finančne stabilnosti zavarovalnice.

Obrazložitev k 99. členu

Gre za prenos petindevetdesetega in stopetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

S spremembami v 402. členu ZZavar-1 se krepí nadzorna pooblastila Agencije.

Nova 13. točka v prvem odstavku dodaja pomemben razlog za nadzorne ukrepe. Agencija lahko ukrepa, če zavarovalni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje pogojev za zagotavljanje neprekinjenosti in celovitosti nadzora na ravni skupine (pogoji iz 361.b člena ZZavar-1). Namen tega je zagotoviti, da strukturne spremembe ali organizacijske težave v holdingu ne ovirajo sposobnosti nadzornika za učinkovito spremljanje skupine. Ta določba je še posebej pomembna pri mešanih finančnih holdingih, kjer mora Agencija upoštevati vpliv ukrepov na celoten finančni konglomerat.

Novi peti odstavek uvaja obsežen nabor nadzornih ukrepov, ki so namenjeni hitri in odločni intervenciji v primeru resne neskladnosti ali ogroženosti finančnega položaja skupine. Ti ukrepi predstavljajo pomembno krepitev pooblastil Agencije in omogočajo neposreden poseg v korporativno upravljanje in finančne tokove:

1. prepoved glasovalnih pravic in prenos udeležb omogočata Agenciji, da hitro stabilizira poslovanje skupine;
2. Agencija lahko določi drugo odgovorno zavarovalnico ali holding v skupini, ki prevzame skrb za izpolnjevanje vseh zahtev nadzora;
3. omejitev razdelitev dobička je namenjena zadržanju kapitala v skupini in okrepitvi solventnostnega položaja;
4. zahteva za odsvojitvev deležev zmanjšuje tveganja koncentracije ali odstrani toksične naložbe iz skupine.

Novi šesti odstavek zagotavlja, da se pri uporabi novih ukrepov (iz 5. odstavka) ohranja mednarodno usklajevanje. Agencija se mora pred sprejetjem ukrepov, ki vplivajo na družbe v drugih državah članicah, posvetovati z zadevnimi nadzornimi organi in EIOPA, s čimer se preprečuje neusklajeno delovanje.

Novi sedmi odstavek obravnava tveganje zlorabe prehodnih ukrepov (člena 639. in 640. ZZavar-1), ki omogočajo določene odklone od polnih zahtev glede solventnosti. Agencija kot nadzornik skupine lahko ukrepa, če skupina z uporabo teh ukrepov napačno prikaže solventnost. Nadzorni ukrepi lahko vključujejo zmanjšanje zneska lastnih virov sredstev, ki izhaja iz uporabe prehodnih ukrepov. To pooblastilo velja celo v primeru, če skupina formalno še vedno dosega zahtevani solventnostni kapital brez uporabe prehodnih ukrepov, kar omogoča nadzorniku proaktivno ukrepanje proti agresivnim ali zavajajočim praksam.

Obrazložitev k 100. členu

Gre za prenos dvaindevetdesetega, stodrugega in stopetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

403. člen ZZavar-1 ureja poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine. Spremembe so usmerjene v natančnejšo opredelitev poročevalcev, omogočanje priprave skupnih poročil in vključitev obveznosti razkritja v zvezi z uporabo prehodnih ukrepov, s čimer se povečuje transparentnost na ravni skupine.

Prvi odstavek je spremenjen tako, da jasno določa, da objavijo poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding in mešani finančni holding (prej splošna referenca na osebe iz 377. člena). Opredelitev poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine je razširjena z navedbo, da mora vsebovati informacije, namenjene tržnim strokovnjakom, v skladu z zahtevami 261. člena. Alineje v prvem odstavku določajo, katera zakonodaja in akti Evropske komisije se uporabljajo za poročilo (vključno z Direktivami in tehničnimi standardi).

Drugi odstavek je spremenjen, da spodbuja pripravo skupnega poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine. Skupno poročilo je možno, če z njim soglaša Agencija (ali drug nadzorni organ, pristojen za nadzor skupine). Takšno poročilo mora vsebovati splošne informacije na ravni skupine (v skladu s prvim odstavkom) in poleg tega mora vključevati informacije za katerokoli podrejeno zavarovalnico v skupini, ki je posamično prepoznavna, vključno z obema deloma poročila o solventnosti in finančnem položaju, kot je opredeljeno na individualni osnovi. Prednost skupnega poročanja je zmanjšanje administrativnega bremena za skupino, hkrati pa je zagotovljena ustrezna raven transparentnosti za trg in nadzornika.

V petem odstavku se k obstoječi določbi o objavi poročila v slovenskem jeziku na javnih spletnih straneh dodaja rok za objavo: "v 24 tednih po koncu poslovnega leta". Ta sprememba določa jasen rok in povečuje odgovornost družb glede pravočasne objave ključnih informacij.

Novi šesti odstavek uvaja obveznost razkritja, ki je namenjena povečanju transparentnosti glede dejanskega finančnega položaja skupine. Če skupina ali podrejena zavarovalnica uporablja prehodno prilagoditev za krivuljo netvegane obrestne mere (639. člen ZZavar-1) ali prehodni ukrep glede zavarovalno-tehničnih rezervacij (640. člen ZZavar-1), mora udeležena družba kot del poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine razkriti količinsko opredelitev učinka tega. Bistvena zahteva je razkriti, da lastni viri sredstev, ki izhajajo iz uporabe navedenih prehodnih ukrepov, ne morejo biti dani na razpolago za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala udeležene družbe, za katero se izračunava solventnost.

Obrazložitev k 101. členu

Gre za prenos triindevetdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Doda se nov 403.b člen ZZavar-1. Cilj člena je okrepiti zanesljivost in verodostojnost javno objavljenih informacij o solventnosti in finančnem položaju zavarovalne skupine.

Prvi in drugi odstavek določata obveznost vključitve revidiranih podatkov v poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine. Ta zahteva zagotavlja, da je vsaj bilanca stanja na konsolidirani ravni neodvisno preverjena. Če je pripravljeno skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju (kar je omogočeno s spremembo 403. člena ZZavar-1), mora to poročilo vključevati ne le revidirano bilanco stanja skupine, temveč tudi revidirane bilance stanja vseh podrejenih zavarovalnic, ki so vključene v poročilo.

Tretji odstavek uvaja ključno novost, ki formalizira nadzorni postopek revizije. Udeležena družba mora Agenciji ali drugemu pristojnemu nadzornemu organu na ravni skupine predložiti ločeno poročilo, ki ga pripravi revizijska družba. To ločeno poročilo mora obvezno vsebovati opredelitev vrste zagotovila (npr. zmerno, razumno) in rezultate revizije. To omogoča nadzorniku, da natančno ve, v kolikšni meri je bila

zanesljivost podatkov preverjena. V primeru skupnega poročila se ločeno revizijsko poročilo z opredelitvijo zagotovila zahteva tudi za vsako povezano zavarovalnico, kar zagotavlja visoko raven odgovornosti in transparentnosti na vseh ravneh poročanja.

Obrazložitev k 102. členu

Gre za prenos šestindevetdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Spremembe 406. člena ZZavar-1 krepijo in podrobneje opredeljujejo nadzorne ukrepe Agencije v primerih, ko je nadrejena družba zavarovalne skupine s sedežem v tretji državi in nadzor na ravni skupine v tej državi ni priznan kot enakovreden (t.i. situacija brez enakovrednosti). Namen sprememb je zagotoviti, da so evropske zavarovalnice, ki so del mednarodnih skupin, ustrezno zaščitene pred tveganji, ki izvirajo izven EU.

Novi četrti odstavek (prej peti) formalizira uporabo "drugih nadzornih postopkov in ukrepov" za doseganje ciljev nadzora na ravni skupine. Ta določba zahteva, da Agencija svoje postopke utemelji, dokumentira in sporoči drugim nadzornim organom, EIOPA in Evropski komisiji, kar zagotavlja transparentnost. Ključno je, da če Agencija ni določena kot nadzornik skupine, mora za uporabo teh dodatnih postopkov pridobiti soglasje nadzornika na ravni skupine, s čimer se ohranja usklajenost nadzora. Dodan je tudi stavek v prvem odstavku, ki zahteva, da Agencija pri nadzoru subjektov iz tretjih držav (holdingi, zavarovalnice) uporablja splošna načela nadzora iz 8. poglavja ZZavar-1, s čimer se zagotovi doslednost obravnave.

Novi peti odstavek natančno opredeljuje specifične cilje teh ukrepov, ki se osredotočajo na dve ključni tveganji: preprečevanje umetnega ustvarjanja kapitala (npr. s financiranjem iz dolgov, ki se ne štejejo za lastne vire sredstev) in omejitev tveganja širjenja negativnih vplivov (okužbe) iz družb v tretjih državah na zavarovalnice in podskupine znotraj EU.

Novi šesti odstavek nato navaja obsežen nabor nadzornih ukrepov, ki jih lahko Agencija sprejme. Ti vključujejo zahtevo za ustanovitev zavarovalnega holdinga s sedežem v EU (za podreditev celotne skupine EU zakonodaji), uvedbo neodvisnih članov v organ upravljanja končne nadrejene družbe na ravni EU in najpomembneje, prepoved, omejitev ali spremljanje transakcij (vključno z izplačili dividend in kuponov) z družbami iz tretjih držav, če te transakcije ogrožajo solventnost skupine.

Nenazadnje, novi sedmi odstavek zahteva, da v primeru uporabe ukrepa glede omejitve transakcij Agencija obvesti nadzorne organe povezanih zavarovalnic iz drugih držav članic. S tem se zagotovi, da so drugi zadevni nadzorniki seznanjeni z dejanji, ki neposredno vplivajo na finančni položaj celotne skupine.

Obrazložitev k 103. členu

Gre za prenos devetinosemdesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

409.a člen ZZavar-1 - upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine

Prvi odstavek določa, da morajo udeležena zavarovalnica, zavarovalni holding in mešani finančni holding (torej subjekti, ki so na vrhu skupine) pripraviti in redno posodabljati načrt upravljanja likvidnostnega tveganja na ravni skupine. Ta načrt mora vključevati vsaj kratkoročno analizo likvidnosti, na zahtevo Agencije ali drugega nadzornega organa pa tudi srednjeročno in dolgoročno analizo. S tem se zagotavlja ustrezen vpogled v sposobnost skupine, da izpolnjuje svoje kratkoročne in dolgoročne denarne obveznosti. Za izdelavo načrta se smiselno uporabljajo pravila 252.a člena ZZavar-1 (ki ureja likvidnost na individualni ravni) in ustrezni regulativni tehnični standardi EU.

Drugi in tretji odstavek urejata poročanje za podrejene zavarovalnice, ki so vključene v nadzor skupine znotraj EU. Podrejena zavarovalnica je lahko izvzeta iz priprave lastnega, posamičnega načrta

likvidnostnega tveganja (individualna raven), če načrt na ravni skupine dejansko in v celoti krije njeno upravljanje likvidnosti in potrebe. To zmanjšuje administrativno breme, hkrati pa zagotavlja, da je tveganje obravnavano na skupinski ravni. Kljub tej izjemi pa mora podrejena zavarovalnica Agenciji predložiti tiste dele skupinskega načrta, ki se nanašajo na celotno skupino in na njen lasten položaj. Ne glede na izzvetje pa ima Agencija še vedno možnost, da od podrejene zavarovalnice zahteva pripravo individualnega načrta, če odkrije specifična tveganja zanj ali če oceni, da skupinski načrt ne vsebuje dovolj podrobnih informacij za spremljanje njenega likvidnostnega položaja.

409.b člen ZZavar-1 - druga makrobonitetna pravila na ravni skupine

Člen določa, da se nadzorna pooblastila Agencije za odpravo likvidnostnih ranljivosti in zaščito finančne stabilnosti na ravni posamezne zavarovalnice smiselno uporabljajo tudi na ravni celotne skupine.

Smiselna uporaba 252.b člena ZZavar-1 pomeni, da ima Agencija na ravni skupine pooblastila, da v primeru ugotovljenih pomembnih likvidnostnih tveganj (ki bi lahko ogrozila zavarovance ali stabilnost finančnega sistema) za največ tri mesece odredi izredne, makrobonitetne ukrepe. Ti ukrepi so usmerjeni v zaščito finančnega položaja in vključujejo:

- omejitev ali ustavitve izplačil dividend in drugih plačil podrejenim upnikom;
- omejitev ali ustavitve odkupa lastnih delnic ter vračila lastnih virov sredstev;
- omejitev ali ustavitve bonusov in variabilnih prejemkov vodstvu;
- začasno ukinitve pravice do izplačila odkupne vrednosti za imetnike življenjskih polic (kar je skrajni ukrep v izjemnih okoliščinah).

Smiselna uporaba 252.c člena Agenciji omogoča na ravni skupine, da v času izjemnih pretresov na ravni finančnega sektorja (sektorski šoki) zahteva od subjektov z ranljivim profilom tveganja omejitve ali začasno ustavitve zgoraj naštetih izplačil (dividend, odkupov, bonusov). Najpomembnejša razširitev pa je, da lahko v takšnem obdobju Agencija uvede tudi omejitve ali začasno ustavitve transakcij znotraj skupine, če je ogrožena solventnost ali likvidnost skupine ali njenih nadzorovanih družb.

Obrazložitev k 104. členu

V prvem odstavku 482. člena ZZavar-1 gre za prenos devetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Spremembe 482. člena ZZavar-1 prinašajo tri glavne novosti v zvezi z roki, v katerih mora Agencija odločiti o vlogah zavarovalnic. Glavni cilj je uskladitev rokov s kompleksnostjo postopkov in pospešitev odločanja o manj zahtevnih zadevah.

Prva sprememba se nanaša na podaljšanje roka za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov. Prvotni rok je bil določen na šest mesecev. Po noveli ta rok ostaja šest mesecev, vendar se v primeru, ko je treba izvesti skupno oceno z drugimi nadzornimi organi držav članic, rok podaljša na osem mesecev. To podaljšanje omogoča ustrezen čas za usklajevanje in temeljito preverjanje v kompleksnih čezmejnih postopkih, kjer je sodelovanje med nadzorniki nujno potrebno.

Druga pomembna sprememba je dodatek novega tretjega odstavka, ki določa krajši, dvo-mesečni rok za odločanje o zadevah, povezanih s sorazmernim nadzorom. Agencija mora zdaj v dveh mesecih odločiti o zahtevi zavarovalnice za razvrstitev med male in nekompleksne zavarovalnice in o zahtevi za soglasje k uporabi ukrepov za sorazmernost iz 8.č člena ZZavar-1. Uvedba tega hitrejšega roka je namenjena pospešitvi postopka, da lahko manjše zavarovalnice hitreje začnejo uporabljati poenostavljena pravila in s tem zmanjšajo svoje administrativno breme.

Tretja sprememba je terminološka uskladitev v odstavku, ki ureja splošni rok treh mesecev za vsa ostala dovoljenja. Ta odstavek, ki postane četrti, se dopolni z besedilom »oziroma soglasij«. S tem se jasno določi, da tri-mesečni rok velja za izdajo vseh drugih dovoljenj in soglasij, ki niso zajeta v specifičnih rokih. Dosedanja četrta in peta odstavka (ki določata mirovanje roka) sta bila posledično le preštevilčena.

Obrazložitev k 105. členu

Gre za prenos tridesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Sprememba 483. člena ZZavar-1 se osredotoča na preoblikovanje 2. točke osmega odstavka, ki določa posebna pravila za obravnavo zahtev za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v zavarovalnici. Osmi odstavek omogoča Agenciji, da s prvo zahtevo za dopolnitev podatkov postopek zadrži za daljše obdobje do 30 delovnih dni. Daljši rok je namenjen reševanju kompleksnejših primerov, ki zahtevajo obsežnejše preverjanje.

Nova dikcija določa, da se podaljšani rok za zadržanje postopka uporabi, če bodoči kvalificirani imetnik ni nadzorovana finančna družba. Ta sprememba nadomešča prejšnje naštevanje z enim samim, krovnim in bolj jasnim izrazom. Cilj te določitve je, da ima Agencija več časa za temeljito presojo primernosti tistega imetnika, ki ni že potrjen visokim regulativnim standardom in nadzoru drugega finančnega organa.

Obrazložitev k 106. členu

Gre za prenos sedemindvajsetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Sprememba 491. člena ZZavar-1 razširja obseg podatkov, ki jih mora Agencija vsako leto posredovati EIOPA. Medtem ko je prejšnje besedilo urejalo le poročanje o kapitalskih dodatkih, nova dikcija razdeljuje obveznost poročanja na tri jasne kategorije. Poročanje o povprečnem kapitalskem dodatku na zavarovalnico glede na vrsto dejavnosti (življenjske, premoženjske, pozavarovalnice) ostaja, kar EIOPA omogoča spremljanje, kako slovenski nadzornik uporablja kapitalске dodatke nad standardno zahtevano solventnostjo pri različnih vrstah zavarovalnic.

Novela uvaja dve ključni novi točki, ki se nanašata na uporabo načela sorazmernosti in poenostavitve. Agencija mora po novem poročati o številu zavarovalnic, ki so razvrščene med male in nekompleksne zavarovalnice, in o številu tistih, ki uporabljajo poenostavitve ali specifične ukrepe za sorazmernost. Podobno se to pravilo razširi in zahteva poročanje o številu zavarovalniških skupin (male/nekompleksne skupine ter druge skupine, ki uporabljajo sorazmerne ukrepe). Namen te razširitve je omogočiti EIOPA in evropskim institucijam kvantitativen vpogled v dejansko izvajanje načela sorazmernosti, ki je ključno za zmanjšanje regulativnega bremena za manjše in manj kompleksne subjekte v celotni EU.

Spremeni se tudi drugi odstavek, in sicer z dodajanjem besedila »prve točke« v sklicevanje na podatke. Ta uskladitev je potrebna zaradi nove, oštevilčene strukture prvega odstavka.

Obrazložitev k 107. členu

Gre za prenos štiriinidesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Sprememba 507. člena ZZavar-1 se osredotoča na razširitev izjem od splošne prepovedi razkrivanja zaupnih informacij, ki jih člani in zaposleni v Agenciji pridobijo med opravljanjem nadzora. Po splošnem pravilu teh informacij ne smejo razkriti nikomur, razen če tako določa zakon.

Glavna vsebinska sprememba je dodatek nove 3. točke v tretjem odstavku. Ta točka uvaja izjemo, ki omogoča, da se zaupne informacije razkrijejo v primeru objave rezultatov stresnih testov. Stresni testi so nadzorno orodje, s katerim se ocenjuje zmožnost zavarovalnic, da se soočijo s hudimi, a verjetnimi neugodnimi dogodki ali prihodnjimi spremembami v razmerah, ki bi lahko vplivali na njihov finančni položaj. To pomeni, da objavo tovrstnih rezultatov, ki so ključni za tržno transparentnost in sistemsko stabilnost, novela izrecno izvzame iz prepovedi razkritja zaupnih informacij. S tem se omogoči usklajeno in zakonsko podprto sodelovanje pri tovrstnih vajah, ki jih pogosto organizira EIOPA.

Spremembe v prvih dveh točkah tretjega odstavka so strukturne in tehnične narave ter služijo pripravi na dodatek nove točke.

Obrazložitev k 108. členu

Gre za prenos petintridesetega in šestintridesetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Sprememba prvega odstavka 509. člena ZZavar-1 razširja krog oseb in institucij, ki jim sme Agencija na podlagi zakonske izjeme posredovati zaupne informacije, pridobljene med nadzorom. Ta razširitev je formalno dosežena z dodajanjem dveh novih točk na seznam.

Prva novost je dodatek 10. točke, ki dovoljuje razkritje informacij centralnim bankam Evropskega sistema centralnih bank, vključno z Evropsko centralno banko, in drugim podobnim monetarnim organom. To posredovanje je dovoljeno samo v obsegu, ki je pomemben za njihove zakonsko predpisane naloge, kot so vodenje monetarne politike, zagotavljanje likvidnosti, nadzor plačilnih sistemov in varovanje stabilnosti finančnega sistema. Ta dodatek poudarja pomen usklajenega delovanja bonitetnega in makrobonitetnega nadzora ter centralnih bank za celotno finančno stabilnost.

Druga novost je vpeljava 11. točke, ki na seznam upravičenih prejemnikov zaupnih informacij uvršča tudi Finančno upravo Republike Slovenije. Ta določba vzpostavlja zakonsko podlago za učinkovito izmenjavo informacij med Agencijo in davčnim organom. Takšna izmenjava je ključna za zagotavljanje finančne integritete in učinkovito izvajanje nadzora na področjih, kjer se pristojnosti obeh organov prepletajo, zlasti pri preprečevanju in odkrivanju morebitnih nepravilnosti ali kršitev.

Obrazložitev k 109. členu

Sprememba se nanaša na drugi odstavek 528.c člena ZZavar-1, ki določa, kdo mora potencialnemu zavarovalcu razkriti vire in splošne značilnosti nasprotja interesov, kadar notranji organizacijski ukrepi (ki jih ureja prvi odstavek) niso dovolj, da bi preprečili tveganje škodovanja interesom stranke.

Ključna sprememba je sprememba in dopolnitev seznama subjektov v tem odstavku. Dosedanje besedilo je na seznamu subjektov, ki morajo razkriti nasprotje interesov, vključevalo zavarovalniške posrednike in zastopnike ter zavarovalnico. Sedaj se ta seznam besedilo nadomesti, tako da se začne z zavarovalnico in kot zadnja dodaja tudi banka.

Namen spremembe je uskladitev in dopolnitev seznama subjektov, ki so dolžni razkriti nasprotje interesov, in sicer z vključitvijo banke. Banke so bile že v prvem odstavku našteje med subjekte, ki morajo ugotavljati nasprotja interesov, ker pogosto sodelujejo pri distribuciji zavarovalnih naložbenih produktov. Z novo določitvijo se ta obveznost (identifikacija) dosledno razširja tudi na dolžnost razkritja nasprotja interesov (če notranje kontrole niso učinkovite). S tem se zagotavlja, da so vse finančne institucije, ki distribuirajo tovrstne produkte, vključene v najvišji standard zaščite strank. Sprememba torej odpravlja nedoslednost in zagotavlja, da morajo vsi ključni distributerji zavarovalnih naložbenih produktov potencialnemu zavarovalcu pravočasno razkriti nasprotje interesov, če obstaja tveganje škodovanja njegovim interesom.

Obrazložitev k 110. členu

Predlagana sprememba uvaja nov, triindvajseti odstavek v 545. člen ZZavar-1. Ta določba določa, da zavarovalnemu zastopniku ni treba podati informacij, ki so navedene v prvem do dvanajstem odstavku istega člena, v primerih, ko gre za zavarovanja velikih nevarnosti, opredeljena v 532. členu ZZavar-1.

Razlog za ponovno vključitev te določbe je v tem, da je bila navedena izjema, ki je bila v predhodni različici zakona urejena v takratnem 21. odstavku 545. člena ZZavar-1, po pomoti črtana v okviru zadnje novele. Spreminjanje vsebine predhodnega 21. odstavka s tem, da se izjema za velika zavarovanja izpusti, očitno ni bil pravi namen zakonodajalca, temveč je šlo za nenamerno napako pri urejanju besedila.

Obrazložitev k 111. členu

Gre za popravek številčne napake v sklicu in ne prinaša vsebinskih sprememb.

Obrazložitev k 112. členu

Sprememba 561.a člena ZZavar-1 je popravek sklicevanja (t.i. tehnična uskladitev) in ne prinaša vsebinskih sprememb glede samega stalnega poklicnega usposabljanja zastopnikov in posrednikov.

Obrazložitev k 113. členu

567.a člen je bil v Zakon o zavarovalništvu dodan zaradi upoštevanja 10. in 4. člena Direktive (EU) 2016/97 (v nadaljevanju: Direktiva), ki opredeljuje upravljanje zavarovalno zastopniške in zavarovalno posredniške družbe. Direktiva za zavarovalne zastopnike in posrednike ter za poslovodne osebe zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb predvideva enako usposobljenost (prvi in peti odstavek 2. točke 10. člena Direktive).

Sedanja ureditev 567.a člena ZZavar-1 se je v praksi pokazala kot neustrezna, saj (za razliko od zavarovalnih zastopnikov in posrednikov) od poslovnih oseb ne zahteva, da pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, temveč morajo zgolj izpolnjevati dejanske pogoje, ki so potrebni za izdajo dovoljenja in so zapisani v tretjem odstavku 561. člena ZZavar-1, na katerega se 567.a člen sklicuje.

Predlagana določba vzpostavlja izrecno zahtevo, da poslovodne osebe pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja. S tem bo ureditev bolj jasna in bo sledila namenu Direktive.

Obrazložitev k 114. členu

Spremembe 610. člena ZZavar-1 so posledica uvedbe novih obveznosti v ZZavar-1, ki se nanašajo predvsem na izboljšano upravljanje tveganj, poročanje in nadzor na ravni skupine. Te kršitve so uvrščene med hujše prekrške, saj pomenijo neskladje s temeljnimi zahtevami za stabilno in zanesljivo poslovanje zavarovalnice.

Sprememba 2. točke razširja obstoječo kršitev nepravilne vzpostavitve sistema upravljanja. Kazen se ne nanaša več le na 50. člen ZZavar-1 (individualna zavarovalnica), temveč se razširi tudi na vzpostavitev trdnega in zanesljivega sistema upravljanja na ravni skupine (374. člen ZZavar-1). Dodatno je uvedena nova hujša kršitev, ki sankcionira zavarovalnico, če ne odpravi ovir za nadzor (361.b člen ZZavar-1), s čimer se zagotavlja učinkovita izvedba nadzora Agencije.

Z dodajanjem nove 10.b točke se v sistem hujših kršitev vključuje neupoštevanje zahtev s področja trajnostnosti (ESG). Za hujšo kršitev se šteje da zavarovalnica ne sprejme in spremlja načrta upravljanja tveganj trajnostnosti v skladu z novim 154.a členom ZZavar-1. S tem se poudarja pomen integracije tveganj, povezanih z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi dejavniki, v sistem upravljanja zavarovalnic.

Sprememba 16. točke razširja prepoved izplačila dobička. Kršitev sedaj poleg 248. člena ZZavar-1 (prvotna prepoved) zajema tudi izplačilo dobička v nasprotju z omejitvami iz novih določb (252.b in 252.c člen ZZavar-1), ki se nanašajo na morebitne zahtevane kapitalske rezerve ali načrte sanacije. Dodatno je vključena kršitev iz 406. člena ZZavar-1, ki ureja izplačila na ravni skupine.

Nova 16.a točka uvaja hujšo kršitev, če zavarovalnica ne sprejme in redno posodablja načrta za upravljanje likvidnostnih tveganj, bodisi na individualni ravni (252. člen ZZavar-1) ali na ravni skupine (nov 409.a člen ZZavar-1). To je posledica večjega poudarka na spremljanju in aktivnem upravljanju likvidnostne situacije.

Preostale spremembe so redakcijske narave in služijo usklajevanju sklicevanj na spremenjene odstavke v drugih členih zakona.

Obrazložitev k 115. členu

Spremembe 611. člena so usmerjene v razširitev in dopolnitev nabora lažjih kršitev. Namen je zagotoviti, da so vse nove in spremenjene obveznosti poročanja ter dolžnosti, ki so posledica nadgrajene ureditve zavarovalnic in zavarovalniških skupin, ustrezno sankcionirane. Ker te

Sprememba 5. točke prvega odstavka razširja seznam členov, ki določajo obveznost poročanja Agenciji. Zavarovalnica je sankcionirana, če ne poroča v skladu z novimi ali spremenjenimi določbami, kot sta 278. in 278.a člen ZZavar-1 (ki določata nove vrste rednega in izrednega poročanja), ter določbami, ki urejajo poročanje v zvezi z nadzorom zavarovalniških skupin (362.a, peti odstavek 362. in 362.a člen ZZavar-1). S tem se zagotavlja dosledno izvajanje vseh novih administrativnih in nadzornih zahtev.

Z uvedbo nove 12.b točke se med lažje prekrške uvaja neupoštevanje obveznosti poročanja o tveganjih koncentracije in transakcijah znotraj skupine, kot jih določata 399. in 400. člen ZZavar-1. Transparentno poročanje o teh tveganjih je ključno, da lahko nadzornik ustrezno oceni finančno stabilnost in morebitne medsebojne vplive znotraj celotne skupine. Ker gre za opustitev obveznosti poročanja, je to uvrščeno med lažje prekrške.

Obrazložitev k 116. členu

Predlagane spremembe 613. člena ZZavar-1 so usmerjene v vzpostavitev polne in izvršljive odgovornosti na ravni zavarovalniških skupin, s poudarkom na zavarovalnih in mešanih finančnih holdingih. S tem se zagotavlja, da so vse zahteve, ki se nanašajo na upravljanje, solventnost, likvidnost in poročanje na ravni celotnega holdinga, ustrezno sankcionirane v primeru neskladnosti. Uvedba teh prekrškov je nujna za uskladitev s splošno nadgradnjo ureditve nadzora zavarovalniških skupin.

V okviru krepitve upravljanja in nadzora holdinga nova 1.b točka uvaja sankcijo, če holding ne izpolnjuje razširjenih obveznosti poročanja v skladu z določbami 362. in 362.a člena ZZavar-1. Hkrati sprememba 3. točke bistveno razširja to odgovornost s sankcioniranjem dveh ključnih vidikov: neuspešne vzpostavitve trdnega in zanesljivega sistema upravljanja na ravni skupine (v skladu s 374. členom ZZavar-1) ter neukrepanja holdinga pri odpravi ovir za nadzor (v skladu s 361.b členom ZZavar-1). Ta določba je ključna, saj omogoča Agenciji učinkovito izvajanje nadzora in sankcioniranja kršitev.

Dopolnitve v obliki novih točk krepijo finančno disciplino in upravljanje tveganj. Nova 10. točka sankcionira holding, če izplača dobiček v nasprotju s prepovedjo iz 406. člena ZZavar-1, s čimer se zagotovi, da izplačila ne ogrožajo solventnosti skupine. Nova 11. točka pa sankcionira neuspeh holdinga, da sprejme in redno posodablja načrt za upravljanje likvidnostnih tveganj na ravni skupine (v skladu z 409.a členom ZZavar-1). To formalizira in izvršuje obveznost holdinga, da aktivno in proaktivno upravlja s potencialnimi likvidnostnimi tveganji.

Preostale spremembe v točkah 4, 5 in 6 so izključno tehnične in redakcijske narave.

Obrazložitev k 117. členu

Gre za prenos stošestega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Spremembe 639. člena ZZavar-1, ki ureja uporabo prehodne prilagoditve za krivuljo netvegane obrestne mere, so usmerjene v omejevanje nadaljnjega širjenja in podaljševanja te posebne prilagoditve (t. i. grandfathering). Cilj sprememb je zagotoviti, da zavarovalnice, ki uporabljajo to prilagoditev, le te ne bodo prenašale na novejši ali prevzete portfelje in da imajo jasen načrt za prenehanje njene uporabe.

Sprememba prvega odstavka močno zastruje pogoje za ohranjanje prilagoditve v primeru prenosa zavarovalnih pogodb po 30. januarju 2027. Po tem datumu se izjema dovoli le za tiste pogodbe, za katere je prenosna zavarovalnica to prilagoditev že uporabljala, in če je prenos izveden hitro. S tem se prepreči, da bi zavarovalnice z nakupom ali prenosom portfeljev pridobile pravico do podaljševanja prehodne ureditve oziroma jo širile na obveznosti, ki niso bile vključene v prvotni mehanizem.

Sprememba šeste točke (točka c) bistveno povečuje preglednost uporabe prilagoditve. Od zavarovalnic zahteva, da v poročilu o solventnosti in finančnem položaju javno objavijo, ali bi izpolnjevale zahtevani solventnostni kapital brez uporabe te prilagoditve. Najpomembnejše pa je, da morajo javno objaviti oceno svoje odvisnosti od prilagoditve in opisati konkretne ukrepe, ki jih načrtujejo za zmanjšanje ali odpravo te odvisnosti.

Obrazložitev k 118. členu

Gre za prenos stosedmega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Spremembe 640. člena ZZavar-1, ki ureja uporabo prehodnega ukrepa glede zavarovalno-tehničnih rezervacij, so usmerjene v bistveno omejitev in zaostrovanje nadaljnje uporabe in prenosa te prilagoditve. Prilagoditev je bila zavarovalnicam omogočena ob prehodu na režim Solventnost II, cilj sprememb pa je okrepiti transparentnost in zagotoviti načrt za prenehanje njene uporabe.

Sprememba prvega odstavka uvaja stroge omejitve pri prenosu zavarovalnih pogodb po 30. januarju 2027. Po tem datumu Agencija sme dovoljenje za to prehodno prilagoditev izdati izključno za tiste prenesene pogodbe, za katere je prenosna zavarovalnica ta prehodni ukrep že uporabljala in če je prenos izveden hitro. S tem se preprečuje širjenje prilagoditve na nove ali prevzete portfelje in omejuje možnost trgovanja s portfelji, ki imajo ugodnejšo obravnavo rezervacij.

Sprememba sedmega odstavka (točka c) bistveno zastruje zahteve glede javnega razkritja v poročilu o solventnosti in finančnem položaju, namenjenem tržnim strokovnjakom. Zavarovalnica mora javno razkriti, ali bi izpolnjevala zahtevani solventnostni kapital brez uporabe te prilagoditve, in navesti razloge za njeno uporabo.

Obrazložitev k 119. členu

Gre za prenos stodevetega odstavka 1. člena Direktive 2025/2/EU.

Novi 640.a člen ZZavar-1 uvaja ključno obveznost javnega razkritja, namenjeno povečanju transparentnosti finančnega položaja zavarovalnic, ki uporabljajo različne regulatorne olajšave. Čeprav so zavarovalnice v skladu s 639. in 640. členom dolžne razkriti finančni učinek neuporabe posameznih prehodnih prilagoditev, te posamezne informacije ne dajejo celovite slike o skupni odvisnosti zavarovalnice od vseh regulatornih olajšav.

Namen tega člena je zahtevati razkritje skupnega, kumulativnega učinka vseh prehodnih ukrepov in postopnega uvajanja (ang. phasing-in), kot so določeni v 181., 210., 639. in 640. členu ZZavar-1. Zavarovalnica mora v delu poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki je namenjen tržnim strokovnjakom, jasno prikazati, kakšen bi bil njen finančni položaj, če teh ukrepov ne bi uporabila.

S to zahtevo zakonodajalec naslavlja tveganje, da bi se solventnost zavarovalnice zdela stabilna zaradi uporabe kombinacije več prilagoditvenih ukrepov. Javnim razkritjem skupnega učinka se povečuje zaupanje na trgu in omogoča analitikom, da bolje ocenijo pravo, osnovno kapitalsko ustreznost zavarovalnice, ki ne temelji na regulatornih olajšavah.

Obrazložitev k 120. členu

Gre za prenos trinajstega odstavka 1. člena Direktiva 2025/2/EU.

Navedena določba predstavlja klasično prehodno rešitev v pravnem redu, katere glavni namen je preprečiti nenadne motnje v poslovanju zavarovalnic, ki so že uporabljale določene poenostavitve po prejšnjih pravilih (tj. pred prenosom Direktive 2025/2/EU). Čeprav ZZavar-1 z novimi členi (8.b, 8.c in 8.č) uvaja povsem nov, bolj strog in formaliziran postopek za razvrstitev med male in nekompleksne zavarovalnice ter določa pogoje za uporabo sorazmernostnih ukrepov, ta prehodna določba omogoča premostitveno obdobje.

Bistvo določbe je v datumskem pravilu: vsaka zavarovalnica, ki je 28. januarja 2025 (dan pred uradnim rokom za prenos direktive) že zakonito uporabljala kakršnekoli ukrepe za sorazmernost po starem zakonu, lahko te iste ukrepe uporablja še dodatna štiri leta po tem datumu. To velja ne glede na dejstvo, ali zavarovalnica v tem vmesnem obdobju izpolnjuje vsa nova, natančnejša merila za razvrstitev, določena v členu 8.a, ali se je že vključila v postopke soglasja po členu 8.b.

Namen tega prehodnega obdobja (štiri leta) je zagotoviti dovolj časa, da se pripravijo in prilagodijo novim zahtevam in procesom, potrebnim za pridobitev soglasja za uporabo sorazmernostnih ukrepov (npr. z uradnim postopkom po členu 8.b in 8.č ZZavar-1).

Obrazložitev k 121. členu

Ta člen določa začetek veljavnosti zakona. Zakonodajalec je določil, da zakon stopi v veljavo petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. S tem se zagotovi ustrezen *vacatio legis*.